

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>



RUBY DIXON

ICE PLANET CLONES



ICE PLANET
CLONES

R'J AAL'S RESONANCE



İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi



R'JAAL'in Rezonansı
Buz Gezegeni Klonları
Birinci Kitap

RUBY DIXON

 www.rubydixon.com

Copyright © 2023 by Ruby Dixon

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Stok Fotoğraf: VJ Dunraven Productions

Kapak Tasarımı: Kati Wilde

Düzenleme: Aquila Editing

Prova: Fortunate Books 

Vellum ile oluşturuldu

İçindekiler

[R'JAAL'IN REZONANS](#)

[İÇERİĞİ UYARILARI](#)

[Daha Önce Ne Oldu](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34 Sonsöz](#)

YAZARIN 'NOTU NOT-
HOTHUN İNSANLARI
Daha Fazla Okumak İster misiniz?

R'JAAL'IN REZONANSI

R'jaal, khui'sinin yankılanması için mevsimlerin birçok dönüşünü beklemiş, ancak her seferinde hayal kırıklığına uğramıştır. Ancak meyve mağaralarının tünellerinde saklanan tuhaf varlıklar tarafından esir alındığında, uyandığında kendini tuhaf bir yeraltı kafesinde bulur.

Ayrıca kafeste mi? Çok güzel, yabancı bir dişi insan. Adının Rosalind olduğunu söylüyor. Onun khui'sine şarkı söyletiyor.

Sonunda onun zamanı geldi.

Ama büyük bir sorun var. Rosalind'in kendine ait bir khui'si yok. Ve yakında bir tane almazsa ölebilir.

İÇERİK UYARILARI

Daha okuyucu dostu olma çabasıyla, bazı okuyucuların zor bulabileceği şeylerin bir listesini burada bulabilirsiniz. Lütfen burada spoiler olduğunu unutmayın!

SPOILER İLERIDE SPOILER İLERIDE SPOILER İLERIDE SPOILER
İLERIDE SPOILER İLERIDE SPOILER İLERIDE SPOILER İLERIDE
SPOILER İLERIDE SPOILER İLERIDE SPOILER İLERIDE SPOILER
İLERIDE

Bu kitap şunları içerir:

- Gıda kontaminasyonu
- Esaret ve Kaçırılma
- Taciz
- Hamilelik/Doğurganlık
- Tıbbi travma
- Zorlanmış Rezonansa Referans
- Zorla khui Edinimi
- Klonlama ve laboratuvar travması

SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM
SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM SPOILER TAMAM
SPOILER TAMAM

Daha Önce Ne Oldu

Uzaylılar gerçek ve Dünya'nın farkındalar. Birkaç insan kadın, 'Küçük Yeşil Adamlar' olarak adlandırılan uzaylılar tarafından kaçırılmıştır. Bazıları durağanlık tüplerinde, bazıları da bir uzay gemisinin içindeki bir kafeste tutulmaktadır ve hepsi de dünya dışı bir karaborsada satılmayı beklemektedir. Tutsak insanlar bir kaçış düzenlerken, uzaylılar gemide sorun yaşar ve canlı yüklerini yaşanabilir en yakın gezegene atarlar. Burası, hayatta kalanlar tarafından Not-Hoth olarak adlandırılan kışlık, ıssız bir yerdir.

Not-Hoth'ta, insan kadınlar terk edilen tek türün kendileri olmadığını keşfederler. Devasa, boynuzlu mavi uzaylılardan oluşan bir kabile olan sa-khui, buzlu mağaralarda yaşamaktadır. Avlanır, yiyecek arar ve barbarlar gibi yaşarlar; uzun zaman önce yaşamış ve bu zorlu dünyaya uyum sağlamayı öğrenmiş bir halkın torunlarıdır. Adaptasyonların en önemlisi mi? Ev sahibinin içinde yaşayan ve onun refahını sağlayan simbiyotik bir yaşam formu olan khui. Not-Hoth'taki her yaratığın bir khui'si vardır ve khui'si olmayanlar bir hafta içinde havanın kendisi yüzünden hastalanarak ölür. Sa-khui tarafından kurtarılan insan kadınlar, Dünya'ya dönme umutlarını sonsuza dek geride bırakarak bir khui ortakyaşamı edinirler.

Khui'nin konukçusu üzerinde alışılmadık bir yan etkisi vardır: uyumlu bir eşleşme bulunursa, khui her konukçunun göğsünde bir şarkı titreştirmeye başlayacaktır. Buna rezonans denir ve sa-khui tarafından büyük değer verilir. Sa-khui'ler ancak rezonans sayesinde türlerini çoğaltabileceklerdir. Kabilelerindeki dişi eksikliği nedeniyle sayıları azalan sa-khui'ler, birkaç erkek insan dişilere rezonans yapmaya başladığında çok sevinir ve böylece

Her iki halkın kaynaşması ve yeni bütünleşmiş kabilenin yaşamı. Bir erkek sa-khui eşine şiddetle bağlıdır ve birkaç insan artık erkekler tarafından sahiplenilmiş ve birlikte aile kurup yerleşmişlerdir.

İlk insanlar on yılı aşkın bir süredir buz gezegeninde bulunuyor. Birkaç yıl önce, düşen bir uzay gemisinde daha fazla insan keşfedildi ve ilave 'adalılar' (yerli ve sa-khui soyundan gelen bir halk) Icehome Sahilindeki yeni ikincil yerleşime katılmak için volkanik evlerini terk etti. İnsan üstüne insan sa-khui ve adalılarla eşleşti, ta ki sadece Tall Horn klanından R'jaal ve insanlardan Tia rezonansa girmeden kalana kadar. Daha önce başkalarına karşı belli belirsiz duygusal bağlılıkları olmasına rağmen, sonunda birlikte olacakları varsayılmaktadır.

Bu arada, meyve mağarasının tüm nimetleri elinden alınmıştır ve kimse bunun nedenini anlayamamaktadır...

Hikayemiz burada başlıyor.

Bir

(Tetikleyici uyarılar, bir aksilik resmi ve daha fazlası için, kitabınız burada başlıyorsa lütfen geri kaydırın)

ROSALIND

I canlı canlı gömüldüm.

Dehşete kapılıp gözlerimi kısıarak etrafıma bakıyorum. Her şey karanlık. Çok karanlık. Kafam karıştı, buraya nasıl geldiğimi ya da bana ne olduğunu bilmiyorum.

Hava çok soğuk. Sanırım beni uyandıran soğuk oldu. Tek bildiğim buranın zifiri karanlık olduğu ve ellerimi kaldırdığımda tabutumun kapağının yüzümden birkaç santim uzakta olduğunu görüyorum.

Kapana kısıldım.

Çılgınca kapağı itiyorum. "Yardım edin!" diye bağıriyorum. "Biri bana yardım etsin!"

Yumruklarım tabutun kapağını dövüyor ve sonra neredeyse bir düğme gibi hissettiren yükseltilmiş bir bölüm keşfediyorum. Düğmeye basıyorum ve soda kutusunun açılmasına benzer bir ses etrafımda yankılanıyor.

Güneş ışığı içeri doluyor. Oh.

Sonuçta canlı canlı gömülmedim.

Kapak geriye kayarken ciğerlerime kavurucu soğuklukta hava çekiyorum ve sonra kapağın kenarına tutunarak doğruluyorum. Bir tabutun içinde değilim ama... nerede olduğuma dair hiçbir fikrim de yok. Dışarıya baktığımda, bir yanımda kar ve kış dağlarından başka bir şey görmüyorum, diğer yanımda ise sarı çimenlerin üzerine dizilmiş garip, koyu gri metalik baklalar kümesi var. Nefesim etrafımdaki havaya karışıyor.

Kış geldi.

Ne zaman kış oldu?

"Merhaba?" Seslendim. "Kimse yok mu?"

Cevap yok. Beni bu tuhaf sandığa kim tıktıysa, anlaşılan çoktan gitmiş. Parmaklarım soğuktan karıncalanıyor ve bir şey kolumu sıkıyor. Kolumu kaldırıyorum ve derimin altında hastane serumu gibi bir tüp görüyorum. Parmaklarımla tüpü takip ediyorum ve tüp doğrudan garip gövdemin içine giriyor. Korku dolu bir iniltiyle tüpü kolumdan çekip çıkarıyorum ve kakofonik bir uyarı sesi duymayı bekleyerek kendimi destekliyorum. Hiçbir şey olmuyor.

Tamam. Zamanında garip fanfic'ler yazmıştım ama bu aklıma gelebilecek her şeyden daha garip. Sertçe yutkunararak kollarımı donan vücuduma sürttüm. İşte o zaman kıyafetlerimi fark ettim. Daha doğrusu kıyafetsizliğim. Üstüme dar gelen şekilsiz beyaz bir slip giyiyorum.

Göğüslerim ve diğer her yerim bol. Kollarım çıplak ve bileğimde bir çeşit saat var, bu garip çünkü saat takmıyorum. Ayakkabı yok ve soğuk havanın ayak parmaklarımı kemirdiğini hissedebiliyorum.

"Alo?" Tekrar aradım. Bu yanlış giden bir şaka mı? Eğer öyleyse, birinin dava edilmesi gerek. Tekrar tekrar.

Yakınlarda boğuk bir çığlık duyuluyor ve ensemdeki tüm tüyler tepki olarak diken diken oluyor. Başımı kaldırıp tam zamanında döndüğümde devasa bir canavarın omzunda bir kadını taşıdığını görüyorum. Kadın tekrar çığlık atıyor, çırpınıyor ve sonra karlı tepelerin arasında kayboluyorlar.

Bu kesinlikle yazdığım hiçbir fanfic'e benzemiyor. Benimkiler sarılmalarla dolu. Yumuşak aşk yeminleri. Bebekleri olan erkekler. Spock ve Kirk tavşanlar gibi öpüşüyor ve bir çiftlikte tribble yetiştiriyorlar. Hayatımda hiç çocuk kaçırma kurgusu yazmadım ve böyle bir şeyi hayal bile etmeyeceğime eminim.

Kolumu çimdikliyorum, kan akacak kadar sert ve uyanmıyorum. Hay sikeyim.

Kimdi o kadın? Onu kim götürdü? Neden neler olduğunu bilmiyorum?

Yakındaki soda kutusu vınlama sesi vücuduma sıcak bir dehşet bıçağı gönderiyor. Burada kalıp iri yarı bir canavarın gelip beni almasını bekleyemem. Güvenli bir yer bulmalıyım. Beni buraya kim getirdiyse onu bulmalıyım.

Kışlık bir ceket bulmalıyım ki açıkta kalıp ölmeyeyim.

Karanlık, tuhaf tabuttan tırmanarak çıkıyorum ve yere düşüyorum. Hemen ayak parmaklarım kıvrılıyor ve kapsülün içine geri çekilmek istiyorum. Hava *soğuk*. O kadar soğuk ki ayakkabısız fazla uzaklaşamayacağımı biliyorum. Belki de içeri girip kurtarılmayı beklemeliyim.

Yakınlarda bir yerden derin, doğaüstü bir inilti geliyor. Bu bir bas iniltisi, herhangi bir kadının çıkarabileceğinden çok daha derin bir ses ve aklıma canavar tarafından taşınan yabancı geliyor.

Kesinlikle kalmıyorum.

"Tabutumu" ayakkabı olabilecek bir şey var mı diye hızla kontrol ediyorum ve bir şey bulamayınca kâğıt inceliğindeki önlüğümü çıkarıp ikiye bölüyorum. Nasıl olsa beni hava şartlarından korumuyor ve buradan hemen uzaklaşmam gerekiyor. Garip, yaylı yosundan bir avuç alıp hızlıca yastık yapıyorum, ardından kumaşın uzunluğunu her ayağımın etrafına sarıyorum. Ayaklarım acı soğuk toprağa değmezse bir yere daha hızlı varabilirim.

Ellerimi kollarımda aşağı yukarı ovuşturarak tabutumun yanına çömeliyor ve koşmak için en iyi yeri belirlemeye çalışıyorum. Çok uzakta olmayan sarp bir kayalık var ve üzerinde yeşilliklerin ipuçlarını görebiliyorum. Belki de yakınlarda bu korkunç rüzgârdan kurtulmamı sağlayacak bir mağara vardır. Çıplak cıvcivi fark eden biri var mı diye etrafıma bakarak doğruluyorum ve etraf temiz görüldüğünde olabildiğince hızlı bir şekilde kayalıklara doğru koşuyorum.

Dehşete düşmüş hayal gücüm bana yüzlerce korkunç senaryo sunuyor - birinin beni arkamdan yakalayacağını. Kadını kaçıran canavar geri dönecek ve beni çıplak görecek. Hiçbir şey bulamayacağımı ve donarak öleceğimi, tıknaz, çukurlu kışımın karda sarkacağını. Çalıştığım kütüphane benim için kısa bir anma yazısı yayınlayacak. *Rosalind tutkulu bir çalışan ve kitapların savunucusuydu. Belki de Vampir Günlükleri ya da Alacakaranlık'a olan sevgisinde fazla tutkuluydu, çünkü bu tür şeyler hakkında çok fazla tuhaf hikaye yazdı. Yaşadığı gibi öldü - garip ve yalnız. Oh, ve lütfen kitaplarınızı zamanında iade etmeyi unutmayın.*

Evet, kulağa doğru geliyor.

Ama kayalıklara doğru koşuyorum, her adımda nefesim kesiliyor, tenim donuyor ve vücudum o kadar soğuk ki yüksek sesle çığlık atmak istiyorum ve kimse beni durdurmuyor. Kayalıklara ulaşıyorum ve rüzgâr burada biraz daha az acımasız. Etrafıma bakıp kayalara dokunuyorum ve ayağıma takılıyor. Kayalıklar karlı zeminden yükselen kaya plakaları gibi ileriye doğru yükseldikçe ileride kar kalınlaşıyor. İlerlemeye devam edip bir mağara bulmayı umabilirim ya da geri dönüp tabutuma girebilir ve ölümün hızlı olmasını umabilirim.

Kadını tekrar çalan canavarı ve çıplak, savunmasız ve silahsız olduğum gerçeğini düşünüyorum ve bu beni kararlı kılıyor. Kayalara yakın durarak, dişlerimi gıcırdatarak ilerliyorum.

Tam soğuğa daha fazla dayanamayacağımı düşündüğüm anda, ileride bir şey görüyorum. Bu bir mağara mı?

O kadar şanslı olacak mıyım? Yukarıda birileri bana göz kulak olmalı.

Ben.

Yeterince eminim, küçük bir mağaraya benzeyen bir yere rastladım. Hıçkırığa ağlamak istiyorum.

Rüzgârdan kurtulmanın rahatlığıyla, gerçi burası da pek sıcak değil. Ayak sargılarım neredeyse tüm yosunlarını kaybetmiş ve kumaş buz tutmuş ayaklarıma ıslak bir kağıt havlu gibi yapışıyor. Mağaraya doğru ilerledikçe hava kararıyor ve insanların aylar tarafından böyle yenildiğinin belli belirsiz farkındayım... ama bu noktada ayılarla şansımı deneyeceğim.

Araştıran parmaklarımla mağaranın içini yokluyorum. Tüylü bir şeye dokunuyorum ve dehşet içinde geriye doğru çekilerek çığlık atıyorum. Yine de hiçbir şey bana doğru hamle yapmıyor ve tereddütlü bir anın ardından tekrar ileri uzanıyorum.

Bu bir kürk. Kürkten bir battaniye. Rahatlamaktan boğuldum, onu açtım ve titreyen vücuduma sardım. Tanrım, bu çok daha iyi. Onu çıplak bedenime sımsıkı sarıyorum ve mağaranın derinliklerine doğru biraz daha ilerleyip başka bir şey arıyorum. Eğer bir kürk battaniye varsa, bu kürk battaniyenin ait olduğu bir kişi de olmalı, değil mi? Alaska'nın vahşi doğasında bir yerde miyim? Bu karı açıklar ama buraya nasıl geldiğimi açıklamaz. Burada olmamalıyım. Ben...

Duraksadım.

Hangi cehennemde yaşıyorum ben?

Hatırlayamadığım gerçeği biraz endişe verici. "Soğuktandır," diyorum kendime, parmaklarıma üfleyerek. "Isındığında beynin devreye girecektir. Şimdi tek yapman gereken sıcak bir ateş ya da bir fincan sıcak kakao bulmak Rosalind."

Mağaranın içinde daha da geriye gidiyorum ve bu çok garip, çünkü her şeye rağmen mağaranın içinin ısındığına yemin edebilirim. Bunun tam tersi olması gerekmiyor mu? Mağaralar, içlerine girdikçe soğurlar. Çöldeki bir mağara bile geceleri soğuk olur. Bunu biliyorum, çünkü *Mumya* filmi için bir kurgu yazdım ve mağaralar hakkında araştırma yaptım, çünkü Evie, Rick ve Ardeth arasındaki bir aşk sahnesini doğru yapmak istedim. Ayrıca göçük konusunda da biraz endişeliyim. Bir keresinde bir korku filmi izlemiştim, orada biri mağaradaki çok küçük bir yarığa sıkışıyor ve bir daha sağ çıkamıyordu.

Bunun için kurgu yazmadım.

Mağara duvarını bulup kendimi ona yaslıyorum. Burada bir su damlası ve ellerimle hissettiğim engebeli, çıkıntılı bir kaya oluşumu var.

Su, kendime hatırlatıyorum. Buz değil. Su. Yani burası donma noktasının üstünde. Bu çok garip.

Yakınlarda bir yerde bir çakıl taşı şingirdiyor.

Donuyorum. O benimle birlikte mağaranın içinde miydi yoksa dışında mı? Uzun, gergin bir an daha her şey sessiz ve ben girişe doğru dönüyorum. Orada kimse yok. Eğer burada biri varsa, mağaranın içinden gelmiş olmalı. Titreyerek kürke daha sıkı sarılıyorum. "Alo?" Fısıldıyorum. "Orada biri mi var?"

Kıllı bir kol belimi sarıyor. Bir diğeri omuzlarımı sert, kaya gibi bir göğse yaslıyor.

Boğazımda fokurdayan çığlık üçüncü bir el tarafından örtülüyor ve canavarın beni sürükleyerek mağaranın derinliklerine götürdüğünü kimse duymuyor.

iki

R'JAAL

I Meyve mağarasındaki kalın sarmaşıkların yapraklarından biriyle oynayın. Bir zamanlar meyvelerle kaplıydılar, ama şimdi temizlenmişler. Burada olmamız, bu gizemi çözmemiz gerekiyordu... ama yine de aklım başka yerlerde.

şeyler. T'ia'ya bakıyorum. Aramızdaki ilişkinin kötü gittiğini söylemek büyük bir yalan olur. Ama o tek eşleşmemiş dişi ve ben de tek eşleşmemiş erkek olduğum için, kendimi ona karşı biraz çaba sarf etmek zorunda hissediyorum.

Meyve mağarasının sonsuz ışığında T'ia'ya baktığımda, çıkıntıda oturduğunu ve elinde neet-eeng olduğunu görüyorum. İki uzun, sivri kemik çubuk, uçlarına garip bir ipliği tekrar tekrar ilmeklerken takırdama hareketiyle ileri geri hareket ediyor. Bunun Croatoan'da T'fnee'den öğrendiği bir beceri olduğunu söylüyor. Zihnini sakinleştirmesine yardımcı oluyormuş.

Belki de neet-eeng'e başlamalıyım. Şu anda zihnimin büyük ölçüde sakinleşmeye ihtiyacı var. Çünkü T'ia'ya baktıkça khui'min ne düşündüğünü daha çok merak ediyorum. Çekici olduğu doğru. Koyu renk saçları yay gibi ve gür, cildi sağlıklı parlıyor. Bir insana göre uzun boylu ve zayıf; sahile ilk geldiğimizde ve erkeklerle öpüşme oyunları oynadığında onu öpmeyi heyecan verici bulmuştum.

Ne yazık ki tüm erkeklerle öpüşme oyunları oynadı ve beni gerçekten istediğini hissetmedim. Bundan sonra ona olan ilgimi kaybettim, F'lor'a ve onun neşeli doğasına odaklandım. Kürklere bir zevk eşi götürmüş olsaydım, sanırım bu F'lor olurdu. Arkadaştık ve geçmişte daha fazlasını istediğini ima etmişti ama ben yankı bulmasını beklemek istedim.

Rezonansın yakında bana dokunacağını düşündüm ve beklemeye aldırmadım. Khui'm benim için mükemmel dişiye gösterecekti ve sonra hayatlarımızı birlikte inşa edecektik.

Ama sonra zaman geçti ve tüm dişiler teker teker diğerlerine, hatta F'lor'a dönüştü. Şimdi geriye bir tek T'ia kaldı ve ben de üç mevsimdir ortalıkta olmadığı için onu tanımaya çalışıyorum. Düşündüğümde daha zor olduğunu kanıtlıyor.

"Eminim şimdi bile birliktedirler," diyor T'ia çubuklarını hareket ettirip ipi ilmeklerken. "Eminim iğrenç derecede mutludurlar. Muhtemelen onun için saçını düzeltiyor ve o aptal erkek topuzuna gülüyordur.

ona verdi." Kaşlarını çatarak projesine bakıyor ve sopalarını öfkeyle birbirine vuruyor. "Aptal I'rec. Aptal F'lor."

Homurdanıyorum, çünkü ne diyebilirim ki? T'ia uzun mevsimler boyunca I'rec'le dalga geçti ve eninde sonunda rezonansa girecekleri varsayıldı. F'lor ve ben birçok mevsim boyunca gidip geldik ve eninde sonunda bizim de rezonansa gireceğimiz varsayıldı. Ancak F'lor ve I'rec birbirlerine uyum sağladılar ve mutlular.

Benim olarak seçtiğim dişiyi kaybettiğim için üzgün olmalıyım... ama o hiçbir zaman gerçekten benim gibi hissetmedi. Ben daha çok başka bir seçeneğin elimden alınmasına üzüldüğüm. T'ia onu beklemediğim için üzgün ama eşleri rezonans seçiyor ve zamanını da o belirliyor. O sadece öfkesinin ve hayal kırıklığının onun adına konuşmasına izin veriyor.

Ona bakıp gelecekteki bir eş olarak düşünmeyi zorlaştırıyor.

Çalışırken onu izliyorum, projesine kaşlarımı çatarak bakıyorum. Burada olmaktan mutlu görünmüyor. "Belki de geride kalmalıydın."

Elindeki neet-eeng'i yere bırakıyor ve bana acınası bir bakış atıyor. "Ve ne? Sürekli öpüşmelerini mi izleyeyim? Birbirlerine kıkırdamalarını mı izleyeyim? Mutlu ve aşık olmalarını izleyip o kişinin ben olmam gerektiğini mi bileyim? Hayır, teşekkür ederim. Geri kalanınızla meyve mağarası dedektifliği oynamayı tercih ederim."

Dee-teck-tiv'in ne olduğunu sormuyorum ama bazı sözleri yanlış. "Eğer o sen olsaydın, seninle rezonansa girerdi."

Çenesi çalışıyor. "Belki bir gün önce dönmüş olsaydık o ben olurdu."

"Ama öyle değildi."

T'ia bana bakmadan başını sallıyor. "Acıma partisi yapmaya çalışıyorum ve sen yardımcı olmuyorsun, R'jaal. Hayal kırıklığına uğramadın mı? Üzgün değil misin? Nasıl bu kadar sakin olabiliyorsun?"

"Çünkü rezonans karar verir. Birinin benim olması gerekiyorsa, khiu'm bana bunu bildirir." Omuz silkiyorum, hissetmediğim bir rahatlık varmış gibi davranıyorum. Beni üzen F'lor'un kaybı değil, ya hiçbir şey hissetmediğim T'ia ile çiftleşeceğim ya da genç dişilerden birinin reşit olması için mevsimlerin daha da dönmesini beklemem gerektiği bilgisi.

Bu düşünce beni de rahatsız ediyor, çünkü onlara potansiyel eşler olarak değil, kendi yavrularımmış gibi bakıyorum. Hepsi çok genç ve bu da uzun, çok uzun bir süre yalnız kalacağım anlamına geliyor...

Ya da T'ia ile.

İşte bu yüzden buradayım, onunla konuşmaya çalışıyorum. "Bizimle gelmene sevindim," diyerek onu hayal kırıklığından uzaklaştırmaya çalışıyorum. "Yine de gruptan gizlice ayrılmamalıydın."

T'ia yelesini savuruyor ve ilmeklerinden birini ayarlıyor. "Tıpkı senin gibi benim de kamptan uzaklaşmaya ihtiyacım vardı. Ve haklı olduğumu biliyorsun - eğer burada bilgisayarla ilgili bir şeyler varsa, sana kim yardım edecek? A'tam? M'tok? S'bren?"

Buna homurdanıyorum. Gölge Kedi avcısının en iyi burna sahip olduğu doğru ama bir kaari yavrusu kadar da kalın kafalı. Drakoni A'tar da bizimle birlikte ama insan dişileri ve M'dok gibi yaşlıların özel ma-şenleri hakkında herhangi bir bilgisi olduğunu belirtmedi. Uzun Boynuzlu dostlarım M'tok ve S'bren güvenilir ve kurnaz avcılar, mızrak kullanmakta da iyiler ama konu yabancıların yıldızlardan yanlarında getirdikleri tuhaf şeylere gelince onlar da benim kadar bilgisiz. "A'tar dişilerin bizimle gelmesini istemedi," diye hatırlatıyorum ona. "Henüz tanışmadığımız bir yabancı olma ihtimaline karşı. Juth'un R'ven'i nasıl çaldığını hatırlayın."

T'ia başını kaldırıp bana sabırlı bir bakış attı. "İkimiz de bu gezegene başka kimsenin bırakılmayacağını biliyoruz, R'jaal. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, birbirimize bağlıyız." Başını iki yana sallıyor. "Ama arkadaşlık için minnettarım. Buraya geri dönüp herkese ne kadar olgunlaştığımı göstermek istedim ve I'rec'i öğrendiğimde kendimi tamamen kaybettim."

"Anlıyorum."

Başını bana doğru sallıyor. "Anladığını sanmıyorum. Farklı sayfalarda olduğumuzu hissediyorum."

Sayfalar mı? Bu kelimeyi bilmiyorum. Üzerinde durduğumuz taş uçurumu mu kastediyor? Ayaklarıma bakıyorum.

T'ia kıkırdıyor ve sonra yüzünü buruşturuyor, bu da bir kez daha ağladığının bir göstergesi. "Boş ver. Sadece bunun üzerinde çalışmam gerekiyor. Dört yıl önce buraya geldiğimizde her şey alt üst oldu ve ben bunu çözmeyi başardım. Bunu da çözeceğim. Şimdi sakıncası yoksa yalnız kalmak istiyorum."

Tereddüt ediyorum, çünkü bu zamanı onu daha iyi tanımak için kullanmalıyım. Tüm işaretler onunla rezonansa gireceğimi gösteriyor ama yine de... Onun yanından ayrılma düşüncesi beni rahatlatıyor. Onun gözyaşları beni asabi yapıyor ki bu benim için alışılmadık bir durum. Her zaman sakin ve akli başında biriymişim, ama son zamanlarda kendimi sinirli hissediyorum. Huysuz. İlk başta bunun F'lor'la yaşadığım hayal kırıklığından kaynaklandığını düşünmüştüm ama şimdi başka bir şey olduğundan endişeleniyorum.

Rezonans olabilir. Neden bu düşünce içimi olması gerektiği kadar neşeyle doldurmuyor? Tekrar burnunu çeken T'ia'ya bakıyorum ve bunun sebebinin onunla rezonansa girmek istememem olduğunu fark ediyorum. O benim için küçük bir kız kardeş gibi.

Sinir bozucu bir tane.

Göğsümü ovuyorum. "S'bren ve diğerlerini ziyarete gidiyorum. Bir şeye ihtiyacınız olursa seslenin."

Neet-eeng'inden başını kaldırmadan bana el sallıyor.

Çıkıntının ucuna doğru ilerleyerek aşağı atlıyorum, sarmaşıkları kolaylıkla yakalıyorum ve kendimi uçurumdan aşağı bırakıyorum. Sarmaşıklara bu şekilde tutunmak bana adadaki uzun ağaçlarda geçirdiğim zamanı hatırlatıyor ve vatan hasretiyle yanıp tutuşuyorum. Adada her şey çok daha basitti. Her şey yeşil ve sıcaktı ve uğruna kavga edilecek ya da eksikliği hissedilecek dişiler yoktu.

Şimdi sanki bir eşe layık olmayan tek kişi benmişim gibi geliyor. Sanki ata ruhları ve tüm khuiler R'jaal'ın yeterince güçlü olmadığına, yeterince sadık olmadığına, bir dişiyi birleştirmek için yeterli olmadığına karar vermiş gibi.

A'tar ve M'tok'un havuzun yanında oturduğu ve S'bren'in mızrağını onarmaya çalıştığı dik, asmalarla kaplı kayalıklardan aşağıya iniyorum. Geldiğim anda yukarı baktılar.

"Kokuyu alıyor musun?" S'bren soruyor.

Havayı kokluyorum, sonra omuz silkiyorum. "Ne kokusu?"

"Hiçbir şey," diyor M'tok sinirli bir şekilde. "Mesele de bu zaten. Hiç koku yok. Metlak kokusu yok. İnsan kokusu yok, tüm meyvelerin nereye gittiğini gösterecek hiçbir şey yok. Kokusunu aldığınızı hayal ettiğiniz şey her neyse, orada değil."

"Mantar kokusu alıyorum," diyor S'bren. "Adada yediğimiz gibi. Eğrelti otlarının altında yetişenler."

"Mantarların kokusu yoktur," diye belirtiyor M'tok. "Bir koku alıp almadığınızı A'tam'a sorun."

"A'tam'a ne soracaksınız?" Gölge Kedi avcısı sudan çıkıyor ve yelesini alnından geriye doğru itiyor. Diğerlerine doğru bakar.

A'tar sıcak kayaların üzerine uzanmış, ellerini başının arkasında birleştirmiş. "Bir koku alıp almadığınızı bilmek istiyorlar."

"S'bren'in ayaklarının kokusunu alıyorum," diye şaka yapıyor A'tam ve diğer ikisi eğlenerek homurdanıyor.

Esprilerine kaşlarını çatıyorum çünkü zaten sinirli olan ruh halime hiç uymuyor. "Bu sıradan bir av partisi değil. Burada ciddi bir sorun var.

mağaralarda. Dikkatimizi vermeli ve cevabı bulmalıyız. Kabile bu işi bize emanet etti."

"Oh, yukarıdaki patikayı avlamakla mı meşguldün?" M'tok alaycı bir tavırla sorar. "Fark etmemiştim. Burada T'ia ile flört ettiğini sanıyordum."

"Sessiz ol." Sarmaşıklardan birine yaklaşp dokunuyorum, sanki yaprakları hızlıca incelemek cevapları verecekmiş gibi. Zaten birçok kez bakmıştık. Kırılmış asma yok, geride kalmış yarısı yenmiş meyve yok, çekirdekli meyvelerin çekirdekleri yok. Herkesin toplayıp alabilmesi için buradaki s m a l a r d a asılı duran meyvelerin hepsi yok olup gitmiş.

Ziyaret ettiklerini ve meyveleri çaldıklarını gösteren hiçbir metlak kokusu yoktur.

T'ia ve A'tar yakın zamanda Croatoan kampından döndüler ve meyveyi almadılar.

O'jek ve D'see buradaki son kişilerdi ve günler önce kampa döndüler... meyve olmadan.

Bu anlamadığım bir gariplik. Soğuk kumsalda bulunduğumuz tüm mevsim dönümlerinde, meyve mağarası her zaman bol miktarda meyve verdi, her iki kabilenin de tadını çıkarmasına yetecek kadar. Hiç öylece ortadan kaybolmadı.

Ve bunun gizemi sinir bozucu. Eğer biri meyveyi çaldıysa, kimdi? Ve nereye götürdüler?

"Belki de R'hosh'un önerdiği gibi bir yabancıydı?" Bir yaprağı parmaklayarak tekrar teklif ediyorum. Mantar kokusunu S'bren gibi almıyorum ama yine de mantarların kokusu yoktur.

"O zaman kokusunu alırdım," diyor A'tam. Kıllı bir ön koluyla burnuna vuruyor. "Gölge Kedi tüm kabileler arasında en iyi burna sahip."

M'tok gözlerini deviriyor.

S'bren çenesini kaşıyor ve mızrağının ucundaki deri bağı test ediyor. "D'see ve O'jek buraya en son gelenlerdi, değil mi? Ya çok fazla chakk yaprağı çiğnediler ve tüm meyveleri çalmaya karar verdilerse?"

"Bu çok fazla chakk yaprağı," diye belirtiyor drakoni A'tar.

"Ama belki de çaldılar ve sonra unuttular?" S'bren devam ediyor. "Chakk yaprağı çiğnediğimde ellerimin olduğunu unuttuğumu biliyorum. P'nee bana gülüyor. Bütün gece ellerime baktığımı söylüyor. Ellerim olduğunu unutabiliyorsam, meyveyi çaldıklarını da unutmuş olabilirler mi?"

"O zaman nereye götürdüler?" diye sordum. "Sadece meyveler değil, burada tuttuğumuz malzemeler de gitmiş. Mayalanma suyuyla dolu deriler, kurumuş etler, fazladan tüyler, hepsi gitmiş. Sanki birileri burada

Bu mağaradaki tüm izlerimizi sil." Çenemi ovuyorum. "Peki ya D'see'nin düştüğü delik? Şelalenin arkasındaki?"

M'tok bir el sallıyor. "Kontrol ettim. Hiçbir şey yok. Hatta ipten aşağı indim ve orada olduğunu söylediği kapıyı denedim. Hiçbir şey bozulmamış ve aşağıda o ve O'jek'ten başka hiçbir şeyin kokusu yok."

Kendim kontrol etmeliyim. M'tok eşinden ve yavrularından uzakta olduğu için sinirli. Bunun aptalca bir iş olduğunu düşünüyor ve şu ana kadar haksız da sayılmaz. "Son zamanlarda değişen tek şey bu değil mi? Belki de karlar yerine oradan bir serseri gelmiştir?"

"Yerden mi?" A'tam tekrar başını sallıyor ve kendini havuzun kenarına bırakıyor. "Ne yiyorlar, toprak mı? Mağaranın içinde hiçbir şey yetişmez. Yemek için dışarı çıkmaları gerekirdi ve biz de izleri fark ederdik."

Mmm. Ben ikna olmadım. Yüzme havuzunun altındaki delikte sinir bozucu bir şeyler var ve bundan hoşlanmadım. Bir şekilde bağlantılı olmalı. Belki yarın diğerleri gittiğinde kontrol ederim.

"Ayrıca," diyor A'tam tembelce, ılık sulara geri atlayarak. "Burada biri olsaydı kokusunu alırdım. Hepimiz alırdık."

İşte beni duraksatan da bu. Çünkü A'tam'ın kafası eşinin kil kaplarından biri kadar kalın olsa da haksız değil. Burada biri olsaydı bir koku alırdık ama sadece sarmaşıklar ve kendi kokumuz var. "Belki de chakk yaprağı teorisi iyi bir teoridir."

"Bah. Bu çok aptalca," diyor M'tok başını sinirli bir şekilde sallayarak. "Burada vaktimizi boşa harcıyoruz."

Yine de bu bir fikir ve elimizdeki tek fikir. "Sabah dışarı çıkıp bakın," diyorum onlara. "Eski izleri ya da meyvelerin taşındığına dair işaretleri kontrol edin. En yakın avcı mağaralarını kontrol edin. Ben T'ia ile geride kalacağım."

M'tok kızgınlığını bana çeviriyor. "O kadın, eğer yardım etmiyorsa neden burada? Sadece oturup sopalarını birbirine sürtüyor ve I'rec için ağlıyor."

Haksız değil. T'ia yardım edeceğine yemin etti ama yine de duygularının içinde kaybolmuş durumda. Yine de yargılamak M'tok'un haddine değil. Onu getirmek benim kararımdı ve kimin gelip gideceğini ben söylerim. "Peşimizden geldi. Ne yapmamı isterdin? Onu kampa geri mi göndereyim?"

"Evet!" M'tok hemen söylüyor.

Ona ters ters bakıyorum çünkü durumu anlamıyor. O sadece bizim meyve arama partimizi düşünüyor, ama ben bunun nasıl bir şey olduğunu biliyorum.

Sahilde mutlu insanlarla çevriliyken. Herhangi bir nedenle kaçmak, birkaç günlüğüne uzaklaşmak istemenin nasıl bir şey olduğunu bilirim. Bu yüzden T'ia'nın kalmasına izin verdim.

Çünkü eğer ben yeni yankılanan çiftlerden saklanabiliyorsam, o da saklanabilmeli. "Onu rahat bırak, M'tok." Ses tonuma bir uyarı ekliyorum. "O senin dışın değil ve senin sorumluluğunda da değil."

"O senin de değil," diye karşılık veriyor

M'tok. S'bren mutsuz bir ses çıkarır.

M'tok'a homurdanıyorum çünkü bu çok zalimce bir söz ve o da bunu biliyor. "Böyle şeyler söylemeye devam edersen, şifacının üzerinde çalışacak çok şeyi olduğundan emin olacağım." Ona bir aşağı bir yukarı bakıyorum. "Sen de pek bir şey yapmıyorsun gibi. Sana birbirine sürtmek için birkaç çubuk da getireyim mi?"

Hırıltılı bir itirazda bulunarak ayağa fırlıyor ve ben de sinirlerime dokunduğumu anlıyorum. "Sen yukarıdaki dişiyle oynarken, biz burnumuzu her yaprağa, her kayaya dayayarak bu mağarayı araştırıyorduk. Hiçbir şey yapmadığımızı söyleyemezsin." Kendini tam boyuna çekti. "Kuyruğuna ne dolandı, R'jaal? Sen böyle değilsin."

S'bren elini ağzına götürerek sözlerini gizlemeye çalışıyor. "Cevabı biliyorsun."

"F'lor," diye yardımsever bir şekilde ekliyor A'tam, yorumunu gizleme zahmetine bile girmeden. "Sağduyunun S'bren'den kaçtığı gibi rezonans da ondan kaçıyor."

Onlara el salladım, ruh halim karardı. Onlar anlamıyor. Kimse anlamıyor. Üzüldüğüm F'lor değil, arkadaşımın rezonansı ile mutlu olmasına seviniyorum.

Bu onun temsil ettiği şey. Hiçbir şey hissetmediğim bir yabancı olan T'ia ile baş başa kaldım. T'ia benim son şansım ve şu anda bile göğsüm sessizliğini koruyor. Asla yankı bulamayacağımdan, asla özlediğim aileye ve eşe sahip olamayacağımdan korkuyorum.

Ama bunları onlara açıklamak imkânsız olurdu. Bu yüzden başımı sallayıp havuza dalıyorum ve suyun konuşmalarını susturmasına izin veriyorum.



D üneş her zaman meyve mağarasının içinde parlarsa da, bedenlerimiz uyku vaktinin geldiğini biliyor. Sıcak kayaların üzerinde yatıyoruz.

Havuzun yanında, yastıklama sağlamak için altımızda kürklerimizle ve uyuyabilmek için gözlerimizi örtecek kalın bir kürk şeridiyle.

Daha önce de birçok kez meyve mağarasında bu şekilde uyumuştum ama bugün huzursuzum. Derimin altında kaşıyamadığım bir şey var ve her şey beni rahatsız ediyor. Kayalar çok sert. Hava çok sıcak. Diğerleri çok sesli horluyor. Uyuyakalıyorum...

Ve kısa bir süre sonra boğuk bir sesle uyandım.

Doğrulup mızrağıma uzandım. Garip bir şekilde, şimdi S'bren'in bahsettiği gibi mantar kokusu alıyorum. Ayağa kalkıp en yakın asmayı kokluyorum ama koku ondan gelmiyor. Tuhaf. Belki de bu benim hayal gücümdür.

Boğuk ses geri geliyor ve sonra bir koklama duyuyorum. T'ia'nın yatağına bakıyorum ve yatak boş. Kalbim güm güm atıyor ve etrafıma bakıp kokusunu almaya çalışıyorum. Şelalenin yanında dizlerine sarılmış, yüzünü siliyor, üzerinde sadece göğüs sargısı ve eteği var.

Onun için bir acıma duygusu hissediyorum. F'lor ve I'rec'in rezonansı beni hayal kırıklığına uğratsa da, T'ia çok daha fazla mücadele ediyor. Kalbini gerçekten I'rec'e vermiş olmalı.

Yanına gidiyorum ve onu rahatlatmak için elimi omzuna koyuyorum. "Konuşacak birini ister misin?"

Bana bakmaktan kaçınarak başını sallıyor. "Söyleyecek ne var ki? İkimiz de konuşmanın hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini biliyoruz." Düşen suya bakıyor ve sonra elini burnunun altına götürüyor. "Az önceki konuşmanızı duydum, sen ve M'tok. Beni savunduğunuz için teşekkür ederim."

"Suratı asık çünkü burada bir cevap yok ve kendini aptal gibi hissetmekten hoşlanmıyor." Kadınlara karşı daha iyi olmayı dileyerek omzunu beceriksizce okşadım. Keşke ona acımdan başka bir şey hissedebilseydim. "Seni ağlatmasına izin verme."

"Sorun o değil. Sorun... her şey." Kesik kesik nefes alıyor. "Croatoan'da kalmalıydım. Gerçekten geri döneceğimi ve her şeyin farklı olacağını düşünmüştüm. Herkese sahip olduğum yetenekleri ve aptal bir flörtten fazlası olduğumu göstereceğimi düşünmüştüm. Bunun yerine, geri dönmem her şeyi daha da kötüleştirdi." T'ia yüzünü ellerinin arasına gömüyor. "Croatoan'da ben de yalnızdım ama orada mutluydum."

"Eğer gitmek istersen seni geri götüreceğim."

T'ia yüzünü açıyor ve şaşkınlıkla bana dönüyor. "Yapacak mısın? Ciddi misin?"

Başımı salladım. "Eğer istediğin buysa. Eğer burada mutsuz olursan, seni geri götürürüm."

"Ama sen... ve ben..."

Gülümsemeyi başarıyorum. "Sanırım ikimiz de khuilerimizin sessiz olduğunu ve öyle kalacağını biliyoruz."

"Bizim khuiler berbat," diye katılıyor ve sulu bir kahkaha atmayı başarıyor. "Sen ve ben arızalı olanları aldık."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama tahmin edebilirim. "Henüz ellerimizle tanışmadık. Zamanımız geldiğinde öğreneceğiz."

Homurdanıyor. "Peki biz kiminle rezonansa gireceğiz? Kayalara mı? Ağaçlarla mı? Hayır, bence sen ve ben sonsuza dek yalnız kalmaya mahkumuz."

Sözleri göğsüme saplanan bir bıçak gibi. "Anlıyorum."

T'ia sanki sözlerinin acısını şimdi fark etmiş gibi elime dokunuyor. "Özür dilerim, R'jaal. Zalim olmaya çalışmıyorum. Sadece... artık umudum kalmadı. Bu gezegen hoş karşılanmadığımı açıkça ortaya koydu." Elini benimkinin üzerinde sıkıyor. "Yine de tüm bunlara rağmen arkadaşım olduğun için teşekkür ederim. Oturma bankında tamamen yalnız olmadığımı bilmek güzel."

Bunun ne anlama geldiğini sormak istiyorum, ama mantar kokusu her zamankinden daha güçlü bir şekilde yeniden havaya karışıyor.

T'ia başını eğip beni inceliyor. "Saçında polen var, R'jaal. Burada çiçek var mı?"

Polen mi?

Yeleme dokunmak için uzanıyor ve sarı lekeli parmaklarını geri çekiyor. İkimiz de şaşkınlıkla onlara bakıyoruz. "Polene benziyor," diye katılıyorum ve dudaklarım ağırlaşıyor. "Mantar gibi kokuyor."

T'ia bana yavaşça göz kırpmıyor. Gözleri yarı açık, omuzları çökük. "Onlar... sen..."

Kaya zemine doğru kayar ve bir yığın halinde yere yığılır.

Ona bakıyorum. Zihnim uykulu ve onu desteklemek için T'ia'ya uzandığımda ellerim sanki suyun altındaymışım gibi hareket ediyor. Parmaklarımı büküyorum, kafam karışıyor ve mağaranın neden döndüğünü merak ediyorum.

Başıma kalın, ağır bir deri çuval geçiriliyor ve her şey karanlığa gömülüyor. Tırmalıyorum ama yavaş, baygın bir his bedenimi ele geçiriyor ve daha fazla direnemiyorum.

Uykuya daldım.

$\ddot{U}_{\mathfrak{C}}$

ROSALIND

I bir mağarada tek başına uyanır.

Bu bir tabutta uyanmaktan biraz daha iyi ama yine de korkunç. Titreyerek dik oturuyorum ve etrafıma bakıyorum. Bu aynı şey değil. Daha önce bulunduğum mağara. Orası karanlık ve küçüktü, duvarlar etrafımı sarıyordu. Bu ise devasa bir his veriyor, etrafımdaki hava biraz soğuk ve nefes aldığımda mağarada yankılanıyor gibi. Üç tarafı cep gibi kapalı bir tür odadayım. Dördüncü taraf hapishane parmaklıklarına benzeyen bir şeyle kaplı.

Bir çeşit hapishane hücrelerinde miyim? Dik oturarak etrafıma bakıyorum. Burası buz gibi, bel hizamdaki parlak bir kaya parçasından su damlıyor. Taş zeminde uyuduğum için sırtım ve omuzlarım ağrıyor ve tavandan ters koniler gibi sarkan birkaç soluk, körelmiş sarkıt var.

Ya da diş. Kesinlikle diş gibi görünüyorlar. Teşekkürler, beyin.

Yine de burada zayıf bir ışık var. Etrafımı seçebilecek kadar görebiliyorum. Işık, taş duvardaki bir dizi yarıktan geliyor, öyle ki kayanın üzerinde aşağı yukarı uzanan damarlar gibi görünüyorlar. Ayağa kalkıyorum, manzaraya doğru çekiliyorum. Hayal kırıklığına uğruyorum, yarıktan hafifçe parlayan bir yosundan başka bir şey yok. Bir parçasına dokunuyorum ve parmak uçlarım parlıyor.

Hangi cehennemdeyim ben?

Parmaklarımdaki parlayan tozu temizliyorum ve parmaklıklara doğru ilerliyorum. İlk önce kaçmak. Ama parmaklıklar soğuk, tuhaf metalden yapılmış ve yuvarlak kırım sıkıştıramayacağım kadar birbirine yakın. Hiçbir zaman hoş bir şekilde tombul olmayı umursamadım, ama bugün gerçekten zayıf olmayı diliyorum. Parmaklıkların arasından bir göğsümü bile geçirebileceğimi sanmıyorum, aralarındaki boşluk o kadar dar ki. Sinirle yüzümü parmaklıklara dayayıp dışarı bakıyorum. "Alo?"

Taş zeminde ayak sesleri.

Oh lanet olsun. Bu benim aptallığımdı. Dehşete kapılarak hücremdeki gölgelere doğru koştum ve kendimi duvara yaslayarak gölgelerde saklanmaya çalıştım. Yine çıplağım, diğer mağarada bulduğum kürk görünürde yok. Tuhaf saatim bile gitmiş. Titreyerek göğüslerimi

Ellerimi ve bacaklarımı umarım tüm önemli kısımları gizleyecek şekilde birbirine kenetledim ve beni yakalayanın ortaya çıkmasını bekledim.

Mağaranın uzak tarafında, garip hapisane parmaklıklarının yanında bir adam belirir.

Hayır, bir adam değil. Bir tür canavar. Parmaklıklara yaklaşıyor ve ben de kayaya doğru sokuluyorum, o görüş alanıma girerken kayanın beni yutmasına izin vermeye çalışıyorum. O insan değil. Benden en az bir buçuk metre daha uzun, benekli gri bir teni ve boynunda aslan gibi tüylü bir kürkü var. Gözleri garip, canlı bir mavi renkte parlıyor ve burnu kısa ve küt, geniş, çatık bir ağza doğru iniyor. Yüz hatları da tuhaf; başının üstünde iki tane ince boynuz ve dört tane kıllı kolu var. Göğsü kocaman ve beni hiç düşünmeden ezebileceğinden şüpheleniyorum. Uzun, kabarık gri kuyruğu arkasında, hücrenin içine ve bana bakarken ileri geri hareket ediyor.

"Alo?"

Yaratık bana sırtıyor, kasıklarını ovuşturuyor ve sonra gidiyor. Tamam... bu garipti.

Kaybolduğu mağaraya bakıyorum, çok endişelenmemeye çalışıyorum, o sırada tekrar ayak sesleri duyuyorum. Kendimi küçültmek için büzüldüğümde, ilki gibi başka bir canavar görünce pek şaşırmadım - dört kollu, büyük boynuzlu - ama bu seferkinin insanlık dışı yüzünde daha az zalim bir ifade vardı.

"Beni öldürecek misin?" Ağlamamaya çalışarak fısıldıyorum. Dört kollu, parlayan gözlü bir canavarın görüntüsü dehşet verici ve çıplak ve savunmasız olduğum gerçeği her şeyi iki katına çıkarıyor. Bu işin hiç de iyi gitmeyeceğini bilecek kadar çok fanfic okudum.

"Nesin sen?" diye soruyor. Sesi derin ve gür, garip bir tonu var. Ne dediğini anlamam biraz zaman alsa da sözlerini anlayabiliyorum.

"Ben bir insanım." İnsanın ne olduğunu nasıl bilmez? O zaman ben de onun ne olduğunu bilmiyorum.

"Konuş," dedi bana ters ters bakarak. "Bana ne olduğunu söyle."

"Az önce söyledim! Beni duymuyor musun?" Ben konuşurken hırlıyor ve ben çılgık atıyorum, eğilip ellerimle kendimi koruyorum. "Özür dilerim! Sessiz olacağım!"

Parmaklıkların dışından bana o kadar uzun süre bakıyor ki tüylerim diken diken oluyor. Sonra uzaklaşıyor, ayak sesleri azalıyor.

Kalbim göğsümde güm güm atıyor ve dehşetten kusmak istiyorum. Ne oluyor lan? Olan biten hiçbir şeyi anlamıyorum. Tek bildiğim burada olmamam gerektiği. Bir çeşit kıyafetim olması gerektiğinden oldukça eminim.

Ayrıca daha önce hiç dört kollu bir canavar görmediğime yüzde yüz eminim. Ben... Dünya'da değil miyim? Başka bir boyuta mı düştüm?

Aman Tanrım. Öldüm mü ben? Burası cehennem mi? Bu düşünce beni panikletiyor ve sakın kalmak için parmak eklemimi ısırarak zorunda kalıyorum.

Ayak sesleri geri geliyor ve bir dakika sonra büyük, kıllı adam geri dönüyor. Havayı kokluyor ve sanki kokumdan nefret ediyormuş gibi tiksinti dolu bir ses çıkarıyor. Bir mırıltıyla, parlak sarı bir kumaşa benzeyen bir şeyi hücrenin içine fırlatıyor ve tekrar uzaklaşıyor.

Bu benim için mi? Sormaya korkuyorum. Bana tekrar hırlayabilir... ya da daha kötüsü. Dudağımı ısırarak gölgelerin arasında titriyorum, ta ki ileriye doğru koşup kumaşı kapacak kadar cesur olana kadar. Hayatımda gördüğüm en çirkin, en tuhaf hardal sarısı tonu ama elime aldığımda bir çeşit elbiseye ya da gömleğe benziyor.

Kıyafet. Tanrıya şükür. Başıma geçirdim ve göğüslerimin üzerinden aşağı çektim.

Doğal olarak üzerime tam oturmadı. Yakası çok büyük ve elbisenin kendisi göğüslerimi o kadar sıkıyor ki kocaman bir yumru gibi görünüyorlar, ama dizlerime kadar sarkıyor, o yüzden kabul ediyorum. Kol delikleri çok büyük, bu da hoşuma gitmiyor, çünkü yanlış bir şekilde hareket edersem, sıkıştırılmış göğüslerimden biri kaçabilir, ama bu çıplak olmaktan çok daha iyi.

Sıcak olmaması çok kötü.

Tekrar köşeme çekiliyorum, çömelip bekliyorum. Cevaplara ihtiyacım var ama içimden bir ses bu canavarın bana cevap vermeyeceğini söylüyor. Nedir bu canavar? Gördüklerimle hikayeleri eşleştirerek beynimi zorlamaya çalışıyorum. Hayranlık takıntılara rağmen muhtemelen kütüphanemizdeki en çok okuyan kişiyim ve bir ton mitoloji okudum. Hindu tanrıları dışında aklıma gelen hiçbir şey dört kollu değil ve bu adam da onlarla ilgili tasavvurlarımla uyuşmuyor.

Belki de o bir şeytandır. Belki *de* burası cehennemdir. Ama eğer öyleyse, neden bana bir elbise verdin?

Peki beni cehenneme gönderecek kadar kötü ne yaptım? Beni kötü bir insan yapacak ne yaptığımı düşünmek için zihnimi zorluyorum ama ben kurallara uyan biriyim. İnternette arkadaşlarım için fanfiction yazmaktan başka bir şey sevmeyen, insanları memnun eden bir ineğim. Telif hakkı kurallarını esnetmek ve başkalarının karakterleri hakkında yazmak bir kızı cehenneme göndermeyi gerektirir mi? Eğer öyleyse, lanet olsun, bu kurallar çok katı.

Yine adım sesleri duyuyorum ve gözlerimi kocaman açarak ayağa kalkıyorum. İlkinin yanında dört kollu bir şeytan daha var, bu yeni gelen diğerinden biraz daha koyu gri. İkisi de parmaklıklara yaklaşıyor ve dehşete kapılıyorum, hücrenin kilidini açıyorlar, kapıyı açıyorlar *ve içeri giriyorlar*.

Onlar yaklaşıp üzerime çullanırken olduğum yerde donup kaldım, hareket edemedim. "Ne oldu?" diyor yeni gelen.

"Bilmiyorum. Onunla konuşmaya çalıştığımda garip kelimeler geveliyor."

Beni anlayamıyor mu? Ama ben onu anlayabiliyorum. Bu hiç mantıklı değil. Dehşete kapılmış bir şekilde ikisine de bakıyorum.

"Garip kokuyor." Yeni gelen başını eğiyor. "Kadın gibi de kokuyor."

Oh hayır. Hayır, hayır, hayır.

"Evet, ama gözlerine bak. Onlarda bir sorun var." Gardiyanım elini kaldırdı.

İrkiliyorum, bir adım geri çekiliyorum.

"Tut onu," diyor yenisi. "Ona bir bakayım."

Tekrar geri çekiliyorum, ancak sarı tünüğimin boynundan tutulup ileri doğru sürükleniyorum. Gardiyan beni boğazımdan tutup başımı geriye yatırıyor ve ben korku içinde inliyorum. İkisi de eğilip gözlerime bakıyor ve ben korkudan nefes nefese kalıyorum.

"Gözleri ölmüş," diyor ikincisi.

"Hastalık yüzünden mi? Merak ettim ve bu yüzden onu buraya getirdim." Gardiyan endişeli görünüyor. "Onu öldürmeli miyim?"

"Eğer bu bir hastalıksa size çoktan bulaşmış olabilir," diyor ikincisi. "Ve şimdi yayılmaması için ikimiz de diğerlerinden ayrı kalmalıyız."

"Küller adına," diye mırıldandı gardiyan. "Hastalık olmasa iyi olur yoksa onu öldürür ve derisini bir palto gibi giyerim." Sonra beni serbest bıraktılar.

Boğazımı ovuşturarak ve hıçkırmamaya çalışarak yere yığılıyorum. Her ikisi de sanki tüm sorunlarının sebebi benmişim gibi bana dik dik bakarken, elimden geldiğince geriye doğru sığıyorum.

"Onu ne yapacağız?" diye sorar gardiyan. "Onu yok etmek istiyorum ama ne olduğunu anlamam gerek."

"Bunlardan başka var mı?" diye sorar ikincisi. "Eğer öyleyse, bunu saklamak faydalı olabilir. Şefe sormalıyız."

Gardiyan onaylarcasına homurdanır. "Haklısınız. Haber göndereceğim."

Elini beline götürüyor ve aynı ince kumaştan yapılmış sarı bir peştamalin üzerine üzerinde birkaç kese bulunan bir kemer taktığını fark ediyorum.

giydiğim malzeme. Elini düzleştiriyor ve yüzüme üflemeden önce avucundaki küçük sarı toz yığınınu görmeye ancak zamanım oluyor.

Bir elimi havada sallayarak öksürüyorum ve gözlerim ağırlaşıyor. Uzuvarım da. Uyuşturulmuşum o zaman. "Berbatsınız," diye mırıldanıyorum yere yığılırken, başım yüksek bir sesle kayaya çarpıyor.

Sonra... rüyadan başka bir şey yok.



I Daha sonra uyandığımda uzuvlarım ağrıyor ve üşüyorum. Ayak parmaklarım ve el parmaklarım o kadar buz tutmuş ki uyuşmuşlar ve onları ısıtmak için ellerimi koltuk altlarıma sokuyorum. Ayak parmaklarım için yapabileceğim pek bir şey yok.

bir şekilde sıcak tenimi soğuk ayaklarıma bastırarak şekilde. Sadece... geri kalan yerim de o kadar sıcak değil. Her yerim üşüyor. Midem guruldarken aynı anda dişlerim takırdamaya başladığında, burada öleceğimden şüpheleniyorum.

Düşüncesi bile ağlamak istememe neden oluyor ama o kadar yorgun ve korkmuşum ki gözyaşlarım akıyor. Ağızım kuru ve en azından kayaların üzerinde su var. Birkaç dakika boyunca şırıl şırıl akan kaynaktaki nemi yalıyorum ve az önce dilimi her tarafına sürdüğüm için bu mağaranın ne kadar temiz ya da kirli olabileceğini düşünmemeye çalışıyorum.

Ayak sesleri tekrar yaklaşıyor ve ben yine mağaranın arka tarafına çekilip gölgelerin içinde titriyorum. Şimdi ne olacak?

Kalın, dört kollu gardiyan hücredeki kapıyı açıyor ve beni şaşırtarak içeri bir ceset bırakıyor. Kapıyı hızla tekrar kapatıyor, bana doğru bakıyor ama kaçmaya çalışmıyorum bile. Gidecek hiçbir yerim yok, ayağımdaki sargılar gıtmış ve beni bir kağıt mendil parçası gibi yırtabilecekmiş gibi görünüyor. Belki çok cesur değilim ama şu anda kendimi toparlamak için gerçekten çok çabalıyorum. Her seferinde bir kriz.

Yeni kriz mi?

Bir iblis az önce benimle birlikte hücreye atıldı.

Şok içinde uyuyan yaratığa bakıyorum. Diğer adamla aynı boynuzlara sahip ama teni gök mavisi. Kalçalarına kürklü bir etek giymiş ama hepsi bu. Ayakları çıplak ve saklandığım yerden bile insan ayağı olmadıklarını söyleyebilirim. Birkaç parmağı eksik ve üç parmağı da genişçe açılmış.

Yine de iki kolu var ve yüzü şaşırtıcı derecede çekici. Yüz hatları büyük ama hoş ve uzun siyah saçları sırtından aşağı dökülüyor. Diğer korkunç canavardan çok daha hoş görünüyor, bu da muhtemelen bir tuzak olduğu anlamına geliyor. Güzel bir yüz çirkin bir kalbi gizleyebilir. Anakin Skywalker'a ya da Goblin Kral Jarreth'e bakın.

Mavi adama bakıp şimdi ne yapmam gerektiğini anlamaya çalışıyorum. Tutsağım beni öldürmesini beklediği için mi burada? Yoksa o da mı hapsedildi?

Yeni gelen inleyerek yerde kıpırdanıyor ve ben nefesimi tutarak geri çekiliyorum. Dişlerim hâlâ takırdıyor, bu yüzden onları susturmak için parmak eklemimi ısıyorum. Onun dost mu düşman mı olduğunu anlayana kadar ses çıkarmak istemiyorum.

Oturuyor, başını tutuyor, yüz ifadesi akşamdan kalma gibi bulanık. İnliyor ve avucunu alnına bastırıyor ve gözlerini kırptığında gözlerinin beni esir alanlarla aynı parlak mavi renkte parladığını görebiliyorum. Bu iyiye işaret değil.

Gözlerini kısarak hücrenin metal parmaklıklarına doğru dönüyor ve parmaklıklar onu şaşırtmışa benziyor. Onu hücrenin hemen içine yerleştirdiler ve bir parmaklığa dikkatlice dokunup, gördüklerine inanamıyormuş gibi elini içeri sokmasını izliyorum. İlk defa bir kuyruğu olduğunu fark ediyorum. Bir kedininki gibi öfkeyle sallanıyor ve parmaklıkları kırmaya çalışıyormuş gibi sarsınca benim tarafımda olabileceğini anlıyorum.

Sanırım kendimi tanıtma vakti geldi.

"Denedim," diye seslendim yabancıya. "Dışarı çıkamazsın."

Mavi iblis sesimi duyunca şaşkınlıkla irkildi. Mağara-hapishanedeki köşeme doğru döndü, yüzünde kesinlikle inanmaz bir ifade vardı. Sanırım burada yalnız olmadığını fark etmemişti.

Ben daha bir şey söyleyemeden mağaranın içinden bana doğru hücum ediyor, acelesinden neredeyse üzerime basıyordu.

Nefesim kesiliyor, duvara doğru geri çekiliyorum ama dişlerimin takırtısı beni ele veriyor. Gölgelerin arasında bana odaklanması biraz zaman alıyor ama parlayan gözleri bana sabitlendiği anda anlıyorum. Uzun, sert bir an boyunca bakıyor ve neredeyse diğer canavarın söylediği şeyi söylemesini bekliyorum - nesen *sen*?

Onun yerine yanımda dizlerinin üzerine çöküyor ve bana hayranlıkla bakıyor. Garip bir uğultu, vızıltı sesi geliyor gibi görünüyor

Onu tuhaf bir şekilde rahatlatıcı buluyorum ve mırıldadığını fark etmem bir anımı alıyor.

Yarı kedi mi o zaman?

Beni bir aşağı bir yukarı süzdükten sonra göğsüne vuruyor. "R'jaal," diyor alçak ve kısık bir sesle. "Ben R'jaal. Uzun Boynuz klanından bir avcıyım."

Oh iyi. Beni anlayabiliyor. Endişelenecek bir sorun daha azaldı. Belki de neler olduğunu biliyordur. R'jaal -yabancı- kişisel alanımı biraz daha işgal ediyor ve o eğildiğinde küçük, garip bir gülümsemeyle idare ediyorum. "Rosalind. Ben bir kütüphaneciyim. Ve... Buraya nasıl geldiğimi ya da burada ne yaptığımı bilmiyorum."

Şeytan gülümser. "Buradasın çünkü benimsin."

Dört

ROSALIND

"I "Pardon, ne dedin?" Onu doğru duymamış olmalıyım. *Onun* olduğumu söylediğine yemin edebilirdim.

"Ben senin eşim," diye ilan ediyor tam bir manyak gibi. "Biz gençleşebilmemiz için bir araya getirildi. Gerçekten, bugün harika bir gün."

Tamam, onu yanlış duymadım. O sadece deli. "Sen delisin." R'jaal gülüyor.

Biraz endişelenmeye başlıyorum. Tamam, birazdan da fazla. Beni bu adamlar buraya mı kilitlediler? Ve ben neredeyse çıplak, titreyen ve savunmasızım? Ne haltlar *dönüyor burada*?

R'jaal bana heyecanlı bir bakış atıyor ve bir kez daha rahatsız edici bir şekilde yakınımına eğiliyor. "Seni tadabilir miyim? Amını çok iyi yalayacağıma söz veriyorum ama bunu çok uzun zamandır hayal ediyordum."

Ooh! Piç. Ürkütücü, pislik *piç*. Yüzüne tokat atıyorum.

Sanki ağzının ortasına bir şaplak atmak yerine onu öpmüşüm gibi büyük bir zevkle bana bakıyor. Bu büyük bir sorun olacak. "Benden uzak dur, sürüngen."

R'jaal başını eğiyor. "Sürünmek mi? Ne demek istediğinizi anlamadım."

"Sürün! Pislik! Adi! Beni korkutuyorsun! Git buradan!" Dehşet içinde onu itiyorum. "Beni rahat bırak!"

Yüzündeki sevinçli heyecan ifadesi kayboluyor ve kamburunun üzerine oturarak bana istediğim boşluğu veriyor. Şu anda yüzünde yaralı bir ifade var ve az önce bir köpek yavrusunu tekmelediğim izlenimine kapılıyorum. "Seni korkuttum mu?"

"Evet!"

"Ama..." Elini ağzına götürüp kendini durduruyor. Sonra sakın bir şekilde tekrar konuşur. "Seni korkutmak istemem, Berry-and klanından R'slind. Ben sadece... seninle tanıştığım için mutluyum. Seni nasıl korkuttuğumu söyle, bir daha korkutmayayım."

"Bana nefes aldırma ile başlayabilirsin."

"Ah." R'jaal birkaç adım geri atar, sonra çömelir. "Bu daha mı iyi?"

Şimdi gerçekten kafam karıştı. İki saniye önce tecavüzcü bir sürüngen gibi davranıp beni yalamak istiyordu, şimdi ise nazik davranıyor. Tanrım, umarım bu sadece bir tür kültürel karışıklıktır ve o bir psikopat değildir. "Evet, öyle. Teşekkür ederim."

Yine gülümsüyor ama bu sefer daha hafif. R'jaal yerinde oturuyor ve sadece beni izliyor. Artık kaçmaya ya da beni taciz etmeye çalışmıyor. Onun yerine, sadece... orada oturuyor. Bundan ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum.

Ona ve tuhaf görünüşüne bakıyorum. Adam onu incelediğimi görünce kasılıyor ve daha yüksek sesle mırıldandığına yemin edebilirim. Sadece... Daha önce hiç onun gibi bir şey görmemiştim. Hem de hiç. Dört kollu tuhaf canavar çok daha farklı görünüyor, ancak ikisinin de aynı parlayan mavi gözleri ve antilop benzeri boynuzları var. "Sana bir şey sorabilir miyim?"

Parlıyor. "Bana bir şey sormanı çok isterim." "Nesin sen?"

Yabancı sanki bu soruyu sindiriyormuş gibi başını eğiyor. "Ben Uzun Boynuz Klanı'ndanım."

"Bu... *bu* da ne? Bir şeytan klanı mı? Sen şeytan mısın?"

"Bunun ne olduğunu bilmiyorum."

Belki de şeytanlara onun dilinde farklı bir şey diyorlardır. Onunla konuşurken benim İngilizce konuştuğumun, onun ise konuşmadığının belli belirsiz farkındayım ama yine de söylediği her kelimeyi anlayabiliyorum. Dört kollu adamı da anlayabilirim. Ama sanırım şeytan onun ne olduğuna en yakın benzetme. Şeytani boynuzları ve garip parlayan gözleri var. Göğsü yapılı ve çekici. Bir şeytan çekici olurdu, değil mi? İnsanları günaha teşvik etmek için mi? "Bu mağarada mı yaşıyorsun?"

"Burada mı? Oh hayır." Kıkırdıyor. "Hayatımda hiç bu mağaraya girmedim."

Yine de burada olmaktan çok memnun görünüyor. "Yaşadığınız yer sıcak mı? Çok alevli mi? Ve yabalar?"

"Bir zamanlar sıcak bir yerde yaşıyordum, ama şimdi sahilde yaşıyorum." R'jaal daha fazlasını söyleyecekmiş gibi bakıyor ve sonra kendini durduruyor. Bir süre sonra ekliyor: "Orası soğuk. Soğuğu sevmiyor musun?"

Soğuğu seviyor muyum? Ona bakıyorum, dişlerim takırdıyor, nefesim havada buğulanıyor. "Soğuğu sevmiyorum, hayır."

"Bir khui'niz olduğunda daha az soğuk olacak."

Söylediği son kelime tercüme edilmedi. Tekrarlamasını bekliyorum ama tekrarlamayınca ben de sorgulamaya devam ediyorum. "Yani bir köyde yaşadığını söyledin."

Sahil. Ne sahili?"

Şaşkın görünüyor. "Plaj..."

"Bir adı var mı? Malibu gibi mi? Ya da Fort Lauderdale?"

"Orası bir plaj," diyor yardımsever bir şekilde. "Icehome plajı."

"Hiç duymadım. Hangi eyalette? Yoksa Avrupa'da mı?"

"Burası bir plaj." Tekrar omuz silkiyor. "Nerelisin, R'slind?"

Sorusunu duymazdan geliyorum, çünkü cevap beni rahatsız ediyor. Onun yerine hapishane hücremizin parmaklıklarını gösteriyorum. "Peki ya şu adam? Dört kolu olan. Onu tanıyor musun?" R'jaal başını sallayınca, "Nasıl oluyor da senin dört kolun yok?" diye soruyorum.

"Çünkü ben Güçlü Kol klanı değilim. Ben Uzun Boynuz'um." Başını işaret ediyor.

"Birden fazla klan mı var?"

"Oh, evet." Yüz ifadesi gururla parlıyor. "Ama Tall Horn en iyisi."

Uzun Boynuz klanı, Güçlü Kol klanı, dört kollu adamlar, parlayan mavi gözlü adamlar... "Burası Dünya değil, değil mi?" Küçük bir sesle soruyorum.

R'jaal'ın yüz ifadesi sempati dolu bir ifadeye dönüşüyor, kuyruğu bir kedi gibi yerde sallanıyor. "Bu senin dünyanın değil, hayır. Ama senin ne olduğunu biliyorum. Sen bir hyoo-man'sin."

Gözlerim açılıyor ve daha uzun oturuyorum. "Aman Tanrım, bu doğru. Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü uçan mağaralar tarafından buraya getirilen sizin türünüzden başkalarını da tanıyorum."

"Uçan... mağaralar?"

Bir an duraksıyor. "Koyunlar mı?"

Beş

R'JAAL

R'Slind. Eşim. Adını zihnimde tekrar tekrar söylüyorum, düşüncelerimde tadına bakıyorum. Tenine sinen kokusunu içime çekmek istiyorum. Yüzümü yelesine gömmek istiyorum. Dokunmak istiyorum

Yumuşak kıvrımlarını okşuyorum. Yine de ürkek ve korkuyor ve bir şekilde onu sakinleştirmenin bir yolunu bulmalıyım.

Hem kokladığım yabancından hem de benden korkuyor. Ben de korkmalıyım ama eğer biri beni bir kafese attıysa, beni bir süreliğine hayatta tutmak istiyordur. Ayrıca T'ia, M'tok ve meyve mağarasındaki diğerleri için de endişelenmeliyim. Nasıl çalındığımı bilmiyorum ama mantarların kokusunun bununla bir ilgisi olmalı.

Endişelenmem gereken pek çok şey var. Onun yerine, düşüncelerim R'slind ile dolu. R'slind ve onun ölü gözleri, gürültülü takırdayan dişleri ve bitmek bilmeyen soruları. Onu memnun etmem ve ona zarar vermek istemediğime dair güvence vermem gerekiyor. Benim bir dost olduğumu görmesi gerekiyor çünkü ona eşim olduğunu söylediğimde pek iyi tepki vermemişti.

Rezonansı bilmiyor olmalı. Leezh bunun hyoo-manlar için yeni olduğunu söylemişti. R'slind için de yeni olmalı. Onu rahatlatmayı her şeyden çok istiyorum, ama sözlerimden sadece daha fazla üzölmüş görünüyor.

Diğerleri kendi başlarının çaresine bakabilir. Şu anda R'slind'in bana ihtiyacı var. Yakalanmam ve bir mağarada tutulmam umurumda değil. Eşim burada ve önemli olan tek şey de bu.

Eşim de kaşlarını çatmış bana bakıyor, çenesi titriyor. Bana doğru kaşlarını çatarak kollarını ovuşturuyor. "Ne demek istediğini anlamıyorum. Koyun mu? Ne koyunu?"

Hyoo-man kelimelerimi doğru kullanmıyorum. "Kanatları olmadan gökyüzünde uçanlar."

Solgun gözleri yaşlarla doluyor ve başını tekrar sallıyor. "Anlamıyorum."

"Yorgun olduğunu biliyorum," diyorum nazikçe. Yanına gidip onu rahatlatmaktan başka bir şey istemiyorum. Bunu yapma ihtiyacı göğsümde neredeyse khui mırıldanmalarım kadar şiddetli bir şekilde yanıyor. "Kelimelerle aram iyi değil ama deneyeceğim.

Onlar içinde insan olan koyunlar. Yıldızlarda uçarlar ve bazen hediyeler getirirler."

"Yıldızlarda uçmak...?" Gözleri genişliyor. "Gemiler mi?"

"Evet, doğru kelime bu." Rahatladım. "Şimdi anladın mı?"

"Yıldızlardan gelen bir gemi insanları buraya mı getirdi? Bir uzay gemisi mi?" Elleri ağzına gider. "Aman Tanrım. Bunlar tabut değildi. Bir çeşit küçük gemilerdi. Neden bir uzay gemisine girdim ki?" R'slind'in gözleri büyür. "Sen *uzaylı* mısın?"

Kafamdaki çeviri kayası bana bu kelimenin farklı bir yerden gelen biri anlamına geldiğini söylüyor. Sanırım ada da buna uyuyor. Omuz silkiyorum. "Bu kötü bir şey mi?"

"Gerçekten çok kötü," diyor titreyen dudakları ve takırdayan dişlerinin arasından. "Ama bu, doldurmaya çalıştığım bazı boşlukları açıklıyor." Başını sallıyor ve yine gözyaşlarının eşiğinde görünüyor. "Bir uzaylı beni neden istesin ki?"

"Neden yapmasınlar ki?" Onun adına alındım. "Sen mükemmelsin."

R'slind uzun bir süre bana bakıyor ve sonra histerik bir kahkaha yükseliyor. "Teşekkür ederim, sanırım?"

"Dişlerin takırdıyor," diye işaret ediyorum. "Ve gözlerin karanlık. Khui'n nerede?" Gözümün kenarına dokunuyorum.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." "Gözlerin ölü. Bu kötü bir şey."

"O zaman bunu da kötü şeyler listesine ekleyelim. Büyümeye devam ediyor." Tüm vücudu titriyor. "Coo-ee'm yoksa neden kötü olsun ki?"

"Çünkü öleceksin. Senin Berry-ve kabilesinin khui'si yok o zaman?" Diğer hyoo-man'ların bu konuda söylediği bir şeyi hayal meyal hatırlıyorum. Buraya geldiklerinde hava çok soğukmuş, bir khui alana kadar hayatta kalamayacak kadar soğukmuş.

"Berry-ve?" diye yankılanıyor.

"Adının Berry-and klanından R'slind olduğunu söylemiştin. Ezberledim." Dudaklarımda bu kelimelerle uyuyacağım. Bunlar şimdiye kadar duyduğum en güzel sözler ve khui'm de aynı fikirde olarak daha yüksek sesle mırıldanıyor.

Ağzının kenarlarında belli belirsiz bir gülümseme beliriyor ve sikim anında tepki vererek ihtiyaçla dolup taşıyor. Telaşla, dikkat çekmemeye çalışarak ağırlığımı değiştiriyorum. R'slind zaten ürkek. Rezonansın üzerimde zaten iş başında olduğunu görmesine gerek yok.

"Ben bir *kütüphaneciyim*," diye vurguluyor. "Bu benim soyadım değil. Soyadım... soyadım..." Duraklıyor. "Kahretsın."

"Bok nedir?"

"Soyadımı bilmiyorum." Sesi fısıltıya dönüşüyor. "Bence bu kötü."

Bir sürü ismi olması ya da sadece bir tane olması umurunda değil ama onu üzen her şey beni de üzüyor. "Üşüdüğün için mi?"

"Yani... belki?" Dudağını ısıırıyor ve çıplak ayak parmaklarını oynatıyor. "Şu anda donmuş gibi hissediyorum. Belki de bu anılarımı etkiliyordur." R'slind bana dönüyor ve bir el sallıyor. "Çabuk, bana bir şey sor."

Oh, şimdi benim sıram mı? İçimden sıcak bir zevk akıyor. Eşim hakkında bir şeyler öğreniyorum. Ona bir şeyler sormamı istiyor. Gerçekten, bu en güzel gün. "Dünyanızda insan bir eşiniz var mıydı?"

Kaşları çatıldı. "Yaptığımı sanmıyorum? Bana başka bir şey sor." Mmm.

Bu cevap beni memnun etti. "Uzun boynuzları sever misin?"

R'slind'in ifadesi kızgınlaşır. "Bana garip davranma, R'jaal. Bu ciddi bir mesele."

Benim adım. Adımı yüksek sesle söyledi. Sikim o kadar sıkı ve ağrıyor ki şu anda ayakta durabileceğimi sanmıyorum. Khui'm daha yüksek sesle mırıldanıyor, o kadar şiddetli ki göğsümün ihtiyaçla titremesine neden oluyor. Dalgınca ovuyorum, khui'me sakın olmasını, R'slind'in artık burada olduğunu söylemeye çalışıyorum. Yakında benim olacak ve onu gözümün önünden ayırmayacağım. "Ben çok ciddiym, R'slind."

"Bana geçmişimle ilgili bir şeyler sorun," diye teşvik ediyor. "Nereden geldiğim hakkında."

"Pekâlâ. Halkınız nereli?"

R'slind garip, donuk gözlerini kırıştırıyor ve gölgelerin içine bakıyor. "Bilmiyorum. Bu bilgiye sahip olmalıyım. *Sahip olmalıyım*. Çok açık olmalı. Benim adım Rosalind... doğum tarihim..." Sertçe yutkunuyor, düşünüyor. "Eylül mü? Eylül gibi bir şey. Ailem Jim ve... şey... biri. Ve ben..." Hiçbir şeye bakmadan geçen uzun dakikalar. Sonra ellerini yumruk yapıyor ve yüzünü onlara gömüyor. "Kahretsın!"

"Belki de kafanı vurmuşundur?" Teklif ediyorum. "Croatoan kabilesinde kafasını çarpan ve tüm hafızasını kaybeden bir erkek var. Uyandığında eşini ve yavrularını bile hatırlamıyordu."

Bakışlarını kaldırıp bana umutla bakıyor. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"İstersen kontrol edebilirim." Parmaklarım ona dokunmak için kaşınıyor, parmaklarımı onun yumuşak görünümlü sarı yelesinde gezdirmek istiyorum. Herhangi bir şekilde ona yakın olmak için

Mantık, sert horoz ya da değil. Mantık, onu korkutmamak için uzak durmam gerektiğini söylüyor, ama beni yakınına davet edecekse, mantık gidip denizde yüzebilir, umurumda değil.

Sadece ona *dokunmam* gerek.

R'slind doğrulup bana başını salladı. "Hiçbir yerim acımıyor ama basit bir açıklaması olduğunu bilseydim kendimi daha iyi hissederdim." Kollarını, garip tünüğü tarafından boğulmakta olan memelerinin üzerine kapatıyor. "Bana garip davranma."

"Garip davranmayacağım," diye söz veriyorum ona. "Kafa derine bakmaktan başka bir şey yapmayacağım-"

Ve yelene dokun. Ve

tenine.

Ve kokunu içine çek.

"-ve yara arayın."

Ben ayağa kalkarken R'slind rahatlıyor. "Teşekkür ederim."

Tüm atalara şükürler olsun ki, sertleşmiş sikimi fark etmedi. Kürkleri onu saklıyor olmalı ya da ölü gözleri gölgelerde iyi göremiyor olmalı.

Dikkatli ve sakin hareketlerle ona doğru ilerliyorum. Onu tekrar ürkütmek istemiyorum, bu yüzden sevinçle ileri geri sallanmak istese de kuyruğumu sabit tuttuğumdan emin oluyorum. Ne khui'min sürekli ihtiyaç dolu uğultusu ne de kesemdeki ve ereksiyon halindeki penisimdeki ağrı hakkında hiçbir şey yapamıyorum ama bu kısımları görmezden gelmeye çalışıyorum. R'slind'in şu anda bana ihtiyacı var. Oturmaya devam ediyor ama ben yaklaştıkça gerginliğinin arttığını hissedebiliyorum. Bana henüz güvenmiyor.

"Şimdi yelene dokunacağım," diye uyarıyorum onu yeterince yaklaştığımda. Onun hafif, narin kokusu beni sarıyor ve ne kadar mükemmel koktuğunu görüp inlemek istiyorum. Kokusunda sert, tuhaf, buruk bir nota ve mantarların keskin tadı var ama altında tatlılıktan başka bir şey yok. Bu onun gerçek kokusu.

"Tamam," diye nefes alıyor R'slind ve omuzlarını dikleştiriyor. "Bir şey görürsen bana söyle."

Elimi yavaşça başına doğru indiriyorum. Yeleleri tam da hayal ettiğim gibi ipeksi ve dokunuşumun altında yumuşacık bir kürk gibi hissediyorum. Gözlerimi kapatıyorum, kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum ve sonra alçak, lezzetli bir inilti duyuyorum.

Ve... benim değil.

"Tanrım, çok sıcaksın," diye nefes alıyor R'slind. "Ellerin bile iyi hissettiriyor."

"Seni incitiyor muyum?" Kelimeleri söylerken boğazım düğümleniyor. "Hiç de değil." Sesi rahatlamış, memnun. "Bir şey görüyor musun?"

"Kontrol ediyorum." Parmak uçlarımı kafa derisinin üzerinde gezdiriyorum, okşamarla kendimi tatmin etmemeye çalışıyorum çünkü onun khui'si olmadığını biliyorum. Henüz benim hissettiklerimi hissetmiyor. Ben onun için bir yabancıyım, bir eş değil. Ama bu an hayal ettiğim her şeye o kadar yakın ki. Odaklanmak çok zor.

Ama yaralanmış olabilir ve bu benim öncelikli endişem olmalı. Bu yüzden dikkatimi veriyorum, saçında kan veya yapışkan parçalar arıyorum. Topaklar ya da garip büyümeler var mı diye bakıyorum. "Hiçbir şey hissetmiyorum ve kan kokusu almıyorum," diyorum R'slind'a. "Anladığım kadarıyla başın iyi durumda. Ağrıyor mu?"

"Soğuk beni her şeyden çok rahatsız ediyor," diye itiraf ediyor, dişleri yine gıcırıyor. "Ellerin nasıl bu kadar sıcak?"

"Çünkü bir khui'm var. Etrafımdaki dünya sıcak olmasa bile benim sıcak kalmamı sağlıyor."

"A khui?"

"O benim bir parçam." Bunu ona nasıl açıklayacağımı dikkatle düşünüyorum, çünkü insan dişilerinin khui'nin göğsünün içinde canlı bir yaratık olduğunu öğrendiklerinde yaşadıkları dehşeti çok iyi hatırlıyorum. Onu korkutmak istemiyorum ama bir tane edinmeli, hem de çok yakında. "Bana sıcaklık veriyor ve içimdeki ateşle gözlerimin parlamasını sağlıyor."

"Keşke benim de bunlardan bir tane olsaydı," diyor iç çekerek ve çıplak kollarını tekrar ovuşturuyor. "Çok üşüyorum."

Şimdi benim için bir şans. "R'slind... seni ısıtmama izin verir misin?" Duraksadı ve bana baktı. "Bu bir tuzak gibi hissettiriyor."

"Bu bir tuzak değil. Üşüyorsun ve kendi sıcaklığını yaratamadığın için sıcaklığımı seninle paylaşmak istiyorum." İskoç eteğimin kalın kıvrımlarını karıştırıyorum ve iç dikişi yukarı çeviriyorum. Bir kanadın kenarına diktiğim küçük, parmak büyüklüğündeki mızrak ucunun yerinde durduğundan eminim. Dikiş yerlerini karıştırarak çözmeye çalışıyorum. "Benimki kırılırsa diye bunu her zaman yanımda taşıyorum. Bunu sana vereceğim ve eğer yanlış bir şey yaptığımı hissedersen bana bununla vurabilirsin. Sadece seni ısıtmak istiyorum. Ben senin" -kelimede neredeyse boğuluyordum- "arkadaşınım."

Sadece bir arkadaş olmaktan çok yorulmuş ama R'slind için biraz daha güçlü kalmalıyım. Eğer bu doğruysa ve gökteki koyunlardan düştüyse, kafası karışmış ve korkmuş olacaktır.

Dişi, ben ona verene kadar sessiz kalıyor ve sonra elindeki şeyi çevirip düşünüyor. "Neden bana bu kadar iyi davranıyorsun?"

"Çünkü bu işte birlikteyiz."

Çünkü sen benimsin ve sonsuza dek seni bekledim.
"Pekala."

ALTI

ROSALIND

I Aptal değilim. Daha birkaç dakika önce söylediği "Amını yalayabilir miyim?" ya da "Sen benimsin" laflarını unutmadım. R'jaal'ın muhtemelen altında yatan en iyi güdülere sahip olmadığını biliyorum.

Ama hava çok soğuk ve eğer bunu yapmazsam düzgün düşünemeyeceğim. Biraz ısınmanın bir yolunu bulmalıyım. Donarak ölmek yine de ölümdür ve ben ölmek istemiyorum. Bu yüzden R'jaal'ın garip küçük mızrak ucunu kavrayıp aslanın inine doğru ilerliyorum.

Bu durumda aslanın ini R'jaal'ın kucağı oluyor. Kendini yere bırakıyor, bacak bacak üstüne atıyor ve sonra kucağına oturmamı işaret ediyor. Tereddüt ediyorum ama sonra o parmak uçlarının kafa derimde ne kadar sıcak ve iyi hissettirdiğini düşünüyorum ve bu beni kararlı kılıyor. Hava dayanılamayacak kadar soğuk.

Kucağına tırmanıyorum ve hemen etrafımı sarıyor, büyük kolları soğuk tenimin üzerinde kayıyor. İçimden kaçan iniltiye engel olamıyorum, çünkü Tanrım, o *çok* sıcak. Sanki sonsuza kadar üşümüşüm ve o birdenbire sıcaklıkla ilgili tüm dualarıma cevap vermiş gibi hissediyorum. Sıcaklık yayıyor ve bacaklarını ayarlayıp çıplak teninin çoğunu benimkine bastırmaya çalışırken dişlerimin takırdaması nihayet duruyor.

Bunu yaparken, kaya gibi sert ereksiyonu yan tarafıma temas ediyor.

İkimiz de donup kaldık.

"Lütfen bunu görmezden gelin," diyor R'jaal. Sesi kalın, büyük olasılıkla utançtan.

Ve tamam, buna izin vereceğim. Çünkü bana sürtünmeye başlamadığı sürece, yarı çıplak bir kadın ona sürtündüğünde bir erkeğin ereksiyon olması normaldir. Buna izin vereceğim çünkü bu noktada tekrar üşümektense onun azgın ve bana sarılmış olmasını tercih ederim.

Ne diyebilirim ki, ben zayıfım.

"Sakın bir şey deneme," diye fısıldıyorum ve başımı göğsüne yaslıyorum. Sıcaklık beni sarmaya devam ediyor ve yüzümü boynuna doğru eğiyorum. "Bağırsaklarını deşeceğim."

"İzin almadan sana asla dokunmam," diyor R'jaal alçak bir sesle. "Bedenin sana ait."

"Öyle diyorsun ama mırıldanmayı kesebilir misin? Bundan çok keyif alıyormuşsun gibi hissediyorum."

Boğuk bir ses çıkarır. "Duramam, hayır. Bu kontrol edemediğim bir şey. Ama sana dokunmayacağım."

Ona inanıp inanmamayı seçmek zorundayım. Eğer yanlış seçim yaparsam, içinde bulunduğum korkunç ve ürkütücü durumun üstüne bir de kendimi bir dünya acıya hazırlıyor olabilirim. Ona ve garip bir şekilde parlayan mavi gözlerine bakıyorum ve...

Belki aptalın tekiyim ama ona güvenmeye karar verdim. Göğsüne sokulup sıcaklığını içime çekiyorum. "Eğer bir göğsümü bile avuçlarsan, seni hadım ederim."

"Bir şey kapmak gibi bir niyetim yok," diye yineliyor ve sonra duraksıyor. "Şey, hayır, bu yanlış. Seni tutmayı çok isterdim ama sen istemediğin için tutmayacağım. Ben senin kullanman için buradayım. Benden ihtiyacın olanı al, R'slind. Ben seninim."

Tamam, bu kulağa hiç de hoş ya da güçlü gelmemeli. Sanki tüm güc bendeymiş gibi davranıyor ki bunun yalan olduğunu ikimiz de biliyoruz. Yine de kabul ediyorum.

Ona doğru kıvrılıyorum, sıcaklığının beni etkilemesine izin veriyorum. Donmuş uzuvlarım gevşiyor ve kendimi daha az paniklemiş hissetmeye başlıyorum. Sürekli mırıldanmasının verdiği sükûnet beni rahatlatıyor ve itiraf etmeliyim ki, bencilce olsa da buraya atıldığı için mutluyum. "Sen iyi misin?" diye soruyorum. "Hareket etmemi ister misin?"

"Hayır. Kal. İstedtiğin kadar böyle kal." Başparmağı koluma sürtünüyor ve hatta kuyruğunun ayaklarımdan birine dolandığını hissediyorum.

"Buraya nasıl geldin?"

R'jaal duraklar, düşünür. "Meyve mağarasındaydım, T'ia ile konuşuyordum. Geceydi, üzgündü ve kendini yalnız hissediyordu. Onunla konuştum ve sonra havada sarı bir bulut gördüm. Uykuya daldım ve burada uyandım." Eli sırtımı okşuyor ve okşanmaktan duyduğum zevkle inlememek için kendimi zor tutuyorum. "Kabile arkadaşlarımdan tehlikede olmasından endişeleniyorum."

"Başka kimseyi görmedim. Sadece seni. Bir de beni yakalayan adamları tabii ki. Gerçi başkalarından bahsetmediler." Aklıma yeni bir düşünce geldi. "Başka insanlarla birlikte olduğumu mu düşünüyorsun? Uzay gemisinde? Sence buradalar mı?"

"Bilmiyorum. Ben de en az senin kadar karanlıktayım." Tekrar sırtımı okşuyor. "Ama sanırım yabancılar beni çaldıysa, T'ia'yı da çalmış olacaklar."

Uh oh. Bu, kulağa kadın ismi gibi gelen şeyin ikinci kez söylenişi ve ben burada onun kucağındayım. "Bu senin eşin mi?" Eşi olduğumu söylemişti ama bunu herkese söylemediğini nereden bileyim? "Seninle oturmamı kıskanacak diye endişelenmeme gerek var mı?"

R'jaal bir an duraksıyor ve sonra bana bakıyor. Boğazı çalışıyor, adem elması sallanıyor. Sonunda, "Henüz bir eşim yok." dedi.

Yine de çok hamile hissettiriyor. Ama en azından kıskanç bir kız arkadaştan korkmama gerek yok. "Tamam o zaman."

"Nasıl oldu da buraya geldin R'slind? Bir şekilde meyve mağarasından mı geldin?"

"Meyve mağarasının ne olduğunu bilmiyorum. Buraya nasıl geldiğimden de tam olarak emin değilim. Uyandığımda garip, karanlık bir kutunun içindeydim ve bu tüpler kollarımdaydı. Kapağı çekip kutudan kaçtım ama çıplak ve karlar içindeydim. Sığınmak için koştum ve bir mağara buldum ve mağarada biri beni kaçırdı. Uyandım ve kendimi burada buldum."

"Ve sizi buraya getiren dört kollu bir erkek olduğunu mu söylüyorsunuz? Ya beni?"

Başımı sallıyorum. R'jaal'ın bana dokunmadığı her yerim üşüyor ve bu yüzden üşüyen her yerimi ısıtmak için biraz kıpırdanıyorum. Nefesi kesiliyor ve aklıma kocaman ereksiyonu geliyor. Kahretsin.

"Bana erkeği tarif eder misin?" R'jaal'ın sesi biraz boğuk çıkıyor ve eminim ki kıpırdanmalarım yüzünden böyle oluyor. "Dört kolu olduğunu söylemiştin. İki bacağı da var mıydı? Uzun bir saç örgüsü?"

Ne tuhaf şeyler soruyorsun. "İki adam var. Birinin kötü bir yüzü var. Hiçbir şey söylemiyor, sadece gölgelerden izliyor. Diğeri benimle konuşmaya çalışıyor. İki bacakları, dört kolları var, örgüleri yok." Durup düşünüyorum. "Gerçekten aslan yeleleri vardı."

"Aslan mı?"

Doğru ya. O bir uzaylı. Aslanın ne olduğunu bilmeyecek. "Yüzünün etrafında büyük, kabarık yeleler. Hepsi koyu gri. Seninle ve benimle aynı dili konuşmuyordu."

Bu R'jaal'i duraklattı. "Yapmadı mı?"

"Hayır. Ben onu anlayabiliyordum ama o beni anlayamıyordu." Lanetli olduğumu söylediği kısmı atlıyorum, çünkü R'jaal benim de lanetli olduğumu düşünüyorsa, daha fazla ısınamayacağım. "Onu tanıyor musun?"

"Ben...bildiğimi sanmıyorum. Bu dünyadaki tüm insanları tanıdığımı sanıyordum ama görünüşe göre yanlışmışım." R'jaal dalgınca kaşlarını çatıyor, hâlâ kolumu okşuyor. "Peki ya

boynuzları var mıydı? Neye

benziyorlardı?" "Seninkiler gibi."

"Ve dört kol? Emin misiniz?"

"Bu sizin hata yapacağınız türden bir şey *değil*."

Kıkırdıyor. "Sanırım hayır. Yüzünde yele var mıydı? Benim gibi mi?"

Başımı arkaya eğip ona bakıyorum ve bu kadar yakından, o... gerçekten çok güzel. Dudakları dolgun ve yumuşak, üst dudağında mükemmel bir aşk tanrısı yayı var. Çenesinde onu sert göstermeye yetecek kadar kıl var ama öpüşürsek yüzümü parçalayacak kadar değil. Onu öpmeyi planladığımdan değil. Sanırım kucaklaşma beni etkiliyor. "Senin gibi sakalı olduğunu sanmıyorum, hayır. Dediğim gibi, aslan yelesine çok benziyordu." Mızrak ucunu bacaklarımın üzerine koyuyorum ve ellerimle yüzümün yanlarını işaret ediyorum. "Poofy."

"Poo-fee. Anlıyorum." Bir süre daha düşünüyor. "Peki ya kuyruğu?"

Hatırlamaya çalışıyorum. "Seninki gibi değil." R'jaal'inki daha çok şeytana benziyor, kıvrımlı bir görünümü ve ucunda bir tutamı var. "*Kabarıktı*."

R'jaal bunun üzerine homurdanır. "İmkansız."

"Hayır, kabarık olduğundan oldukça eminim. Bu kötü bir şey mi?" Mızrak ucunu tekrar elime aldım, endişeliydim. Yeterli bir silah gibi gelmiyor. En ufak bir şekilde bile.

Başını sallıyor, beni kendine yakın tutarken ifadesi belirsizleşiyor. "Kötü bir şey değil. Sadece... anlattığın şey mümkün değil."

"Nedenmiş o?"

"Çünkü Ataların hepsi çoktan öldü."

Ataları mı? Onun ataları mı? Bahsettiği şey bu mu? Birbirimizin etrafında daireler çizerek konuştuğumuzu belirtmek istiyorum ama omuzları geri çekiliyor, başı kalkıyor ve birdenbire artık onun güzel ağzına bakmıyorum. Bakışları hücrenin parmaklıklarına kilitlenmiş durumda ve sanırım bizi esir alan kişi geri dönüyor.

R'jaal bizi kimin esir tuttuğunu kendi gözleriyle görmek üzere.

Yedi

R'JAAL

W R'slind'in tarif ettiği Şey imkansız. Dört kolu ve kalın vücut kürkü olan, benim gibi boynuzları ve uzun, kabarık bir kuyruğu olan bir erkek mi? Bir tür dışlanmış olmalı, diye düşünüyorum.

Eğer bir adalı dört kollu doğarsa, Güçlü Kol klanına giderdi. Benim gibi boynuzlu doğarsa, Uzun Boynuz klanına.

Eğer kendi kalın yelesi olan bir kuyruğu varsa, Uzun Kuyruk klanı. Ve eğer kollarında ve bacaklarında kürk tutamları varsa, Gölge Kedi.

Hepsine sahip olmak için... sadece atalar sahip olabilir. Bunlar atalar tarafından klanlara aktarılan özelliklerdir. Ve atalar uzun zaman önce öldü, tıpkı bir koyunu bu dünyaya getiren orijinal saklı gibi.

Ama R'slind'ın yalan söylediğini sanmıyorum. Korkmuş ve bitkin ama zeki. Onu yakalayanın özelliklerini fark ederdi.

Burnuma mantar ve diğer kokular geliyor ve korumacılığım arttıkça khui'min tonu değişiyor. şimdi bizi bu mağarada esir tutan yabancı'nın kim olduğunu kendim göreceğim. R'slind'ı dikkatlice yere bırakıyorum ve sonra ayağa kalkıp koruyucu bir şekilde ona doğru yaklaşıyorum. Önüne geçip kendimi kamufle ediyorum, ayak sesleri yaklaştıkça mağaranın gölgelerine uyacak şekilde renklerimi değiştiriyorum.

R'slind arkamda soluk soluğa kalıyor ve sanki tenimi test ediyormuş gibi bir parmağının bacağımı dürttüğünü hissediyorum. "Ne oluyor lan?" diye nefes alıyor. "Bana bundan bahsetmemiştin."

"Arkamda kal." Dik duruyorum, eşimi savunmaya hazırım ve kuyruğum öfkeyle sallanıyor. Bizi esir alan kişi gölgelerin arasından çıkıp bizi bu mağarada hapseden parmaklıklara yaklaştığında ters ters bakıyorum.

Nefesim boğazımda
düğümleniyor. Bu doğru.

Bir ataya bakıyorum. Dört klanın da özelliklerini taşıyor, boynuzları tıpkı benimkiler gibi, ayrıca bize yabancı olan güçlü, körelmiş yüz hatları var. Vücutu Gren gibi grimsi bir kürkle kaplı, gözleri büyük ve eğik, kulakları sivri uçlu. R'slind'ın giydiği kumaştan yapılmış parlak altın bir peştamal giyiyor.

Bana ihtiyatla bakıyor, kamuflajımın içini görüyor. Kendi rengi dalgalanıyor, sanki normal tonuma geçmem için bana meydan okuyor. Birbirimize bakıyoruz.

İlk ben konuşmaya karar verdim. "Kimsin sen, yabancı?"

Ata beni kısık gözlerle izliyor. Beni anlayabiliyorsa bile bunu belli etmiyor. Onun yerine bakışları göğsüme, sürekli yankılanarak gürlediğim yere düşüyor. "Umarım bu benim için değildir."

Bir mizah anlayışı. Beklenmedik. Göğsümü ovuyorum ve tekrar R'slind'in önüne geçiyorum.

Erkek bana bakıyor, koruyucu duruşumu fark ediyor. "Senin mi?" Başımı salladım.

"Beni anlayabiliyor musun?" Ata beni dikkatle izliyor.

"Anlayabiliyorum, sözlerimi anlıyor musun?"

Erkek çenesini eğiyor ve sonra başını yavaşça sallıyor. "Sözlerin benim için anlamsız. O zaman bana adını söyle yabancı."

Göğsüme vuruyorum. "R'jaal."

Beni içine çekerken gözleri kısılıyor. "Kısa bir isim. Halkınız arasında onurlandırılmıyor musunuz?"

Tekrar göğsüme vuruyorum ve daha fazlasını istiyor gibi görüldüğü için ona daha fazlasını veriyorum. "Uzun Boynuzlu R'jaal."

Yabancı onaylayarak homurdanıyor. Eliyle kendini işaret ediyor. "Ben Gezgin Set'nef."

Dönüp R'slind'i gösteriyorum. "Bu-"

"Hayır," diyor Set'nef ben sözümü bitiremeden. "Onun adını bilmek istemiyorum.

O lanetli."

Bu beni duraksattı. "Lanetli mi?"

"Ben nasıl lanetlendim?" R'slind arkamdan fısıldıyor, sesi sadece bir gıcırta. Elinin bacağımı kavradığını hissediyorum.

Set'nef'e dişimi işaret ederek "R'slind," diyorum. "Lanetli değil."

"Ne sorduğunuzu hissediyorum," diye devam ediyor Set'nef. Başını iki yana sallar. "Lanetli biriyle rezonansa girmek bir felakettir ama halkım bunu daha önce de gördü. Ölü gözlü olanlar kötü şans getirir. Atalarımı çaldılar ve ruhlarını yediler, sana da aynısını yapacaklar." Öne çıktı ve bana bir kese uzattı. "Şefim güvende olduğuna karar verene kadar seni bu hücrede tutmalıyım. Sana zarar vermek istemiyorum. Bu yiyecek onun için değil, senin için ama yine de onunla paylaşacağından şüpheleniyorum."

Bir adım öne çıkıyorum ve parmaklıklara dokunarak çıkmak istediğimi belirtiyorum.

Set'nef yine başını sallar. "Kararı verecek kişi şefim olmalı. Khui hastalığına yakalanabilirsin. Yemek seni idare eder ve hücrede zaten su var." Parmaklıkların uzak tarafındaki dokuma bir sepeti alıp bana uzatıyor. "Atıkların için."

Kafam karıştı; sözleriyle düşman gibi görünmüyor ama R'slind'ı küçümsemesi de hoşuma gitmiyor. Çıkmamıza da izin vermeyecek. Yiyecekleri ve sepeti alıp yere koyuyorum. Gitmek için dönüyor ve ben onu tekrar çağırıyorum. "Set'nef!"

Set'nef dönüp tekrar bana bakıyor.

"Benimle birlikte başkalarını da mı buldun?" Yelemden bir parça koparıp T'ia'nınki gibi bir bukle haline getirmeye çalışıyorum. "Bir dişi mi?" Memeleri işaret ediyorum ve kamufajımı T'ia'nın teninin yumuşak kahverengisine uyacak şekilde dalgalandırıyorum.

Uzun bir süre bana bakıyor. "Eğer sarmal yeleli bir dişi soruyorsan, evet. İkinci de kutsal topraklara izinsiz girdiğiniz için o da alındı. Başka kimse alınmadı. Av partimiz onları yakalamak için geri döndü ama gitmişlerdi. Burada sadece siz ve dişi varsınız."

"T'ia'yı buraya getirin," diyorum ayaklarımı göstererek. "Onu bana getirin." R'slind'ı görmekten ya da şarkı söyleyen göğsümü duymaktan zerre kadar mutlu olmayacaktır ama burada en azından onu korumaya çalışabilirim.

Set'nef başını sallar. "O lanetli değil ve şefim ondan çok etkilenecek. Khui hastalığına sahip olup olmadığını görmek için ayrı tutulacak ve eğer değilse şefe sunulacak."

"Hayır! Onu buraya getirin!" Yine öfkeyle el kol hareketi yapıyorum. T'ia korkacak ve üzülecek ve benim olmasa bile onu korumak benim görevim. Set'nef makul olabilir ama bizi hâlâ esir tutuyor.

Set'nef sözlerimi duymazdan geliyor. Dönüyor ve uzaklaşıyor. "Yaşayıp yaşamadığını görmek için yarın geri geleceğim."

Geri çekilen sırtına bakıyorum, çaresiz. Mağaranın önünden geçen bu parmaklıklar beni yapabileceğim her şeyin ötesinde kapana kısırmış durumda ve T'ia da bu insanlarla birlikte bir yerlerde. Oturup öylece bekleyemem. Bir şeyler yapmalıyım.

Ama ne?

R'slind'ın dişleri yeniden takırdamaya başlıyor ve bacağıma dokunuyor. "Hey, um, R'jaal? Lanetli olduğumu söylerken ne demek istedi?"

Sesindeki korku içimi acıtıyor. Şu anda T'ia'ya yardım edemem ama eşimi korumaya çalışabilirim. Ona dönüyorum ve çömeliyorum, böylece gözlerimiz buluşuyor. "Sen lanetli değilsin. Neden bir khui'ye sahip olmadığını anlamıyor."

Daha önce hiç hyoo-man ile tanışmadı. Sen iyisin." Tereddüt ediyorum ve sonra eklemem gerektiği için ekliyorum, "Sen mükemmelsin."

Ona yakında bir khui bulmamız gerektiğini yoksa öleceğini söylemiyorum. Bunu yavaşça yapmalıyım ve bir şekilde Set'nef'in R'slind'i esir tutmanın onu öldüreceğini anlamasını sağlamalıyım.

"Gel," diyorum R'slind'a. "Yemeğin tadına bakalım. Acıkmış olmalısın."

Mağaranın önündeki parmaklıkların arkasına, gölgelerin içine çekiliyoruz. Keseyi açıyorum ve muhtemelen meyve mağarasından çalınmış iki parça meyve, garip bir parça kabarık yosun ve çeşitli büyüklüklerde birkaç mantar buluyorum.

"Sence yemek için güvenli mi?" R'slind sorar.

"Halkımdan çaldığı için meyve olmalı," diyorum ve ona büyük bir kırmızı meyve uzatıyorum. Yine de sözlerim tam olarak yerine oturmuyor. Bizden mi çaldı? Yoksa gerçekte her iki kabile de mağaraya sahip çıkarken biz terk edildiğini mi düşündük? Set'nef'in bir kabilesi olmalı. Bir şeften ve khui hastalığından bahsetti. V'ktal ve halkının da khui hastalığından ve o dönemde kabilelerinden çok sayıda kişiyi kaybettiklerinden bahsettiklerini hatırlıyorum.

Halkı nerede yaşıyor? Dağların tepesindeki garip, gizli bir mağarada mı? Eğer öyleyse, nasıl oldu da kimse onları keşfetmedi? Hiç mantıklı değil.

"Yemeği paylaşmalıyız," diyor R'slind, meyveyi bana uzatarak. "Bu adil olur."

Bana meyveyi sunarken bile midesi gurulduyor ve böyle bir dişiye sahip olduğum için ne kadar şanslı olduğumu düşünüyorum. Bunca zaman sonra, gerçekten de khui'm benim için iyi bir seçim yapmış. Üzerine düşmek ve her bir parçasını öpmek istiyorum. Ama o ürkek ve bitkin ve onu sağlıklı tutacak, hatta benim hissettiklerimi hissettirecek bir khui'si yok.

Benden hoşlanmıyor bile olabilir.

Bu düşünce yıkıcı bir düşünce.

"R'jaal?" R'slind nazıkçe soruyor. Elime dokunuyor. "Hey. Her şey yoluna girecek. Dışarı çıkmanın ve arkadaşını almanın bir yolunu bulacağız, tamam mı?"

Beni rahatlatmayı mı düşünüyor? Katıksız bir zevk iniltisini bastırıyorum ve khui'min ilk kez canlandığı, şarkı söyleyen göğsümü ovuyorum. "Yemek yiyeceğiz ve bir çıkış yolu bulup bulamayacağımıza bakacağız, evet." Mantarlardan birini elime alıp küçük bir ısırık alıyorum. "Senin için güvenli olup olmadıklarını anlamak için tadına bakacağım."

"Bunun bir önemi yok," diyor R'slind alaycı bir gülümsemeyle. "Belki bende insan gıdasına alerji vardır ama sizde yoktur. Bunu öğrenmemizin tek yolu

bir şeyler yiyor." Etrafa saçılmış yiyeceklere bakıyor. "Ama en erken yarına kadar dönmeyecekse kesinlikle en sona bırakmalıyız. O..."

"O ne?" Mağaranın garip, yumuşak ışığında mantarlardan birine gözlerimi kısarak bakarak soruyorum.

Dudaklarını yalıyor. "Arkanda," diye fısıldıyor. "Bir başkası."

Dönüyorum, ayağa kalkıp onun önüne geçerken kamuflajım R'slind'ı bir kez daha gizlemek için değişiyor. Bu atalardan bir başkası ve sessiz adımlarla ilerleyip kafesimizin parmaklıklarına doğru ilerlerken hiç ses çıkarmıyor. Kokusunu da alamıyorum.

Ve onun görünüşünden hoşlanmıyorum.

Diğerinden daha koyu bir tondadır ve kürkünde grimsi bir renk vardır. Yüzü yara izleriyle kaplı ve ağzında zalim bir eğim var. Beni görmezden gelerek parmaklıklara doğru ilerliyor ve R'slind'ı izliyor. Bakışları onun üzerinde geziniyor, memelerinde ve bacaklarında duraklıyor ve sonra en ufak bir gülümseme belirtisi veriyor.

O gülümsemeyi yüzünden söküp almak istiyorum.

Bir uyarı hırıltısı çıkarıyorum ve yeni erkek bana umursamaz bir bakış atıp R'slind'a bakmaya devam ediyor. Hiçbir şey söylemiyor, sadece onu izliyor. Görüşünü engellemek için onun önüne geçiyorum ve onu tekrar görebilmek için yana kayıyor. Bu yan adım atma oyununa devam ediyoruz ve sonra bana düşünceli bir bakış atıp belindeki bir keseyi parmaklıyor. Kesenin içinde bizi uyutan sporların olduğundan eminim ve bunu fark etmek kanımı donduruyor.

Bu erkek beni uyutursa R'slind güvende olmayacak. İyi niyetli olduğunu sanmıyorum.

Erkek hâlâ keseyi parmaklıyor, ikimize de bakıyor ve sonra yavaşça uzaklaşıyor. Çoktan gittiğinden emin olana kadar R'slind'ın çömelmiş halinin önünde durmaya devam ediyorum ve ancak o zaman rahatlıyorum, rengim normal tonuna dönüyor.

R'slind, "Bunun görünüşünü ben de beğenmedim," diye itiraf ediyor.

"Seni güvende tutacağım," diye onu rahatlatıyorum. "Ben burada olduğum sürece sana dokunmayacak." Eğer rezonans hakkında bir şeyler biliyorsa, dışısını koruyan bir erkeğin hafife alınacak bir erkek olmadığını anlayacaktır.

R'slind büyük mantarlardan birini ikiye bölüp bana bir parça uzatırken, "Bu daha önce de buraya gelmişti," diye fısıldıyor. "Hiçbir şey söylemiyor, sadece gelip bana bir sürüngen gibi bakıyor. En azından diğer adam -Set'nef-

bizimle konuşmaya çalıştı." Mantarı kemiriyor ve bana bakıyor. "Nasıl oluyor da biz onları anlayabiliyoruz ama onlar bizi anlayamıyor?"

"Kafamın içinde bir taş var," diye açıklıyorum ona. "Senin de bir tane olmalı."

"Taş mı?" Kafası karışmış görünüyor.

Başımı salladım. "İnanması zor, biliyorum. Ama uzay koyunlarından gelen insanların bir kar tanesi kadar küçük taşları var ve onları kulak arkasına yerleştiriyorlar." Benimkine dokunuyorum. "Bu onların sözlerini anlamamı sağlar."

R'slind duraklar. "Üzgünüm, R'jaal. Bu bana pek mantıklı gelmiyor."

Eğiliyorum. "Bana da pek mantıklı gelmiyor."

Bana ortak bir dostluğun küçük bir gülümsemesini veriyor ve kalbim sevinçle hızlanıyor. Sanırım ona günlerce bakabilirim ve onu görmekten asla bıkmam. Hapsedilmiş olsak ve T'ia tehlikede olsa bile, R'slind ve onun yakınlığından başka bir şey düşünmekte zorlanıyorum. R'slind ve onun gülümsemesi. R'slind ve kokusu ve kollarımdayken hissettikleri...

Mantarlardan birini kemirirken onu açlıkla izliyorum, pembe ağzıyla büyüleniyorum. "Tadı çok kötü değil. Umarım güvenlidir." Duraklıyor ve bana bakıyor. "Aç değil misin? Yemek yemiyorsun."

"Aç değilim." Onu yatıştırmak için küçük bir ısırık alıyorum ve sonra kalanını bir kenara koyuyorum. Gerçek şu ki Set'nef'in ne zaman döneceğini bilmiyorum ve R'slind'in onun gücüne ihtiyacı var. Ben en iyi dönemimde bir erkeğim ama onun khui'si yok ve zihni muhtemelen yaralanmış. Yiyeceği onun için saklayacağım, böylece mümkün olduğunca uzun süre güçlü kalabilir.

R'slind küçük bir ısırık daha alıyor ve sonra bana bakıyor. "Sana başka bir şey sorabilir miyim?"

"Bana her şeyi sorabilirsiniz."

"Hep böyle titrer misin?" Göğsümü işaret ediyor. "Kaba olmaya çalışmıyorum, sadece aşına olduğum bir şey değil."

Bu bir rezonans ve sen benim eşimsin, ona söylemek istiyorum ama cesaret edemiyorum. Onu daha da ürkütmemek ya da kapana kısılmış hissettirmemek için dikkatli olmalıyım. Diğer hyoo-man dişilerinin seçimlerinin ellerinden alındığını hissettiklerinde nasıl tepki verdiklerini gördüm. Bir şekilde ona nazikçe kur yapmalı ve yine de bizi buradan kurtarmanın bir yolunu bulmalıyım. Bu yüzden göğsümü ovuyorum ve iyi bir bahane bulmaya çalışıyorum. "Bu... sadece bazen olan bir şey."

Ben bir aptalım. Üç kere aptal. Neden daha iyi bir şey düşünemedim? Eminim şüphelenecektir.

"Mırlamak gibi bir şey mi? Kedilerin mutlu olduklarında yaptıkları gibi mi?" diye soruyor.

Etrafımızı işaret ediyorum. "Burası pek de mutlu edici bir yer değil."

"Doğru."

Yine de mutsuz olduğumu düşünmesini istemiyorum. Nasıl hissettiğimi anlatmak için daha iyi bir yol arıyorum. "Ama... Birlikte olduğumuz için mutluyum. Eğer tuzağa düşmemiz gerekiyorsa, seninle olduğum için mutluyum."

Birçok, birçok nedenden dolayı.

R'slind parlıyor ve bana bir gülümseme daha veriyor. "Ben de öyle. Burada olduğun ve yalnız olmadığım için çok mutluyum. Çok korkmuştum."

"Ben buradayım. Ne olursa olsun, bununla birlikte yüzleşeceğiz." Uzandım ve eline dokundum. "Seni güvende tutmak için elimden geleni yapacağım."

Elimi sıkıca kavıyor.

Sekiz

ROSALIND

I Bir parça meyveyi kemiriyor, yemeye isteksiz görüldüğü için R'jaal ile paylaşıyor. Aç değilmiş gibi davranarak kurnazlık yaptığını düşündüğünü biliyorum ama benim yememe izin verip kalanını sakladığı çok açık.

Yarın için... ve muhtemelen o zaman da benim için. Bu çok asil bir davranış ve keşke ben de onun kadar özverili olabilsem ama o kadar açım ki titriyorum.

Tabii ki yemek yedikten sonra hâlâ titriyorum ama bu sefer soğuktan. Görmezden gelmeye çalışıyorum, çünkü bundan kaçış yok. En azından sistemimde yakıt var ve damlayan suyu yüzümü ve ellerimi yıkamak ve kendime hızlı bir banyo yaptırmak için kullanıyorum. İçebildiğim kadar içiyorum, ama su o kadar soğuk ki, onu vücuduma sokmak yavaş bir işkence gibi geliyor.

R'jaal yine de iyi biri. Beni rahat ettirmeye çalışıyor. Sonunda ihtiyaçlarım için sepeti kullanmam gerektiğinde, mağaranın ön tarafına geçip dışarı bakıyor ve bana biraz mahremiyet sağlıyor. Ben de onun için aynısını yapıyorum ve sepet tekrar örtüldüğünde, ellerimizi yıkayıp hücremizde volta attığımızda, bizi esir alanların dönmesini beklemekten başka yapacak pek bir şey kalmıyor.

Mağara duvarlarından birine kıvrılıp bacaklarıma sarılıyorum, dişlerim soğuktan sürekli takırdıyor. Dışarıdaki kadar kötü değil ve daha önce olduğu gibi nefesimi göremiyorum ama mağaranın kendisi soğuk, kaya soğuk ve üzerimde ipek bir gecelikten başka bir şey yok. Bu da beni pek sıcak tutmuyor.

Başımı kayaya yaslayıp rahat etmeye çalışarak yer değiştirirken R'jaal bana bakıyor. "Yorgun musun?"

"Yorgunum," diye itiraf ediyorum. "Ama uyuyacak kadar rahatlayabileceğimden emin değilim. Daha önce hiç kayanın üzerine yatmamıştım." Soğuk kalçamın altındaki sert zemini okşuyorum. "Yine de idare ederim. Belki Set'nef geri döndüğünde bize battaniye vermesi için onu ikna edebiliriz."

"Seni sıcak tutayım mı?" R'jaal yanımda diz çöküyor, bakışları yoğun. "Oh, sormaya çalışmıyordum...." Ama değil miydim? Bana teklif etmedi.

Sıcaklığı tekrar paylaştık, ama teninin benimkine ne kadar sıcak olduğunu ve ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmeden edemiyorum. Utanarak fark ettim ki

Çünkü hiçbir Şey sylenemeliydim. "zr dilerim. Israrcı olmaya alışmıyorum, R'jaal. Sadece çok şdm."

"R'slind'im, özür dileme." Ellerimi avuçlarının arasına alıyor ve bana karşı hissettiği sıcaklık karşısında inlemek istiyorum. Birleşen ellerimize dehşetle bakıyor. "Parmakların buz gibi."

"Her şeyim buz gibi," diye katılıyorum. "Berbat bir şey."

"O zaman seni ısıtacağım. Kendini suçlu hissetme. Benim için zevktir."

Kendimi biraz suçlu hissediyorum. Çünkü R'jaal'ın bana karşı masum olmayan bir şeyler hissettiği çok açık. İlk tanıştığımızda yaptığı "sen benim dostumsun" yorumunu ya da daha önce sarıldığımızda kalkmış olan ereksiyonunu unutmadım. Sadece aynı anda pek çok şeyle başa çıkabilirim ve şu anda soğuktan kurtulmak her şeyden daha önemli. Set'nef meme sıkma karşılığında battaniyeyle gelse kesinlikle izin verirdim, o kadar şyorum.

"Uyumak için üstüme mi yatmak istersin yoksa altıma mı?" R'jaal ellerimi ısıtmak için ovuştururken yüzünde ciddi bir ifade beliriyor.

"Oh, seçme şansım var mı?" Zayıfça sordum. "Zemin çok soğuk. stne yatarsam itici olur muyum?"

"Bunu çok isterim." Ve gerçekten de istermiş gibi görünüyor. R'jaal hemen o korkunç, soğuk taş zemine uzanıyor ve kollarını açarak kucağına srnmemi işaret ediyor. "Lütfen bana katıl, R'slind. Sana hiçbir zarar gelmeyeceğine söz veriyorum. Bana güvenebilirsin."

Elbette ona güveniyorum. Tüm gün boyunca bir melek gibi davrandı ve benimle ilgilenmek için elinden geleni yaptı. Biraz aşık olduğu için olduğunu biliyorum ama kabul ediyorum. Hiç vakit kaybetmeden kollarına girip üzerine yerleşiyorum. Ufak tefek bir kız değilim -kibar olmak gerekirse uzun boylu, iri göğüslü ve iri kalçalı da denebilir- ama R'jaal kocaman. "ok ağırlaşırsam bana haber ver."

"Sen mükemmelsin. Çok mükemmelsin," diye nefes alıyor. Sesi cennetteymiş gibi geliyor.

Bunun tehlikeli bir bölge olduğunu biliyorum. Ateşle oynadığımın farkındayım, neredeyse çıplak vücudumu, bana ilgi duyduğunu gösteren neredeyse çıplak bir yabancının her tarafına sürtüyorum. Ama o sıcak ve ben değilim ve şu anda bu her şeyden önemli. Kendimi R'jaal'ın n tarafına yapıştırıyorum, bacaklarım onun üzerine biniyor. Gğsne doğru kıvrılıyorum, o beni kendine doğru tutarken kollarımı göğüslerime doğru çekiyorum.

"Daha iyi mi?" diye soruyor.

"Neredeyse." Ona bastırđığım yerlerim ısınıyor. "Sırtım hâlâ çok soğuk. Tanrım, keşke bir battaniyemiz olsaydı."

Duraklıyor, sonra eli sırtımı okşuyor. "Bir önerim var ama hoşuna gitmeyebilir."

"Her türlü öneriye açığım." Titriyorum, ona karşı çok fazla hareket etmemek için elimden geleni yapıyorum.

R'jaal konuşuyor, sesi o kadar kısık ki duymak için kendimi zorlamam gerekiyor. "İskoç eteğim... belime doladığım uzun bir şal. Onu çıkarıp senin üzerine örtebilirim."

Oh.

Bunu hayal ediyorum. Kendimi kısa, üzerime tam oturmayan elbisemin içinde, R'jaal'ın iri çıplak bedenini altımda hayal ediyorum. İçimde olması gerektiği gibi korku uyandırmıyor. Belki de soğuktandır. Ayrıca beynimin hayran kurguları tarafından bozulmuş olması da mümkün, çünkü şu anda tek düşünebildiğim bunun en sevdiğim iki mecazın - "tek yatak" mecazı ve "hadi şu ıslak şeyleri üstünden çıkaralım" mecazının- şeytani bir birleşimi olduğu.

İster Spock ve Kirk, ister Mulder ve Scully olsun, hikayelerimdeki karakterler için bunlar hep aynı şekilde sonuçlanır. Eğer biri yatağını paylaşıyorsa, sabah sevişerek uyanır. Eğer biri soyunursa, bu her zaman sevişmeye yol açar.

İkisi bir arada mı? Bu felakete davetiye çıkarmak gibi geliyor.

Yine de... içimdeki azgın fangirl bu fikirden nefret etmiyor. Belki de her şeye rağmen kafamdan vuruldum, çünkü bunun muhtemelen kendim ve R'jaal arasında bir noktada sıcak ve ağır şeyler içerdiğini biliyorum ve bundan nefret etmiyorum. Büyük bir uzaylı yabancıyla öpüşmek yapılacaklar listemde yoktu, ama o nazik, tatlı, koruyucu ve şaşırtıcı derecede çekici ve *sıcak* biri.

"Hadi yapalım," diyorum fikrimi değiştirmeden önce.

Doğrulup üzerinden yuvarlanıyorum ve kürklü eteğini çıkarırken onu izlememeye çalışıyorum. Haklı, kemer sadece uzun bir kayış ve onu beline bağlayan düğümü çekiştirdiğinde her şey ayak bileklerine kadar düşüyor.

Ve gözlerim doldu.

R'jaal hâlâ tahrik olmuş durumda. Aleti soğuk havaya doğru uzanıyor, şimdiye kadar hayal ettiğim her şey kadar kalın ve uzun. Bunun da bir fanfiction kinayesi olduğuna eminim. Bakmayı bırakıp onu yalnız bırakmalıyım ama beni izliyor. Baktığımı biliyor. Ve adam sanki malını gösterecekmiş gibi doğruldu ve tamamen dik durdu.

Yanaklarım kızarıyor ve başka tarafa bakmam gerekiyor. Sanki aletin görüntüsü beni büyülüyor. Sadece devasa ve kadifemsi görünümlü mavinin derin bir tonu değil, aynı zamanda horozunu belirgin kafasına kadar dalgalandıran çıkıntılar var ve şaftının hemen üstünde parmağa benzeyen güdük bir şey var. Ne işe yaradığını sormak istiyorum ama bu kabalık olur.

Bakmaktan daha kaba.

Karnımı doyurmama izin veriyor, sonra yavaşça öne eğilip kürkü alıyor ve bana uzatıyor. "Tekrar giyinmemi istersen giyinirim. Seni rahatsız etmek istemem."

"Sorun yok," diye geveledim. "Ben iyiyim. Daha önce hiç penis görmemiş değilim."

Daha önce hiç uzaylı görmemiştim. Ya da bu kadar büyüğünü. Ya da mavi bir tane. Ya da çıkıntıları olanı. Ya da üstündeki o küçük parmak şeyini. Ve daha taşaklarına bile iyice bakamadım.

Bu bir dikkatsizlik gibi geliyor.

Kürkü omuzlarıma doladım ve sanki bir havludan biraz daha küçükmüş gibi geldi. Eni uzun ama boyu değil ama idare edebiliyorum. Elimdeki hiçbir şeyden daha iyi değil, bu yüzden alacağım. "Çok teşekkür ederim. Bunun benim için ne anlama geldiğini bilemezsin."

R'jaal sadece başını sallıyor, yere uzanıyor ve yüzünü çevirip beni izliyor. Boynuzlarının uçları taşa sürtünüyor ama onları görmezden geliyor, sadece bana odaklanmış durumda. Devasa, çıplak, mırıldanan bir adamı yerde uzanmış, siki havaya kalkmış bir halde görmek ve ona tırmanmam gerektiğini fark etmek biraz sinir bozucu.

Ama sonra onun ne kadar sıcak olduğunu hatırlıyorum ve tereddüt bile etmiyorum.

Bacağımı kalçalarının üzerinden kaydırıp tekrar üzerine yerleşiyorum, sıcak tenine değmeyen her şeyi örtmek için kürk battaniyenin altına giriyorum.

"Daha iyi misin?" diye soruyor, sesi boğuk, yumuşak ve büyüleyici.

Öyle. Kemiklerimi donduran soğuk, tenine bastırarak geçirdiğim her anla birlikte akıp gidiyor ve ben zevkle iç çekiyorum. "Şimdi çok daha sıcakım. Teşekkür ederim."

"Size bu şekilde yardım etmek bana büyük keyif veriyor." Sözleri neredeyse utangaç, sanki reddedilmekten korkuyormuş gibi.

"Sadece... çok fazla yorum yapmamaya çalış, tamam mı? Bu benim için korkutucu bir durum ve senin sertleşmiş aletini görmezden gelmek imkânsız."

"Biliyorum. Özür dilerim. Bedenimi kontrol altında tutmaya çalışıyorum ama senin yanındayken bu çok zor." Büyük, sıcak bir eliyle kolumu okşuyor ve ben de buna izin vermeye karar veriyorum. "Yine de güvendesin. Sana asla zarar vermem. Aletim sertleşmiş olabilir ama komuta etmek sana ait."

Hararetli sözleri karşısında bir kıkırdamayı bastırdım. Sikini *ben mi emredeceğim?* Yedi ayak uzunluğundaki bir uzaylıdan gelmiyor olsaydı, bu şimdiye kadarki en klişe cümle olurdu.

Bunu seviyorsun, diye fısıldıyor hain beynim. *Çıplak bir yabancının her yerine sürtünmenin tehlikeli olduğunu biliyorsun ama bunu yiyorsun. İlgiyi seviyorsun.*

Ve Tanrı yardımcım olsun, yapıyorum. Eve döndüğümde, sessiz bir işte çalışan sessiz bir kadını. Aşırı derecede ortalama görünümlü ve tombulum, bu da karşı cins için görünmez olduğum anlamına geliyor. Kendimi fandoma kaptırdığım için bu durumdan memnunum - yani çoğunlukla memnunum -. Gerçekliğin bana sağlayamadığı her şeyi kitaplar, televizyon ve zengin çevrimiçi topluluk sağlıyordu.

R'jaal'ın ilgisini bu kadar çok sevmemin bir nedeni de asla yakışıklı bir erkeğin odağı olmamam. Asla. Karşı konulmaz bir baştan çıkarıcı olarak görülmek acayip keyifli. Tüm fandom senaryolarının gerçek hayatta hiç oynanmadığını sanıyordum, ama şimdiden bir tane daha düşünüyorum.

Tüm bu "sığacak mı" kinayesi. Çünkü R'jaal olağanüstü donanımlı ve "çok fazla "nın nasıl hissettireceğini bilecek kadar seks yapmadım ama çok fazla olabileceğinden oldukça eminim.

Onunla seks yapmayı düşündüğümünden değil. Fandom gerçekten beynimi harap etti. Gözlerimi sıkıca kapatıp yanağımı göğsüne bastırıyorum ve sürekli mırıltısının rahatlatıcı sesini dinliyorum.

Çevrimiçi arkadaşlarımdan BeamMeUpHotty234'ün bir daha asla kurgularını güncellemeyeceğini fark etmeleri ne kadar sürecektir merak ediyorum. Gözyaşları dökülmekle tehdit ediyor ve ben onları koklayarak geri çekiyorum.

R'jaal kolumu okşayarak, "Keşke üzüntüye yardımcı olabilseydim," diyor. Ellerini vücudumdan uzak tutmaya çok dikkat ediyor, ki bunu takdir ediyorum ve şu ana kadar hiçbir haydut penis fırçası hissetmedim, bu da gerçekten bir centilmen olduğu anlamına geliyor.

"Sadece kendim için üzülüyorum." Tekrar burnumu çekiyorum, ağlamamaya kararlıyım. "Geçecek. Tüm bunlar çok bunaltıcı ve korkutucu. Bunu bilmiyordum bile

Uzaylılar vardı ve şimdi buraya nasıl geldiğimi ya da eve nasıl döneceğimi bilmiyorum. Bu çok korkunç."

"Ben senin arkadaşınım. Sana elimden geldiğince yardım edeceğim. Buna söz veriyorum." Ve kolumu güven verici bir şekilde sıktı.

Kürk giyen ve mızrak taşıyan bir adamın bana ne kadar yardımcı olabileceğinden emin değilim, ama düşüncenizi takdir ediyorum.



A bir noktada uykuya dalmalıyım.

Uyanıyorum, sıcak, kızarmış ve kalçalarımın arası ağrıyor. Tahrik oldum, vücudumda ısı titreşiyor ve içgüdüsel olarak kalçalarım, sadece amıma en keyifli şekilde baskı yapan çok uzun, çok sert bir uzunluğun üzerine oturduğumu fark etmek için.

Oh. Oh

hayır. Oh

evet.

R'jaal'i uyandırmadan kendimi bu durumdan kurtarmanın bir yolu olup olmadığını anlamaya çalışarak ağırlığımı değiştiriyorum. Hafif horlaması bir gösterge ise uyuyor ve ben adamın sahibiymişim gibi her tarafına yayılmış durumdayım. Saçlarım göğsüne dökülüyor, giysilerim belime kadar uzanıyor ve çıplak amım neredeyse onun kalkmış sikini kucaklıyor. En ufak bir hareket onu kıvrımlarımın arasından kaydıracak, bu da hareketsiz yatmam gerektiği anlamına geliyor.

Kukum kasılıyor, sertleşiyor ve boşlukla ağrıyorum. İçimden bir ses bacaklarımı sıkarsam kendimi tahrikten kayganlaşmış bulacağımı söylüyor. Kirli rüyalar mı görüyordum? Hatırlayamıyorum.

Şu anda sikinin kalın uzunluğunun amıma sıkışmış olması dışında hiçbir şey düşünemiyorum. Uykusunda bile mırıldanıyor ve sürekli titreşimi duruma yardımcı olmuyor.

Tek bir yatak olduğunda böyle olur... özellikle de yatağınız bir insansa. Dikkatle uzanıp garip sarı elbisemin eteğini tutarak, geniş kıcımın üzerinden çekiştirmeye çalışıyorum. Bu hareket R'jaal'in kıpırdanmasına neden oldu ve seçirerek uyandı-

-Ve siki kıvrımlarıma doğru bastırıyor.

Onunla aynı anda ben de bir nefes çekiyorum. Gözlerini açıyor ve bana bakıyor, mırıltısı her geçen an daha da artıyor. "R'slind... sen..."

"Biliyorum," diye sızlanıyorum. "Fark ettim."

"Uyanık değildim-" Tekrar yer değiştirmeye çalışıyor ve gözlerim kapandığında hareketsiz kalıyor. "Sen-"

"Biliyorum. Sanırım biz uyurken oldu. Seni suçlamıyorum." Tanrım, onu en ufak bir şekilde bile suçlamıyorum. Devam etmek isteyip istemediğimi tartışıyorum. Çünkü şu anda inanılmaz derecede tahrik olmuş durumdayım. Bunun ben olmadığımı biliyorum. Bir erkeğin üzerine atlayıp onu orgazma ulaştıracak bir tip olmadığımı biliyorum ama yine de şu anda bunu yapmamam için bir neden düşünmeye çalışıyorum ve aklıma tek bir neden bile gelmiyor.

O seviyorsa, ben de seviyorsam, ne zararı var?

Yavaşça üzerine oturuyorum ve sırtımdaki kürk örtü kalçalarımızın etrafında toplanıyor. R'jaal'ın gözleri ateş gibi parlayan bir mavi, oturuşumu izlerken kavurucu bir sıcaklıkta. Elbette, hareketlerim vücudumun özellikle hassas olan kısmının onunkine sürtünmesine neden oluyor ve üzerinden inmeme gerekiyor.

Ama ben bilmiyorum.

Dudağımı ısııyorum ve kendimi dengelemek için bir elimi göğsüne koyuyorum, gözlerimi açıp tekrar ona bakıyorum. "Çok sertleşmişsin."

"Evet." R'jaal'ın sesi benim gibi nefes nefese geliyor. Gözlerini benden alamıyor gibi görünüyor. "Özür dilerim."

"Özür dilemeyin. Bu çok doğal. Böyle şeyler olur." Dudağımı tekrar ısııyorum, aklımda binlerce soru uçuşuyor. *Durmali mıyım? Devam etmeli miyim? Bir aygır gibi üzerine binip seni kullanmalı mıyım? Bu beni kötü bir insan mı yapar?* Bunun yerine olduğum yerde kalıyorum ve soruyorum: "Evli değilsin, değil mi?"

Soru dudaklarımdan çıktığı anda kendimi aptal gibi hissediyorum. Özür dilemeli ve akli başında bir kadın gibi onun üzerinden inmeliydim, bir ilişkisi olup olmadığını sormamalıydım. Bunun ne önemi var ki?

Ama R'jaal başını yavaşça sallıyor. "Hiç eş almadım, zevk için bile."

"Sen... sen bakire misin?" Tanrım, bu beni neden tahrik ediyor? Ben gerçekten bir sapığım.

Başını sallıyor, bakışları bana kilitlenmiş.

"Üzerinden inmeme istiyor musun?" Sanki evrendeki en önemli soru buymuş gibi fısıldıyorum.

"Asla."

Bunun üzerine nefesimi tutuyorum, çünkü bunu duymak beni bu kadar azdırmamalı, ama Tanrım, *çok* tahrik oldum. "Bu yanlış hissettiriyor."

"Hayır." R'jaal'ın bana bakışı çok yoğun. "Sana senin olduğumu söyledim. Beni kullanmak istiyorsan, kullan. İhtiyacın olanı al."

Bu beni inletti. Bu kesinlikle seksi fanfic fantezilerimden bir şey - büyük, güçlü, muhteşem bir uzaylının benim gibi birine ilgi duyması. Bakışlarındaki açlıkla bana bakması. Kocaman aletini ağrıyan amıma dayayıp *ihtiyacım olanı almamı* söylemesi.

Yüce Tanrım. Belki bu beni evrendeki en büyük aşüfte yapar ama hayır demek istemiyorum. Onun bir yabancı olması ve bizim garip bir mağarada daha da garip uzaylılar tarafından esir tutulmamız umurumda değil. Şu anda sadece R'jaal ve bu an var. Ve ben bundan faydalanacağım.

"Bana durmamı söyle, ben de durayım," diye nefes alıyorum, amımı şaftının üzerinde aşağı yukarı ovuştururken bile. Tanrım, *çıkıntılar*. İnanılmazlar.

"Asla durma," diyor bana. Beni izleyişi kendimi evrendeki en güçlü, en seksi kadın gibi hissetmeme neden oluyor ve kıvrımlarımı yavaşça şaftının üzerinde aşağı yukarı sürüklediğimde, sularımın sikini kayganlaştırdığımda inliyor.

Kendi iniltilimi bastırmak için elimden geleni yapıyorum.

"Sadece... sürtünme," diyorum ona. "Penetrasyon yok. Sadece birbirimizi boşaltıyoruz. Bu sadece... stres atma. Değil mi? Sadece stres atma."

R'jaal kalçalarını kaldırarak eğiliyor ve siki kaygan kanalıma girerek ilk kez klitorisime sürtünüyor.

Bu sefer, boğuk zevk sesimi tutamıyorum.

Kalçalarımı kavırıyor, ben ona sürterken beni sabit tutuyor, ona daha hızlı sürtünüyor. Demek çiftler birbirlerini tamamlamak için sürtündüklerinde bunu kastediyorlar. Seksle ilgili birkaç kaçamak deneyimim asla tamamen çıplak değildi ve kesinlikle tatmin edici değildi. Arka koltukta (ve bir keresinde de kütüphanede yığınların arkasında) birkaç hızlı elleşmeydi ve asla şu anda hissettiklerime yakın bile değildi.

Bir partnerle gerçekten *orgazm* olabilirim. Geçmişteki tüm orgazmlarım kendi kendime olmuştu. Ama şu anda, R'jaal'ın nervürlü sikine doğru sürerken, karnımda vücutlarımızın her dalgalanmasıyla büyüyen düşük bir açılma var. "Oh," diye nefes alıyorum. "Oh, *daha fazlasına* ihtiyacım var."

"Nasıl yapacağımı söyle," diyor çabucak. "Seni nasıl boşaltabilirim, R'slind?"

Gelmeme gerçekten yardım edecek mi? Rahatlayarak ağlayabilirim. Ona karşı daha hızlı hareketlerle sallanıyorum, vücutlarımız arasındaki sürtünmeyi arttırıyorum. "Klitorisim," diye nefes alıyorum. "Klitorisime karşı hoşuma gitti."

Eli karnıma doğru hareket ediyor. "Göster bana."

Siktir, bu çok iğrenç ve yanlış ve muhtemelen daha sonra pişman olacağım ama kimin umurunda. Elini aşağı doğru itiyorum, onu kalçalarımın arasından, sikinin başının kıvrımlarımın arasından çıktığı yere doğru yönlendiriyorum. Parmaklarımız üzerinde gezinirken inliyorum ve sonra o işi devralıyor. İki parmağını birleştirerek klitorisimi hafifçe ovuyor ve bana bakıyor. "Buraya mı?"

İçime dolan his dalgasıyla neredeyse üzerinden düşecektim. "Doğrudan değil," diye boğulmayı başarıyorum. "Doğrudan dokunma. Yanlardan."

"Anlıyorum. Hepsi bir anda çok fazla." Klitorisimin kenarlarını hafifçe ovarken bakışları benimkine kilitleniyor. Sonra başını sallıyor. "Islaklığa ihtiyacın var."

Sonra bu pis adam elini kaldırıp parmaklarını ağzına götürüyor ve bana bakarken parmaklarını emiyor.

Bu manzara karşısında alçak sesle inliyorum ve o da sanki cennetteymiş gibi parmaklarını yalıyor. "Tadına bayılıyorum, R'slind. Bu kadar mükemmel olacağını biliyordum."

"R'jaal, *lütfe*." Ona daha sert biniyorum, boşalmak için çaresizim ama kendi başıma oraya ulaşamıyorum. Parmaklarını yalayarak benimle böyle alay ettikten sonra olmaz.

Onları tekrar emiyor, bana aç bir bakış atıyor ve sonra onları ağzından çıkarıyor, damlıyor ve ıslanıyor ve oh Tanrım, bunun çok kaygan ve çok iyi hissettireceğini *biliyorum*. Ve iki parmağıyla klitorisimi çerçeveleyip beni tekrar ovaladığında orgazm başlıyor. Ayak parmaklarım kıvrılıyor ve vücudumdaki her kas serbest bırakılmamın gücüyle sıkılıyor ve o beni ovmaya ve orgazmımı olduğu gibi dinsiz, harika, mükemmel bir adam gibi uzatmaya devam ederken bile haykırıyorum. O kadar sert ve uzun boşalıyorum ki, sonunda bana geri döndüğünde nefes almak için hırıltıyla bağıriyorum ve vücudumdan son zevk parçasını da çıkardığında, göğsüne yaslanarak onun üzerine çöküyorum.

Bunu yaparken, karnımın ve kalçalarımın altında yavaşça bir ısı havuzu yayılıyor. R'jaal'in kendi boşalmasıyla titrediğini ve nefesinin benimki kadar düzensiz olduğunu fark etmem bir anımı alıyor. Göğsündeki mırıltı o kadar yüksek ki Set'nefin tüm bu gürültünün ne olduğunu görmek için geri dönmemesine şaşıyorum.

Tenine karşı nefes nefese kalıyorum, gölgeli mağaraya bakarken sabahki görüşmemizin sonuçları kafama dank ediyor.

Tamam, bunu az önce yaptık.

R'jaal'ı bir gündür tanıyorum ve sikinin üzerinde zıplıyorum. Bu, erkek arkadaşlarını bir elin parmakları kadar sayabilen, hepsi de benimle birlikte oldukça beni daha az ilginç bulan kısa süreli erkek arkadaşlara sahip, ürkek bir kütüphanecinin yapacağı bir hareket değil. Davranışlarımdan utanmalıyım.

Gariptir ki, ben değilim.

Burada hiçbir Şey bildiğim tanıdık kalıplara uymuyor. Peki bu büyük, mavi ve tuhaf olana sarılmak anlamına geliyorsa? Siktir et. Tüm hayatımı kurallara uyarak geçirdim ve bakın beni nereye getirdi-uzaylılar tarafından kaçırıldım.

Bir süreliğine hedonist de olabilirim.

Dokuz

R'JAAL

P İçimdeki sanat R'slind'ın geri çekilmesini, bana dokunmak istemediğini, bunun bir hata olduğunu söylemesini bekliyor. Hyoo-man'lar ihtiyaçları konusunda utangaçtırlar ve o henüz benimle rezonansa girdiğini bilmiyor. Bunun yerine, o

Sadece göğsüme sarılıyor ve bir memnuniyet iç çekişi daha yapıyor.

"Fukkit," diye mırıldandığına yemin edebilirim nefesinin altında.

Ona her yerinden dokunmak, onu içime çekmek, uyluklarımın arasına kıvrılmış ve göğsümün üzerine yayılmış eşimin hissinden zevk almak istiyorum. Amcığının sikime sürtünme hissi şimdiye kadar yaşadığım en harika şeydi ve o boşalana kadar boşalmamak için kendimi kontrol etmem gerekti. Şimdi, tohumlarım karnımdan ve yanımdan aşağı sızıyor, ama R'slind bana karşı o kadar rahat görünüyor ki, bizi temizlemem gerektiğini söyleyecek yüreğim yok.

Yabani, vahşi tarafım onu tohumumla boyamak, derisini tohumumla kaplamak istiyor ki mağaranın tüm sakinleri onun benim olduğunun kokusunu alabilsin. Hepsi *benim*.

Dünyanın en güzel, en zeki, en baştan çıkarıcı eşine sahibim ve bunu herkesin bilmesini istiyorum. Kollarımı ona dolamak ve asla bırakmamak istiyorum ama dokunuşumu daha fazla hoş karşılamayabilir. Onun yerine solgun yelesinin bir tutamını okşuyorum, ürküp kaçmadığında seviniyorum.

"Tuhaf bir soru sorabilir miyim?" R'slind mırıldanıyor, uğuldayan göğsüme karşı uykulu ve memnun bir ses çıkarıyor.

"Ne istersen. Senin olduğumu biliyorsun." *Fark ettiğinden daha fazla şekilde.*

"O küçük parmak şeysi böyle bir zamanda nereye gider?"

"Parmak...şey-ee?" Neyi kastettiği hakkında hiçbir fikrim yok.

"Evet, aletin üstündeki şey mi? O bir insan şeyi değil. Vücuduna geri çekiliyor mu? Senin sakin gibi ereksiyon oluyor mu?" Nefes nefese kalıyor ve aniden doğruluyor, gözleri kocaman. "Onunla bir adamı hamile bırakabilir misin?"

"Ben... *ne*?" Belki de kafasını çarpmıştı ve ben fark etmemiştim.

"Yok bir şey!" diyor hemen. "Garip geldiyse özür dilerim. Hâlâ hayran kurgularını düşünüyorum."

"Fan...?"

Göğsümü okşuyor. "Diğer insanlar hakkında hikayeler. Vahşi, çılgın hikayeler. Bazılarında erkekler başka erkekleri hamile bırakıyor. Hepsi çok seksi." R'slind bana düşünceli bir bakış atıyor. "Peki seksi şeyler için değilse, ne için? İnsanlarda böyle bir şey yok."

"Mahmuzum mu?" Başkalarından duyduğuma göre hyoo-man dişileri bir erkeğin mahmuzunu karşısında çok heyecanlanıyorlarmış. Bu yüzden ona bildiklerimi anlattım, çünkü hoşuna gideceğini düşündüm. "Her zaman dışarıdadır. Ve ben seninle çiftleşirken klitorisini okşamak için."

"Oh!" R'slind'in yüzü sıcaktan kızarır. "Aman Tanrım. Tamam o zaman. Bu... vay canına."

"Korktun mu?"

Arkadaşım tiz bir kıkırdama çıkarıyor. "Hayır, *korkmadım*." Tekrar göğsümü okşuyor. "Zihnim sadece pis, pis bir yer. Beni görmezden gel."

"Bunun mümkün olduğunu sanmıyorum." Omzunu okşuyorum, canlı yüzünü izliyorum. Keşke gözleri khui ile ıslıl ıslıl olsaydı, bu an için daha az endişeli olurum. Bu haliyle, sadece endişelenebilir ve sıkıntı belirtileri için onu izleyebilirim. V'ktal ve R'hosh eşlerinin hastalanmasının ne kadar sürdüğünü söylemişti? Bir avuç gün mü? İki gün mü? R'slind bana Leezh ve Shorshie kadar sert gelmiyor. O yumuşak, nazik ve tatlı. Tekrar kıkırdıyor ve bir parmağını göğsümde gezdiriyor ve sikim tekrar sertleşiyor, khui'm en bariz şekilde şarkı söylüyor. Yine de hâlâ üstümde yatıyor, yapışkan kalçalarımız birbirine bastırılmış. "Seni temizleyebilir miyim, R'slind?"

Yüzünü buruşturuyor ve oturuyor, garip tuniği tenine yapışmış. "Sanırım daha iyi olur. Su çok soğuk."

"Ellerim sıcak," diye teklif ediyorum, her zamanki hevesli halimle.

R'slind bir kez daha kıkırdar. "Elbette, neden olmasın. Bir peni ve tüm bunlar için." Duraksıyorum çünkü P'nee ismini tanıyorum ama başka bir şey tanımıyorum.

P'nee, S'bren'in eşi ve Uzun Boynuz klanının bir parçası. Onu tanıyıp tanımadığını sormak istiyorum ama bu imkansız. P'nee sahilde yaşıyor ve R'slind onun nerede yaşadığını hatırlayamıyor.

Önemli değil. R'slind artık benimle yaşayacak. Ve onu yıkamama izin verecek. Diğer her şey bekleyebilir. "Gel, seni yıkamak için sıcak ellerimi kullanacağım. Belki bu soğuğu katlanılabilir kılar."



tohumlarımın çoğunu onun tuniğinden temizlemeyi başardım.

W garip, kaygan bir malzeme. Parmaklarımı kalçalarının arasında gezdirdiğimde titriyor ve bu bana onu tatmayı düşündürüyor.

Onu tatmak istiyorum. Kötü bir şekilde. Ama R'slind rahat olmalı ve Şu anda sabah yemeğini yemekle daha çok ilgileniyor. Mantarlardan birinden daha büyük ısırıklar alıyor ve gece boyunca kurumuş yosuna benzeyen garip yosunu bölüşüyoruz. "Bu yemek iğrenç olmalı, değil mi? Mağara insanı yemeği yiyoruz ve muhtemelen kesinlikle tiksinnmeliyim ama bu şimdiye kadar tattığım en iyi mantar. Tattığım en iyi yosun."

"Çok yosun yedin mi?" Benimkinden küçük ısırıklar alarak alay ediyorum, belki benim payımı da ister diye.

"Asla," diyor R'slind bana sırtarak. "Belli ki insanlar çok şey kaçırıyor." Sonra sırtışı kayboluyor ve elindeki mantara bakıyor. "Sen... yemeğin içinde bir şey olduğunu düşünmüyorsun, değil mi? Karakterimizin dışında davranmamızı sağlayacak bir şey?"

"Ben kendimim. Kendin gibi hissetmiyor musun?"

"Öyle mi? Kendimin birazcık ho versiyonu gibi mi?" Burnunu kırıstırıyor. "Bunu itiraf etmek kötü mü?"

"Hiçbir fikrim yok, çünkü ho'nun ne olduğunu bilmiyorum." Durakladım, sonra ekledim, "Bir selamlama dışında."

Dudağını ısırtıyor ve mantarın kalan kısmını bana uzatıyor. "Bunu sen ye. Ben payıma düşenden fazlasını yedim." Ağzıma attığımda, ısınmak için kürkümü omuzlarına sarıyor ve mağaranın etrafına bakıyor. "Sence bugün kaçmayı denemeli miyiz? Yoksa Set'nef'in dönmesini mi bekleyelim?"

Bunu düşündüm. Set'nef bize karşı gibi görünmüyordu ama bizi dışarı çıkarmaya da hevesli değildi. Yine de nerede olduğumuza dair hiçbir fikrim yok. Ataların hâlâ burada olduğunu ve yeraltındaki bir mağarada yaşadığını fark etmek beni heyecanlandırıyor ama R'slind'in güvenliğini riske atarak değil. Khui'si yok ve yakında bir tane edinmeli yoksa ölecek.

Ama T'ia'yı geride bırakamam ve onu nereye götürdükleri hakkında hiçbir fikrim yok. Halkıma olan görevim ve bir zamanlar benim olacağını düşündüğüm dişiye duyduğum sadakat beni duraksatıyor. "Set'nef'in bizim düşman olmadığımızı anlamasını sağlamaya çalışacağız. Döndüğünde onunla tekrar konuşacağız. Bizi serbest bırakmasını ve T'ia'yı bize geri getirmesini sağlamaya çalışacağız. Eğer bu işe yaramazsa, o zaman kaçacağız."

Nasıl olduğunu henüz çözemedim.

Sertleşiyor, omzumun üzerinden uzaklara bakıyor. "Gölgeler hareket etti."

Gölgeler mi?

Dönüp ayağa kalkıyorum. R'slind arkamda saklanmak isterse diye kamuflejimin gölgelerin rengine kaymasına izin vererek tam boyuma yükseliyorum. Kuyruğum onu koruyucu bir şekilde sarıyor ve mağaramızı çevreleyen parmaklıkların hemen ötesindeki karanlığı tarıyorum. Hiçbir koku alamıyorum, bu da beni rahatsız ediyor. Bu atalar her kimse, kokularını maskeliyorlar. Kamufle de olabiliyorlar, yani saklanma konusunda benden daha iyiler.

Ama yanımda uzun zamandır beklediğim bir eşim var ve ona *dokunamayacaklar*. "Göster kendini," diye hırlıyorum. "Eğer bize bakmak istiyorsan, gel ve bak."

Gölgeler dalgalanır ve garip, kürklü atalardan biri belirir. Bu Set'nef değil, diğeridir. Yara izleri ve sert gözleri olan. R'slind'a çok fazla bakan.

Şu anda bile ona bakıyor, bakışları onun üzerinde geziniyor ve ben çaresiz bir öfkeyle doluyorum. R'slind *benim* eşim.

Erkek sanki orada değilmişim gibi beni görmezden geliyor. Kafesin parmaklıklarının hemen dışında, bir o yana bir bu yana hareket ederek R'slind'ı görüş alanına almaya çalışıyor. Onu bakışlarından engellemek için hareket ediyorum, ancak manevra yapacak daha fazla alanı var ve ne yaparsam yapayım, ona bakabiliyor gibi görünüyor.

Kızgın bir metlak gibi hırlıyorum, öfkeliyim. O *benim* eşim ve onu izleme şeklinden hoşlanmıyorum. Onun *benim* olduğunu anlaması gerekiyor. Göğsümü yumrukluyorum, içimden yükselen şarkıyı işaret ediyorum, o kadar yüksek ve açık ki, ama erkek sadece sırtıyor, yaralı yüzü bu hareketle buruşuyor.

"Konuş," diyorum. "Sadece bir korkak karanlıkta saklanır."

Ama erkek beni anlamıyor. Tırnaklı parmaklarıyla tüylü çenesini kaşıyor ve bana onun sadece iki değil, dört güçlü kolu olduğunu hatırlatıyor. "Ne kadar yumuşak bir dişi," diyor alçak bir sesle, o kadar alçak ki duymak için kendimi zorlamam gerekiyor. "Görünüşü hoşuma gidiyor."

Bunu söyleme şekli aklımda ne düşündüğüne dair hiçbir şüphe bırakmıyor. Hırlayarak ileri atılıyorum. "Çıkarın bizi!"

Gülüyor ve bir poşeti hücremize fırlatıyor.

Parmaklıkların arasından uzanıp onu yakalıyorum, bunu yaparken yumuşak içeriği elimde eziliyor. Daha fazla yiyecek o zaman. "Set'nef nerede?" Gölgelere sesleniyorum. "Onunla konuşmam gerektiğini söyle. Ona R'jaal'ın onu beklediğini söyle!"

Erkek cevap vermiyor. Gitti mi yoksa hâlâ gölgelerde mi gizleniyor anlayamıyorum. Başımı kaldırıp kokudaki değişiklikleri algılamaya çalışıyorum. Hafif bir mantar kokusu var, hafif bir toprak kokusu.

"Nedense o adamın dost canlısı olduğunu sanmıyorum," diye fısıldıyor R'slind ben barların önünde adımlarken.

Demek o da onun ilgisini fark etmiş. Çok zeki bir kız, dostum. Leezh gibi atılgan bir avcı olmayabilir ama gözleri hiçbir şeyi kaçırmıyor. "Kokusunu maskeliyor."

"Ve o da senin gibi renk değiştirdi," diye belirtiyor. "Sizin dünyanızdaki herkes bunu yapabiliyor mu?"

Başımı salladım. "Sadece adalılar... ve atalarımız."

"Bu kelimeleri sanki benim için bir anlam ifade etmeleri gerekiyormuş gibi söylüyorsun," diye takılıyor R'slind. Keseyi açar ve içindekileri inceler. "Sanırım daha fazla yiyecek. Belki de bugün bizi esir alan odur ve Set'nef gelmiyordur."

Bu düşünce beni dehşete düşürüyor. Set'nefi ikna edebilirim. R'slind'a o garip hayranlıkla bakmıyor. Bu tam olarak açlık değil. Daha çok... bir metlak'ın kaçamasın diye bir kuşun kanadını koparmasına benziyor. Bunu bir keresinde avlanırken görmüştüm ve aylarca aklımdan çıkmadı. Zalimliklerinde rahatlar, sanki yaratıkların daha iyisini hak edebileceği akıllarına gelmemiş gibi.

Bu ata, bu erkek, R'slind'ıma aynı şekilde bakıyor.

"Ew, ıslaklar!" R'slind elini çuvaldan çekip yüzünü buruşturuyor. "Yiyeceklerin üzerine ıslak bir şey döktü."

Boğazımda bir hırıltı daha başlıyor. Yiyecek çuvalını ondan alıp torbayı kokluyorum. Bir erkeğin tohumunun belli belirsiz kokusunu alıyorum. Bu beni daha da kızdırıyor çünkü bunu bilerek yapıyor.

R'slind'ın tohumunu yemesini izlemek istiyor, başka seçeneği olmadığını biliyor.

Beni de yerken izlemek istiyor, beni onun gözünde zayıflatmak için. Çantayı bir kenara fırlatıp R'slind'ı kolundan tutuyorum. "Gel. Ellerimizi yıkayacağız ve sonra onun getirdiklerini yemeyeceğiz."

"Tanrım," diye boğuluyor. "Lütfen bana sadece çantaya işediğini söyle." "Sikini yemeğimizin üzerine boşalttı," diyorum acımasızca.

"Bu çok daha kötü," diye inliyor ve soğuk parmaklarını kayalardan fışkıran ıslak damlaya bastırduğымda, R'slind elini ovuyor, derisini çiğ çiğ ovarken çaresiz, iğrenmiş sesler çıkarıyor. "Bu lanet

psikopat." Nefesi düzensiz bir hıçkırığa dönüşüyor. "Buradan nefret ediyorum, R'jaal. Senin insanlarınla daha iyi olacağına söz ver."

"Evet, öyle. Yemin ederim."

"Eve gitmeme de yardım edeceğine söz ver."

Ona yalan söylemem gerektiğini fark ettiğimde bile göğsüm ağrıyor. Biz buradayken R'slind'ın başka bir şey için endişelenmesine gerek yok. Kısa bir süreliğine de olsa eve dönebileceğine inanmak ona zarar vermeyecektir. "Yemin ederim."

On

ROSALIND

W Geçen her saatle birlikte, en düşük seviyeler ile en yüksek seviyeler arasında gidip geliyormuşum gibi hissediyorum. R'jaal'a karşı hissettiğim sürekli çekim ve eskiden nasıl öğüttüğümüzü düşünmek birbirimize karşı? Çoğunlukla bekâr olan hayatımda çok yüksek bir mertebe.

Ama düşüşler devam ediyor. Bu mağarada kapana kısıldık. Konuşamadığımız yabancılar tarafından kapana kısılmış durumdayız ve bizden hoşlanmadıkları çok açık. Gardiyanımız pislik yapmak için yemeğimize sıçtı. R'jaal'ın kürkünü elimden geldiğince üzerime sarmış olsam da hava fena halde soğuk.

Uzaylılar tarafından kaçırıldım ve bu garip gezegene bırakıldım. Nerede olduğumu, buraya nasıl geldiğimi ya da eğer durum gerçekten böyleyse eve nasıl döneceğimi bilmiyorum. Hafızam en iyi ihtimalle zayıf görünüyor, ki bu her şeyden daha korkutucu. Kendi adımları ya da nerede yaşadığımı unutmama ne sebep oldu? Neden temel şeyleri hatırlayamıyorum? Doğum tarihim, en sevdiğim rengi, alerjim olan şeyleri zihinsel olarak sorgulamaya çalışıyorum ve hiçbir şey bulamıyorum. Ama bir şekilde fanfic'imde "ihtişamlı" kelimesini aşırı kullandığımı ve biri kütüphaneden bir Kama Sutra kitabı aldığında yüzümün kızardığını biliyorum.

Bakire olmadığımı biliyorum ama geçmişte yaşadığım erkek arkadaşların ayrıntılarını hatırlayamıyorum. Elimdeki tek şey zihinsel bakışlar - tatmin edici olmadıkları kadar kışkırtıcı olan anıların parıltıları.

Tüm bunlar bana bir şeylerin çok ama çok yanlış olduğunu söylüyor ve bunun farkına vardıkça kaygım da artıyor.

Sperm seven gardiyanımızın geri dönüp parmaklıkların hemen dışında çömelmesi, beni izlemesi ve R'jaal'ı görmezden gelmesi yardımcı olmuyor. Bu sefer yiyecek getirmiyor ve bir yanımda sadece varlığını bize hatırlatmak için mi döndüğünü merak ediyor. Her zaman gölgelerde gizlenip bizi izliyor.

Sinirlerimi germeye yetiyor.

Karmakarışık saçlarımı yüzümden geriye itiyorum ve R'jaal'ın kürkünü omuzlarıma daha sıkı sarıyorum. "Sence ne kadar zamandır buradayız?"

R'jaal bana bakıyor. Mağaranın kenarında, parmaklıkların yakınında volta atıyordu. Gardiyanımızı korkutmaya çalıştığı için mi yoksa kapana kısılmış olmanın verdiği huzursuzluktan mı bilmiyorum. Yanımda çömeliyor, ki bu sadece

işleri daha da garipleştiriyor çünkü her zaman yarı sert ya da tamamen sert olan aleti tam beni işaret ediyor. "Ne kadar zamandır burada olduğunuzu bilemem ama sanırım ben geleli bir buçuk gün olmuştur."

Bir buçuk gün mü? Bu kadar mı? "Bir ömür gibi geliyor."

R'jaal tedirgin görünüyor. "Varlığım seni rahatsız ediyor mu?"

"Ne? Hayır." Uzanıp elini tuttum. "Bu konudaki tek iyi şey sensin." Şu anda R'jaal ve onun bana hissettirdikleri beni tam bir histeri krizinden alıkoyan tek şey. O bir dikkat dağıtıcı ve hoş bir şey.

Gölgelerin arasından hafif bir hışırtı geliyor ve ikimiz de başımızı kaldırıp yaralı olanın uzaklaştığını, mağaramızın hemen dışındaki karanlığın içinde kaybolduğunu görüyoruz. İrkildim çünkü orada olduğunu bile fark etmemiştim. Ya kamufle oluyor ya da onu göremeyeceğimiz kadar ışığın dışında kalıyor. Beni ürkütüyor.

"O adamdan nefret ediyorum," diye fısıldıyorum R'jaal'a.

"Sanırım seni kendisi için istiyor," diyor R'jaal bana. Kuyruğu kızgın bir kedi gibi yere vuruyor. "Bundan hoşlanmadım."

"Ne yapacağız?" Korku içimde kabarıyor ve tamamen kaybetmeye bir adım daha yaklaşıyorum. R'jaal'ın eline yapışıyorum, parmaklarım derisini kazıyor. "R'jaal, beni yalnız bırakmasını nasıl sağlayacağız?"

Uzun bir süre sessiz kaldı ve bu beni endişelendiriyor. Fikirleri olmasını istiyorum. Tüm bunlar boyunca elimi tutacak bilgili birine umutsuzca ihtiyacım var çünkü uzaylıların kaçırması ve hafıza kaybı arasında korkmuş ve başıboş durumdayım. R'jaal önce gölgelere sonra da bana bakıyor. "Senin bana ait olduğunu düşünmesini sağlayabiliriz. Sana dokunduğumu görmekten hoşlanmıyor." Ellerimizi işaret ediyor. "Bunu yaptığımızda kıpırdandı."

"Fantastik. Harika. Hadi yapalım şunu." Belki de kaygıdan -ya da mağarada yaşayan röntgenci Tom'umuzdan- ama ben bu işe tamamen hazırım. Daha önceki sürtünme seansının görüntüleri aklımdan geçiyor ve amım refleks olarak sıkılıyor. Yine birbirimize sürtünecek miyiz? Bu düşünce beni neden bu kadar heyecanlandırıyor? Daha fazla üzülmem gerekmiyor mu?

Ama R'jaal yanımda. Benim dokunuşum evrendeki en önemli şeymiş gibi davranan R'jaal. Bu boktan mağarada benimle olmak ve beni korumak onun yeminli görevi. Bana bir tanrıçaymışım gibi bakıyor... ve beni bir kaşıkla yemek istiyormuş gibi bakıyor. İkisini de seviyorum ve ondan korkmuyorum.

"Bana güveniyor musun?" R'jaal sorar.

"Tabii ki." Zihnimde hiç tereddüt yok. "Şu anda aklımı başımda tutan tek şey sensin."

"Ve sana dokunmama izin verecek misin?" Başparmağı bileğimin iç kısmını okşuyor. "Sana zevk vermek için mi?"

Amım tekrar sıkıştı. "Onu korkutmak için bana zevk vermek istediğini söylediğinde... neyden bahsediyoruz?" Burada bir dil engeli olmalı, çünkü beni memnun etmek istediğini söylediğinde aklıma gelen şey el ele tutuşmaktan çok farklı bir şey. "Biraz açıklamaya ihtiyacım olabilir."

"Tek bir kelime söyle, hemen duracağım," diye fısıldıyor ve sonra bir elini omzuma koyarak beni mağaranın zeminine indiriyor.

Liderliği ona bıraktım, çünkü beynim kısa devre yapıyor. Bu düşündüğüm şey değil. Muhtemelen yine uyuyacağız. Bunun anlamı bu olmalı. Rahatsız kayanın üzerine uzandığımda ve o kürkü katlayıp başımın altına koyduğunda, haklı olduğumu anlıyorum.

Ama sonra R'jaal kalçalarımı ayırıyor ve yayılmış bedenime saygıyla bakıyor. Külot giymiyorum ve onun ilgisi altında kendimi tamamen açıkta hissediyorum. Eğilip ağzını kalçamın iç kısmına sürtüyor ve *bana zevk ver* derken neyi kastettiğine dair aklımda hiçbir şüphe bırakmıyor.

İlk tanıştığımızda amımı yalamak istemişti. Bunu unutmadım. Şu anda dudaklarını kalçamda gezdirirken bunu düşünüyorum, Tam da hedef almayacağından emin olduğum noktaya yöneldi. Ama sonra ağzı orada, dili kıvrımlarımın arasından süzülüyor ve ben boğuk bir ses çıkarıyorum.

Aklımda böyle bir şey yoktu.

Tamam, yalan *söyledim*. Ama onun da benimle aynı sonuca varacağını düşünmemiştim. Ben azgın bir fandom canavarıyım, o ise bir uzaylı. Kalçalarımı sanki bir tabakta ziyafet çekiyormuş gibi ellerinin arasına alıp ağzına götüren hırıltılı bir uzaylı. "Tadın inanılmaz."

"Teşekkür ederim?" İnsan buna ne der?

Çılginca mırıldanıyor, sesi o kadar yüksek ki sanki mağarayı dolduruyormuş gibi geliyor. R'jaal beni tekrar yalıyor, bu sefer dilini yavaşça klitorisimin üzerinde gezdiriyor. O küçük et parçasından büyülenmiş bir halde saygıyla tekrar yaladığında titreyen bir nefes çekiyorum. "Çok mükemmel," diye mırıldanıyor ve sonra bana bakıyor. "Dokun bana."

Doğru, çünkü şoka girmiş bir aptaldan başka bir şey gibi görünmem gerekiyor. Boynuzlarından birini tutuyorum ve o da memnun bir ses çıkararak başını eğip beni bir kez daha yalıyor. Dilinin ucu beni kıvrandırıyor ve içimde sıcak bir uyarılma sarmalı oluşuyor. Bu sefer bir ses çıkardığımda, bu bir zevk iniltisi oluyor. Dili klitorisimin kenarlarıyla alay ediyor, en çok sevdiğim türden bir dokunuş.

Mağaranın hemen dışından bir hışırtı sesi geliyor ve gölgelerin hareketle değiştiğini görmek için bakıyorum. Oh. Bu bizim ürkütücü gardiyanımız ve gidiyor. Bunu onun önünde yapıyor olmamız biraz tuhafıma gidiyor ama R'jaal haklıydı, beni başka bir adamın kollarında görmekten hoşlanmıyor.

R'jaal'ın ağzı klitorisimin üzerine kapanıyor ve emiyor ve bu his o kadar inanılmaz ki nefes nefese diğer boynuzunu tutuyorum ve bir çift gidonu tutar gibi tutunuyorum. Bizi kaçıran kişi gitti. Ona durmasını söyleyebilirim. Bunun gerekli olmadığını.

Ama yine bir zevk sesi çıkarıyor ve sonra bir kez daha klitorisimi emiyor ve tüm durma düşünceleri aklımdan uçup gidiyor. R'jaal başını gürültülü, ıslak bir höpürtü ile kaldırıyor ve ne kadar ıslak olduğumu duyunca dehşete düşmem gerekiyor ama düşmüyorum. Bu çok inanılmaz bir his. Sanki kendini kontrol etmekte zorlanıyormuş gibi alnını kalçama bastırıyor. "Çok iyi, R'slind. Seni en tatlı meyve gibi yemek istiyorum."

Zayıf, tahrik olmuş bir yaratık gibi inliyorum. "Yap şunu."

Tekrar inliyor, bir kez daha kalçalarımın arasına dalıyor ve sonra dünyada hiçbir şey yok ama ağzı amımda, sıcak, özenli dili tüm doğru noktalarda geziniyor. Ve tam onun alaylarıyla aklımı kaybedeceğimi düşündüğümde, ağzını bir kez daha klitorisimin üzerine kapatıyor ve kucaklıyor.

Haykırıyorum, sanki bu beni bir şekilde ona sabitleyecekmiş gibi bacaklarımı omuzlarına kilitliyorum. Orgazm içimden sert ve hızlı bir şekilde geçiyor, neredeyse R'jaal'ın beni unutturmaya çalışan dili kadar hızlı. Sonra boşalıyorum, boşalıyorum ve boşalıyorum, zevk dalgaları omurgamdan aşağı ve yukarı dalgalanıyor, sonunda nefes nefese ona doğru yığılana kadar.

R'jaal beni kalçalarımın arasından öpmeye devam ediyor, dudaklarını nemli tenime bastırıyor ve sanki tadımın her zerresini yalamak istiyormuş gibi etimi yalıyor. Ona karşı titriyorum, nefes nefese kalıyorum ve bunun ne kadar iyi olduğunu ona söylemem gerekiyor. Ne kadar akıl almaz olduğunu. Daha önce hiç kimsenin bana böyle dokunmadığını (en azından ben sanmıyorum).

Bunun yerine, mağara etrafında eğiliyor ve her şey kararıyor.

On bir

R'JAAL

I Dilimi arkadaşımın yumuşak, ıslak amcığının üzerinde tekrar tekrar gezdiriyor, onu yalamadan duramıyordum. Hiç bu kadar mükemmel bir şey tatmamıştım. Misk kokulu ve tatlı, R'slind'a özgü bir tadı var ve beni rahatlatıyor.

onunla daha fazlasını arzulamama neden oluyor. Onunla bu mağara zemininde çiftleşmek istiyorum. Ona sıkıca sarılmak ve onu tohumlarımla doldurmak istiyorum ve kimin izlediği umurumda değil. İkimiz de harap olana kadar onun içine girmek istiyorum... ama bunların hiçbirini yapmaya iznim olmadığı için, ilk buz sarkıtını tadan bir yavru gibi onu tekrar tekrar yalıyorum.

R'slind yere yığıldı, sessizdi ve ben onu bu kadar sert bir şekilde boşaltmayı başardığım için kendimi beğenmiş bir şekilde mutluydum. Bugün onu iki kez iyi hissettirdim. Eğer yanımda onunla geçireceğim günlerin geri kalanı böyle olacaksa, beklediğime değdi, her kıskançlık patlamasına ve umutsuzluk nöbetine değdi. R'slind zeki zekası, parlak kahkahaları ve tatlı, tatlı, ıslak amcığıyla hayallerimin cevabı. "Seni tatmaya devam edersem özür dilerim," diye mırıldanıyorum, dilimi kıvrımlarında tekrar gezdirirken bile. "Kendime engel olamıyorum. Ne zaman geri çekilmeyi düşünsem, tadını daha çok arzuluyorum."

R'slind sessiz.

Bu beni duraksattı ve ona baktım. "R'slind?" Cevap yok.

Eşimin üzerine tırmanıyorum, ama tepki vermiyor. Gözleri kapalı, hızlı nefes alıyor ama yanağına dokunduğumda cevap vermiyor. Dişiler zevk aldıklarında sık sık bayılırlar mı? Yoksa khui hastalığı pençelerini ona mı batırıyor? Korkmuş bir halde omzunu oynatıyorum. "R'slind. Uyan." Henüz gevşemişken yanağına bir tokat atıyorum. "Uyan, dostum. Uyan!"

Cevap vermesini beklerken nefes almaya cesaret edemiyorum. Sonunda sanki içindeki derin bir yerden geri dönmüş gibi kıpırdanıyor ve elini alnına götürüyor. "Mmm... R'jaal?"

Doğrulup başını kalçalarımın altına yaslıyorum. Yelesini alnından geriye doğru okşuyorum. "Dinlen. Oturmaya çalışma. Nasıl hissediyorsun?"

"Bayıldım mı? Tanrım, bu utanç verici. Yine de çok Gotik bir kahramanım." Korkularımı yatıştırmak için zayıf bir gülümsemeyi başarıyor. "Ben iyiyim... ve

sikin saçımda."

Özür dilemeyeceğim. Umutsuzca boşalmak istedim ama onun baygın olduğunu fark ettiğimde arzum söndü. "Sana zarar verdim mi?"

"Hayır. Sanırım sadece başım döndü?" Bir elini alnına götürüp kaşlarını çatıyor. "Belki de çok sert orgazm oldum. Böyle bir şey olabilir mi?"

"Bilmiyorum. Sen benim ilk eşimsin, yani zevk eşimsin." Onu korkutmak istemiyorum, hele de kalçalarının arasında ilk kez zaman geçirmişken.

R'slind gözlerini kısarak bana bakıyor, sanki mağaradaki soluk ışık ona fazla gelmiş gibi. "Bu konuda berbat biriyim. Sen gelmedin bile, değil mi?"

"Şu anda benim ihtiyaçlarımdan bir önemi yok. Seni güvende tutuyoruz." Keşke sadece beni düşündüğünü duymanın bile bana ne kadar zevk verdiğini bilseydi. Benim ihtiyaçlarım için de endişelendiğini. Daha önce hiç bakacak bir kadını ya da benimle ilgilenecek bir kadını olmamıştı ve bunun farkına varmak başımı döndürüyor. Artık *yalnız* değilim. Diğer yarım sonunda geldi.

R'slind kendini dikleştiriyor ve hemen sallanıyor, eli tekrar başına gidiyor. "Başım dönüyor," diye mırıldanıyor.

Onu nazıkçe tutuyorum, korku zihnimi parçalıyor. "Bir şeyler yiyebilir misin?" "Yemek yok." Başını sallıyor, zayıf görünüyor. "Bana biraz zaman ver.

İyi olacağıma eminim."

Yine de iyi değil. Khui içmeden geçen her gün ölüme biraz daha yaklaştığı anlamına geliyor. Gözleri karanlık ve cansız ve her ana ihtiyacımız varken burada, mağarada oturup zaman kaybedemem. Yüzünü avucumun içine alıyorum, dikkatlice incelemek için yanağını çeviriyorum. Hiçbir yarası yok. Khui hastalığı olmalı. Ben gelmeden önce ne kadar zamandır buradaydı? Diğerlerinin ne dediğini hatırlamaya çalışıyorum. Shorshie -Hroatoan şefinin eşi-khui hastalığına yakalanana kadar çoğunlukla sağlıklı kalmış çünkü V'ktal ona sürekli yemek yedirmiş. Diğer insanlar khuilerini almadan önce neredeyse ölüyorlardı ve bu süre iki elin parmaklarından daha azdı.

Korkarım R'slind gözlerimin önünde çökecek ve ben bu konuda bir şey yapamayacak kadar çaresiz kalacağım.

Başparmağımla yanağını okşuyorum. "Seni yakında buradan çıkaracağım, buna yemin ederim. Ve sonra iyileşeceksin."

Bana gülümsüyor. "Sadece biraz dinlenmem gerekiyor."

"Elbette." Gerçeği bilmiyor ve ben de ona söylemeyeceğim.

Göğsünün içinde güvenli bir şekilde bir khui olana ve tehlike geçene kadar olmaz.



R "Slind gün boyunca ara ara uyukluyor. Bazen titreyerek uyanıyor ve ben de endişeyle titremesi geçene kadar ona sarılıyorum. Yiyeceklerimizin sonuncusu da bitmişti.

Düşman. R'slind yanıma kıvrılmış uyurken ben küçük mızrak ucunu kavırıyorum ve kafesimizin parmaklıklarına bakıp bekliyorum.

Bizi beslemek için kim dönerse dönsün, gitmemize izin vermesini sağlamalıyım. Set'nef ya da diğer yaralı yabancı olması fark etmez. Onları ikna etmeye çalışacağım ve eğer bu işe yaramazsa, güç kullanacağım.

R'slind burada daha fazla kalamaz. Bu onun için çok zor.

Taşa basan ayakların yumuşak sesini duyduğumda uyuyordu. Bu Set'nef olmalı, çünkü diğeri gizlenip gölgelerde saklanırken Set'nef kurnazlık yapmadan yaklaşıyor. Elinde bir çuvala beliriyor ve parmaklıklara yaklaşıyor.

Ona doğru ilerliyorum ve çantayı uzattığında onu alıyorum ve sonra bileğini tutuyorum. "Konuşmalısınız dostum."

Set'nef elimi tutunca sarsılıyor ve ben bırakmayınca gözlerini bana dikip eğiliyor. "Dört kolum var ve diğer üçüyle seni bir salyangoz gibi ezebilirim. Bunu denemek istemezsin, R'jaal."

R'slind'ı işaret ediyorum. "Benim kadını. O hasta." Gözümü işaret ediyorum. "Bir khui'ye ihtiyacı var."

Uyuyan hyoo-man'a bakarak duraksıyor. "O lanetli. Ona şarkı söylediğin için üzgünüm dostum ama yapacak bir şey yok. Yapabilirsen onu rahat ettir." Başını sallıyor. "Sana yemek getirdim. Onunla paylaşmanın sana bir faydası yok ama yine de paylaşacağını biliyorum."

"Hayır, onu kurtarabilirim. Başka bir khui'ye ihtiyacı var." Rezonansla titreşen göğsümü ve sonra tekrar gözümü işaret ediyorum. "Buradan çıkmalıyım."

"Bu laneti daha önce de görmüştüm," diyor yavaşça, beni izleyerek. "Sizin halkınızı bilmem ama benim halkım dört elli yıl önce bir hastalıktan çok acı çekti." Boştaki ellerinden birini kaldırıp işaret ediyor. "Bu hastalıkla lanetlenenler gözlerindeki ışığı kaybettiler. Bir kere yaptılar mı, çok geçmeden öürler. Senin eşin de uzun süre dayanamayacak..."

Başımı tekrar sallayıp elimle işaret ettiğimde sözünü kesiyor. "Tamir edebilirim. Nasıl yapacağımı biliyorum! Beni dışarı çıkarmalısınız!" Hücreyi açıp gitmemize izin vermesi için hareketler yapıyorum ve ardından R'slind'ın gözlerinin

Yine ışık. El kol hareketleri yaptığım için kendimi aptal gibi hissediyorum ama Set'nef yoğun bir konsantrasyonla beni izliyor.

Ata elini tuttuğum yerden çekiyor ve başını sallıyor. "Sanırım seni anlıyorum ama seni serbest bırakamam. Şefim henüz emir vermedi. Eğer onun isteklerine karşı gelirim, ben de Lekeli Kin'far gibi kalıcı olarak dışlanırım. Ben burada olmadığım zamanlarda seni koruyan yara izleri olan kişi o."

Adını duyunca homurdandım. "Kin'far?" Set'nef'e beklemesi gerektiğini işaret ediyorum ve ardından yiyecek torbasını attığımız mağaranın uzak tarafına doğru fırlıyorum. Onu Set'nef'e getiriyorum ve koklaması gerektiğini işaret ediyorum.

Eğiliyor ve sonra elini burnuna götürerek geri çekiliyor. "Bu Kin'far the Tainted, tamam. Sürgünde olmasının bir sebebi var." Set'nef bir an için kararsız görünüyor. "Yapabilseydim seni özgür bırakırdım. Halkından bir şeyler öğrenmek istiyorum. Dünyanın üzerinde ne olduğunu bilmek istiyorum." Gözleri özlemle parlıyor. "Ama yapamam. Şefin izni olmadan olmaz. Risk altında olan sadece benim değil, kardeşimin de kaderi."

"Peki ya T'ia?"

"Bildiğim kadarıyla dişi iyi durumda. Onları bizden ayrı tutuyorlar. Khui hastalığı halkımızın çoğunu öldürdüğünden beri dişiler korunuyor. Mutlu olup olmadığını söyleyemem ama şef ve oğlu ona iyi davranacaktır." Set'nef başını sallıyor. "Daha fazlasını söyleyemem."

Hayal kırıklığı içinde çenemi sıkıyorum.

"Benden nefret ettiğinizi biliyorum," diyor Set'nef. "Ama ikinizi de beslemek için tek başıma gönüllü oldum. Halkım ikinizi de öldürürdü, çünkü yabancıların hikâyeleri iyi hikâyeler değildir. Ama ben ikinizden de bir şeyler öğrenecektim. Ne dışınız gibi ne de sizin gibi birini hiç görmedim. Zırhlı diğerlerini gördüm." Alnına vurur. "Ama sen onlardan farklısın. Ve ben hikâyeler duydum. Büyük bir su olduğu doğru mu? Tatlı yerine tuzlu olduğu?"

Başımı salladım.

Set'nef iç geçirir. "Kendim görmek isterdim. Yukarıdaki dünyayı, mağaraların dışında nasıl bir yer olduğunu merak ediyorum. Bir kez dışarı çıktım." Yüz ifadesi bir merak ifadesine dönüşür. "O kadar soğuktu ki nefesim kesildi ve gökyüzünden beyaz toz yağdı. Hayatımda gördüğüm en güzel şeydi."

Hiç yukarı çıkmadı mı? "Görmek istediğin her şeyi sana göstereceğim. Bırak R'slind gitsin," diye yalvarıyorum. "Onu halkıma götürmeme izin ver."

Yine de atam beni anlamıyor. Getirdiği yemeği gösteriyor. "Ye. Şefin cevabıyla birlikte olabildiğince çabuk döneceğim. O zamana kadar dişini koru. Lekeli Kin'far onu açgözlü gözlerle izliyor. Bir sürgünün Dişiler Duvarı'nın önünden geçmesine bile izin verilmez. Ama birkaç günlüğüne bir tane çalabilirse..." Omuz silkiyor. "Sadece onu yakından izle."

Bu beni daha iyi hissettirmiyor.

Set'nef tereddüt ediyor, sonra dönüp gidiyor ve uzun, karanlık tünelde kayboluyor. Döneceğini umarak kafesin parmaklıklarına tutunuyorum. Fikrini değiştireceğini ve R'slind ile beni dışarı çıkaracağını umuyorum. Elimi parmaklıkların üzerinde gezdiriyorum, daha önce birçok kez yaptığım gibi ve zayıflık arıyorum. Çekecek bir tür mekanizma arıyorum. Bana umut verecek bir şey.

Ama hiçbir şey yok.

"R'jaal?" R'slind'in yumuşak sesi beni hayal kırıklığımdan çekip çıkarıyor.

Dönüp ona yemeği gösteriyorum. "Güzel. Uyanmışsın. Yiyecek daha çok şeyimiz var."

Oturuyor, kürkü vücuduna sarıyor ama yeterince sıcak tutmuyor. Buradan bile dudaklarının soluk mor bir tonda olduğunu görebiliyorum. "Onunla konuştuğunu duydum."

Kalbim hala göğsümde. Her şeyi duydu mu? Bir khui'ye ihtiyacı olduğunu duydu mu? Öleceğini mi? Onun korkmasını istemiyorum.

Bunu onun için düzelteceğim. Henüz nasıl yapacağımı bilmiyorum ama yapmalıyım.

"Bize yardım etmeyecek," diyor. "Kendi yolumuzu kendimiz bulmak zorundayız."

Onun sakın sözleriyle rahatlayarak başımı sallıyorum ve yanına çömeliyorum. Torbayı açıyorum ve bu sefer yiyeceğin üzerinde tohum kokusu yok. Güzel ve temiz, daha çok Set'nef'in bize daha önce getirdiği garip yosun ve mantarlardan. Ona bir tane uzatıyorum. "Gücümüze ihtiyacımız olacak. Yemelisin."

"Aç değilim."

Başımı salladım. "Yine de yemelisin, R'slind. Kaçmak için ikimizin de güçlü olması gerekecek."

İç çekip mantarı benden alıyor ve elinin titrediğini fark ediyorum. "Sence o bizim düşmanımız mı?"

"Diğeri gibi değil," diye itiraf ediyorum ve onu da aynısını yapmaya teşvik etmek için mantarlardan bir ısırık alıyorum. "Ama yine de ona güvenmiyorum. Eğer halkı T'ia'yı isteği dışında alıkoyuyorsa güvenmem."

"'Kadın duvarı' derken ne demek istedi?"

Omuz silkiyorum. "Benim geldiğim yerde kadın duvarları yok. Kulübe duvarlarımız sadece duvardır. Bir cinsiyetleri yoktur."

Ağzı seğiriyor ve bir gülümseme yüzünü ısıtıyor. "Çok tatlısın, biliyor musun?"

Khui'm her zamankinden daha yüksek sesle şarkı söylüyor. "Beni çekici bulmana sevindim."

Gülümsemesi genişliyor ve mantardan bir ısırık daha alıyor, bakışları arkamdaki gölgelere kayıyor. "Ya Set'nef geri dönmezse? Ya onun yerine diğeri gelirse?"

"O zaman onunla biz ilgileniriz."

"Belki de beni onun önünde tekrar yemelisin. Bilirsin... hakimiyet kurmalısın." Yüzü pembeleşiyor. "Yani, sadece söylüyorum. Zararı olmaz."

"Bu iyi bir fikir ama zayıfken olmaz. Ye."

R'slind parmaklarını yalıyor ve sonra uzun bir süre onlara bakıyor.

"Ne oldu?" diye sordum. "Sorun ne?"

"Kütüphanede olmayı hayal ederdim," diyor bana geniş gözlerle bakarak ve parmaklarını açarak. "Kitap rafları arasında yazı yazmaya çalışırdım. Elbette uzun elle, böylece kimse ne üzerinde çalıştığımı göremezdi. Günlüğüme karalıyor ve geceleri yazıya döküyordum." Parmaklarını oynatıyor. "Rüyamda parmaklarımın üzerinde mürekkep vardı, ama nasırlarım olduğunu da hatırlıyorum. Burada, parmağımın yan tarafında, çünkü mürekkepli kalemimi çok sert tutuyorum."

Elini bana uzattı. Alıp inceliyorum ama nasır falan görmüyorum. "Yeni doğmuş bir bebek gibi pürüzsüzler."

"Biliyorum. Bu çok garip. Her zaman nasırım vardı. Her zaman. Bu rüyanın bir parçası değildi. Gerçektir. Ama ellerime baktığımda hiçbir şey yok." Orta parmağının yan tarafını ovuşturuyor. "Ne düşüneceğimi bilmiyorum."

Eğer bir khui'si olsaydı, nasırını iyileştirdiğini söyledim. Benim khui'm benimkini asla iyileştirmede, ancak bir zamanlar yerinde olan bir yara izinin şimdi neden kaybolduğunun kolay bir açıklaması. Ama onun khui'si yok.

"Bir cevap var," diyorum ona. "Özgür olduğumuzda onu bulacağız, sana söz veriyorum. O zamana kadar yemek ye ve gücünü koru."

On iki

R'JAAL

W Set'nef'in dönmesini beklemek ıstırap verici. R'slind karanlıkta titriyor ve benim sıcaklığım bile artık yardımcı olmuyormuş gibi geliyor. İştahı zayıf ve daha çok Yemekten çok suyla ilgileniyor. O uyurken yumuşak yelesini okşuyorum, kalbim gölgelerle dolu. Elbette eşimi bu kadar çabuk kaybetmek için bulmadım. Klanımdaki diğerleri gibi bir aileyi ve mutluluğu hak etmiyor muyum? Uzun zamandır umutsuzluğa kapılmıştım ve şimdi R'slind burada ve hayal ettiğim her şeye sahip.

Gerekirse bu mağarayı ellerimle parçalayacağım.

O uyuduğunda, daha önce birçok kez yaptığım gibi mağarayı tekrar gözden geçiriyorum. Ellerimi her duvar parçasının üzerinde gezdiriyor, gölgeler yüzünden gözlerimin kaçırdığı bir girişin kırıklarını ya da çatlaklarını arıyorum. Parmaklıkların tuhaf metalini her noktada test ediyorum, zayıflık arıyorum. Kazabilir miyim diye parmaklıkların altındaki kayayı test ediyorum. Her şeyi deniyorum ama R'slind'in yardımına ihtiyacı var ve ben burada kapana kısılmış bir hayvanım, özgürlük anlamına gelecekse kendi bacağıma kemirmeye hazırım.

Onu kaybetmeyeceğim. *Kaybetmeyeceğim.*

O uyudukça, çaresizliğim artıyor. Parmaklıkların yanına çömelip birinin dönmesini bekliyorum. Rengim karanlığa uyacak şekilde değişti ve elimde mızrak ucunu tutuyorum. Tek ihtiyacım olan atalardan birinin saldırabileceğim kadar yaklaşması. Bir başkasının canını almam gerekse bile R'slind'ımı özgürlüğüne kavuşturacağım.

Artık önemli olan tek şey R'slind.

Ayak seslerini duyduğumda kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Hazır bir şekilde çömelmiş, saldırmak için uygun anı bekliyorum. Eğer bu yaralı olan Kin'far ise, eşime baktığı anda onu öldüreceğim-

Burnuma tuhaf bir koku geliyor, daha önce sadece belli belirsiz notalarını aldığım bir koku. Mantar.

Atalardan biri geri dönüyor.

Kendimi hazırlıyorum. Eğer R'slind'i tehdit edecek olurlarsa... Set'nef omzuna asılı bir çantayla gölgelerin arasından belirir. O sarı-turuncu garip peştamallardan bir tane daha giyiyor ve bu sefer

ayakları aynı malzemeye sarılmış. Kafesimize doğru aceleyle ilerlerken arkasına bakıyor.

"Haberler kötü dostum," diye mırıldandı. "Şef bir karar verdi ve bu iyi bir karar değil." Kafese doğru ilerliyor, dört elinden ikisi garip kilit mekanizmasının üzerinde geziniyor. "Halkınızın topraklarımızı işgal ettiğini söylüyor. Size ait olmayan bir mağarada bir bahçe inşa etmişsiniz ve cezalandırılmanız gerekiyormuş."

Cezalandırılmak mı? Başımı sallayarak ayağa kalkıyorum. "Meyve mağarası atalarımız tarafından kuruldu."

Yine de sözlerimi anlamıyor. Tekrar arkasına bakıyor, sonra kapıdaki garip metal kareye dokunuyor. "Şef dişi T'ia'nın oğluna verilmesine karar verdi. T'ia'yı Yumruk Rem'eb dışında kimse görmeyecek ve o da onunla rezonansa girmeye çalışacak."

Boğazımda kısık bir sesle hırlıyorum. "Bu yanlış."

Başını iki yana sallar. "Bu yanlış. Hiçbir dişi kendisine zorla rezonans yaptırmamalı. Ve seni burada eşinle birlikte görüyorum, yeni rezonansa girmişsin ve ona değer verdiğin çok açık. Halkınız ne kadar tuhaf olursa olsun, kötü olamazsınız. Bu yüzden, kardeşimi ve onun hayatını tehlikeye atacak olsa da seni serbest bırakmalıyım." Set'nef'in yüzünde acı dolu bir ifade belirir. "Ama oturup şefin emirlerinin geçerli olmasına izin veremem."

"Emirler mi?" Kelimeyi onun gibi telaffuz ediyorum, onun dilini kullanıyorum.

Set'nef başını sallar. "Lekeli Kin'far seni yok edecek ve o da ölene kadar dışınla oynayacak. Geriye Kalanlar Köyü'nde ikinize de yer yok."

"Köy mü?" Geldiği yeri, gölgelerin içine doğru işaret ederek yankılıyorum. "Bu taraftan mı?"

Set'nef'in yüz ifadesi kapandı. "Çok fazla şey söyledim. Sen ve dışın benimle gelebilirsiniz ya da burada kalıp Lekeli Kin'far'la yüzleşebilirsiniz. Gerçi o deli olduğu için bu adı taşıyor. Sizi öldürmekte tereddüt etmeyecektir. Onun hakkında çok sayıda ve korkunç hikâye var." Başını iki yana sallar. "Eğer kalmak istiyorsan, şimdi konuş."

Tereddüt etmiyorum. Kapıyı işaret ediyorum. "Bizi serbest bırakın."

Set'nef başını sallıyor ve iki parmağını daha kutuya vuruyor. Yaşlılar Mağarası'nı hatırlatan bir ses çıkarıyor ve ardından kafes tıkırdayarak açılıyor.

Ücretsiz.

Parmaklıklardan geçip açık havaya çıkma dürtüsü bana sertçe çarpıyor. Set'nefi geçip devam etmek için karanlık ve a bir ihtiyaç. O ana kadar yeraltında sıkışıp kalmaktan ne kadar nefret ettiğimi fark etmemiştim ama önce R'slind'i düşünmeliyim. Eşimin yanına gidiyorum ve hafifçe yanağına dokunuyorum. Set'nefle konuşmama rağmen uyanmadı ve çok ağır uyuduğı için endişeleniyorum. Hastalık onu etkiliyor olmalı ama Set'nefin bunu fark etmesine izin veremem, yoksa bize yardım etmeyi kabul etmez. "Uyan, R'slind'im."

Kıpırdamayınca yanağına biraz daha sert vuruyorum. Gözleri kayarak açılıyor, hafif cam gibi ve bana küçük bir gülümseme veriyor. "Merhaba R'jaal. Uyanmak için diğerk yöntemi tercih ettiğimi itiraf etmeliyim."

Bana sarıldığı ve boşalana kadar birbirimize srtndğmz zamanları hatırlayınca kıkırdıyorum. Yıllar nceymiş gibi geliyor ve fazla zamanı kalmadığı için endişeleniyorum. R'slind'in oturmasına yardım ediyorum. "Kaybedecek zamanımız yok. Set'nefle birlikte hemen gitmeliyiz."

Bu onu harekete geçiriyor. Ayağı kalkarken bana sıkıca tutunuyor ve ben de o doğrulurken kürkünü omuzlarına doluyorum. "Gerçekten mi? Gidiyor muyuz?"

"Acele et," diyor Set'nef, mağaranın gölgeli koridoruna bakarak. "Eğerk biri sana yardım edenin ben olduğumu öğrenirse, bu kardeşim için kötü olur. şefime dolaşmaya gittiğimi söyledim ama senin de gittiğini gördüklerinde en kötüsünden şpheleneceklerdir. Birlikte grnmemeliyiz."

"Doğru, doğru," diye mırıldanıyor R'slind, koluma sıkıca tutunarak. "Kusura bakma. Bacaklarım biraz sallanıyor."

"Seni taşıyabilir miyim?" Acilen soruyorum. "Bu şekilde daha hızlı hareket edebiliriz."

Karşı koymadan başını sallıyor ve ben de rahatlıyorum. Eğilip sırtıma tırmanmasını işaret ediyorum ve kollarını boynuma doladığı anda ayağı kalkıyorum. Parmaklıkların arasından eğilerek geçiyorum, çıkarken boynuzlarım kafesin tepesini sıyrıyor. Geçtiğimiz anda ciğerklerim havayla doluyor gibi oluyor. Rahatlıyorum, sert ve hızlı bir şekilde.

Hl yer altındayız ama zgrz.

Set'nef ikimize de başıyla selam verdikten sonra dönüp geldiğı ynn tersine doğru ilerliyor. "Bu taraftan. Beni takip edin."

Kararsızım. Eğerk geldiğı yoldan geri dönersek, o yolun T'ia'ya çıkacağından şüpheleniyorum. Onun da zgrlğe ihtiyacı var. O benim kabile arkadaşım ve onu bırakamam. Ama R'slind hasta ve ben yolu bilmiyorum. "T'ia."

Set'nef bize sabırsız bir bakış attı. "Şimdilik onu unutmalısınız. İkinizle birlikte köye gidemem. Birkaç dakika içinde tekrar köleleştirileceksiniz ve ben de sürgün edileceğim. Farklı bir yoldan gitmeliyiz. Sizi başka bir yere götürüyorum."

İsteksizce başımı salladım. T'ia için geri döneceğim ama şimdilik yapabiliyorken R'slind'ı kurtarmalıyım. T'ia güvende olacak gibi görünüyor ama R'slind şimdiden mücadele ediyor. Eşimi seçmek kolay bir yol gibi görünüyor ama yine de kabile arkadaşımı geride bırakmak beni suçluluk duygusuyla dolduruyor.

Set'nef tünelde kayboluyor ve ben de peşinden gidiyorum.

"Bunun bir tuzak olmadığını nereden bileceğiz?" R'slind soruyor, nefesi kulağımı gıdıklıyor. Sürekli ağrıyan sikimin yeni bir güçle sertleşmesine neden oluyor ve yürümek zorlaşıyor. Khui'm daha yüksek sesle şarkı söylüyor ve bana zevk aldığını ve bana güvendiğini hatırlatıyorum, ancak rezonans yerine getirilmeye daha yakın değil. Bazılarına diğerlerinden daha sert vuruyor ama beni de güçten düşüreceğinden endişeleniyorum. Yarın, taşınmam gerekebilir.

Set'nef'in beni ve R'slind'ı taşıdığını hayal ediyorum ve homurdanıyorum.

Sözlerini tekrarladığında, ona cevap vermediğimi fark ediyorum. Onun yakınlığı dikkatimi çok dağıtmıştı. Set'nef'in birkaç adım gerisinden takip ederken bakışlarımı onun sırtına odaklıyorum. "Sanırım başka seçeneğimiz yok," diyorum ona. "Ama en azından artık kafesten kurtulduk."

"Mükemmel bir nokta." Bana daha sıkı sarılıyor, yüzünü boynuma gömüyor ve ben tökezliyorum.

"Devam et," diye sesleniyor Set'nef bana.

R'slind'in bacaklarını belime sıkıca dolamaya özen göstererek peşinden koşuyorum. Kokusunu içime çekmemek için ağzımdan nefes alıyorum. Meme uçlarının sırtıma sürtünmesini ve yumuşak teninin bana değmesini görmezden geliyorum.

Bir eşe sahip olmak için bu kadar uzun süre bekledim, kendime hatırlatıyorum. Onu sahiplenmek için biraz daha bekleyebilirim.

Set'nef tünellerin derinliklerine iniyor ve bizi dışarı çıkardığı için memnunum. Gölge, birbirine bağlı mağaralardan oluşan labirent sonsuza kadar devam edecekmiş gibi görünüyor, birbiri ardına mağaralara dönüşüyor. Sanki tüm yeraltı oyulmuş ve atalar için bir yuva haline getirilmiş gibi ve buranın ne kadar geniş olduğuna şaşıyorum. Bunu daha önce nasıl fark etmedik? Nasıl oldu da hiç kimse sürekli avlanırken ve keşfederken atalara rastlamadı?

Mağaraların duvarları pürüzsüz, bazı bölgelerde daralıyor ve tavan o kadar alçak ki boynuzlarım taştan buz sarkıtlarına sürtünerek damlıyor

Yukarıdan. Kafesimizin duvarlarındaki garip, parlayan yosunlar gittiğimiz her yerde kendini belli ediyor, taşın içinden fişkıran parlayan damarlar gibi. Yolculuğumuza soluk, ürkütücü bir ışık katıyor. Kayanın üzerinde kasıtlı olarak çizilmiş gibi görünen bir noktadan geçiyoruz ve kısa bir süre sonra bir başkasının yanından geçtiğimizde, D'vi'nin unutmamak için derisine bir şeyler yazması gibi, taşa bir şeyler yazdıklarını anlıyorum.

Bir oymaya dokunuyorum, büyüleniyorum. Dört kollu bir insan, ateşe benzeyen bir yaratığa saldırıyor.

"Atalarımız," diyor Set'nef yanıma dönerek. "Tünelleri genişletirken üzerlerine uyarılar kazımışlar ki ileride karşılaşacağımız tehlikeleri bilelim."

"Tehlikeler mi?" R'slind bana daha sıkı sarılarak soruyor. "Ne tür tehlikeler?"

Set'nef bize el sallıyor. "Boş konuşmaya vakit yok. Gelin. Köy ile aramıza mesafe koymalıyız."

Kulağıma doğru eğilip fısıldıyor. "İçimden bir ses bu tehlikelerin ne olduğunu söylemek istemediğini söylüyor."

Haklı olmasından korkuyorum ve bu beni endişelendiriyor. Yine de seçeneklerimiz az. Set'nefe ve çantasına bakıyorum. Sırtındaki halkadan uzun, parlak bir bıçak sarkıyor ve V'ktal'ın kılıcına çok benziyor. Bıçağa ulaşabilmek için adımlarımı sıklaştırıyorum. Eğer bir şey yapmaya kalkışırsa onu ilk ben kapacağım, bu yüzden dikkatimi ona veriyorum.

Set'nef'in bizi tehlikeye atacağını sanmıyorum. Eğer söyledikleri doğruysa, o zaman kendi hayatını riske atıyor demektir. Ama yalan söylüyor ve bizimle oyun oynuyor da olabilir, bu yüzden her şeye hazırlıklı olmalıyım.

Devam ediyoruz ve beni şaşırtacak şekilde hava ısınıyor. Görünüşe göre mağaralar labirentinin derinliklerine doğru iniyoruz ve derim karıncalanıyor. Set'nef'in izini kaybedersem, yüzeye geri dönüş yolunu bulabilir miyim bilmiyorum. Tüneller büyüyor, taş buz sarkıtları kayboluyor ve şimdi etrafımdaki her şey pürüzsüz, hem zemin hem de tavan.

"Yakından takip edin," diyor Set'nef, adımlarını yavaşlatıp bana dönüp bakarak. "Buradaki mağaralar Ateş Nehri tarafından oyulmuştur. Ona yaklaşıyoruz ama beni takip ettiğin ve benim adım attığım yere bastığın sürece tehlikeli olmayacak."

"Ateş... Nehir?" R'slind boynuma sıkıca tutunarak inliyor. "Bundan hoşlanmadığımı söylersem bebeklik mi etmiş olurum?"

Ben de sevmiyorum. Gördüğüm tek ateş nehri, Büyük Tüten Dağ patladığında ve yüzeyinden aşağı ateş gözyaşları döktüğünde... ve toprağın çoğu (halkımla birlikte) yok edildi. Dünya tüttü ve su uzun, çok uzun bir süre kaynadı.

Set'nef pürüzsüz mağaranın derinliklerine indikçe ve sıcaklık bunaltıcı hale geldikçe sinirlerim artıyor. Ter içinde kalıyorum ve R'slind'ın teni benimkine karşı kayganlaşıyor. Onu tekrar kendime doğru çektiğimde yumuşak bir sıkıntı sesi çıkarıyor, vücudunu sırtım boyunca ayarlıyor ve ıslak tenimiz birbirimize doğru kayıyor. Aletim kabarıyor ve kafam altımdaki R'slind'ın görüntüleriyle doluyor, ben ona vururken teni eforla ıslanıyor ve nefesimi tutmak için durmak zorunda kalıyorum.

Set'nef ben durduğum anda duruyor. "Çok uzak değil," diye söz veriyor. "Sıcak olduğunu biliyorum ama korkma. Ateş Nehri'ne yaklaşmayacağız. Sadece yakınından geçeceğiz." Bir avucunun içiyle bir duvara dokunuyor ve sonra başıyla onaylıyor. "Gezgin olarak bu benim görevim. Benden önceki tüm Gezginler gibi ben de tünelleri ve hangilerinin güvenli olduğunu not ediyorum. Kimse bu tünelleri benim kadar iyi bilemez. Benimleyken güvendesiniz."

Kendinden emin ve başka bir tünelden aşağı döndüğümüzde yolumuzun ikiye ayrıldığını görüyorum. Bir yönde, tünelin ortasında yan dönmüş bir sepet var ve R'slind'ın giydiği aynı garip, parlak sarıdan yapılmış... ve Set'nef'in de giydiği. Sepete doğru ilerliyor ve onu dik konuma getiriyor, sonra geri çekiliyor. "Bu bir uyarı işareti. Bu tünel şu anda güvenli değil. Ateş Nehri çok yaklaşıyor ve burada sepeti devirecek kadar sallanıyor. Etrafından dolaşacağız."

Birkaç adımdan fazla ilerleyememiştik ki yer titriyor, alçak bir gümbürtü tüneli süpürüyor. Kendimi destekliyorum ve R'slind alçak sesle inliyor. Gürleme başladığı kadar çabuk kesiliyor ama R'slind için çok fazla. Dostum omzuma dokunuyor.

"Biraz durmam gerek," diye nefes alıyor.

Çabucak onu yere yatırıyorum ve o da nefes nefese yere diz çöküyor. Terli yelesini yüzünden geriye doğru okşadım. "Yardım etmek için ne yapabilirim?"

"Ben iyi olacağım. Sadece bir süre hareketsiz durmam gerekiyor. Hareket hastalığı falan." Gözlerini kapatıyor. "Su?"

Bende hiç yok ama eminim ki yola hiçbir şey almadan çıkmadık. Set'nef'e dönüyorum ve R'slind'a işaret ederek içme hareketi yapıyorum. Sabırsız görünüyor ama çantasından uzun, kol uzunluğunda bir tüp çıkarıyor. O da bir

Üstteki süngerimsi görünümlü yuvarlak malzeme tıpa görevi görüyor ve onu bana uzatıyor.

Tuhaf yumruyu burnuma götürmeden önce su kokusu çarpıyor burnuma. Bir tür bitkiye benziyor, sert ama esnek ve içi tatlı suyla dolu. R'slind için test etmek amacıyla bir yudum alıyorum ve zehirli olmadığından emin olunca yanına diz çöküp içmesine yardım ediyorum. Yanaklarındaki parlak kızarıklığa rağmen yüzü solgun. "Bunun zor olduğunu biliyorum," diyorum ona. "Bunu yapabilirsin."

"Özür dilerim," diyor yumuşak bir sesle. "Kendimi pısırik gibi hissediyorum. Neyim var bilmiyorum."

Biliyorum ama endişelenmesini istemiyorum. Sadece yanağını okşuyorum. "Biraz daha iç, kendini daha iyi hissettiğinde seni taşıyacağım."

Bir süre daha oturuyoruz, Set'nef sabırsızca adımlarken R'slind küçük yudumlar alıyor. Durduğu için mutlu görünmüyor ama R'slind'ı kaybedersem, kaçıp kaçmamam umurumda değil. O benim her şeyim.

Set'nef durdu ve sırt çantasından bıçağını çıkardı, yanımızdan geçip geldiğimiz tünele baktı. "Peşimizde biri var."

R'slind'ın üzerinde koruyucu bir şekilde durmak için hareket ediyorum. "Bu senin sürgünlüğün mü? Yoksa halkın bizi alması için birini mi gönderdi?"

Sözlerimi anlayamıyor ve onları kabul etmiyor. Uzun, tüylü kuyruğu öfkeyle ileri geri sallanıyor, rengi içgüdüsel olarak gölgelere uyacak şekilde derinleşiyor. Gölgeleeri izliyoruz-

Ve sonra Set'nef, başka bir erkek ortaya çıktığında hayal kırıklığıyla boğuk bir ses çıkarır. "Tal'nef, burada ne yapıyorsun?"

Diğeri yaklaşıyor ve onu daha önce görmemiştim. Set'nef'ten daha koyu alaca bir tonu var, yelesi de geri kalanından birkaç ton daha koyu. İfadesinde tanıdık gelen bir şeyler var ve Set'nefe yaklaştığında akraba olduklarını anlıyorum. Kaşları aynı çatık, gözlerinin kenarları aynı şekilde yukarı doğru eğik.

"Kardeşim," diyor yeni gelen, yüzünde endişeli bir ifade. "Gidiyorsun, değil mi? Geri dönecek misin?"

Set'nef duraksıyor, R'slind ve bana bakıyor. "Bu yabancıların öldürülmesine izin veremeyeceğimi biliyorsunuz. Bu yanlış."

"Kardeşim."

"Biliyorum." Set'nef bir eliyle yüzünü ovalıyor, sonra yelesinin üzerinde gezdiriyor ve tutam tutam bırakıyor. "Ama onlardan çok şey öğrenebiliriz, Tal'nef. Yukarıda yaşıyorlar. Meyveleri ve kürkleri var. Onlar büyük

Su. Dağın altında saklanıp ölmeyi beklemiyorlar. *Yaşıyorlar*. Onlardan bir şeyler öğrenirsek halkımızın ne kadar büyük olabileceğini bir düşünün!"

Yeni gelen Tal'nef başını sallıyor. "Şefin buna izin vermeyeceğini biliyorsun. O ya eski yöntemlere bakar ya da hiç bakmaz."

"O yanılıyor."

"Hatalı olup olmaması önemli değil. O bir şef."

R'slind ağır bir şekilde bana yaslanıyor. "Bu çok garip," diye fısıldıyor. "Tartışıyorlar ama baksana. Kardeşi de bir sırt çantası getirmiş."

Tal'nefi inceliyorum ve o haklı. Omzunda ince bir kayış var. Keskin bakışları hiçbir şeyi kaçırmıyor. "Belki de kardeşi için erzak getirmiştir."

"Bu da onun tarafında olduğu anlamına geliyor. Bu bizim için iyi. Ya da bize katılabilir." Suyundan bir yudum daha alıyor ve sonra garip tüpü bana geri veriyor. "Ama bizi geri götürmeyecek. Bunun için malzemeye ihtiyaçları yok. Sanırım güvendeyiz."

Bu dünyada yeni olmasına rağmen, eşim her şeyi net bir şekilde görüyor. Onunla çok gurur duyuyorum. Erkekler konuşmaya devam ederken onayladığımı göstermek için omzuna dokunuyorum.

"Onlarla müttefik olabiliriz," diyor Set'nef kardeşine. "Neler öğrenebileceğimizi bir düşün. Bunun bir risk olduğunu biliyorum ama almamız gereken bir risk."

Yeni gelen Set'nefi inceler. "Sana inanıyorum kardeşim. Ama şunu bil ki Lekeli Kin'far şu anda bile köylüler arasında yalanlar yayıyor. Kara büyülerini senin üzerinde uyguladıklarını söylüyor. Eğer biri onları serbest bıraktığını öğrenirse, düşman olarak görülecekmişsin."

"Biliyorum." Set'nef kardeşinin omzuna dokunur. "Kendini kurtarmalısın. Onlara benim hakkımda ne yalan söylemen gerekiyorsa söyle. Sadece benim adımdan uzak dur."

Başını sallar. "Ben En Hızlı Tal'nef değil miyim? Ben her zaman Gezgini'ni kardeşi olacağım. Ve eğer bu insanların geleceğimizi elinde tuttuğuna inanıyorsan, o zaman sana katılacağım."

"Tal'nef, hayır. Her şeyden vazgeçemezsin." Set'nef perişan görünüyor. "Yaptıklarım sana ağır gelmemeli."

"Yapmazlar. Bu benim seçimim." Tal'nef kardeşini iterek yanımıza geldi ve ikimize baktı. "Ve onlar lanetli değil mi? Ölü gözlü garip solgun olan bile mi?"

"Onlardan hiçbir şey kapmadım. Almış olsaydım çoktan etkilenmiş olurum." Set'nef bize doğru ilerliyor. "Sanırım onlar farklı insanlar. Erkek olan bana dışının khui'si hakkında bir şeyler anlatmaya çalışıyor ama sözlerini anlayamıyorum."

Tal'nef bakışlarımı karşılıyor, sonra R'slind'ı izliyor. "Bir rezonans çifti," diye mırıldanıyor. "Garip bir şans. Diğer dişi -şefin kilit altında tuttuğu- Rem'eb the Fist'i onun önünde kaç kez geçit töreni yaparsa yapsın yankılanmayacak."

Hyoo-man'e o kadar uzun süre bakıyor ki bilerek ayağa kalkıp aralarına giriyorum. R'slind benim.

Tal'nef ayağa kalkıyor ve kardeşine dönmeden önce bana doğru eğlenerek gülümsüyor. "Koruyucu."

"Sizi anlayabiliyor," diyor Set'nef, ilerleyerek. "Onları anımsız olsa da bizim sözlerimizi anlıyorlar."

Tal'nef gözlerini kardeşine dikeyyor. "Bu yüzden mi onları bu tünellerden geçiriyorsun?"

Başını sallıyor. "Kahini görmeye gidiyoruz."

"Kahin mi?" Tekrar ediyorum. "Kahin nedir?"

"Bir falcı mı?" R'slind sesinde bir kafa karışıklığıyla açıklıyor.

Onun açıklaması da bana mantıklı gelmiyor.

Yeni gelen onaylarcasına homurdanıyor. "Eğer kâhin güvende olduklarını söylerse, şef bile itaat edecektir."

"Aynen öyle. İşte bu yüzden Lekeli Kin'far hepsini peşimize takmadan önce oraya varmalıyız." Set'nef ona uzattığım su tüpünü alıp bir kez daha kapattıktan sonra çantasına geri koyuyor. "Gel. Yola devam etmeliyiz."

ON üç

ROSALIND

T Sanırım son birkaç gündür sıcağı diliyordum. Terli alnımı R'jaal'ın uzun, nemli saçlarına siliyorum ve kollarım ona tutunmaktan yorgunluktan titriyor. Kendimi biraz kötü hissediyordum.

ama mağaralardaki korkunç, bunaltıcı sıcaklık kalan azıcık enerjimi de tüketiyor. Dört kollu iki yabancı bizi uçsuz bucaksız tünellerin derinliklerine götürürken, gözleri kayalardaki yosun dolu çatlaklardan daha parlak bir şekilde parlarken, R'jaal'a tutunmaktan başka bir şey yapacak gücüm yok.

Jeoloji ve volkanik patlamalar hakkında epeyce kitap okudum.

-Çoğu Pompei'de geçen epik uzunluktaki Spock/Kirk/Uhura kurgum üzerinde çalışabilmek içindi ama yine de büyük, tuhaf tünellerden biri, bizi ısıyla kavuran devasa bir odaya açıldığında ve uzak ucunda gerçek bir *lav nehri* akarken beni şaşırtıyor. "Aman Tanrım," diye fısıldıyorum canlı, yakıcı turuncu akıntısı görüldüğünde.

Ateş Nehri, gerçekten.

Terli saçlarım tenime yapışıyor ve R'jaal, mağaranın uzak duvarına yapışıp aynı derecede terli iki uzaylının arkasından giderken tutunmak için kaygan. Lav akıntısının kendisi bir futbol sahası uzunluğundan daha uzakta gibi görünüyor, yine de kendimi tavada kızaran bir yumurta gibi hissediyorum.

Aynı odada uzun süre kalmıyoruz, doğal olmayan bir şekilde pürüzsüz bir koridordan daha geçiyoruz ve bunların lav tüpleri olduğunu fark ediyorum. R'jaal'a biraz daha sıkı sarılıyorum. "Burada güvende miyiz? Bu inanılmaz tehlikeli görünüyor."

"Seni koruyacağım," diye bana güvence veriyor, sanki bunu söylemek güvenliğini basitçe var edecekmiş gibi. "Daha fazla suya ihtiyacın var mı?"

"Hayır, ben iyiyim." Lavların yakınında durmamız gerekenden daha fazla durmak istemiyorum. "Hadi devam edelim."

Yolculuk benim için daha da kötüleşiyor gibi görünüyor, sıcak bunaltıcı ve normalde kendimi büyük bir pısırik olarak görmem ama nedense bununla başa çıkamıyorum. R'jaal'e yaslanarak gözlerimi kapatıyorum... ve bir süre sonra kayaların üzerinde yatarken uyanıyorum, R'jaal ıslak parmaklarını dikkatlice alnıma sürüyor.

"Daha iyi misin?" diye soruyor. Bana bakarken yüzünde öyle yoğun bir şefkat ifadesi var ki nefesimi kesiyor. Başımı sallamama rağmen bir avuç dolusu su daha döküp çıplak boynuma ve omuzlarıma damlatıyor, sonra da cildime sürüyor. "Hava soğumaya başladı. Set'nef çok uzakta olmadığını ve tekrar katlanılabilir olacağını söylüyor."

Yüzümü buruşturarak doğruldum. "Bu kadar zayıf olduğum için özür dilerim. Bana ne oldu bilmiyorum."

"Hastasın," diyor alçak bir sesle, sanki diğerleri bir şekilde sözlerini anlayabilirmiş ve bunu onlardan bir sır olarak saklamak istiyormuş gibi. "Tedavisi var ama yüzeye yaklaşmamız gerekiyor."

"Ah. Fark etmemiştim. Böyle bir yük olduğum için üzgünüm-"

"Yük değil," diyor R'jaal hızla başını sallayarak. "Ben ikimiz için de yeterince güçlüyüm. Şimdilik senin gücün olacağım."

"Tamam," diyorum ve sonra ona zayıf bir gülümseme veriyorum. "Ama seni taşıma sırası bana geldiğinde büyük hayal kırıklığına uğrayacaksın."

Eğlenerek homurdanıyor ve sonra bana içmem için bir tüp su uzatıyor, daha önce içtiğimin aynısı. İçi boş, odunsu, mantar benzeri bir madde ve keşke onu gerçekten inceleyecek ve iki yabancıya sorular sormaya çalışacak kadar iyi hissetseydim. Hal böyle olunca, sadece birkaç yudum içiyorum ve sonra tekrar R'jaal'a yaslanıyorum.

Hastalık her şeyi açıklıyor. Çok uyuyorum ve uyandığımda bile yorgun oluyorum. Belki de bana sorun çıkaran buradaki yiyeceklerde bulunan bir şeydir ya da güneş ışığı eksikliği. Ama R'jaal hastalığımdan dolayı çok endişeli görünmüyor, bu yüzden daha önce gördüğünden şüpheleniyorum.

Bana bu kadar iyi bir arkadaş ve yoldaş olduğu için R'jaal'a o kadar minnettarım ki onu öpebilirim. Sonra, tabii ki, hiç öpüşmediğimizi fark ettim. İki orgazm mı? Elbette. Bir öpücük? O kadar da değil.

Bu gerçekten çok tuhaf bir arkadaşlık... Gerçi buna arkadaşlık demek haksızlık olur. R'jaal'ın benim onun eşi olduğuma dair ilk beyanını unutmadım.

İtiraf etmeliyim ki, bu fikre ısınmaya başladım.

...bu da muhtemelen ateşim var demek, çünkü bu çılgınlık.

Öyle değil mi?



Saatler sonra sıcaklık "normal" seviyeye düştüğünde

I Mağaraların soğukluğu ve R'jaal'ın kürk sargısına tekrar uzanabiliyorum. Saçlarım terden kabuk bağlamış bir halde kuruyor ve kötü kokuyorum ama kimse dönüp beni işaret etmiyor. Set'nef ve Tal'nef bizi bir mağaradan geçiriyor gibi görünüyor.

Farklı boyutlarda tünellerden oluşan sonsuz bir labirent. Aşırı ısınmış lav tünellerinde pek bulunmayan parlayan yosunlar bir kez daha çok daha belirgin hale geliyor ve normalde karanlık olan tünelleri yumuşak, hoş bir ışıkla dolduruyor.

Kardeşler, yosun kaplı çökmüş kaya yığınının benzeyen bir şeyin önünde duruyorlar. R'jaal ve bana dönüp bakıyorlar ve Set'nef yaklaşıyor.

Set'nef alçak bir sesle, "Sıradaki bölge zorlu bir bölge," diyor. "Burada su içmek ve dinlenmek için duracağız ama çıkardığımız seslere dikkat etmeliyiz. Burada yüksek sese sinirlenen yaratıklar var. Sessiz olmalıyız. Şu anda benim konuştuğumdan daha yüksek sesle konuşmamalıyız. Beni anlıyor musunuz?"

R'jaal başını sallıyor. Ben de öyle düşünüyorum ama "yüksek sesler" konusunda biraz endişeliyim. Böyle bir şey olan bir film izlememiş miydim? Böyle bir şeyin olduğu bir *fanfic* yazmadım mı?

Doğru ya, Vin Diesel'in Riddick'inin Spock'ı tam bir sessizlik içinde alt etmesini içeren bir *Pitch Black* ve *Star Trek* crossover'ı. Bunu tekrar düşünmek bile beni biraz rahatsız ediyor. Oldukça seksi ve ateşliydi, muhtemelen şimdiye kadar yazdığım en seksi şeydi.

Hah. Hasta olan biri için, şu anda sapık olduğum kesin.

Tal'nef kardeşine başıyla selam veriyor ve sonra iki dört kollu uzaylı, dördümüzün teker teker geçmesine yetecek kadar büyük bir kayayı yana kaydırıyor. Duvara tutunarak sallana sallana geçiyorum ve bacaklarımın ne kadar güçsüz hissettiğinden utanıyorum. Yazdığım tüm kahramanlar taşak patlatan belalı tipler, ama ben burada baygın, narin bir kadın olarak koca, güçlü bir adama tutunuyorum. Bu benim acınası halim ve daha iyisini yapmalıyım.

Yine de korkuyorum. Çok fazla şey oluyor ve bu dünyada hiçbir şey bana normal gelmiyor. Söylenmemiş bir kuralı çiğneyip bir soruna neden olacağımdan endişeleniyorum ve ihtiyacımız olan son şey *daha fazla* sorun.

R'jaal korkumu hissediyor. Sessiz bir güvence olarak elini sırtımın küçük kısmına koyuyor ve onun varlığı için çok minnettarım.

Diğer tarafa geçtiğimde, şaşkınlıktan neredeyse Set'nef'in sırtına çarpacaktım. Buradaki hafif ışıltıyı sağlayan çizgili yosun, önümüzde uzanan devasa bir mağarayı vurguluyor. Bu başka bir lav mağarası olmalı.

Tünel, fark ediyorum, o kadar büyük ki loş tavan çok uzakta görünüyor. Bu yeni mağarayla ilgili daha şaşırtıcı olan şey ise boş olmaması. Baktığım her yerde daha fazla parlayan yosun ve tam bir mantar ormanı var.

Bunlar sıradan mantarlar da değil. Benim zihnimdeki mantar imajı, bakkaldan alabileceğiniz beyaz mantarlar ya da filmlerde gördüğümüz beyaz noktalı kırmızı şapkalar. Bu canavarlar ağaç büyüklüğünde, bazıları ince ve sivri, bazıları devasa fırfırlı ve daha küçük olanlardan oluşan bir yatak toprağın her santimini kaplıyor, kökleri son birkaç gündür yediğimiz kalın, yaylı yosunlarla çaprazlama.

Böylesine tuhaf bir manzarayı görünce şok oluyorum ve sapı belim kadar büyük olan devasa bir mantarın yanından geçerken, sarı-altın rengindeki tuhaf rengi bana tuhaf ama bir o kadar da tanıdık geliyor. Üzerimdeki tunikle aynı renkte olduğunu fark etmem bir anımı alıyor. Kıyafetlerini mantar liflerinden mi yapıyorlar o zaman? Mantarın kalın altın kapağının altından geçiyoruz ve parmaklarımı üzerinde gezdiriyorum. Yüzey tıpkı giysilerim gibi gergin ve hafif kaygan. Ne kadar tuhaf ve büyüleyici.

Yürürken mantarlara dokunuyorum, garip manzaraya hayret ediyorum. Kendimi bulduğum bu yeni dünyada pek bir şey görmedim; karlı bir çöplükten mağaraya, oradan da başka bir mağaraya geçtim. Parlayan yosunlar güzel olsa da, ilk kez etrafımı görüyorum ve burada olmanın o kadar da korkunç olmadığını düşünüyorum.

Şu anda kendimi biraz Alice Harikalar Diyarında gibi hissediyorum.

Set'nef ve kardeşi önden giderek, daha önce buraya gelmiş birinin özgüveniyle mantarlarla dolu geniş alanda ilerliyorlar. Elbette gelmişlerdir. İnsanları muhtemelen her türlü mantarı yetiştirmeye alışkın. Dar bir patikada ilerlerken parmaklarım başka bir büyük mantarın kenarında dans ediyor, bu seferki bel hizasında-

-Dokunduğumda dalgalanıyor, bir çift göz ve bir ağız beliriyor. Şaşkınlıkla irkildim, geri çekildim.

R'jaal hemen orada, beni kendine doğru çekiyor ve ağzımı kapatıyor. Mantarın üzerinde duran şey tüm vücuduyla çırpınırken kendimi aptal gibi hissediyorum, diski havaya yükseliyor ve bir manta vatozu gibi sürüklenip gidiyor. Tünediği yeri terk ederken renk değiştiriyor, şeftali altın rengini bırakıp daha yumuşak bir kahverengiye bürünüyor.

Hem Set'nef hem de Tal'nef bana hayal edilebilecek en kötü insanmışım gibi bakıyorlar.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum ve bundan sonra ellerimi kendime saklayacağımı taklit ediyorum. Alice Harikalar Diyarında için çok fazla.

Etrafımızı dinlemek için tetikte bekliyorlar ama bir şey olmayınca rahatlıyorlar ve bize tekrar ilerlememiz için işaret ediyorlar. R'jaal sessiz bir güvenceyle yanağımı okşuyor ve tekrar elimi tutuyor; bunun bana göz kulak olmak için olduğundan şüpheleniyorum. Onu suçlamıyorum. Renk değiştiren manta vatozlarının mantarların üzerinde yaşadığını bilseydim, parmaklarımı onların üzerinde gezdirmeyeceğimi belirtmek istiyorum, ama daha iyi bilmeliydim.

Burası Dünya değil. Burası bir oyun alanı değil. Etrafım ne kadar güzel olursa olsun, ne kadar tehlikeli olduklarını bilmiyorum.

Yukarıdaki kayalarda bulunan bir delikten akan şelalede duruyoruz. Su biraz kükürt kokuyor ve bir banyo kadar ılık, bu yüzden biz dururken ve adamlar içecek bidonlarını doldururken, ben yıkanıyorum. Kendimi yeniden insan gibi hissedene kadar saçlarımı ve terli, yapış yapış tenimin her santimini keseliyorum. R'jaal'ın da aynısını yaptığını fark ediyorum ve ikimiz de sıçratmamaya dikkat ediyoruz. Su içiyoruz, biraz daha dinleniyoruz, daha fazla su içiyoruz ve sonra Set'nef tekrar gitmemiz gerektiğini işaret ediyor.

"Yakında duracağız," diye fısıldıyor bize. "Ama burada değil. Suyun yakınında durmak asla güvenli değildir."

Ona otomatik olarak baş parmağımı kaldırıyorum ve o da uzun bir süre parmağıma bakıyor, belli ki ona bir tür yara gösterip göstermediğime karar vermeye çalışıyor. R'jaal eliyle başparmağımı kapatıyor ve Set'nef'e başıyla işaret ederek ikimiz adına da cevap veriyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyorum R'jaal'a.

Başını sallıyor ve eğiliyor, nefesi kulağımın kabuğuna sıcak ve rahatlatıcı bir şekilde geliyor. "Özür dileme, R'slind. Bunların hepsi senin için yeni. Farkında değiller."

Ona minnettar bir gülümseme veriyorum, en azından birinin beni anlamasına seviniyorum.

Mantar ormanının zemini bir süre sonra eğimli hale geliyor ve sonra devasa, uçsuz bucaksız yeraltı mağarasının kenarına ulaşıyoruz. Set'nef duraksıyor, bir elini sonsuza dek yükselen taş bir duvara koyuyor, yüzeyin her santimi kalın yosunlar ve bir tür garip sarmaşıkla kaplı.

"Dinlenmek ve uyumak için burada duruyoruz," diye fısıldıyor, sesi alçak. "Yarın tırmanacağız."

Tırmanmak mı? Nereye tırmanayım?

Ama sonra Tal'nef asma ve yosun kaplı duvara doğru ilerler ve yeşilliği çekiştirir. Güçlerinden memnun olmuş gibi başını sallıyor ve yukarı bakıyor. Sonra kardeşine beklenti dolu bir bakış atıyor, beni işaret ediyor ve sonra tekrar duvara çıkıyor.

Set'nef yaklaşıyor ve R'jaal ile konuşmak için eğiliyor. "Sadece iki kolun var. Kardeşim ve ben sırayla dişini taşıyacağız, böylece sana ayak uydurabiliriz."

Taşındı mı? Yine mi?

"Tırmanabilirim," diye fısıldadım. "Benim için endişelenme."

Beni görmezden geliyorlar. Şaşkınlıkla, R'jaal'ın Set'nef'e gücenmiş gibi baktığını görüyorum. Beni Set'nef'ten korumak istercesine önüme geçiyor ve kuyruğu öfkeyle seğiriyor. "Onu *ben* taşıyacağım."

"Sessiz olun," diye tekrar uyarıyor Tal'nef. "Sesler kısılsın."

"Hız önemli," diyor Set'nef, sesi sabırlı. "Biz dinlenirken kendini rahatlatmak için ne gerekiyorsa yap." Göğsüne vuruyor. "Ama yarın tırmanacağız ve birimiz dişiyi taşıyacak. En güvenlisi bu. Bana güvenin ya da güvenmeyin, bu size kalmış."

Mantıklı olmasından nefret ediyorum. İmkânsız derecede yüksek görünen bir duvarı halatsız tırmanırken Set'nef'e ya da kardeşine tutunma düşüncesi dehşet verici ama eğer haklıysa, iki kol dört koldan daha yavaş hareket edecektir ve R'jaal bu bölgeye onlar kadar aşına değil. R'jaal'ın koluna dokunuyorum. "Sorun değil. Beni taşıyabilir."

R'jaal'ın bana bakışı tam bir ihanet bakışı. Ama homurdanıyor, başını sallıyor ve uzaktaki bir mantara doğru yürüyüp dibine oturuyor.

Sanki bir şekilde her şeyi berbat etmişim gibi hissediyorum ve neyi yanlış yaptığımı bilmiyorum. Bunun benim için bir piknik olacağını mı düşünüyor? Taşınmaktan nefret ediyorum. İç çamaşırlarımın olmamasından ve üzerimde temel ihtiyaçlarımı zar zor karşılayan bu kötü tunikten başka bir şey olmamasından nefret ediyorum. Ama haysiyet günler önce kapıdan dışarı çıktı ve eğer yapmam gereken şey otostop çekmekse, o zaman yapmam gereken şey bu. Peki R'jaal neden bu kadar üzgün?

Peki bunun mırıldanmasıyla ne ilgisi var? Set'nef'in yaptığı küçük el hareketini düşünüyorum. Kendini rahatlatmak için ne gerekiyorsa yap.

Mırıldanırken acı çekiyor mu? Bu hiç aklıma gelmemişti, çünkü mırlamak Dünya'da çok olumlu bir çağrışım yapıyor, ama burada tam tersi olabilir. Endişeyle R'jaal'ın yanına gidip oturuyorum, ayaklarımı altına katlıyorum ve ellerimi kucağıma koyuyorum. "Sen iyi misin?"

Başıyla kısa bir selam veriyor ve sonra bakışları üzerimde geziniyor. Sesini alçaltıyor ki duyulmasın, konuşmak için yakınımaya eğiliyor. "Aç mısın? Susadın mı?"

"Ben iyiyim. Ben daha çok senin için endişeleniyorum." Ve dizine dokundum.

Dokunuşumun onun üzerinde yarattığı etkiyi görmek şaşırtıcı ama R'jaal çıplak ve hiçbir şeyin saklanabileceği bir yer yok. Parmaklarımı yumuşak, süet benzeri tenine sürdüğüm anda siki seğiriyor ve ben izlerken uzayıp kalınlaştığına yemin edebilirim.

Hayal görüyor olabilirim ama mırıltısı da artıyor.

"Ben iyiyim," diye mırıldanıyor, vücudu gerginlikle dolu. "Sadece benim zayıf olduğumu düşünmeni istemiyorum."

Zayıf mı? Bu maço şovenist bir şey mi yoksa kaçırdığım kültürel bir sorun mu var? "Günlerdir beni koruyor ve benimle ilgileniyorsun. Yolculuğumuz boyunca beni taşıdın. Neden zayıf olduğunu düşünüyorsun ki?"

Ve son zamanlarda tam bir sürtük olduğum için başparmağımı kalçasına vuruyorum. Ateşle oynadığımdan eminim ama parmaklarımın bacağına değmesiyle sikinin kaskatı kesilmesini izlemek çok cazip geliyor. Ona bakarken sikinin ucunda bir damla ön sperm beliriyor ve ağzım onu yalama isteğiyle sulanıyor. Ben böyle biri değilim ama yine de bu yeni halimden şikayet edemeyecek kadar keyif alıyorum.

R'jaal'ın nefes alış verişini dokunuşumla hızlanıyor. Bakışları benimkilere kilitleniyor ve sadece göz temasından bile tahrik olduğumu hissedebiliyorum. "Benim hakkımda iyi düşünmen benim için önemli," diye mırıldanıyor. "Hepsi bu kadar."

"Eğer senin hakkında daha fazla düşünürsem, Set'nef ve kardeşi kompleks geliştirecekler," diye şaka yapıyorum.

"Güzel."

Tamam, bu vurgulu kelime bu kadar seksi olmamalıydı. Elimi kalçasında tutuyorum, diğer elim köprücük kemiğimin üzerinde gezinirken yüzümde bir kızarma oluyor. Mırıltısı dikkatimi dağıtıyor ve buraya ona özel bir şey sormak için geldiğimi biliyorum ama ne olduğunu bir türlü hatırlayamıyorum.



R'jaal önce gözlerini kaçırıyor, gözlerini kapatırken derin, hırıltılı bir nefes alıyor. "Uyumalısın, R'slind. Gücünü korumalısın."

Muhtemelen haklı ama şu anda uyumayı düşünmediğimi itiraf etmeliyim. "Burası biraz soğuk. Yine benimle uyur musun? Sadece sıcaklığı paylaşmak için?"

Başını sallıyor ve ben de altımdaki kürk eteği battaniye görevi görmesi için taşın üzerine seriyorum, sonra da mağaranın tuhaf, fazla yumuşak zeminine uzanıyorum. Bunu yapmak muhtemelen bir hata, çünkü bu açıdan mağara duvarının ne kadar yükseğe çıktığını görebiliyorum. Yükseliyor, tamamen dik, o kadar yüksek ki yukarıdaki gölgelerin içinde kayboluyor. Bu gezegende benden başka her şey büyük olmak zorunda mı? Bu büyük bir haksızlık gibi görünüyor.

Ama sonra R'jaal iri bedenini benimkinin yanına yerleştiriyor, beni kendine yaklaştırıyor ve aklıma boynuzları... pazuları... bacağıma bastıran gerçekten etkileyici aleti gibi büyük ve güzel şeyler geliyor...

İç çekiyorum ve yüzümü göğsüne bastırıyorum. Ter gibi kokuyor ama iyi anlamda. Mırıltısının sonu gelmiyor ve bunun onu rahatsız edip etmediğini tekrar merak ediyorum. "Rahatsız mı oldun?" Fısıldıyorum ve göğsüne, mırıldayan kalbinin hemen üstüne dokunuyorum. "Bu sana acı veriyor mu?"

"Hayır. Bu güzel bir duygu. En iyi his. Benim için endişelenme, R'slind."

Sözleri tıpkı teni gibi sıcak ve yumuşak; kendimi onun koruyucu kucığında hissediyorum. R'jaal'a dokunmak her zaman büyük bir zevktir. Onun etrafında olmak azgın kız fantezilerimden bazılarını yaşamama izin veriyor ve buradan çıktığımda ne yapacağıma ya da eve nasıl döneceğime odaklanmam gerekiyor. Bunun yerine, R'jaal'ın ona dokunmama aldırıp aldırmayacağını merak ediyorum. "Sana özel bir şey sorabilir miyim?"

"Bana her şeyi sorabileceğini biliyorsun."

Dudaklarımı yalıyorum, parmaklarım titreşen göğsünün üzerinde geziniyor. "Kulağa klişe gelecek ama... sence burada suyun içinde bir şey mi var? Kendimizde değilmişiz gibi davranmamıza neden olan bir şey?"

"Kendin gibi davranmıyor musun? Ne şekilde?"

Anlamıyor. Daha bariz olmam gerekecek. "Ben sadece... Son zamanlarda bunu çok fark ettim."

Ve bir parmağımı sikinin yanından geçiriyorum.

R'jaal'ın tepkisi anında oldu. Sertleşiyor, beni kollarıyla sıkıca kavırıyor. Yine de beni itmiyor.

Set'nef ve kardeşinin yakınlarda olması umurumda olmalı... Ama *değil*. Ve bu da sorunun bir parçası. "Gördün mü?" diye fısıldıyorum, kendimi baştan çıkarıcı bir kadın gibi hissederek.

"Sen a z g ı n s ı n , ben de sürekli azgınım ve merak ediyorum, acaba bizi her zaman çok azgın olmamız için uyuşturdular mı?"

"Yemekte bir şey yok," diye mırıldanıyor, başını benimkine yaklaştırarak. "Kendimi tuhaf hissetmiyorum. Kendimi... inanılmaz hissediyorum."

"Tamam. Güzel. Ben de." Parmağımı hafifçe sikinin üzerinde gezdirerek onu keşfediyorum. "Sana dokunmayı bırakmalı mıyım?"

"Hayır."

"Diğerlerinin yakınlarda olması umurunda mı?"

Rengi anında değişiyor, gölgelerle eşleşecek şekilde kamufle oluyor. Güzel numara. Ama beni ona karşı saklamak için iyi bir iş çıkarıyor, bu da sikiyle biraz oynadığımı kimsenin görmeyeceği anlamına geliyor. "Bizi rahatsız etmeyecekler," diyor R'jaal ve sesinde çok lezzetli bir gerilim var. "Bana istediğin gibi dokunabilirsin."

Sakıncası yoksa. Yemek konusunda haklı mı bilmiyorum, belki de haklıdır. Belki de bu gezegen, insanları yerlilerle karşılaştıklarında tahrik eden her türlü tuhaf feromonla doludur.

Bir seks gezegeni kesinlikle bir *Uzay Yolu olayı* olurdu.

Eğer durum buysa, bu durumu kabullenmeliyim. Temel içgüdülerime teslim olmalıyım. Ne de olsa kimse nerede olduğumu bilmediği için beni ayıplamayacak. Bu düşünce beni biraz histerik yapabilirdi... ancak beni kimin arayacağını hatırlayamıyorum, çünkü soyadımı bile hatırlayamıyorum.

Bu düşünceleri bir kenara itip R'jaal'a odaklanıyorum. R'jaal, hararetli, parlayan gözlerle bana bakıyor. Onu yalasam teninin tadını alabileceğim kadar yakınımda olan R'jaal. R'jaal, bu korkunç ve tuhaf duruma rağmen bende eğlenceli ve seksi olma ve eğlenme isteği uyandırıyor.

"Sana dokunmaya devam edebilir miyim?" Ona fısıldıyorum. "En başta dokunmak için izin istemeliydim."

"Benim için sakıncası yok." İhtiyaçtan sesi kısılmış.

"Yapacağını düşünmemiştim ama sormaktan zarar gelmez." Parmağımı uzunluğunun üzerinde gezdiriyorum ve sonra başının etrafında daire çiziyorum. O baştan çıkarıcı pre-cum damlacığı neredeyse adımı söylüyor ve parmağımı içine daldırıyorum, sonra ıslaklığı horozunun başı üzerinde yumuşatıyorum. "Benim yanımda hep sertleşiyorsun. Bu senin halkına özgü bir şey mi? İnsan erkekleri sadece uyarıldıklarında sertleşir, ama sen her zaman uyarılamazsın, değil mi?"

"Senin yanındayken, evet."

O kadar basit, o kadar gerçekçi söylüyor ki, kendimi mutlak bir tanrıça gibi hissediyorum. Bir erkeğin beni bu kadar seksi bulduğunu düşünmek? Günlerdir bir mağarada yaşıyor olsam bile mi? İnanılmaz bir şey.

Ben de işleri daha da ileri götürmeye karar verdim. "Seni boşaltabilir miyim?" R'jaal'ın gözleri kapanıyor. Alnını benimkine bastırıyor ve konuşmuyor,

Ama elimi avucunun içine alıp parmaklarımı şaftının etrafında kenetliyor.

Eğer duyduysam bu bir "evet" demektir.

"Sessiz olmalıyız," diye hatırlatıyorum ona, baştan çıkarıcı bir kadın gibi boynunu okşarken bile sesimi alçaltarak. Elim şaftının etrafında sıkıyorum, uzunluğunu çizen çıkıntıların hissinden, ne kadar büyük ve kalın olduğundan, ne kadar sıcak olduğundan büyüleniyorum. Burada bile teninin dokusu kadifemsi yumuşaklıkta, okşanmak için yalvaran o tuhaf, baştan çıkarıcı süet. Normalde burada daha koyu bir maviydi, ama bukalemun gibi renk değiştirmesi sayesinde, gölgeleri andıran bir siki kavriyorum. Mahmuzunu bulmak için çok karanlık ama zaten onunla ne yapacağımı bildiğimden emin değilim.

"Sana nasıl dokunacağımı gösterir misin?" Elimle sikini okşuyorum ama kendimi beceriksiz ve deneyimsiz hissediyorum. Geçmişte birkaç erkek arkadaşım oldu ama kendimi kesinlikle bir handjob uzmanı olarak görmüyorum. Keşke olsaydım, yeteneklerimle onun aklını başından almayı çok isterdim. Sikinin başına geldiğimde bileğime hafifçe vuruyorum, çünkü o kadarını biliyorum ve nefesinin düzensiz bir şekilde kesilmesiyle ödüllendiriliyorum.

Ona doğru eğilip onu öpmek istiyorum ama boylarımız birbirine hiç benzemiyor. Ona mastürbasyon yapabilirim ya da bir ayak kadar daha yukarı kayabilir ve onu öpebilirim. Söz verdiğim gibi ellerimi sikinin üzerinde tutmayı tercih ediyorum. Ayrıca, verdiği tepkiye bayılıyorum.

"Sana dokunması gereken benim," diyor R'jaal yanağımı okşayarak. "Hayır.

Şimdi senin sıran. Sen de biraz oyun zamanını hak ediyorsun." Ayrıca, Diğerlerinin önünde beni "sahiplenmesi" gerektiğini söylesem, başını tekrar kalçalarımın arasına seve seve sokacağını biliyorum. Bunu düşünmek bile amımı sıkıyor. "Ve sana dokunmayı seviyorum."

"Gerçekten mi?" Sesi kuşkulu geliyor.

"Oh, seni tatlı adam," diye nefes alıyorum, bir başka beceriksiz vuruşla sikini çalıştırıyorum. "Neden sana dokunmak istemeyeceğimi düşündün ki?"

Ona dokunduğumda nefesi kesiliyor ve vücudunun benimkine karşı titrediğini hissedebiliyorum, sanki kabullenemeyeceği kadar çok şey varmış gibi. "Çünkü... bunu... sen istemedin."

Kıkırdıyorum. "Kimse uzaylılar tarafından kaçırılmayı ya da yeraltında esir tutulmayı istemez. Kötü bir durumun en iyisini yapıyorum. Ve o kadar da kötü değil.

seninleyken. Seninleyken unutabiliyorum." Elimi sikinin dibine doğru kaydırıyorum ve sıkıyorum. "Seninleyken en azından bir şeylerin tadını çıkarabiliyorum."

Beni sıkıca kavırıyor ve sonra eli benimkini kapatıyor. "Bu dünyayı senin için güzelleştireceğim, R'slind. Senin için her şeyi iyi yapacağım. Buna söz veriyorum. Her gün neşe dolu bir gün olacak." R'jaal elimi sikini okşamak için kullanırken boğuluyor, benim yapacağımdan çok daha sert ve güçlü hareket ediyor, ama bunu bir dahaki sefere not ediyorum. Geçici dokunuşlar yok. Kararlı ve cesur.

Şimdiden gelecek seferi planlıyorum, farkındayım. Ağzımı ya da kayganlaştırıcıyı kullandığım bir gelecek için. Bir kitap okumuştum, bir kadın erkek arkadaşına oral seks yaparken mırıldanıyordu ve bu ona inanılmaz bir his veriyordu. Ben de bunu denemek istiyorum. Her şeyi denemek istiyorum.

"Seni kürklerimin içine alacağım," diye mırıldanıyor ve kalçaları birleşmiş ellerimize karşı kabarıyor, aleti artık o kadar yoğun bir şekilde pre-cum damlatıyor ki görüntüsü beni tahrik ediyor. "Böylesine özenli bir erkeğe sahip olduğun için en mutlu kadın sen olacaksın. Amcığının tadına bakmadığın bir gün, karnının benim tohumlarımla dolmadığı bir gece olmayacak."

Tanrım, üreme sapkınlığı. Bunlardan birini hiç yazmamıştım ve şu ana kadar beni ne kadar tahrik ettiğini fark etmemiştim. Birleşen ellerimiz uzunluğunu çalıştırırken, bir nefes emiyorum, horozunun başını sıkıyorum. "Beni doldurmak ister misin?" Fısıldıyorum. "Bana bir bebek vermek mi?"

Dudakları ayrılır ve gözleri kapanır. Oh evet, bu düşünce hoşuna gidiyor.

"Beni o kadar sert ve o kadar sık becermek istiyorsun ki tohumların kalçalarından aşağı dökülüyor?" Devam ediyorum, gerçekten içine giriyorum. "Beni salgılarıyla kaplamak istiyorsun... ya da belki ağzımın içine boşalmak istiyorsun-"

R'jaal eğilip omzumu ısırtıyor ve ısırtığıyla beni yere sabitliyor. Nefesim kesiliyor ve beni ısırmasıyla aynı anda kalçaları sarmaş dolaş tutuşlarımıza karşı sarsılıyor ve boşalıyor. Boşalması kalçalarım ve tüniğimin ön kısmına sıçırıyor, sikini okşamaya devam ederken bile ellerimizi kaplıyor. Sanki shaftındaki her bir damlayı çıkarmaya ve tıpkı bahsettiğim gibi beni onunla kaplamaya kararlı gibi.

Görünüşe göre gerçekten iyi bir edepsiz konuşmacıyım, çünkü çok geliyor.

Boşalırken sikini yönlendiriyor, başını kalçamın üzerinde gezdiriyor, sanki beni salgısıyla boyuyor, ağzı sıkıdığı omzumda sıcak. Acıdan şok olmalıyım çünkü dişleri derime o kadar gömülmüş ki kan akıtmasını bekliyorum. Yine de acıtmıyor. Ben

hoşuma gidecek kadar heyecanlandırıyor. Belki de o kadar çok adrenalin pompalıyorum ki kafamda sürekli bir uğultudan başka bir şey hissetmiyorum.

Ya da belki de göğsünden öyle yüksek sesle mırıldanıyor ki beni sarsıyor.

On dört

R'JAAL

R "Slind beni şaşırtmaya devam ediyor. Bir eşe sahip olmanın en çılgın hayallerimin bile ötesinde olacağını biliyordum ama bunun rezonans ve bir kit yapmanın ötesinde ne anlama geleceğini hiç düşünmemiştim. Bu R'slind özgürce

Sırf istediği için bana dokunup zevk mi veriyor? Bunu diğerlerinin önünde bu kadar utanmazca yapması, sanki beni kendine aitmiş gibi hissettiriyor.

Ve söylediği şeyler... Onları tekrar düşünmek bile tenimi ısıtıyor. Onu ısırdığım yere sokuldum. İsteyerek yapmamıştım ama o an, Kontrolümü kaybetmekten korktum ve yapabildiğim tek şekilde kendimi susturdum. Teni kıpkırmızı olmuştu ve dudaklarımı o noktaya bastırdım. "Seni incittim mi?"

"Hayır. Hissedemedim." Bana mutluluk dolu küçük bir gülümseme veriyor. "Bugün her şey biraz uyuştı. Soğuktan sanırım."

Kaşlarımı çatarak kolunu ve omzunu ovuyorum. "Böyle daha mı iyi?"

"Ben iyiyim, söz veriyorum." R'slind esniyor, tohumlarının onu kapladığı tuniğinin önünü çekiştiriyor. "Biraz temizlensek çok mu rahatsız olursun?"

"Hiç alınmadım," diye onu rahatlattım. "Orada kal, ben seninle ilgileneceğim. o."

Gözlerini kapatıyor ve belki de benim endişelerim artıyor, ama bakıyor Solgun ve solgun, gözleri boş. Gücü azalıyor ve bu beni en az bahsettiği uyuşukluk kadar korkutuyor. Ayağa kalkıyorum, mağaranın garip, yemyeşil zemininden bir avuç yosun alıyorum ve sikimi elimden geldiğince temizliyorum. R'slind için biraz daha yosun ve su getirmeye karar veriyorum ve Set'nef ile kardeşinden su tüplerinden birini almaya gidiyorum.

Ben yaklaşırken bana bakıyorlar. Set'nef'in yüzünde onaylamama ifadesi var. "Bunu kendin için zorlaştırıyorsun yabancı," diyor alçak bir sesle. "Ona ne kadar çok dokunursan, öldüğünde senin için o kadar zor olacak." "Bırak neşesini bulsun." Tal'nef başını sallar ve yüzünde

kıskançlık. "En azından bu kadar kısa bir süre için bile olsa bir dışısı var."

İkisinin de sözlerinden hoşlanmıyorum. R'slind'in öleceğine o kadar inanmışlar ki bu beni rahatsız ediyor. Kaşlarımı çatarak en yakındaki

su tüpünü çıkarıp onun yanına dönüyorum. Ben kalçalarını ve t niğini temizlerken R'slind yarı uykulu görünüyor. Ona bir Şey olmasına izin vermeyeceğim, yemin ederim. Bir eş her Şeyden önce korunmalıdır.

Ancak Şu ana kadar onun için bir khui  alabileceğim hiçbir yaratık görmedim. Eğer yakında bir Şey bulamazsak, korkarım bir tanesini kabul edemeyecek kadar hastalanabilir. Set'nef ve kardeşine bakıyorum. Onun için khui  almak için onlardan birini öldürebilir miyim? Rezonansa müdahale anlamına gelse bile mi?

Yapmaya karar verdim.

"Hey, R'jaal?" R'slind yorgun bir sesle sorar. "Sana ne söylüyorlardı?"

" nemli bir Şey yok," diye yalan söyledim. "Yarın için dinlenmiŐ olmanız için uyumamız gerektiğini söylediler."

"Yaptığımız hanky-panky için seni ayıplamıyorlardı, değil mi? Güzel." Bana doğru uzandı ve beni kendine çekti. "Gel beni ısıt. Sensiz çok soğuk ve yalnızım."

Kalbim sevinçten patlayacakmıŐ gibi hissediyorum. Yanına uzanıyorum, onu kollarıma çekiyorum ve mümkün olduğunca sıcak tutmaya çalışıyorum. Bacaklarımı onunkilere doluyor, kuyruğumla sırtını okşuyorum. "Daha iyi misin?"

"Mmm." Memnuniyetle i  geçiriyor ve dikkatimi çekmek için parmağıyla yan tarafıma dokunuyor. "Kahinin ne olduğunu düşünüyorsun?"

"Bilmiyorum. Burada yaşayan insanlar ve gelenekleri hakkında hiçbir Şey bilmiyorum."

Uzun bir süre sessiz kalır. "Mitolojide k hin, kehanetlere danıŐan ya da geleceği görmeye çalışan bir rahip ya da rahibedir. Sizin halkınızda var mı?"

Bunu düşündüm. "Croatoan kabilesinde hava durumunu olmadan önce bilen bir erkek var."

R'slind etkilenmiş görünmüyor. "Bu sadece hava durumu." "Ve bir yavrunun dişi mi erkek mi olacağını da bilir."

"Şanslı tahminler."

İnan sızlığı beni eğlendiriyor. "Başkalarının hissedemediği Şeyleri hissedebildiğini düşünmüyorsun değil mi?"

"Bilgiye inanıyorum. Bilime. Kitaplara." Esniyor. "Lütfen bana kitapların olduğunu söyle."

Kitapların ne olduğunu bilmiyorum ve onu  zmek istemiyorum. Onun yerine farklı bir bölüme odaklanıyorum. "Bu kelimenin sigh-ens olduğunu biliyorum. D'vi ile çok iyi arkadaş olabilirsin. O, Güçlü Kol'un erkeklerinden birinin eşi.

ve sürekli olarak dünyamızın balıklarının iç çekişlerinden ve ee-voh-loo-shun'larından bahsediyor."

"Tamam, evet, tam benim tarzımda bir ineğe benziyor." R'slind yanağını göğsüne bastırıyor. "Mırıldanman biraz yavaşladı."

Öyle mi? Tohumumu onun üzerine döktüğüm için mi khui'm geçici olarak tatmin oldu? Yoksa kollarımda olduğu için mi? Yelesini yüzünden geriye doğru okşuyorum. "Uyu. Uyuman gerekirken konuşmaya devam ediyorsun, R'slind. Yarın gücümüze ihtiyacımız olacak."

"Görünüşe göre ben değilim. Bir bebek gibi taşınacağım." Ve dilini bir çocuk gibi dışarı çıkarıyor.

Ona kendi başına tırmanabileceğini söylemek istiyorum ama aklıma daha önceki sözleri ve bazen uyuşukluk yaşadığını söylediği geliyor. "Taşınmak en iyisi," diye fısıldıyorum çenesini okşayarak. "Gücünü sonraya sakla."

Belki yakında onun için bir khui buluruz.



W R'slind bana doğru kıvrılmışken uyumuyorum. Nöbet tutmaya devam ediyorum, sıkıntı ya da soğuk algınlığı belirtilerine karşı onu izliyorum ve Set'nef ile kardeşinin anlaşılamayacak kadar alçak sesle konuşmalarını dinliyorum. Onlar uyumuyor,

R'slind'ı geride bırakacaklarından endişeleniyorum. Onun zaten devam edemeyecek kadar zayıf olduğunu düşünüp onu terk etmeye çalışacaklar.

Bunun bir önemi yok. Bu mağaralar labirentinden nasıl çıkacağımı bilmiyorum ama R'slind'ı geride bırakmaya çalışırlarsa onunla kalacağım. Onu güvenli bir yere taşıyacağım... bu her neresi olursa olsun. Sanki kararlılığım onu bir şekilde bu dünyadaki her şeyden koruyabilirmiş gibi ona daha sıkı sarılıyorum.

Yüksek sesli bir çığlık sessizliği deliyor.

Set'nef ve kardeşi hemen ayağa fırlar.

Bir taş bize doğru uçuyor, ardından bir tane daha. Çığlık tekrar duyuluyor ve Set'nef bir bıçak çıkarıp çevremizi tarıyor. "Saldırı altındayız. Sessizlik zamanı sona erdi. Dişinizi uyandırın."

"Ne oldu? Sorun ne?" Beni anlayamayacaklarını unutarak onu korumak için R'slind'ın yanına gidiyorum.

"Bu Kin'far the Tainted," diye açıklıyor Tal'nef, kendi kılıçlarından bir çift çıkarıp bölgeyi tarayarak. "Gorger'ları uyandırıyor."

Gor-gers? R'slind'ı uyandırmak için sallıyorum, hâlâ uyuyor olmasına şaşıyorum ama kıpırdamıyor. Kalbim göğsümde hareketsiz duruyor ve kalp atışlarını duymak için kulağımı meme uçlarına dayıyorum. İçimi rahatlatacak şekilde atıyor ama sesi zayıf ve R'slind soğuktan titriyor. Ona yakında bir khui bulmalıyım. Çok yakında.

Onu kollarıma aldım ve onlara yaklaştırdım. "Gor-gers nedir?"

Uzaktaki mantarların arasından bir şey sürünerek bize doğru geliyor. "Gorgerlar," diyor Tal'nef tekrar, bakışları mağara duvarlarını tararken, "büyük leş yiyicilerdir. Buraya gelen her şeyi yerler. Yarasalar, haşarat... insanlar. Sesten etkilenirler. Bu yüzden sessiz olmalıyız. Pençelerinin bir çizdiği sizi felç eder ve sonra siz donmuş halde yatarken sizi ısırırlar."

O konuşurken, büyük, ince bir mantar sallanır ve ters yöne doğru devrilir. Bir tane daha.

Set'nef kardeşine "Sen solu al," diyerek harekete geçti. "Ben sağı alacağım."

Tal'nef başını sallıyor, çömeliyor ve sonra bana dönüyor. Kılıcını çevirip kabzasını bana uzatıyor.

Başımı sallayarak ondan aldım. Artık eşimi koruyabilirim.

Tal'nef şimşekten daha hızlı bir şekilde harekete geçer. Bir bıçak daha çıkarıyor ve üç boş eliyle daha geniş mantarlardan birinin üzerine tırmanıyor. Öne doğru sıçırıyor ve bir an sonra mantar ormanında kaybolurken bir öfke hırıltısı ve bir yaratığın tıslamasını duyuyorum.

Bir kaya daha uçarak yaklaşıyor ve R'slind'ı arkama, dik kaya duvarına yerleştiriyorum. Bu çılgın sürgün bizi bu Gor-ger'lara öldürtmeyi ve sonra da R'slind'ı kendine almayı mı düşünüyor? "Göster kendini," diye hırlıyorum gölgelere. "Dişimi alamayacaksın."

Gölgelerden bir kahkaha geliyor ve omzuma bir taş çarpıyor. Bir hareket gözüme çarpıyor ve Set'nef'in iki koluyla duvara tırmanışını izliyorum, diğer iki bıçağı da bir şeyle savaşıırken yanıp sönüyor. Mağaranın zeminini kaplayan açık kahverengi, tuhaf yosunla aynı tonda görünüyor... ve birden dostumun o kadar da güvende olmadığından endişeleniyorum.

Yer önümde titriyor ve ben alışık olmadığım kılıcımı hazırlıyorum, çömeliyorum ve saldırmaya hazırım. Bir kuyruk sallanıyor, sonra gözlerim alışıyor ve onu görüyorum. Yaratık kamufle olmuş. Kendi adamdaki kaari'ye çok benziyor ama daha düz. Kancalı sivri uçlar onu kaplıyor ve ileriye doğru koşarken bir yılan gibi bir yandan diğer yana hareket ediyor. İzlediğim kadarıyla

en yakın mantara, tahmin ettiğimden daha hızlı. Bacakları bir zıp zıp gibi uzuyor, güçlü sıçramalara izin verecek şekilde bükülmüş ve tekrar sıçrayıp bize doğru gelirken ona saldırıyorum.

Yaratık - gor-ger - tıslıyor, geri çekiliyor ve çenesi doğal olmayan bir şekilde genişleyerek açılıyor.

Korkunç bir

şey.

Çok iğrenç.

Arkadaşım için bir khui taşıyor.

On beş

ROSALIND

I bağırs sesleriyle uyanırsın.

Rüyalarım yoğun ve şurup gibiydi, gerçektir ama birbirinden kopuktu.

Sanki rüya gördüğümü biliyordum ama yine de uyanamıyordum. Rüyamda evde, kütüphanede ve kitap raflarında. Bir kitabı rafa her koyduğumda, sanki acı çekiyormuş gibi bana bağıırıyordu, o kadar korkunçtu ki hemen tekrar kaldırıyordum.

Ama şimdi uyanığım ve hâlâ çığlık atıyorum.

Ayağa kalkıyorum, uzuvlarım güçsüz ve başım sisli. Yorgunluk sisinin içinden R'jaal'in hareket ediyormuş gibi görünen yere atladığını görüyorum. Yer onun altında çırpındığında, bunun aslında yer olmadığını, tamamen başka bir şey olduğunu anlıyorum. Keskin, parçalayıcı dişlerle dolu devasa bir ağız gözüme çarpıyor ve tepemde bir şey koştururken inliyorum. Başımı kaldırıp garip sarmaşıklara ve dik uçurum duvarına bakıyorum ve bir örümcek sarmaşıkların üzerinde son sürat ilerliyor.

Set'nefe benziyor.

"Bir tane daha!" diye bağılıyor Tal'nef yakınlarda ve ben onu bulmaya çalışarak sarsılıyorum. Onu hiçbir yerde göremiyorum ama uzaktaki mantarlar şiddetle sallanıyor. Set'nef yakındaki bir mantarın üzerine sıçırıyor ve sonra kardeşinin peşinden tırmanıyor, bir insanın hareket ettiğini hiç görmediğim kadar hızlı hareket ediyor.

İnsan değil, beynim bana hatırlatıyor.

Önümde R'jaal hırlıyor, yaratık ona doğru hamle yaparken sırt üstü dönüyor. Bıçağını saplıyor ama sonra tekrar yuvarlanıyorlar ve kazanıp kaybettiğini söylemek imkânsız. Kamuflajı çılgınca değişiyor ve tekrar sırt üstü savrulduğunda, boynuzlarından birinin ucu kayaya çarpıp uçuyor.

Hiçbir şey yapmadan oturamam. Çılgınca, etrafta bir çeşit silah arıyorum. Yakınlarda avuç içi büyüklüğünde bir kaya var ve garip bir şekilde yerinde durmuyor, ama ona doğru sürünüp ayağa kalkıyorum ve yaratığa fırlatmak için doğru anı kolluyorum. R'jaal'ı tekrar sırt üstü çeviriyor ve büyük çeneleri yılan gibi aşağı inip sanki tüm kafasını yutmak üzereymiş gibi görünürken bıçağı yaratığın yan tarafına batıyor.

Korku dolu bir çığlıkla elimdeki taşı fırlattım.

Yirmi metreden daha az uzaktayım, bu yüzden hedefimi vurmak kolay. Yine de atışımda güç yok ve bu yüzden garip canavarın korkunç burnundan oldukça işe yaramaz bir şekilde sekiyor. Yaratık irkiliyor ama durmuyor.

R'jaal hırlıyor ve onu tekrar, bu sefer gözlerinin ortasından bıçaklıyor. Üzerine kan sıçırıyor ve ben tekrar yüksek sesle bağırmamak için ellerimle ağzımı kapatıyorum. Şey titriyor ve R'jaal onu tekrar bıçaklıyor, ve tekrar, kanı vücuduna sıçırıyor. Yuvarlanıyor ve sonra o şey onun altında kalıyor ve bıçağını o şeyin boğazına saplıyor. Belli belirsiz, timsah ile yılan arası bir şeye benzediğini fark ediyorum, eğer timsahın şişman, yuvarlak bir ortası ve altı cılız bacağı olsaydı. R'jaal bıçağını o şeyin boğazına saplıyor ve sonra aşağı doğru sürüklüyor.

"Sanırım öldü," diye yardımsever bir fısıltıyla sesleniyorum. "Tamamdır, R'jaal!"

Üzerinden kan ve irin damlayan bana bakıyor ve sonra yarattığı kesmeye devam ediyor. Bıçağı sert deriden çekiştirerek geçiriyor ve sonra bıçağı bir kenara atıp göğüs kafesini yakalıyor. Kaburgaları kırıp bir kitap gibi açarken dehşet içinde ağzımı kapatıyorum. Uzanıp yarattığın kalbini çıkarıyor, kolları dirseklerine kadar kan içinde ve sulu organa saf bir memnuniyet ifadesiyle bakıyor.

Olamaz. Akli başından gitti.

R'jaal ayağa kalkıp kanlı bıçağı eline alırken kendimi sarmaşıklara doğru bastırıp geri çekilmeye çalışıyorum. Kalbi iğrenç bir sıvı fişkırmasıyla kesip açıyor ve sonra kalpten yumuşak, parlayan mavi bir ışık fişkırıyor.

Tiksintime rağmen, içimdeki öğrenci büyüldü. Bu da ne?

R'jaal elinde kalbin parlayan yarısıyla bana yaklaşıyor ve önümde diz çöküyor. Sanki bir ödül kazanmış gibi çılgınca sırtıyor ve bakabilmem için kalbi uzatıyor. İçine bakıyorum ve bir korku çılgınlığını daha bastırıyorum. İçinde bir şey var. Parlayan mavi bir iplik, topraktan yeni çıkarılmış bir solucan gibi kalbin kalıntıları içinde sürünüyor ve kıvranıyor. Elimi kaldırıp geri çekiliyorum.

"Uzaklaştır onu, R'jaal!"

"Beklediğimiz cevap buydu," diyor bana sevinçle. "Al O!"

"Ne? Hayır! Ciddi misin sen? Kalp kurdu istemiyorum! O canavar parazitleri vardı! Sana takılmadan önce onu uzaklaştır!" Şimdi keşke fanfic yazmak yerine kütüphanedeki boş zamanlarımda solucanlar ve bulaşıcı hastalıklar hakkında daha fazla okusaydım diyorum.

R'jaal başını sallıyor ve bana biraz daha yaklaşıyor. Gözlerindeki o yoğun bakış geri geldi ve bana doğru eğildi. "Bana güveniyor musun, R'slind?"

Ona güveniyor musun? Şimdi bunu sormanın tam zamanı! Kanla yıkanmış ve elinde bir kalp tutan bir seri katile benziyor. Ama R'jaal bu noktaya kadar bana karşı çok iyiydi. "Yani, genel olarak mı? Yoksa şu anki gibi mi?"

"Bana güveniyor musun?" diye tekrar sorar.

Oh be. Bunu bana en son sorduğunda, üzerime çıkıp hayatının am yalamasını yapmıştı. Nedense burada olanın o olduğunu sanmıyorum. "Evet... ama lütfen benden o şeyi yememi isteme. Lütfen yeme."

Gülüyor. "Senden asla bunu yemeni istemezdim."

Rahatlayarak nefes veriyorum. "Şükürler olsun. Çünkü *hiçbir* yolu yok."

R'jaal bana o sırtışlarından birini daha atıyor, zevkten deliye dönmüş bir halde ve daha da yaklaşıyor. Sanırım beni öpmek istiyor ve nedense bu benim için sorun değil. Ona doğru eğildim-

-Ve düşünebildiğimden daha hızlı bir şekilde elindeki bıçakla kolumu kesti ve solucanı bileğime düşürdü.

"Oh! Ew! R'jaal! Bu ne lan!" Bana yaptığı şakadan dehşete düşmüş bir halde onu savuşturmaya çalışıyorum... o sırada yaratık derimdeki yaraya doğru, yakalayabileceğimden daha hızlı hareket ediyor ve *tam R'jaal'ın beni kestiği yerden etime gömülüyor*.

Bu bir kabus.

Bayılacağım.

Damarlarımda soğuk bir dalgalanma oluyor, sanki bir iğne kanımda hızla ilerliyor ve R'jaal'a ihanetle bakıyorum.

Başım dönüp tekrar kendimden geçerken "Ne oluyor lan?" diye fısıldıyorum.

ON altı

R'JAAL

R'slind, khui vücuduna yerleşirken kollarımda yığılıp kalıyor. Sahilde doğan her yavrunun başına bunun geldiğini görmemiş olsaydım, R'slind'ın bir kez daha bayılmış olmasından dehşete düşerdim. Bu haliyle, ben rahatladım, çünkü bu khui'nin işe yaradığı anlamına geliyor. D'see'nin kendininkini aldığı anda bayıldığını hatırlıyorum ve Leezh dinleyen herkese R'hosh ona hayat kurtaran khui'yi vermek için göğsüne bastıktan sonra nasıl bayıldığını anlatıyor.

Eşim titremeye devam ederken onu kollarımın arasına alıyorum, gözleri kapalı. Bir göz kapağını aralayıp orada mavi bir yaşam kıvılcımını görmeyi umuyorum ama henüz hiçbir şey yok. Sanırım daha çok erken.

Lütfen, bu işe izin ver, Khui'ye söylüyorum. R'slind'ım için çalış. Sa-khui her zaman sa-kohtsk'u avlar, en büyük ve en güçlü yaratığın en iyi khui olduğunu düşünür, ancak khui'nin yeni bedende yaşayacak kadar güçlü olması koşuluyla herhangi bir yaratığın işe yarayacağını biliyorum. Ama ya çok geçse ve R'slind çok zayıfsa?

Ya benimle rezonansa girmezse? O zaman ne olur? Yanağını okşuyorum, iyileşme belirtileri için yüzünü izliyorum, kapalı göz kapaklarının altında khui'nin parıltısı görünsün diye.

"O öldü mü?" Set'nef biraz topallayarak yanıma döndü. Üstü başı kan içinde ama benim kadar değil.

Başımı sallıyorum. "O yaşıyor. İyi olacak."

Uzun bir süre bana bakıyor, sonra başını sallıyor. "Keşke sözlerini anlasaydım. Ya da bunlardan herhangi birini anlamış olsaydım. Dışınız ölüyor. Bıçağınla onu çabucak öldürebilir ve üzerindeki lanetin acısını çekmesini engelleyebilirsiniz."

Ona ters ters bakıyorum, Set'nef bana bir bıçak uzatırken onu göğsüme daha yakın tutuyorum.

Kızgınlıkla bir elini daha havaya kaldırır. "Peki. Senin yönteminle yaparız."

Tal'nef kısa bir süre sonra nefes nefese geri döner. İki elini dizlerinin üzerine koymuş, diğer eliyle bıçağını tutuyor ve arkasındaki mantar ormanını işaret ediyor. "Kin'far gitti. Onu tünellere kadar kovaladım. Diğerleri bunu duyduğunda-"

"Bunu duymayacaklar," diyor Set'nef yorgun bir ifadeyle, yüzünü ovuşturarak. "O da buna güveniyor. Geri dönmeyeceğimizi biliyor."

Kardeşi hayal kırıklığı içinde ofluyor. "Yani bu yanına kâr mı kalacak?"

"Kahine gidiyoruz," diyor Set'nef. "Bizim için cevaplar orada olacak."

Tal'nef yanına geliyor ve R'slind'a bakıyor. "Öldü mü?"

Ona öfkeyle homurdanıyorum.

Ellerini havaya kaldırıp geri çekiliyor. "Sadece merak ediyordum, yabancı."

Set'nef ayağa kalkıyor. Bileğini açıyor ve kardeşinin meraklı bakışları karşısında başını sallıyor. "Üzerime atlayan birinden kaçmak için iki büküm oldum. Canlı canlı yenmektense bileğimin ağrması daha iyi." Uzaktan gelen kemik çıtırtılarının sesi kesiliyor ve yüzünü buruşturuyor. "Hâlâ en az bir tane daha var. Birbirlerine ziyafet çekmeyi bitirdiklerinde, kan izlerini takip ederek bu tarafa gelecekler. Gitmeliyiz."

Tal'nef kılıcını bir kenara bırakıp kemerine sokuyor. "Tırmanma zamanı. Dişiyi ben taşıyacağım."

R'slind'ı sıkıca kavrayarak tekrar hırlamak istiyorum. O benim ve onu taşıyacak kişi ben olmalıyım. Ama ne kadar hızlı hareket ettiklerini ve sarmaşıklar boyunca büyük bir hızla manevra yapmak için dört kollarını da nasıl kullandıklarını gördüm. Yetişmem mümkün değil.

Set'nef çantasını alıp su tüplerini içine sokuyor ve asmalarla kaplı dik uçuruma tırmanmaya başlıyor. Birkaç kol boyu yukarıda duraklıyor, dönüp bizi izliyor, bekliyor.

Tal'nef yanına çömelip çantasını uzatıyor. "Sen benim malzemelerimi taşıyabilirsin, ben de senin dişini taşıyacağım. Söz veriyorum, ona kendi kızımış gibi dikkat edeceğim."

Nefret ediyorum. En akıllıca seçim olduğunu bilmeme rağmen nefret ediyorum. R'slind'ı bir süre daha sıkıca tutuyorum, alnını alnıma bastırıyorum. Onu bırakmak imkansız. O benim. Bana ihtiyacı var. O...

Yankılanıyor.

Göğsünde hafif bir gümbürtü başladı. Sevinçle onu kendime çekiyorum, şarkısını doğrulamak için elimi memelerinin arasına sokuyorum. Göğsündeki uğultunun yumuşak ama giderek güçlenen bir ses olduğundan eminim. Bir göz kapağımı geri çekiyorum ve mavi bir parıltı görüyorum. Soluk bir parıltı ama orada.

Sevinçle ayağa kalktım. Eşimi güvenli bir yere götürmeliyim ki uyandığında korunabilsin. Çok fazla sorusu olacak. İyileştiğini bilmek onu Tal'nef'e teslim etmeyi kolaylaştırıyor. O

Onu iki kolunun arasına alıyor, bana başını sallıyor ve sonra duvara tırmanmaya başlıyor.

Peşlerinden gitmekten başka çaremiz kalmadı. Burada kalamayız. Tal'nef'in çantasını omzuma atıyorum, sarmaşıklara doğru ilerliyorum ve kalın bir avuç tutarak kendimi onların peşinden yukarı çekiyorum. Khui'min şarkısı mağarayı dolduruyor ve kalbimdeki neşe ölçülemez.

On yedi

ROSALIND

I Çok uyuduğumdan eminim.

Uyandığımda gözlerimi ovuşturarak esnedim. Neyse ki o zaman rüyamda çılgılık atan kitaplar görmedim. Aslında, rüyalarımın çoğu düpedüz müstehcendi ve uykuya geri dönüp biraz daha tadını çıkarmak istiyorum. Belli ki R'jaal'ın kollarındayım, çünkü bana karşı o kadar sert mırıldanıyor ki vücudum titriyor.

"Nasıl hissediyorsun?" R'jaal soruyor, sesi normal bir volümde. "Bir süredir uyuyorsun."

Nasıl hissediyorum? Aslında rüyalarımından sonra biraz azgın, ama bunu yüksek sesle söylemiyorum. Elimi boynuna doğru kaydırıyorum ve ona küçük bir gülümseme veriyorum. "Fena değil. Neredeyiz?"

"Başka bir tünelde seyahat ediyoruz. Durmamızı ister misiniz?"

Ben mi? Taşınan benim. Buna neden ihtiyacım olsun ki? Kollarında kayıyorum, etrafa bakabilmek için dönüyorum. Karanlık tünellerden birindeyiz ve Set'nef ile kardeşi önümüzde. Onları karanlıkta rahatça görebiliyorum, bu da bir yerlerde parlayan bir sürü yosun olması gerektiği anlamına geliyor.

Ve burası daha sıcak. Çok rahatladım. Kıcıımı titretmekten çok yoruldum. Kapalı.

"Ben iyiyim. Yürüyebilirim."

Başını sallar. "Seni taşımaya devam edeceğim." Kolu altında ayarlanır Kalçalarımından birini. "Ağır değilsin."

"Mmm, tamam." Bununla savaşıyorum, değil mi? Güçlü, bağımsız bir kadın olmam? Ama eli amıma sarhoş edici bir şekilde yakın ve birden bir elini kalçalarımın arasına kaydırıp beni taşırken parmaklamasını hayal ediyorum. Bu görüntü nefesimi kesiyor. Oh adamım, bu fikir çok hoşuma gitti. Kalçalarımı sıkıca birbirine bastırıyorum ama bu sadece hissettiğim uyarılmayı artırıyor.

R'jaal'a ve onun mırıldayan göğsüne yaslanıp, sadece onun titreşimleriyle bile boşalabilir miyim diye merak ediyorum. Hiç bu kadar güçlü mırlamamıştı, göğüslerimi titretiyor ve bu his hassas meme uçlarımın

Giydiğim boktan, kirli tunik. Göğüslerimden birini avuçluyorum ve nefes nefese kalıyorum, çünkü sadece *inanılmaz derecede* hassas olmakla kalmıyor, aynı zamanda mırıldanıyormuşum gibi hissediyorum.

Parmaklarımı göğüs dekolteme bastırıyorum ve şok oluyorum. Ben Titriyor. Ne haltlar dönüyor? "R'jaal?"

"İhtiyacın var mı?" diye sorar hemen, durur. "Ağrın var mı?" İnliyorum, çünkü bu neden kulağa bu kadar iğrenç ve çökmüş geliyor?

"Öylesin," diye mırıldanıyor, sesi boğuk. "İzin ver seninle ilgileneyim."

Benimle *ilgilenmek* mi? Tanrım, beynim şu anda karanlık, sürtükçe yerlere gidiyor çünkü ifadesinin masum olduğundan eminim, tıpkı benim o şekilde almadığımdan emin olduğum gibi. "Neden titriyorum?"

"Bu normal," diye beni rahatlatıyor ve ayağa kaldırıyor. "Burada bekle, R'slind'im. Tal'nef ve Set'nef'e biraz zamana ihtiyacın olduğunu söyleyeceğim.

Zayıfça başımı sallıyorum, mağara duvarına doğru bastırıyorum. Burası pürüzsüz -başka bir lav tüpü- ama diğer mağara tünellerinin aşırı sıcaklıklarından sonra taş serin ve rahatsız edici gelmiyor. R'jaal'ın ilerleyişini izliyorum, ileri doğru adım attıkça siki kalınlaşıyor ve dikleşiyor. Siktir, bu çok *seksi*.

Elim kalçalarımın arasına kayıyor ve sırılıkam oluyorum. Tamam, o rüyalar çok güçlüydü. Ne hakkında olduklarını bile hatırlayamıyorum, sadece iğrençlerdi. Gözlerimi kapatıyorum, buna neyin yol açtığını hatırlamaya çalışıyorum.

Kafamda bir anı canlanıyor. Solucan. Solucanla ilgili bir şey. Koluma girdiğinde bayılmıştım, şimdi hatırlıyorum. İnleyerek kolumu kaldırıyorum ve R'jaal'in içime girmesine izin vermek için kolumda açtığı kesiği arıyorum. Hiçbir şey göremiyorum. Ne bir kesik, ne bir kabuk, hiçbir şey yok.

Belki o kısım da bir rüyaydı. R'jaal benim için bir prensti, bu yüzden beni bıçağıyla kesmesi ve koluma bir solucan sokması bana onun yapacağı bir şey gibi gelmiyor. Elimi esnetip kolumu ikinci kez kontrol ediyorum ama hiçbir şey yok ve kendimi garip hissetmiyorum.

Aslında kendimi çok iyi hissediyorum. İyiden de öte.

"Mantarların içinde bir şey var mıydı?" R'jaal döndüğünde ona soruyorum, çünkü belki de halüsinasyon görüyorum. Bu pek çok şeyi açıklar.

Yanıma geliyor ve ellerini omuzlarıma koyuyor, sonra yüzümü kavırıyor. Tekrar inliyorum, dokunuşunun mutluluğunda kayboluyorum. Tanrım, neden bir erkeğin bana dokunması inanılmaz hissettirecek kadar sertleştim? "Mantarların içinde hiçbir şey yok, sana söz veriyorum." Yanağımı okşuyor, o yoğun, büyülenmiş bakışlarıyla beni izliyor. "Diğerleri bizi yalnız bırakmak için biraz ileriye gidecekler. Bana ihtiyacın olduğunu anlamalarını sağladım."

"Ben mi?" Kalçalarımı tekrar sıkıyorum, amım ağrıyor. "Yani, belki? Kesinlikle mi? Aslında... evet. Kesinlikle evet."

Başparmağı alt dudağımın üzerinden geçiyor ve ben de bu dokunuşu takip ediyorum, başımı çeviriyorum çünkü uzaklaşmasını istemiyorum. "O zaman seninle ilgilenebilir miyim?"

"Tanrım, *evet*."

R'jaal bana sırtlıyor ve aklıma onun harika, güzel ağzını henüz öpmediğim geliyor. O gülümsemeyi öpmedim. Ve şimdi fark ediyorum ki gerçekten ama gerçekten öpmem gerekiyor.

"Bekle," diye nefes alıyorum. "Önce öpüşebilir miyiz? Öpüşmenin ne olduğunu biliyor musun ki?"

Şaşkınlıkla göz kırpmıyor ve ben de öpüşmediğimizi yeni fark ediyorum. Yüzünde utangaç bir zevk ifadesi belirliyor. "Benimle ağız eşleşmesi yapmak ister misin?"

Eğer iç çamaşırı giyseymdim, *ağzımdan* çıkan "*dostum*" kelimesinden sonra kesinlikle düşerlerdi. "Seviyorum. Hem de çok."

R'jaal yaklaşıyor ve beni öpmek için başını eğiyor. Dudakları nazikçe dudaklarımın üzerinde gezinirken inliyorum ve sonra boğazının derinliklerinden aç bir ses çıkarıyor. Bir sonraki anda beni yutuyor, öpücüğü kavurucu olduğu kadar acı verici bir şekilde kapsamlı. Dili ağzımın içine giriyor, benimkini sahipleniyor ve bu bir ağız çiftleşmesi gibi hissettiriyor. Beni taş duvara yapıştırıyor ve ağzımı yağmalıyor, her seferinde amımın refleks olarak sıkılmasına neden olan dil darbeleriyle beceriyor.

Sonunda başını kaldırıp bana baktığında inliyorum, yüzüm hala avuçlarının arasında. "Biraz daha?"

"Yakında," diye mırıldanıyor, başparmağı yine alt dudağımı okşuyor.

Ucunu emiyorum, bunu yaparken onu izliyorum ve aklımda ne varsa kesinlikle istediğimi ona bildiriyorum.

R'jaal başparmağını ağzıma almamı hayranlıkla izliyor ve sonra kendini serbest bırakıyor. "Seni iyi hissettireceğim," diye söz veriyor, omzumu öpüyor ve bedenini aşağı indiriyor.

"Şimdiden çok iyi hissediyorum... ama sanırım aklımı kaybediyorum," diyorum ona, ihtiyaçtan nefes nefese kalarak. O bu kadar lezzetli ve yakınımıdayken ve bana dokunurken odaklanmak çok zor, ama bunu söylemem gerekiyor. "Rüyamda bana bıçağınla vurduğunu ve mavi bir solucanın koluma girdiğini gördüm."

"Bu bir rüya değildi, benim tatlı R'slind'im." Önümü öpüyor, göğüslerimden birini avuçluyor ve sonra aşağı inerek karnımı öpüyor.

"Ben-ne?" Üzerime atlayacağı belliyken konsantre olmak zor.

"Bana güveniyor musun? O zaman yakında her şeyin açıklanacağını söyledüğimde bana güven. İzin ver seni memnun edeyim. Seni rahatlatmama izin ver." Ve kalçalarımın birini omzuna atıp okşamaya başladı.

"Bu yüzden mi titriyorum?" Tunığının eteklerini yukarı iterken ve ağzı hemen klitorisimi ararken bile ağlıyorum. "Siktir, evet, tam orası, R'jaal. Buna çok ihtiyacım var."

"İsteddiğini biliyorum," diye mırıldanıyor tenime karşı ve sonra dili çok hassas klitorisimin etrafında küçük alaycı daireler çiziyor. "Ben senin için buradayım. Seninle ilgileneceğim, R'slind'im. Bunu senin için çok iyi yapacağım."

Elimi boynuzuna götürüyor ve sonra kalçalarımı koyarak beni tekrar ağzına götürüyor. Dili amımın üzerinde hareket ediyor, klitorisimi tekrar kızdırmak için yukarı çıkmadan önce kaygan sıcaklığında okşuyor. Beni tutmaya devam ediyor ve iki eliyle beni kaldırdığını belli belirsiz fark ediyorum ve diğer bacağımı da omzunun üzerine yerleştiriyorum. Şimdi havada asılı duruyorum, R'jaal amıma ilgi gösterirken sırtım taş duvara dayalı.

Dili vücudumun girişine kadar iniyor, burnu klitorisime bastırıyor ve içime girdiğinde ihtiyaçtan titriyorum. Lanet olsun, beni içimden dilliyor. Hareketleri daha da aciliyet kazandıkça ona karşı titriyorum, çünkü benim için ne kadar aç olduğunu seviyorum. Dili tekrar klitorisime doğru kayarken R'jaal inliyor ve sonra geriye doğru düşerken bile beni öne doğru çekiyor. Boğuk bir feryatla yere yığılıyorum ve zavallı adamı amımla boğuyorum. "Özür dilerim!"

Açgözlü vahşi bir hayvan gibi, R'jaal birbirine dolanmış bedenlerimizi ters çeviriyor ve sonra sırtüstü yatıyorum, bacaklarım havada ve o yine klitorisimi yalayıp emiyor. Parmaklarıyla kıvrımlarımı okşuyor ve sonra içime giriyor, bedenime doğru aceleyle itiyor. Ona karşı eğiliyorum, çünkü bunun daha iyi hissettirmesinin mümkün olmadığını düşünüyordum, ama açıkça yanılıyorum. Bu akıllara durgunluk veren bir şey ve o klitorisimi dillerken ve parmaklarını ateşime sokarken ben boşalmak için çıldırarak yüzüne karşı sallanıyorum.

Boğuk bir çığlıkla doruğa ulaşıyorum, klitorisimi ve amımı çalıştırmaya devam ederken boynuzlarına yapışıyorum, orgazm o kadar uzun sürüyor ki ayak parmaklarım kıvrılıyor, ciğerlerim ağrıyor ve yıldızlar gözlerimin önünde dans ediyor. Kalçalarımı sıkarak onun aç ağzını uzaklaştırıyorum ve amımı avuçlayarak onu koruyorum. Eğer yapmazsam, beni saatlerce yemeye devam edebilir ve ben çok hassasım.

R'jaal inliyor, kalçalarını ayırıyor ve parmaklarını ağılıkla yalıyor. Sadece birimizin boşaldığı açık ve benimki sakinleşirken onun daha yüksek sesle mırıldandığına yemin edebilirim. Yine de, nefesimi tuttuğumda bile, o garip, özlem dolu ağılık her zamanki gibi güçlü bir şekilde geri dönüyor. Gelgit gibi, dışarı çıkıyor ve geçici bir rahatlama sağlıyor ama sonra tekrar geri geliyor. "Hâlâ muhtacım, R'jaal. İlk başta sadece içimdeki sürtüğü kucakladığımı sanıyordum ama şimdi endişeliyim. Bu neden yeterli olmadı? Benim neyim var böyle?"

"Seni tekrar boşaltmama izin ver," diye ısrar ediyor, kalçamın iç kısmını ısıtıyor. "Seni daha iyi hissettireceğim."

Dikkatini çekmek için boynuzlarını tutup çekiyorum. "Ne oldu? Bana *neler oluyor*, R'jaal?"

Yüzüme bakmak için vücudumda ilerliyor ve kalçasını benimkinin arasına bastırıyor. Parmakları çenemi kavırıyor ve sonra beni öpüyor, dili benimkine değiyor ve tadı am gibi. "Sen benimsin. Olan şey bu." Beni tekrar öpüyor ve ben ona sarıldığımda eli aşağı iniyor ve kalçalarımın arasına kayıyor. Beni öperken bile şiddetli, küçük hareketlerle klitorisimin etrafında dönmeye başlıyor. "Sana eşim olduğunu söylediğim zamanı hatırlıyor musun? Yalan söylemedim. Sen *benimsin*, R'slind."

Kalçalarım sarsılıyor ve parmaklarına karşı sallanıyorum, çünkü lanet olsun, gerçekten tekrar boşalacağım. Becerikli parmaklarıyla amımı işlerken kalçalarımı iyice açıyorum, ağız benimkini fethediyor.

"Senin için mevsimler ve mevsimler bekledim," diye mırıldanıyor beni başka bir doruğa doğru kıskırtırken. "Ve sen her yalnız geceye değdin. Kollarımda ne kadar güzel olduğuna, seni ne kadar iyi hissettirdiğime bak. Vücudun benim olduğunu biliyor. Kalbin benim olduğunu biliyor. Amin bana ait olduğunu biliyor. Seni tatmin etmeme izin ver, çünkü ben bunu yapmak için yaratılmışım, dostum."

Göbeğime kadar okşuyor ve parmaklarını içime daldırıyor ve ben amımın ne kadar ıslak olduğundan utanıyorum ve tahrik oluyorum. Beni parmaklarıyla sikerken vücudum aç, ıslak sesler çıkarıyor ve sonra tüm o ıslaklığı klitorisime geri çekiyor ve tekrar daire çizerek beni sınırın ötesine itiyor.

İkinci kez boşaldığımda, öpücüğüyle boğuklaşan bir çığlık atıyorum ve yemin ederim R'jaal akıl sağlığımdan geriye kalanları yiyip bitiriyor... ve ben bundan memnunum. En korkutucu kısmı da bu. Bu sefer ben boşaldıktan sonra R'jaal sikini tutup kalçama sürtüyor, ıslak başı tenimde bir iz bırakıyor. "R'slind..."

Ne sorduğunu biliyorum. "Üzerime gelmek mi istiyorsun?"

"İşaretle seni," diye hırlıyor, burnunu benimkine sürtüyor. "Böylece benim olduğumu bilecekler. Böylece hiçbir soru kalmayacak. Her yerinde kokumu alacaklar."

Bu kesinlikle barbarca... ama yine de iç gıcıklayıcı. Set'nef ve kardeşinin benim kime ait olduğum konusunda hiçbir yanılsaması olmadığına eminim; günlerdir R'jaal ve sihirli dilinin üzerinde utanmadan sürünüyorum. Biraz meni neyi değiştirecek ki?

Ben de kalçalarımı iki yana açıp aramıza uzandım ve bakması için kızarmış kıvrımlarımı açtım. "Beni... burada mı boyamak istiyorsun?"

Çıkardığı boğuk hayret sesi şimdiye kadar duyduğum en güzel şey. Nefes nefese kalıyor ve sikini okşuyor, başını kalçamın iç kısmında gezdiriyor ve sonra ıslak amımın üzerinde gezdiriyor - ve sonra boşalıyor, amımın ve kalçamın iç kısmının her tarafına sıcak tohumlar fışkırtıyor. Bunu yaparken yüzündeki ifade o kadar yoğun ki, bu anı her zaman için ezberlediğinden şüpheleniyorum. Ve sonunda yere yığıldığında, başı benimkine yaslanmış, alnı benimkine bastırılmış, zevkle gülümsüyorum.

Eli benimkini örtüyor ve sonra parmaklarımızı bacaklarımın arasında yarattığı karmaşanın içinden geçirip kıvrımlarımı onunla kaplıyor. Dokunuşuna karşı kıpırdanıyorum, çünkü şu anda biraz fazla hassasım. "R'slind'im," diye mırıldanıyor. "Eşim."

"Oğlum, hızlı hareket ediyorsun." Omzunu okşadım. "Duyarlılığını takdir etsem ve o an için seksi olsa da... o köprüyü birkaç hafta sonra geçelim, olur mu? Hatta aylar sonra. Önce bir kıza neler olup bittiğini anlaması için zaman ver."

Ve eve nasıl gideceğimi.

R'jaal sessiz ve eminim duygularını incitmişimdir.

Parmaklarımı kolunda gezdiriyorum, çünkü ona dokunmadan duramıyorum. Bu bende saplantılı bir ihtiyaç gibi. "Senden hoşlanmadığımdan değil, R'jaal. Seviyorum. Senden çok hoşlanıyorum. Ama şu anda çok şey oluyor ve geleceğin nasıl görüneceğini bilmeden bir taahhütte bulunamam." Hayal kırıklığına uğramış bir gülümsemeyle idare ediyorum. "Açıkçası sana nerede olduğumu ya da soyadımın ne olduğunu bile söyleyemem."

Yüzümü inceliyor. "Seni üzmem R'slind, ama buna çoktan karar verildi."

"Kim karar verdi? Çünkü kimse bana sormadı." Dirseklerimin üzerinde doğrulup kaşlarımı çatıyorum. Bir kavga başlatmak istemiyorum. Üzerimdeki tek giysi belime kadar sokulmuşken ve yayılmış bacaklarım şu anda

döllerle kaplıydı. "Neden bana söylemediğin bir şeyler varmış gibi hissediyorum?"

Oturmama yardım etmek için elini uzatıyor ama ben görmezden geliyorum. R'jaal da oturuyor, yüzünde sıkıntılı bir ifade var. "Sana söylemek istemediğimden değil. Zaten omuzlarına yığılmış çok fazla sorun vardı. Görünürde hiçbir khui olmadan öleceğini bilmek-"

"Bekle, ne? *Ölüyor* muyum?" Elim boğazıma gidiyor, gözlerim dehşetle irileşiyor.

"Hayır! Artık değil," diyor, sanki bu beni daha iyi hissettirecekmiş gibi. "Artık yaşayacağın kesin, bu yüzden sana her şeyi anlatıyorum."

Kafam karışmış bir şekilde başımı sallıyorum. "Ne demek istiyorsun, artık yaşayacağımı biliyor musun? Ne değişti?"

"Bu khui," diyor, ses tonu sabırlı. Bana bakışı, bunun benim için açık olması gerektiğini söylüyor, ama ben boşluğa düşüyorum. Bu da sahip olmam gereken ama sahip olmadığım anılardan biri mi?

Bu düşünce beni soğuk terler dökmeye itiyor. "Bana khui'nin ne olduğunu yavaşça açıklayabilir misin? Çünkü neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok ve korkmaya başlıyorum."

"Seni korkutmak istemem." Sesi nazik ve elimi tutup güven verici bir şekilde sıkıyor. Nedense bu beni daha iyi hissettiriyor ve elimi onunkine bırakıyorum. "Mavi solucanı sorduğunu hatırlıyor musun? Seni kestiğimi söylediğin zaman? Rüyanda görmedin. Seni ben kestim. Khui'nin yeni bir yuvaya ihtiyacı vardı, o yüzden içine girdi."

İçime mi gömüldü? Tekrar boğazımı sıktım, dehşete kapıldım. "Eğer beni kestiysen, nereye gitti? Bir çizim bile yok."

"Khui onu iyileştirdi. Seninki güçlü ve sağlıklı." Bana gülümsüyor, belli ki bundan memnun, içimdeki oyucunun güçlü olmasından.

Kendimi baygın hissediyorum. Elini sıkıca kavıyorum, diğeri boğazımda çünkü incilerim olsaydı şu anda onları sıkıyor olurum. "İçime tam olarak ne girdi?"

"Bu bir khui." Sanki açıklamakta zorlanıyormuş gibi yüzündeki ifade yeniden şaşkınlaşıyor. "Bu bir...khui. Bu gezegende yaşayan her şeyin içinde var."

Beynim umutsuzca boşlukları doldurmaya çalışıyor. Karbon dünyada yaşayan her şeyin içinde. Suda da. Belki de karbon bazlıdır? Ama ben

kafamda o parlayan, kıpırdayan şeyin zihinsel görüntülerini görüyordum. "O... canlı mı?"

"Oh evet."

Oh,
iğrenç.

"Sizin içinizde, birlikte uyum içinde yaşıyor."

Kusacağım. Boğazım düğümleniyor ve boğuk bir sesle, dehşet içinde, "*Parazit* gibi mi?" diyebiliyorum.

Gözleri heyecanla parlıyor. "Evet, bu mükemmel bir kelime!" Öğürmemeye aldırmadan devam ediyor. "Vücudunuzu güçlü ve kuvvetli yapar. Dışarıda hava sıcak olmasa bile sizi sıcak hissettirir. Gözlerinize şu anda bile parlayan parlak mavi hayatı veriyor. Ve..." Sesi ciddi bir notaya düşüyor. "O senin için eşini seçer. Biz birbirimiz için seçildik."

Bekle, ne? Parazit ruh eşleri mi? Böyle bir hikayesi olan bir fanfic'i *asla* okumam.

R'jaal'ın yüzündeki ifade özlem dolu ve yüzüme tekrar nazikçe dokunuyor, bana sanki dünyadaki en değerli şeymişim gibi bakıyor. "Her zaman yalnız olacağımı sanıyordum, R'slind'im. Mevsimler hiçbir yankı uyandırmadan geçip gitti ve ben bunun benim için asla gerçekleşmeyeceğinden endişelendim. Şimdi sen buradasın ve görüyorum ki ben sadece mükemmel dişiye bekliyordum. Ve şimdi sen buradasın."

Bu gurur verici. Tabii ki gururlandım. R'jaal'dan, garip, sadık koruyucumdan, onunla tanıştığımndan beri etkileniyorum. Sorun bu değil. Sadece bir parazitin onun eşim olmasıyla ne ilgisi olduğunu anlamıyorum. "Bana şu çiftleşme olayını açıkla mısın? Hâlâ anlamıyorum. Senin olduğumu nasıl anladın? Kaçırdığım bariz bir işaret mi var? Beni gösteren büyük bir ok... Ne?"

"Bu şarkı."

Elimi sallayarak devam etmesi gerektiğini belirtiyorum. "Hâlâ kayıp."

R'jaal bir yumruğunu göğsünün ortasına bastırıyor. "Bir khui sadece eş için şarkı söyler. Bu şarkıya rezonans denir. Birbirimize şarkı söyleriz ve bu şarkı bizi birbirimizle çiftleşmeye teşvik eder."

Şarkı. Elini kalbinin üzerine
koymasını. Bekle...mırıldanması mı?

Bariz bir şeyi kaçırıyor olabilirim diye elimi göğsüne, tam onunkinin olduğu yere koyuyorum ama hissettiğim tek şey her zaman var olan, ısrarlı mırıltısı. Düşündüm de, hafif bir mırıltısı olan bir şarkıya benziyor.

Kalp atışını sarsmak yerine bir şekilde güçlendiren temposuna. "*Bu* senin şarkın mı? Bunu sordum ve sen de doğal olduğunu söyledin!"

"Bu doğaldır. Rezonanstan daha doğal bir şey yoktur."

Ona bakakaldım. "Sen ciddi misin? Bu tamamen hileli bir cevap!"

"Seni bir anda çok fazla endişelendirmek istemedim, R'slind. Seni koruyorum."

Pislik! Korunmaya ihtiyacım olmadığını haykırmak istiyorum... ama değil mi? Buraya geldiğimden beri beni koruyor. Beni sıcak tuttu. Beni güvende tuttu. Eğer R'jaal olmasaydı, o deli sürgün adam yemeğime sıçmak yerine muhtemelen bana saldıracaktı. Haklı olmasından nefret ediyorum, çünkü buraya geldiğimden beri tam bir çaresizlik içindeyim ve bunun yakın zamanda değişeceğini de sanmıyorum.

Elimi onunkinden çekiyorum, yüzündeki kederli ifadeyi görmezden gelmeye çalışıyorum. Boku yediğini biliyor. "Biraz zamana ihtiyacım var."

"Bekleyeceğim." R'jaal'ın sesi yumuşar. "Senin için sonsuza dek beklerim, R'slind'im."

"Seksi ve sadık olmayı bırak," diye çıkışıyorum ona, çaresiz ve hüsrana uğramış hissederek. "Kızgınım ve duygularımla başa çıkmam gerekiyor ve sana ilgi duymak sağlıklı düşünmeme yardımcı olmuyor."

Parlıyor. "Benim seksi ve sadık olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Tabii ki seksisin! Tanıştığımızdan beri birbirimizin üzerinde değil miydik-" Nefesim kesiliyor, ellerim ağzıma doğru uçarken başka bir şeyi fark ediyorum. "Aman Tanrım. Bu yüzden mi bu kadar azmıştık? Mırıldanman mı? İki yabancıнын önünde öpüşüyor olmamız bu yüzden mi umurumda değil?"

R'jaal'ın ifadesi hemen kararır. Kuyruğu sanki onaylamıyormuş gibi yere vuruyor. "Ben onlara mükemmel demezdim."

Kıskançlığı o kadar saçma ki kahkahalara boğuluyorum. "Ne demek istediğimi biliyorsun!"

"Seninle tanıştığım andan beri senin için şarkı söylediğimi biliyorum, R'slind." Bana ciddi ve özlem dolu bir bakış attı. "Şimdiye kadar şarkı söylememiş olabilirsin ama khi'im seni gördüğüm anda eşimi tanıdı. Bundan pişman değilim. Seni rahat ettirmek ve korumak için elimden geleni yaptım ama rezonans için özür dilemeyeceğim. İstedğim her şey buyken olmaz. Sen benimsin ve ben de seninim anlamına geldiğinde değil."

Yüzümü ellerimin arasına gömdüm. Bunu kabullenmek *çok* zor. "Bunu hazmetmem gerek."

"Neden?"

"Ne demek neden?" Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Normalde seks delisi bir manyak gibi davrandığımı mı düşünüyorsun? Günlerdir bana ne olduğunu merak ediyorum ve sen bunu biliyordun ama söylemedin. Uyuşturulduğumuzu sanıyordum! Kafama darbe aldığımı sandım! Ve bunca zamandır bana mırıldandığın için olduğunu biliyor muydun? Sana güvenmemi söylemiştin, hatırladın mı? Ama buna nasıl güvenebilirim?"

İrkildi ve sinirlendiğimi anladım.

"Bu khui şeyini isteyip istemediğimi bile *sormadın*." Ona incinmiş bir bakış attım. "Beni hazırlayabilirdin. Bunun ne kadar sarsıcı olduğunu biliyor musun?"

Sanki bir köpek yavrusunu tekmeliyor gibiyim. R'jaal'ın ifadesi üzgünleşiyor, sanki beni hayal kırıklığına uğratmış ve bundan nefret ediyormuş gibi. "Senin için en iyisini yaptığımı sanıyordum, dostum. Sadece seni korumayı düşünmüştüm. Özür dilerim."

Boğazımda bir düğümle başımı sallıyorum. R'jaal'dan nefret edemem çünkü o haklı. Yaptığı her şeyin benim iyiliğim için olduğunu biliyorum. Hoşuma gitmese de, kötü niyetle bir şeyleri sakladığını sanmıyorum, sadece doğru olanın bu olduğunu düşündüğü için. Sadece şu anda üzerime o kadar çok yük bindiriyor ki tüm bunlarla mücadele ediyorum.

"Khui'yi sormadım çünkü senin için bir tane bulduğumuza sevinmiştim," diye devam ediyor, kelimeleri dikkatle seçiyormuş gibi yavaş. "Ve sormadım çünkü hayır diyemezsin, R'slind. Bu dünyada yaşayan herkesin bir khui'si olmalı. Hayatta kalmak için gereklidir."

Göğsüme dokunuyorum, şu anda bile gümbürdüyor ve titreşiyor. O buna şarkı söylemek diyor. "İşte bu kadar. *Buranın* neresi olduğunu bilmiyorum ve kalmak istemediğimden eminim. Eve gitmek istiyorum."

Şu anda "ev" in nerede olduğunu bilmiyorum ve bu da beni korkutuyor. Bu khui şeyi anıları da mı yiyor? Bu yüzden mi önemli şeyleri hatırlayamıyorum? Fark etmez, evim her neredeyse bu korkunç, dondurucu soğuktaki mağaralardan daha iyi olmalı.

Artık dondurucu soğukta değiller. Yine de hala berbatlar. R'jaal sessiz.

"Khui'mi çıkarmama yardım eder misin?" Ona soruyorum.

"Bu yapılamaz. O artık kalbinin içinde yaşıyor. Onu çıkarmak ölüme neden olmak demektir. Bu dünya artık senin evin." Hüzünlü ifadesi devam ediyor. "Üzgünüm R'slind, ama senin evin artık benim yanımda."

"Hayır," diyorum sakince, her ne kadar içim paniklemeye başlasa da. "Yüzeye çıktığımızda eve gideceğim. Buraya garip bir kapsülle geldim ve eminim

O kapsüle geri dönüp eve gidebilirim. Bir şekilde. Henüz nasıl olacağından emin değilim ama bunun mümkün olduğunu biliyorum. Olmak zorunda."

"R'slind." Sesi nazik, ifadesi tereddütlü. "Buradan kimse evine gidemez."

"Nedir bu, kara delik mi?" Sinirle gülüyorum. "Tabii ki insanlar evlerine gider. Buraya bir şekilde gelmem gerekiyordu. Bu da bir dönüş yolu olmasına neden oluyor."

R'jaal sadece beni izliyor, yüzü asık. "Seni incitmeye çalışmıyorum. Seni incitmemek için her şeyi yaparım. Sana gerçeği söylüyorum."

Boğazımdaki düğüm büyüyor. Ayağa kalkıyorum, bacaklarım titriyor, göğsüm hala bir pislik gibi mırıldanıyor. "Lütfen şu anda benimle konuşmayı kes. Başka bir şey duymak istemiyorum."

Başka bir şeye dayanabileceğimi sanmıyorum.

On sekiz

R'JAAL

I Tünellerde R'slind'ın birkaç adım arkasında yürüyorum ve kalbim ağırlaşıyor. Ağlıyordu ve bir süredir ağlıyordu. Tohumumu tuniğiyle teninden silerken ağladı. R'slind'a yetiştiğimizde ağladı.

Kardeşlerden biri gözlerinin artık ne kadar parlak olduğunu söylediğinde daha çok ağladı.

Kendimi en kötü arkadaş gibi hissediyorum, çünkü onun ağlamasının sebebi benim.

Gerçeği öğrenmekten mutlu olmayacağını biliyordum ama eğer güvende ve sağlıklıysa ve khui yokluğundan ölme ihtimali yoksa bununla başa çıkabileceğimi düşündüm. Onu korudum çünkü endişelenmesini istemedim... ama belki de bunu yapmamalıydım. Belki de ona ilk günden gerçeği söylemeliydim.

Tek istediğim onun için işleri kolaylaştırmaktı.

Yürürken burnunu çekiyor, yanaklarını siliyor ve onun yıkımı kalbimi parçalıyor. Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Onun için cevaplarım ya da ona umut verecek bir şeyler söylemek istiyorum. Bunu yapamamak beni rahatsız ediyor. R'slind'ın burada mahsur kaldığını fark ettiğinde ne kadar üzüleceğini düşünmeliydim. Diğer hyoo-adamlar gezegenlerinin yok edildiğini öğrendiklerinde bol bol gözyaşı dökmediler mi?

Ben... Ben ona bu kısmı söylemedim. Benden nefret ediyor ama yine de koşup ona söylesem mi diye düşünüyorum. Onun bilmediği o kadar çok şey biliyorum ki, ondan bir şeyler sakladığımı düşünmesini istemiyorum. İyi bir eş sır saklamaz.

Yine de ona doğru koşup dünyasının sonunu ilan etmenin de iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum. O zaten üzgünken olmaz. Birine gezegeninin yok edildiğini söylemek için ne zaman iyi bir zaman olacağını bilmiyorum ve bunun için acı çekiyorum.

Set'nef bize, "Çok uzak değil," diyor.

"Yüzeye mi?" R'slind sorar. Ona boş boş baktıklarında, başının üstünü işaret eder. "Dışarıya mı? Soğuk bir yere mi?" Sahte bir şekilde titriyor.

"Dışarıda değil," diye yanıtlıyor Set'nef. "Neredeyse kehanete vardık. Bu tünelin hemen aşağısında, sonra bir kez daha tırmanacağız."

Tırmanmak mı? Yine mi? Bu sefer R'slind'ı taşıyacağım. Henüz tohumumun kokusunu ve onun uyarılmışlığını teninde taşıyor. Göğsü benimkine şarkı söylüyor.

Kızgın olması umurumda değil, ona benden başka kimse dokunamaz.

Sanki sessizce anlaşmışsınız gibi, R'slind bana dönüyor ve endişeli bir bakış atıyor. Ona başımı salladım. "Seni ben taşıyacağım."

"Ben sormadım."

"Biliyorum. Teklif etmiyorum. Seni taşıyacağımı söylüyorum."

Yüzünü buruşturuyor. "Taşınmaktan çok yoruldu," diyor ve bana ayak uydurmak için adımlarını yavaşlatıyor. "Ama sanırım diğer her şeyde olduğu gibi bunu da seçme şansım yok."

"Hâlâ iyileşme sürecindesin. Benden nefret etsen bile güvende olmanı tercih ederim."

Yüz ifadesi yumuşuyor ve hayat dolu parlak gözleriyle bana öyle bir bakıyor ki, hem khui'sinin bu kadar güçlü olmasından gurur duyuyorum hem de aramızdaki ilişkinin bu hale gelmesinden dolayı hayal kırıklığına uğruyorum. "Senden nefret etmiyorum, R'jaal. Ben sadece... bu çok fazla. Kafamı toparlamaya çalışıyorum."

Bu sözler bana anlamsız geliyor ama yine de onu memnun etmeye çalışıyorum. "Daha fazla kürk aldığımızda, istersen başını senin için sarabilirim."

"Bu çok garip. Ve tatlı. Teşekkür ederim."

Asma benzeri yosunlarla kaplı bir başka dik duvara varıyoruz, ama bu seferki bir önceki kadar uzun değil. Bu sefer Tal'nef dönüp ellerinden birini R'slind'a doğru uzattığında onu kenara itiyorum. "Benim dişimi. Onu ben taşıyacağım."

Omuz silkiyor. "Zirvede görüşürüz o zaman."

İki ata uçuşundan yukarı tırmanırken, R'slind'a dönüyorum. "Bacaklarını bana dola."

Dudaklarını büzüyor. "Buna bayılıyorsun, değil mi?" "Tal'nefi geri çağırayım mı?"

R'slind'ın yüzü kızarır. "Tanrım, hayır."

Kollarını açarak bana doğru hareket ediyor ve ben de onu kendime doğru çekerek meme uçlarını göğsüme bastırıyorum. Ortak rezonans şarkılarımız yüksek ve güçlü ve ben ona bakıyorum, duygularımın yüzümde görünmesine izin veriyorum. Ona ne kadar değer verdiğimi. Benim için ne kadar önemli olduğunu. Onun içinde olduğu bir dünya nasıl da tamamlanmış oluyor.

Ama sonra bacaklarını bana doluyor ve her şeyi unutuyorum. İnledim, arka tarafını kavradım ve sıcak amını çıplaklığıma bastırdım.

Teni. Bir el mesafesi daha ve kendimi onun içine itebilir, derinliklerine batabilir ve eşimi talep edebilirdim-

R'slind şok olmuş bir şekilde soluk soluğa kalıyor ve vücudunun benimkine karşı titrediğini hissediyorum. Gözlerimiz bir kez daha buluşuyor ve buranın doğru yer olmadığını anlıyorum.

Eşimi aldığım da, o an çok özel olacak. Sezondan sezona beklediğim her şey olacak. İki kişinin her hareketimizi izlediği, duvara karşı hızlı bir kızışma olmayacak.

"Bana tutun," diye bağırma yı başarıyorum.

"Bu bir hata," diye inliyor R'slind, bana yapışarak. "Belki de diğerlerine sormalıyız-"

"Hayır," diye homurdanıyorum ve bu düşünce beni öfkeliendiriyor. Benden başka kimse R'slind'a bu şekilde dokunamaz. O bir daha böyle bir şey teklif edemeden tırmanmaya başlıyorum.

Geçen sefer uçurum o kadar dik ve yüksekti ki kendimi Büyük Sigara Dağı'na tırmanıyormuş gibi hissettim. Bu sefer uçurum o kadar yüksek değil ve farkına varmadan tepeye ulaşıyorum. R'slind kollarını sıkıca bana dolamış, bacakları titriyor ve onu yere bırakıp inişte etrafa bir göz atarken sırtını okşuyorum.

Daha fazla mantar görmek beni şaşırtmadı, ancak bunlar sanki bilerek oraya konmuş gibi sıralar halinde büyüyor. Yosun da var ve görünen her yüzeyden sarkıyor. Suyu şırıl şırıl akan küçük bir dere ve hatta meyve mağarasındaki kırmızı meyvelere sahip tanıdık bir asma var. Bunların hiçbir i beni şaşırtmadı.

Beni şaşırtan şey, bir kulübenin deri çatısını delen bir parmak gibi, yukarıdaki kayadan içeri doğru itilen bir tür büyük, gri kapsül olmasıdır. Bu kapsülden gelen bir tür ışık kaynağı, doğal olmayan bir şekilde parlak. Yüzeye ulaşmadığımızı hemen anlıyorum - çok parlak ve tuhaf, tıpkı meyve mağarasındaki ışık gibi.

Tuhaf kapsülün her tarafına boyalarla desenler çizilmiş ve bir tarafı çiçek gibi açılmış, sert, parlak taşı soyularak içindeki bağırsaklar ortaya çıkarılmış. Uzun kapsülün uzak tarafından bir kadın yaklaşıyor. Bize yaklaşıırken düzinelerce boncuğun vuruşuyla şingirdayan saçaklı bir asa taşıyor ve yelesi yüzünden geriye çekilerek diğer iki Atayla aynı tuhaf özellikleri ortaya çıkarıyor.

Erkekler e "Kahine hoş geldiniz," dedikten sonra sessiz bir şaşkınlıkla bana ve R'slind'a baktı. "Oh."

Oh, gerçekten. Burada tek başına bir kadın gördüğüme şaşırdım, tıpkı bize doğru bakan garip taş parmağı gördüğüme şaşırdığım gibi. R'slind ona bakıyor ve bunu yaparken kolumu sıkıca kavlıyor. Dönüp bana anlamlı bir bakış atıyor ve tekrar yalnız kaldığımızda bana söyleyecek çok şeyi olacağını biliyorum.

"Elimizde bir gizem var Noj'me," diyor Tal'nef bizi işaret ederek. "İnsanların mağaralarında yabancılar ortaya çıktı."

"Aslında çalınmıştık," diye mırıldandı R'slind, bana yaklaşıp. "Ama kim sayıyor ki, değil mi?"

"Belki de Tal'nef'in haberi yoktur," diye yatıştırıyorum. "Kardeşinin bunu onunla paylaşmadığından şüpheleniyorum."

"Şu kelimeler," diyor Noj'me, bizi göstererek. "Bu kelimeleri biliyorum. Bana bir dakika verin." Gözlerini kapatıyor, düşünüyor ve sonra benim dilimde konuşmaya çalışıyor. "Seni selamlıyorum. Sakh konuşması. Evet?"

Herkes dönüp bana bakıyor.

"Benim dilimi mi konuşuyorsun?" R'slind ile bakışarak soruyorum.

Noj'me iki elini heyecanla çırpıyor, üçüncü eliyle tavandaki taş parmağı işaret ediyor. "İyi konuşamıyorsun," diyor coşkuyla. "Pratik yok! Kahin bana yabancıların sözlerini öğretiyor, evet. Tüm görevliler kahin sözcüklerini öğrenir."

"Beni anlıyor musun?" R'slind insan dilinde sorar.

Kadın başını sallıyor, yüzünde bir şaşkınlık ifadesi var. "Sadece kehanet sözleri." Noj'me bana yaklaşıyor, kokusu mantar ve meyve kokusuna karşı narin ve ben onun yapısını yetişkin sa-khui dişisi F'rl'i'ninkiyle karşılaştırıyorum. Noj'me'nin omuzları daha geniş, memeleri bir sa-khui'den daha büyük ve daha belirgin. Ancak o kadar uzun değildir ve F'rl'i'nin kendinden emin avcı hareketlerine sahip değildir. Yine de onda görülmesi büyüleyici bir güzellik vardır. Halkının erkekleri güçlü ve vahşidir ama fazladan uzuvlarına ve ağır kuyruğuna rağmen dişisinde bir incelik vardır. Onlar gibi giyinir, ancak oyma boncuklu birkaç kalın kolye takar.

"Sözlerimi nereden biliyorsun?" Ona soruyorum.

R'slind huffs. "Çok açık değil mi? Onları uzay gemisinden aldı."

On dokuz

ROSALIND

S Burada dişi bir uzaylı var.
Umursamamalıyım.
Kendime kesinlikle umursamamam *gerektiğini* söylüyorum. Eğer bu özel solucan şeyi

R'jaal benim, ben de onun. Tavandan çıkan uzaylı teknolojisine ve bu insanların onu bir tür kehanet olarak görmesine daha fazla odaklanmalıyım.

Ama ben öyle değilim. Yeni yabancı Noj'me'nin -yumuşak gümüşü sarı saçları ve üstsüz memeleriyle- erkeğime ilgi dolu bakışlar atmasına sinirleniyorum. Bu lanet parazit beynimi etkiliyor, çünkü partiye başka bir kadının gelmesinin harika olduğunu düşünmeliyim. Bunun yerine, her zamankinden daha fazla mırıldanıyorum ve R'jaal'ın önüne geçip ona baktığı için tıslamak istiyorum.

"Sen yabancı mısın?" diye soruyor R'jaal, bir adım daha atarak. Gözleri hevesle parlıyor ve daha önce onun gibi birini hiç görmediğı ve öğrenmek istediğı çok açık. İçimdeki kütüphaneci bunu anlıyor.

Kadın tarafım bunu yapmıyor ve R'jaal'ın koluna sıkıca tutunuyorum.

Set'nef gerginliğı hissetmiş gibi Noj'me'ye yaklaşıyor. Bir elini onun omzuna koyuyor ve başını sallıyor. "Dikkatli ol. Zararsız görünüyorlar ama birbirleriyle rezonansa giriyorlar. Bu onları öngörülemez hale getirebilir."

Bizden korkuyorlar mı? Bu ironiye gülmek istiyorum... her ne kadar kısa bir süre için başka bir kadına hırlamayı düşünmüş olsam da. Belki de haksız değildir.

Noj'me'nin ifadesi düşüyor ve bir adım geri atıyor. "İkinizi de rahatsız etmek istememiştim," diyor eliyle işaret ederek. "Sadece öğrenmek istedim. Özürlerimi kabul edin."

şimdi kendimi gerçekten bir pislik gibi hissediyorum. Set'nef'in lanetlendiğimi düşündükleri için bizi hapsetmeye çalışan insanlarındansa Noj'me'nin parlak gözlü hayranlığını tercih ederim... ya da yemeğimize boşaltıp bizi mantar kertenkelelerine öldürtmeye çalışan Kin'far pisliliğini.

"Ben Uzun Boynuz klanından R'jaal." Dönüyor ve sadece aşırı gurur olarak tanımlanabilecek bir bakışla beni gösteriyor. "Bu Berry-And R'slind ve o da benim hyoo-man eşim."

"Oh! Büyüleyici!" Noj'me bizi izliyor, R'jaal'ın sözlerini anlamaya çalışırken bakışları bir ileri bir geri gidip geliyor. "Ben Görevli Noj'me. Burada yaşıyorum ve kahinle ilgileniyorum. Bu halkım arasında onurlu bir pozisyon ve kahinin sözlerini çabucak öğrenebildiğim için seçildim. Yine de yalnız bir pozisyon. Hepinizin burada olmasına çok sevindim."

"Belki yüzeye geri dönmemize yardım edebilir," diye mırıldanıyorum R'jaal'a. "Biz... yüzeye geri dönüyoruz, değil mi?"

İngilizce konuşarak bana başını sallıyor. "Evet. Seni halkıma geri götürmek istiyorum. Evime."

"Başka bir dil," diye fısıldıyor Noj'me, konuşmamızı izlerken. "Ve bilmediğim bir dil. Ondan farklı bir halk olduğu çok açık. Şu anda yukarıda kaç kişi var?" Set'nefe dönüyor. "Bu yüzden mi kâhini aradın?"

"Çok fazla sorumuz var," diyor. "Ve kahinin şefi tatmin edecek cevaplar vereceğini umuyoruz."

Noj'me heyecandan kıpır kıpır oluyor. "Evet! Elbette. Gelin ve hepiniz oturun. Çay yapacağım ve kahinin meyvelerinden ziyafet çekeceğiz. Onun cömertliğini paylaşacağız ve belki de sorularınızı yanıtlayabileceğiz." Ellerini sallayarak bizi ileriye doğru yönlendirdi. "Gelin, gelin, ateşimizin başında otururken kahinin onur konukları olacaksınız."

Uzaylı kadın bizi ileriye doğru yönlendiriyor ve grubumuzu, insan gözlerime mağaranın tavanına çarpmış kırık bir uzay gemisi gibi görünen kalıntıların arkasına götürüyor. Kanatları olmayan küçük bir uçak büyüklüğünde ve arkasında rahat, küçük bir mesken var. Yosunla kabartılmış ve kertenkele derisiyle kaplanmış bir şilte ve birkaç ev yapımı yastık var. Yatağın arkasında kil çömllekler ve depo gibi görünen üstü kapalı bir alan var. Bir ateş çukuru var ve Noj'me hemen bir yemek tabağı büyüklüğünde kurutulmuş bir mantar kapağına benzeyen bir şey çıkarıp çukurun ortasına koyuyor ve kıvılcım çıkarmak için bir çırpıcı kullanıyor. Birkaç dakika içinde küçük bir ateş yanıyor ve onu mantar kapağıyla aynı kahverengimsi tonda talaşlarla besliyor. Platonun ön tarafındaki kayalık havuzdan fışkıran dereden metal bir kaseyi suyla doldurmasını izliyorum ve sonra aceleyle bize geri dönüyor, suya otlar ekliyor ve hepsini doğrudan alevlerin üzerine koyuyor.

"Kahin bugünü bizim için kaydedecek," diyor heyecanla. "Ziyaretçilerle dolu bir gün gerçekten de iyiye alamet."

"Yani bu iyi bir alamet mi? Bunu öylesine söylemiyorsun değil mi?" Set'nef'in sesi şüpheci geliyor. Ateşin yanında oturuyor, bir çift elini dizlerinin üzerine koymuş, diğer çiftini de göğsünün üzerinde kavuşturmuş. Tal'nef kardeşinden daha az sosyal olmaya meyilli görünüyor, sanki dinlenemiyormuş gibi çıkıntı ile ateşimiz arasında bir ileri bir geri volta atıyor.

R'jaal ateşin yanına oturuyor ve ben yanına oturduğumda bir kolunu belime dolayarak beni kendine çekiyor. Bunun sadece onun khui'si olduğunu biliyorum... ama yine de hoşuma gidiyor.

Noj'me, "Ziyaretçiler bize kehaneti getirdi," diyor. "Ne zaman bir ziyaretçi gelse, değişim getirir. Değişim nasıl iyi bir şey olabilir ki?"

Tamam, Noj'me iyimser biri. Bu hoşuma gitti. Set'nef'in yüzündeki ekşi ifadeden daha iyi, sanki bunların hiçbirine güvenmiyor ve asla güvenmeyecekmış gibi. R'jaal'ın dizine dokunuyorum. "Başka kahinleri var mı yoksa bu tek mi sor."

R'jaal bana başını sallayarak yan tarafımı sıkıyor. "Akıllıca bir gözlem, R'slind'im."

Sözleri beni bu kadar memnun ettiği için kendimden biraz nefret ediyorum.

Noj'me ile konuşuyor ve Noj'me başını sallıyor, bir eliyle kulağını işaret ediyor. "Sadece bir kâhin var. Sen uzandığında... burada... fısıldıyor."

Kulağa garip geliyor. R'jaal'ın koluna dokunuyorum. "Gidip bakabilir miyiz diye sor.

Bu mu?"

Set'nef ve kardeşi, R'jaal sorduğunda pek memnun görünmezler.

Noj'me başını sallıyor. "Evet! Bak. Gör. Dinle."

Çayı unutarak ayağa fırlıyor ve "kahine" doğru ilerliyor. Biz yaklaşırken sanki onu kendi başımıza keşfetmemize izin vermek istiyormuş gibi durmuyor. Elbette daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Metal sanki büyük bir parçadan dökülmüş gibi görünüyor ve yolculuğu sırasında kazınmış olsa da ayna olabilecek kadar parlak kısımları var. Bir yanım yansımama bakıp bir mağarada günlerce ve günlerce zorlandıktan sonra ne kadar korkunç görüldüğümü incelemek istiyor, ama bu muhtemelen iyi bir fikir değil. Yansımamı çok yakından incelemekten kasıtlı olarak kaçınıyorum ve bunun yerine gemiye odaklanıyorum.

Çünkü kesinlikle öyle. Genel şeklini ve içindeki kontrol panellerini tanıyacak kadar çok bilim kurgu romanı gördüm ve yeterince bilim kurgu filmi izledim. Bir çiçek gibi açılan kısım düşündüğüm gibi yırtık değil - bu bir açıklık - bir lensin diyafram açıklığına benziyor, ancak "kapı" açıldığında içe doğru katlanmak yerine dışa doğru itiyor. Uzun bir şey var,

Dikdörtgen şeklindeki yatak, uyandığımda bana rahatsız edici geri dönüşler yaşatan kontrollerin arasına sıkışmış. Benim kapsülüm tam olarak böyle görünmüyordu. Benimkinin her yerinde tüpler vardı, hatta derimin altında bile. -Ve etrafımdaki her yerde ışıklar yanıp sönüyor gibiydi. Yine de panik içinde pek dikkat etmedim.

Yine de kapağını kesinlikle hatırlıyorum ve ilk klavyeli telefonumun açıldığında yaptığı gibi yana doğru hareket ediyordu. Mücevher tepsisi ya da mücadele kutusu gibi, karar verdim. Bu aynı türden değil. Kapının "taç yaprağının" kenarına dokunuyorum ve elimin altında serinlik hissediyorum. Boş boş, buralarda kaç tane uzay gemisi olduğunu merak ediyorum. Düğmeler ve ekranlar garip şekilli ve birkaçı çatlak, ama içinde örümcek ağı ya da toz yok. Tereddütle bir panele dokunuyorum. "Noj'me bununla ilgileniyor olmalı."

"Belki de," diyor R'jaal. Meraklı bir ifadeyle beni izliyor. "Nasıl çalıştığını biliyor musun?"

"Ben mi? Tanrım, hayır. Bu teknoloji sana olduğu kadar bana da garip geliyor." Bir panele dokunuyorum ve evet, yanıt yok. "Bir klavye göremiyorum, olsa bile hangi alfabeyi kullandığını bildiğimden şüpheliyim."

"Kee-bored?" R'jaal görmek için arkama geçiyor, iri bedeni benimkine dayanıyor. Sanki dokunmak otomatikmiş gibi kolumu okşuyor. Onun mırıltısı gürültülü, çılgın bir aciliyete dönüşüyor ve benimkiler o kadar güçlü olmaya başlıyor ki göğüslerim sallanıyormuş gibi hissediyorum.

Noj'me yanımda kıkırdarken bile göğüslerimi sıkıyorum. Evet, sanırım bize gülmesine izin var. Bu mırıldanmalar yüzünden şu anda biraz dağınık durumdayız. Dikkat dağıtıcı da. Tüm bu "kahinlik" durumunu çözmeye çalışmaktan vazgeçip R'jaal'ı almam ve kapsülün içindeki yatağa girmem gerektiğini düşündürüyor.

Ama bu Fanfic Rosalind'in konuşması. "Sadece bir yatak" görüyor ve aklına her türlü sürtükçe fikir geliyor.

Eğiliyorum -muhtemelen kasıtlı olarak kıcımlı R'jaal'ın aletine sürtüyorum, çünkü Fanfic Rosalind vahşi bir şey- ve parmağımı başka bir ekranın üzerinde gezdiriyorum. Bir şey cıvıldadı ve şaşkınlıkla irkildim.

Uzay gemisi tiz bir sesle "Sorunuzu anlayamadım," dedi. "Lütfen tekrar deneyin."

R'jaal ve ben bakışlarımızı değiştirdik. "Senin dilini konuşuyor," diyorum ona. "Belki de sana fısıldayabilmesi için uzanmalısın?"

Başını sallıyor ve o şeyin kokpitine tırmanıyor, iri vücudu benimkine sürtünüyor. Daha da yüksek sesle mırıldanıyorum, göğüslerim jöleden yapılmış gibi sallıyor-

O. O içeri tırmanırken elimi bacağının üzerinde gezdirmekten kendimi alamıyorum, siki sertleşmiş. Bu kadar çıplak (ya da neredeyse çıplak) ve azgın olduğumuz için muhtemelen utanmamız gerekiyor ama ben buna alışıyorum. Ya da belki de umurumda değil.

Fanfic Rosalind tam bir joker.

Formunu yatağa bırakıyor ve yatağın onun için yapılmış gibi görüldüğünü fark etmekten kendimi alamıyorum. Birkaç santim kısa ve belirgin boynuzları tehlikeli bir şekilde kontrollere saplanmaya yakın, ancak yatak onun boyutundaki birine benim gibi birine uyacağından çok daha iyi uyuyor. Arkasına yaslanıp bana bakıyor, eli yakınında olduğumu hissettirmek istercesine sikinin üzerinde bir kez geziniyor ve nefesim kesiliyor.

"Ona ne sormamı istiyorsun?" R'jaal bana bakıyor, bekliyor.

Ben mi? Gerçekten hiçbir fikrim yok. Kokpit-pod-şeyine bakıyorum ve bir soru düşünmeye çalışıyorum. Ona nerede olduğumuzu sorabiliriz ama hiçbir cevap doğru cevap olmayacaktır. Eğer bize Jazz Nine Güneş Sistemi'nin Beep Boop Gezegeni'nde olduğumuzu söylüyorsa, bu benim için yine de bir şey ifade etmiyor, bu yüzden sormak anlamsız. Keşke kütüphanedeyken daha fazla bilim kurgu okusaydım da bir uzay gemisi bilgisayarına ne tür şeyler soracağımı bilseydim, ama elimde hiçbir şey yok. Fanfic fantezilerimi beslemek için *Twilight*'ı yeniden okumakla meşguldüm. Ama R'jaal bana umutla bakıyor, bu yüzden bir şeyler bulmalıyım. "Kütüphanede buna benzer bir hikâyesi olan bir kitap vardı," diye düşündüm, R'jaal'ın çevresine bakarak. "Onu raflarda tutamıyorduk ve bekleme listesi çok kabarıktı. Ama adını hatırlayamıyorum. Ya da ne hakkında olduğunu. Pek yardımcı olamayabilirim." Ona bakıyorum. "Sana bir şey söylüyor mu?"

Başını sallıyor.

"Ona 'Kahin' diye hitap etmeyi deneyin ve sizi duyup duymadığını sorun."

R'jaal seslenecekmiş gibi bir elini ağzına götürdü. "Kahin, burada mısınız?"

Kıkırdamamak için kendimi zor tutuyorum, çünkü elbette bir bilgisayara nasıl hitap edileceğini bilmiyor. O kürk etek giyen bir adam. Bu düşünceyle mırıldanan göğsüm zevkle titriyor ve çıplak vücuduna tekrar bakıyorum. Adamım, muhteşem bir vücudu var. Tüm o sevimli mavi teni, sıkı poposu ve karın kasları ve... Kalçalarımı sıkıca birbirine bastırıyorum.

"Olumlu. Konuşmanız benim için anlaşılır," diyor kapsül. R'jaal'ınkinden farklı bir aksanı var, sanki aynı dil ama daha keskin, kulağa daha sert gelen bir lehçesi. "Sorunuz nedir?"

"Benim kim olduğumu biliyor musun?" diye sorar hemen, büyülenmiş bir halde.

"Sen erkek kromozomlu, değiştirilmiş bir sakh melezeisin. Yakınlardaki bir yerli olan Noj'me'nin personel kayıtlarına sahibim. Sizin ya da diğer üç kişinin personel kayıtları yok. İlave kullanıcıları kaydetmem gerekiyor mu?"

Kaşlarını çattı ve bana baktı. Başımı salladığında, "Evet?" diyor.

"Soru: İnsan kopyası için hangi ismi kaydetmeliyim?"

İnsan... kopya mı? Bu ne anlama geliyor? Anlamaya çalışarak zihnimi yokluyorum. *Battlestar Galactica*'da olduğu gibi insanların yaşadığı başka gezegenler de var mı ve bu yüzden ben insan olarak görünüyorum ama onun aşına olduğu gezegenlerden biri değil miyim?

"Onun adı R'slind," diyor R'jaal. "Diğer erkekler Tal'nef ve Set'nef."

"Kaydedildi."

"Nesin sen?" R'jaal sorar.

"Ben zevk kruvazörü için kaçış kapsülü için kılavuz sistemiyim.

Se Kilahi."

R'jaal bana tekrar baktığında omuz silkiyorum. "Hiç duymadım." "Scape-paahd' nedir?" R'jaal soruyor.

"Kaçış kapsülü, bir felaket durumunda acil durum tahliyesi için tasarlanmış bir araçtır. Bir kaçış kapsülü ile en fazla dört kullanıcı, hasta ana gemiden ayrıldıktan sonra rahatça güvenli bir yere götürülebilir. Talep üzerine tavandan açılabilen ilave ranzalarım var. Onları şimdi konuşlandırıyım mı?"

"Hayır." R'jaal başını sallar. "Hasta geminiz nerede?"

"Bilmiyorum. *Se Kilahi* ile bağlantımı kaybettim. Çarpışma sırasında sistemlerimin çoğu bozuldu. Buna ek olarak, çevre koşullarım da tehlikeye girdi. Bu gemi artık seyahate elverişli değil."

"Neden olmasın?"

"Bilinmeyen hata," diye neşeyle yanıtlıyor. "Tüm sistemleri kapatıp yenilemek ister misiniz?"

Başımı hızlıca sallıyorum. "Buraya nasıl geldiğini sor. Ne zamandır burada olduğunu sor."

R'jaal sorularımı tekrarlıyor.

"Bilinmeyen hata. Tüm sistemleri kapatıp yenilemek ister misiniz?" "Hayır,"

der R'jaal. Sonra yüzünde bir tanıma ifadesi belirir. "Buraya geldiğiniz gemi.

İki güneşi ve iki gezegeni olan bir dünyaya mı geldin?

Aylar mı?"

"Olumlu. Kopan VI'nın iki uydusu var ve bir çift yıldızın yörüngesinde dönüyor."

"Buraya bu gemiyle mi geldin?" R'jaal'a kafam karışmış bir şekilde soruyorum.

Başını iki yana sallar. "Hayır, ama atalarımız yaptı, çok çok nesiller önce. Onların uçan mağarasını gördüm. İçinde bulundum."

Bu noktaya kadar sessiz kalan Noj'me şaşkınlıkla soluk soluğa kalıyor. "Gördün mü? Görebilir miyim?"

"Birkaç günlük mesafede..." Duraklıyor. "Nerede olursak olalım. Yerin üstünde."

Nesillerdir buradaysa beni getiren gemi değildir. Buraya inen birden fazla uzay gemisi olabileceği hiç aklıma gelmemişti. Burası -bu gezegen, Kopan VI- bir çeşit gemi mezarlığı mı? Bu rahatsız edici. "Ona eve nasıl döneceğimizi sor, R'jaal."

Bana başını salladı. "Yüzeyden ne kadar uzaktayız, kâhin?"

"Hesaplamalarım gösteriyor ki, yirmi *naerden daha* az yüzeyden."

R'jaal bir an için hayal kırıklığına uğramış görünüyor.

"*Yaklaştık* mı?" "Ben 'yakın' kelimesini anlamıyorum.

Lütfen açıklayın."

"Buradan nasıl çıkacağız? Bu tünellerden?"

"Sorgu: yerlilerin yaşadığı yeraltı dehlizlerinin bir haritasını mı talep ediyorsunuz? Görüntüleri hem basma hem de yansıtma yeteneğimi kaybettim."

R'jaal tereddüt ediyor, bana bakıyor. "Sözlerini anlamıyorum..."

R'jaal'a başımı salladım. "Biliyorum. Sanırım bize söyleyebilecekleri sınırlı. Bu bir araç, ama daha fazlası değil. Bize işe yarar bir şey söyleyemeyebilir."

Gözlerini kısıyor ve kaşlarını çatarak kırık ekranlara bakıyor. "Orada kaç kişi var? Yerliler mi?"

"Soru: Bu yöne ya da ana yerleşime giden yerlilerin sayısını bilmek ister misiniz?"

R'jaal hemen ayağa kalkar. "Tünellerde başkaları da mı var?"

"Sensörlerime göre başka yaşam formları da bu yöne doğru ilerliyor, evet."

"Onların daha çok yerli olduğunu nereden

biliyorsun?" "Bilmiyorum," diyor kapsül

parlak bir sesle.

Noj'me öne çıkar. "Kahin... bilmeceler konuşuyor, değil mi? Kelimeler anlamsız." Kafa karışıklığını belirtircesine bir elini kulağının yanında sallıyor.

"Çok kelime, az evet."

Noj'me'ye katılmaya başlıyorum. Gemideki bilgisayar bize bazı şeyler söyleyebilir ama aşırı derecede yardımcı olacak bir şey değil. "Belki de onu rahat bırakmalıyız, R'jaal-"

Yüzünde inatçı bir ifade beliriyor, oturduğu yerden kalkıyor ve ölü ekranlardan birine dokunuyor. "Ne olduklarını bilmiyorsanız, insanların bu tarafa gelip gelmediğini nasıl söyleyebilirsiniz?"

"Isı sensörlerim tam kapasite çalışmıyor ve bu nedenle yaşam formlarının var olup olmadığını belirlemenin en kolay yöntemine güvenemiyorum. Bununla birlikte, sonar kabiliyetim hala sağlam, bu yüzden ortakyaşarlar tarafından takip ediliyorum. Her biri konakçısına bağlı olarak benzersiz bir infrasound yayıyor. Bu nedenle, Noj'me, Set'nef ve Tal'nef ile eşleşen birden fazla ortakyaşarı takip ediyorum. Şu anda kendilerinden on üç *naer* ileride olan bir insan ortakyaşar taşıyıcısının eşlik ettiği yalnız bir yerli ortakyaşar taşıyıcısının peşinde görünüyorlar."

R'jaal homurdanıyor, anında tetikte (ve seksi). "T'ia. Kaçmış. Bu tarafa mı geliyorlar?"

"Yapay meyve bahçesinin yakınındaki bir yüzey tüneline doğru gidiyorlar." Ayağa fırlar. "Or-char? Or-char nedir?"

"Ağaçlar," diyorum. "Bitkiler. Bir bahçe. Doğal olarak oluşmamış. Yakınlarda böyle bir şey var mı?"

R'jaal başıyla onaylıyor ve kapsülden çıkıyor. Elimi tutuyor ve kardeşiyle birlikte ateşin başında bekleyen Set'nef'in yanına koşuyor. "Gitmeliyiz. T'ia'nın yardımımıza ihtiyacı olabilir, özellikle de takip ediliyorlarsa."

Set'nef yüzünde şüpheli bir ifadeyle bize bakıyor. "Sözlerinizi anlamıyorum. Noj'me, o ne diyor?"

Kadın yanımda durmak için hareket etti. "Kahin bir dişinin kaçtığını söyledi. Yasak bahçelere gidiyorlarmış. Yeni arkadaşın oraya gitmek istiyor. Bizi götürecek misin?"

"Takip edilecekler." Set'nef hoşnutsuz görünüyor. "Eğer düşündüğüm kadınsa, şef onun kendi isteğiyle gitmesine izin vermeyecektir."

Noj'me sadece "Evet," diyor.

"Ve siz de yüzey sakinleriyle mi gideceksiniz?"

"Kahinin hizmetkârı olmak öğrenmektir," diyor Noj'me sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi. "Öğrenecek daha çok şey var, bu yüzden gitmek istiyorum, evet. Küçük olanın geldiği büyük kahini görmek istiyorum. Dil pratiği yapmak istiyorum. Tuhaf pembe olanın ne olduğunu öğrenmek istiyorum." Bana eliyle işaret ediyor. "Öğrenebileceğim her şeyi öğrenmek istiyorum, çünkü inanıyorum ki halkımız en güçlü olduğu zaman

bilgi sahibi olmak. Daha önce hastalık halkımızı vurduğunda kahinin hiçbir cevabı yoktu. Ya bizim bilmediğimiz bir bilgiye sahiplerse?"

Set'nef kardeşine bakar.

"Seni takip ediyorum," diyor Tal'nef. "Devam et."

Başını sallayıp R'jaal'a döndü. "Gel. Sana götürüldüğün yasak bahçelere giden yolu göstereceğim. Oraya geri döneceğiz."

"Peki sonra ne olacak?" Tal'nef soruyor.

"O zaman dış dünyayı görürüz," diyor Set'nef, yüz ifadesi asık.

Noj'me bize saf bir zevkle bakıyor. "Eşyalarımı toplamam için bana bir dakika verin!"

YIRMI

R'JAAL

W Görünüşe göre yolculuğumuzda atalarımızdan birini daha kazandık. Noj'me bizimle gelmeye kararlı ve her şeyini omuzlarına yüklemiş. Kimsenin yiyecek malzemesi ya da

Sıcak tutacak giysiler, ama bu tür şeyleri yukarı çıktığımızda düşüneceğim.

Şimdilik önceliğim R'slind'ı bu sonsuz tünellerden çıkarmak.

Tekrar yola çıkıyoruz, kahinin yüksek tüneğinden aşağı inip daha alçak bir tünele geri dönüyoruz. Oradan Set'nef ters yöne doğru yola koyuluyor ve biz de hızla ilerleyerek onu takip ediyoruz. R'slind bize ayak uydurabiliyor ve artık bir khui taşıdığı için onun gücüyle gurur duyuyorum. Şarkısı benimkine mırıldanıyor, dikkatimi dağıtıyor ama onu tekrar memnun etmem için duramayız. T'ia'nın yardımımıza ihtiyacı varken olmaz.

Sonsuz tüneller yukarı doğru çıkıyormuş gibi görüldüğünde rahatlıyorum ve sonra havadaki tanıdık bitkilerin kokusunu alıyorum - bitkiler ve tatlı su. Yukarıda suyun sessiz kükremesini duyduğumda, meyve mağarasının ve şelalesinin altında olduğumuzu anlıyorum. T'ia'dan hiç iz yok ama belki de çoktan yukarı çıkmıştır.

Tal'nef ve Set'nef bir halat üretilip devasa parlak bir balık kancasına benzeyen bir şeyle tuttururken aşağıdaki tünellerde duraklıyoruz. Attıklarında mağara duvarına kilitleniyor ve sonra Tal'nef önce tırmanıyor, dört kolu sayesinde hızlı hareket ediyor. Noj'me onu takip ediyor ve sonra Set'nef R'slind ve bana dönüyor.

"Siz sormadan söyleyeyim, onu ben taşıyacağım," diyorum. Rezonans açlığı, ona dokunması, onu tutması düşüncesini aklıma bile getirmeme izin vermiyor. "Tabii kendisi tırmanmak istemiyorsa."

"Um." R'slind bana garip bir bakış atıyor ve kalın, lifli halata dokunuyor. "Beden eğitimi dersinde ipe tırmandığımı hiç hatırlamıyorum, ama eğer yapsaydık eminim sınıfta kalırdım. Bunun için gerekli üst vücut gücüne sahip değilim."

"O zaman seni ben taşıyım," diyorum muzaffer bir edayla, bana gözlerini deviren Set'nef'e kendini beğenmiş bir bakış atarak. "Kollarını ve bacaklarını bana dola, R'slind. Gitmene izin vermeyeceğim."

Hemen etrafımda dolanıyor ve içinde hiç tereddüt olmamasına bayılıyorum. Bana hayatı pahasına güveniyor ve ben de zevkle hırlamak istiyorum... onu yere itip vahşi bir canavar gibi hırpalamak istesem bile. *Yakında*, kendime hatırlatıyorum. *Yakında köye ve kulübene döneceksin ve onu kürklerle dolu yumuşak bir yuvaya götürebilirsin. Sirtına vurulan taştan daha iyisini hak ediyor.*

Bu yüzden onu sıkıca tutuyorum, ipe yaklaşıyorum ve kendimi yavaşça yukarı çekmeye başlıyorum. R'slind sessiz, kolları bana sıkıca sarılmış, bacakları kalçalarımın etrafında kenetlenmiş. Nefeslerimiz birbirine karışıyor ve sikim ağrıyor, rahatsız edici bir dikkat dağıtıcı. İskoç eteğimi omuzlarına dolamış, kürkü bir şal görevi görüyor ve bir an için R'slind ve yumuşak yanlarının bu kadar baştan çıkarıcı bir şekilde yakın olmaması için onu giymeyi düşünmüş olmayı diliyorum.

Tepeye yaklaştığımızda Tal'nef aşağıya doğru bir el uzatıyor ve o ve Noj'me ikimizi de yukarı çekiyor. Yüzleri asık ve R'slind'i önüne koyana kadar nedenini anlamıyorum-

-Ve atalardan birini daha görüyorum. Bu atanın postu kırmızımsı altın renginde ve yelesini sert yüz hatlarından ayıran boncuklar var. Boynunda uzun, boncuklu bir kolye ve ucunda büyük, kavisli bir pençe var; beline de diğerleriyle aynı kaygan sarı-turuncu kumaşı takmış. Dört parlak kılıç sallıyor, dişlerini göstererek kamburunu çıkarmış, saldırmaya hazır görünüyor.

Ve arkasında darmadağınık, endişeli bir T'ia çömeliyor.

T'ia beni gördüğüne sevinmiş gibi görünmüyor. Bir elinde bir sopa tutuyor. İfadesi temkinli ama bir elini onu koruyan atasının koluna koyuyor. "Sorun yok, Rem'eb. O benim arkadaşım."

Yeni gelen -Rem'eb- de beni gördüğüne sevinmiş gibi görünmüyor. Doğruldu, bana yukarıdan aşağıya baktı. "Bu senin talibin mi?"

"Ne? Hayır!" T'ia başının arkasına bir surat işareti yapar. "Şu kıskançlık saçmalığını yapma. Sana söyledim, o da benimle aynı durumda. Bizden başka herkes rezonansa girdi. Bu *birlikte* olduğumuz anlamına gelmez." R'slind'a saf bir kafa karışıklığı ifadesiyle bakıyor. "Yine de nereden geldiğinden emin değilim."

Bu Rem'eb'in sertliğinden hoşlanmadığım için hemen eşimin önüne geçiyorum. "R'slind da benim gibi tutsaktı. Set'nef tarafından serbest bırakılana kadar aşağıda bir kafeste tutulduk." Sözlerimin T'ia'yı üzmemesini umarak duraklıyorum. "R'slind benim eşim. Birbirimizle rezonansa girdik."

Gözleri açılıyor ama sadece başını sallıyor. "Şey, bu... bunu açıklıyor." Elini henüz sertleşmiş ve ağrımaya devam eden sikime atıyor. "Şunu koyabilir misin?"

En azından pantolon
giyer misin?"
"Pantolonum yok."

"Bu çok açık olmalıydı. Neden sorduğumdan emin değilim," diye mırıldanıyor T'ia. Erkeğin koluna tekrar dokunuyor. "Rem'eb, *lütfe*n. Herkesi geriyorsun." Bize dönüyor ve elindeki sopayla onu işaret ediyor. "Millet, bu Rem'eb. Şehirden kaçmama yardım etti."

"Yumruk Rem'eb," diye düzeltiyor erkek sertçe. "Şimdi de Hain Rem'eb." Gözleri duygu dolu bir şekilde T'ia'ya bakıyor. "Ben seçimimi yaptım ve bunun evime getireceği utanca katlanacağım."

Noj'me yüzünde şaşkın bir ifadeyle ileri atılıyor. "Yumruk Rem'eb! Burada görmeyi beklediklerim arasında en çok seni gördüğüme şaşırdım. Baban ne düşünecek?"

"Babam Yabancı Tia'yı esir tuttu," diyor Rem'eb gergin sesiyle. Omuzları sert, duruşu gururlu ve öfkeli. Yine de, sanki onu bizden korumaya çalışıyormuş gibi T'ia'nın önüne geçmekten kendini alamadığını fark ediyorum. "Onu iradesine karşı tutmayı ve güçlü kitler yapacağını düşündü. Bu yüzden onu ayrı tuttu, sadece benim onu görmeme ve ona yiyecek getirmeme izin verdi. Bu şekilde, eğer yankılanırsa, bu sadece ve sadece bana olacaktı. Onunla zaman geçirdim ve bazı kelimelerini öğrendim ve onu isteği dışında tutmanın yanlış olduğunu görmeye başladım. Bu yüzden onu halkına dönmesi için buraya getirdim." Bana bir kez daha ekşi bir bakış attı. "Ve talibine."

"Aman Tanrım, onun benim talibim olmadığını daha kaç kez söylemem gerekiyor?" T'ia hayal kırıklığı içinde gözlerini deviriyor. "Rem'eb'in söylediği her şeyi anlayabiliyorum ama o beni hiç anlayamıyor. Bunun nesi var biliyor musun?"

"Neden kalktığını bilmiyorum," diye itiraf ediyorum. "Set'nef ve kardeşiyle de zorluklar yaşadım. Ama iletişim kurmayı başarıyoruz. Noj'me benim dilimi konuşabiliyor. Sizin için onunla iletişim kurabilir."

T'ia parlıyor ve Noj'me'ye dönüyor. "Oh iyi. Lütfen ona R'jaal'ın arkadaşım olduğunu ama sevgilim olmadığını söyle."

Noj'me bana dönüyor, yüzünde şaşkın bir ifade var. "Bu... kahin dili değil."

"Senden Rem'eb'e eşi olmadığını söylemeni istiyor. Ona R'slind ile rezonansa girdiğimi ve aletimin sadece onun için olduğunu söyle."

R'slind arkamdan "Aman Tanrım," diye mırıldanıyor ve T'ia kıs kıs gülüyor.

Tüm bunlar aktarılırken Rem'eb dinliyor ve bana pek çok duyguyu barındıran bir bakış fırlatıyor - bunlardan biri de rahatlama. Bir eliyle T'ia'yı yine arkasından ittiğini fark ediyorum, aynı benim R'slind'i arkasından ittiğim gibi

ve acaba onu kendi kızı yapmak istiyor mu diye merak ediyorum. T'ia en azından ondan korkuyor gibi görünmüyor. Rem'eb Noj'me'nin sözleri üzerine başını sallıyor. "O halde burada bir dostla güvende olacağına sevindim. Şimdi geri dönmeliyim."

"Geri dönmek mi?" Tal'nef açıkça şüpheli görünüyor. "İhanet haberlerimizle birlikte mi? Baban bizi durdurmadığın için çok öfkelenecek."

"Ve görevimden ayrıldım," diye ekliyor Noj'me.

"O da beni affetmeyecek," diye kabul ediyor Rem'eb, yüz ifadesi ciddi. "Ama o benim babam ve cezamı kabul etmek için ona dönmeliyim. Buraya kadar sadece Yabancı Tia'nın güvenli bir şekilde halkına dönmesini sağlamak için geldim. Artık döndüğüne göre onu huzur içinde bırakabilirim."

T'ia bu durumdan pek memnun görünmüyor. Rem'eb'in koluna tekrar dokunur ve başını sallar. "Rem'eb, hayır."

T'ia'ya içten bir bakış atıyor ve onun elini tutuyor. "Seni tanımak benim için hayatımın en büyük mutluluğu oldu."

"Gitme. Lütfen."

Kadının elini kaldırıp yanağına götürüyor ve ona gülümsüyor. Sonra elini bırakıyor ve arkasını dönüp Set'nef, Tal'nef ve Noj'me'ye bakıyor. "Babam beni aramak için olduğu gibi seni aramak için de başkalarını göndermiş olacak. Geri dönüp onları durduracağım ama her ihtimale karşı burada, yasak bahçede olmamanızı öneririm."

Set'nef beni göstererek, "Yabancılarla birlikte gidiyoruz," diyor. "Yolumuz onlara çıkıyor."

"Gerçek bir gezgin gibi konuştun," diyor Rem'eb, yüzünde alaycı bir gülümsemeyle. "Bunu bilmeliydim."

Noj'me'ye döner ve o daha konuşmadan T'ia sopasını kaldırıp adamın kafasına doğru savurarak kafatasına indirir. Erkek sendeliyor, yüzünde şaşkın bir ifade var ve kadın da aynı derecede şaşkın bir ciyaklama çıkarıyor. Kadın geriye doğru adım atıyor ve erkek ona uzanmak için döndüğünde, kadın bir avuç dolusu altın tozunu adamın yüzüne üflüyor. Adamın gözleri yuvalarından fırlıyor ve hareketsiz bir şekilde kadının ayaklarının dibinde yere yığılıyor.

T'ia soluk soluğa elbiselerindeki tozu siliyor. "Bu işe yaramadı! Sizin kafalarınız gerçekten çok sert." Elinin düz kısmını göğsüne bastırıyor. "Bir an için ödüm bokuma karıştı. Tanrım."

Ona bakıyorum. Diğerleri de ona bakıyor.

"Bana öyle bakma." Rem'eb'e bir el sallıyor. "Oraya geri dönüp onlara nerede olduğumuzu söylemesine izin veremeyiz. Onları tahminde bırakmamız daha iyi olur. Bizimle gelmek zorunda."

"Neden?" Noj'me dönüp bana bakarak soruyor. "Neden böyle bir şey yapsın ki?"

Ama T'ia'nın memelerinin arasındaki elinin yumruğa dönüşmesine ve düşmüş Rem'eb'e şefkatle, çelişkiyle bakmasına bakarak zaten tahmin edebiliyorum. Henüz yankılanmadıysa bile yakında yankılanacak.

O da bunu biliyor.

Yirmi Bir

ROSALIND

T İşler her an daha da kötüye gidiyor. Panik yapmamaya çalışıyorum, ama şimdi kahinlerini işe aldık, şefin oğlunu kaçırdık ve göğsümdeki titreşim o kadar ısrarcı olmaya başladı ki

R'jaal'ın kalçasına sarılıp yarım düzine kez boşalana kadar kendimi ona sürtmek. Zaten etrafta çok fazla insan var ve hiç mahremiyet yok.

Oh, ve birisi az önce kafasına sopa yedi.

Kendimizi bulduğumuz bu yeni yerin nemli sıcaklığına rağmen titreyerek kollarımı göğsümün altında kavuşturuyorum. Bu yeni mağara devasa bir atriyum gibi ve göz alabildiğince parlak yapay ışık ve ayaklarımızın dibindeki taş zemin hariç her santimi kaplayan yeşil sarmaşıklar var. Yapay bir yüzme havuzuna benzeyen bir göl ve hatta bir şelale var ve kalkıştan önce banyo yapıp yapamayacağımızı sormak istiyorum. Yine de içimden bir ses zamanımız olmadığını söylüyor. Rem'eb'i iple bağlıyorlar ve herkes gergin ve gergin görünüyor.

R'jaal hariç herkes. Artık yukarıda olduğumuza göre, durumun kontrolünü o ele alıyor. Diğerlerini yönlendiriyor, su kaynaklarının yeniden doldurulmasını ve Rem'eb'in güvenli ve rahat bir şekilde bağlanmasını sağlıyor. Tia'yı kontrol ediyor ve sonra o ve Tal'nef başkaları tarafından geride bırakılmış olabilecek malzemeleri arıyor. Herkes hazır olduğunda, o ve iki kardeş ağır bir taşı şelaleden uzağa sürüklüyor ve takipçileri yavaşlatmayı umarak girdiğimiz noktayı kapatıyor.

Kendimi biraz işe yaramaz hissediyorum, çünkü ne yapacağımdan emin değilim. Burayı Tia gibi bilmiyorum. Diğerleriyle konuşamıyorum. Bir orman mağarasında, kendinden tamamen emin olmayan, şişman, yarı giyinik bir kütüphaneciyim sadece. Birinin arka bahçesindeki havuzdan su içiyormuşum gibi hissettirse de su kaynaklarını doldurup kana kana içiyorum. Bunun doğal yollarla oluşmadığı açık ama herkes içtiğine göre ben de içebilirim.

Biraz yıkandıktan sonra sabırla oturup diğerlerinin hazırlanmasını bekliyorum. Kardeşler yakalanan Rem'eb'i ikisinin arasında yavaşça kaldırıp bir başka lanet uçuşuma tırmandıklarında, tekrar yukarı çıkmamız gerekeceğini anlıyorum. Tia ve Noj'me peşlerinden gidip kendi başlarına tırmandıklarında, sarmaşıklara doğru ilerleyip onları kendim test ediyorum.

"R'slind, bekle!" R'jaal hemen yanımda, kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Seni taşımama izin vermelisin."

Sarmaşıkları çekiştiriyorum. "Set'nef ve Tal'nefi tutabiliyorlarsa, beni de tutabileceklerine eminim. Başa çıkabilirim."

Önce sarmaşıklara, sonra da bana bakıyor. "Başa çıkabileceğini biliyorum. Ben sadece... Seni taşımak *istiyorum*."

Kuyruğu titriyor ve alnında, boynuzlarının olduğu yerde derisinin koyulaştığına yemin edebilirim. Kızarıyor mu? İçimdeki çapkını ortaya çıkarıyor. Rahatça sarmaşıklara yaslanıyorum ve göğüslerimi tüm değerleriyle ortaya çıkarıyorum. "Aşağıda kalıp manzarayı seyretmek istemediğine emin misin?"

"Eminim." R'jaal'ın cevabı anında geldi ve balonumu söndürdü. Flört etmek buraya kadarmış. İçimi çekiyorum. "Elbette. İyi."

Eli hemen belimde ve beni kendine ve ereksiyonuna doğru çekiyor. Bakışları benimkilere kilitleniyor ve eli uyluğumdan aşağı kayarak kalçasının etrafına doğru kaldırıyor. Dengem bozuluyor ve destek almak için ona tutunuyorum, bu cesur hareket karşısında şaşkınlıkla yukarı bakıyorum.

Oh.

"Seni taşımayı seviyorum," diyor fısıltı yumuşaklığında bir sesle. "Çünkü tüm yumuşaklığını benimde hissedebiliyorum."

Beni bir adım geriye ittiğinde ve sonra sarmaşıklara doğru bastırıldığında, sırtım uçurum duvarına dönükken ve R'jaal diğer tarafta bana doğru bastırırken bile bakışlarını kıramayarak bir iniltiyi ısıriyorum. Kalçamı daha yukarı kaldırarak bacaklarımı ayırmaya zorluyor ve diğer eli yayılmış amımın üzerinde gezinirken nefesimi emiyorum.

"Güvenli bir yere vardığımızda," diye mırıldanıyor R'jaal, parmaklarının uçları klitorisimin üzerinde geziniyor ve ihtiyaçtan tüylerimin diken diken olmasına neden oluyor, "bütün bir öğleden sonra boyunca o güzel amını yalayacağım."

Aç bir inilti çıkarken dudaklarım aralanıyor. "*Tamam*."

"Tamam mı?" Ağzı eğlenerek seğiriyor. "Bu senin için basitçe 'tamam' mı?"

"Evet lütfen," diye düzeltiyorum, çünkü fikrini değiştirmesini istemiyorum. "Kulağa harika geliyor, aslında."

Bakışları ağızıma doğru kayıyor ve sonra bana gülümsüyor. "Bu daha çok benim tatlı R'slind'im gibi."

O zaman ben onun tatlı Rosalind'i miyim? Kalçalarımın arasında ısı titreşiyor ve eğilip parmaklarını klitorisimin üzerinde tekrar ovuşturduğunda, nefesim kesiliyor, zaten

doruğa ulaşmanın eşiğinde. Ama zalim, acımasız adam elini çekip parmaklarını yalayarak tadımı temizliyor, sonra da tepemdeki sarmaşıklara uzanıyor.

"Bekle."

Ve tahrik olmuş bir şaşkınlıkla ona sarılmaktan başka ne yapabilirim? Bizi yukarı çekerken tutuşunun her devinimi, aklıktan neredeyse kıvranana kadar beni horozuna doğru sürüklüyor. *Haksızlık*, nefes nefese kalmak istiyorum ama durmasını da istemiyorum. *Hiç* durmasını istemiyorum.

Tepeye vardığımızda ve bizi kenardan aşağı çektiğinde, ihtiyaçtan başım dönüyor ve göğsüm, memelerimin arasına bir sürü kızgın arı girmiş gibi titriyor. R'jaal beni nazıkçe yere bırakıyor ama ben yine de sendeliyorum. Diğerleri ne kadar sersemlediğimi fark etseler de yorum yapmıyorlar.

"Dışarıda kar yağıyor," diyor Tia inişe geçtiğimiz anda. "Bu işi nasıl yapmak istiyorsun? Benim ayakkabım yok, onun da yok." Bana eliyle işaret ediyor. "Yeni çocukların ayakkabıları var ama soğuk hava ayakkabısı değil." "

Set'nef'e bakıyorum. Muhtemelen başka bir mantar türünden yapılmış, kalın, mantar benzeri bir tabanı olan sandaletler giyiyor.

R'jaal Noj'me'ye döner. "Ayakkabı mı? Fazladan ayakkabı mı?"

Parlıyor. "Evet, var. Onlar..." Kelimeyi bulmakta zorlanıyor. "...törensel." Noj'me çantasını yere bırakıyor ve hemen çantayı karıştırıp onları arıyor, sonra da hayatımda gördüğüm en çirkin şey olan kırmızı ve turuncu boncuklu, şatafatlı bir sandalet çıkarıyor. "Al bakalım."

R'jaal başını sallayıp ondan alıyor. Bir tanesini ayağına geçiriyor ve ayak başparmakları kenarından sarkıyor. Bu biraz gülünç ama çıplak olması ve sikiinin bir pusula gibi bana doğru bakmasından daha fazla değil. Ayağa kalktığında doğruldu ve diğerlerine döndü. "Sözlerimi paylaş, Noj'me. Karların içine doğru yola çıkıyoruz. Hava soğuk olacak, kar ve sert rüzgar olacak. Benimle kalmalı ve geride kalmamalısınız. Kısa bir yürüyüşten sonra erzak dolu bir mağaraya varacağız ve orada sıcak sargılar ve güvenlik bulacağız."

"Nasıl olacak bu iş?" Tia soruyor. "Sadece bir çift fazladan ayakkabımız var."

R'jaal tekrar konuşuyor, sesinde o kadar büyük bir otorite var ki uyarılmaktan titriyorum. "Tal'nef esirimizi taşıyacak. Set'nef T'ia'yı taşıyacak. Noj'me yükleri taşıyacak ve ben de R'slind'ı taşıyacağım."

Ve yine inliyorum, kendime engel olamıyorum. Daha fazla taşıma.

Yirmi İki

R'JAAL

Tu meyve mağarasının sıcaklığından dışarı adım attığımız anda, atalarımızdan toplu bir nefes alma sesi geldi. Onları kar konusunda uyarmış olmama rağmen soğuğa hazır değiller. Bana karşı, R'slind inliyor ve kendini tenime bastırıyor, ama tek bir şikayet kelimesi bile etmiyor. Yere inen sığ çıkıntıda dönüyorum. "Adımlarına dikkat et. Kar tenine çok soğuk gelecek ama hareket ettiğimiz sürece o kadar da kötü olmayacak. Khui'n seni sıcak tutacaktır."

En azından öyle olmasını umuyorum. Benim için olduğu gibi atalarımız için de aynı şekilde çalıştığından şüpheleniyorum.

R'slind bana yapışıyor, soğuk parmakları yeleme kazıyor. Onu ön tarafıma doğru bastırarak taşırken sırtını ovuyorum. "İlk başta şok edici ama alışacaksın, söz veriyorum."

"Bir dahaki sefere biri beni yabancı bir gezegene bıraktığında, kışlık yerine yazlık bir damla talep edeceğim," diyor titreyerek.

Cevap vermeyeceğim. Suh-mer, Croatoan dişilerinden birinin adı ve aynı zamanda insanların sıcaklık mevsiminin adı. Bizim dünyamızda böyle bir mevsim yok ama R'slind'in henüz paniğe kapılmasını istemiyorum. Bu kış manzarası için hoş ve sıcak bir yerden ayrılmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum ve bu zor bir uyum olabilir.

Ama yanında uyum sağlamasına yardımcı olacak bir eşi olacak.

Şimdilik herkesi bir avcı mağarasında güvenli bir yere götürmeliyim ki atalarımız bizi takip etmesin. Neyse ki gri ve kapalı gökyüzünden yoğun bir kar yağışı var, bu da izlerimizin çabucak kapanacağı anlamına geliyor.

Beni rahatlatmak için diğerleri şikâyet etmiyor. Noj'me ya da Set'neftten arada bir şaşkınlık nidaları geliyor ve Rem'eb uyandığında öfkeyle hırlayıp bağlarını yırtıyor, biz de düğümleri sağlamlaştırmak için bir an duruyoruz.

T'ia'nın titrediğini gördüğümde "Çok uzak değil," diye onları rahatlatıyorum. "Buna söz veriyorum."

Noj'me bir nefes üflüyor ve önündeki sis tabakasını şaşkınlıkla izliyor. "Çok uzak olmadığını söylüyor," diye diğerlerini rahatlatıyor. "O zaman sıcaklık ve barınak."

Set'nef bana başını sallıyor, yüz ifadesi tedirgin. "Devam et."

Onları hayal kırıklığına uğratmayacağım. Bana, bir yabancıya, hayatları pahasına güvendiler. Onları diğerlerine götüreceğim ve tıpkı adadan sahile vardığımızda yaptığımız gibi birbirimizden bir şeyler öğreneceğiz.



W En yakın avcı mağarasına varmak için acele etmeyin. Çoğu kişi meyve mağarasına bu kadar yakın durma zahmetine katlanmadığı için burası erzak dolu bir mağara. Aynı zamanda çok büyük bir mağara olduğunu fark ettim, iki büyük odası ve bir

Arkada, bir avcının gidemeyeceği kadar derinlere inen kit büyüklüğünde bir delik. Normalde böyle şeyleri görmezden gelirim ama bugün bunu düşünmeden edemiyorum ve endişeleniyorum.

R'slind'ı karların içine bırakıyorum ve güvenli olduğundan emin olmak için mağarayı kontrol ettikten sonra hepsini içeri alıyorum. T'ia hemen ateş çukurunun yanındaki karanlıkta diz çöküyor. "Ben ateşi yakacağım."

"Teşekkür ederim," diyorum ona ve Noj'me'ye dönüyorum. "Halkınızın yukarı çıktığınız başka mağaraları var mı? Bu mağara güvenli mi?"

"Yukarıdan kimse gelemes," diye yanıtıyor, kelimeleri kullandıkça daha iyi hale geliyor. "Yasak."

"Yukarıdan biri geldi," diyor R'slind bana. "Bir mağara buldum ve biri beni kaçırdı. Üzerimde o tuhaf uyku tozunu kullandılar ve uyandığımda hapisane hücresindeydim."

Başımı salladım. Ona inanıyorum. "Eğer bu yasaksa birileri kurallarını çiğniyor olmalı. Meyve mağarasında T'ia'ya ve bana uyku tozuyla saldırdılar."

T'ia kıvılcım makinelerini birbirine vurarak, "Bu yarın için bir sorun," diyor. "Rem'eb'le başa çıkmak zor olacak ve bizim de kürklere ve yiyeceğe ihtiyacımız var. Her seferinde bir sorunu ele alalım."

R'slind yüzünü buruşturur. "O haklı. Şu ana odaklanalım. Ben gidip ne bulabileceğime bakacağım. Sen neden diğerlerini kontrol etmiyorsun?"

O haklı. Ayağa kalkışını ve sadece gözlerinin parlak mavisıyla aydınlanan karanlığa doğru ilerleyişini izliyorum. Pek bir şey göremediğini biliyorum ama yardım etmek istemesi çok cesurca ve ben de eşime karşı bir kez daha şefkatle doluyorum. Cesur, akıllı, güçlü R'slind.

T'ia bana karşı boğazını temizliyor ve sonra kıvılcımlarını tekrar birbirine vuruyor.

"Esirimiz. Unutmadım." Gerçi
ikimiz de unuttuğumu biliyoruz.

Kısa bir süre sonra, ateş çukurunda yanan bir ateş var ve T'ia ısınmak için bir kese dolusu çay hazırlamış. Atalarımız kürklere sarınmış ve T'ia Rem'eb'i birkaç yudum suyla besliyor, damlayanları yakalamak için parmaklarını nazikçe çenesinin üzerinde gezdiriyor ve ben onun söylediklerini düşünüyorum. Nasıl yankı uyandırmadığını ama yakında uyandıracığından şüphelendiğini. *Bir şeyler* hissediyor ve onu yanında tutmak istiyor.

Bunu çok iyi anlıyorum.

Belimde yeni bir kürk etek ve ayağımda uygun çizmelerle kalkıp mağaranın arka tarafına, R'slind'ın gizlendiği yere gidiyorum. Biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olabileceğini düşünmüştüm ama zaman geçtikçe ve sıcak ateşin yanında diğerlerine katılmadıkça, bir şeylerin onu rahatsız ettiğinden endişelenmeye başladım. Onu gölgelerin arasında bir yığın kürkü katlarken buldum. Omuzlarına sarılmış bir kar kedisi kürkü ve beline bağlanmış başka bir kürkü var ve yumuşak, dokunulabilir ve o kadar güzel görünüyor ki göğsüm ağrıyor ve khiu'm onun yakınlığında daha da yüksek sesle şarkı söylüyor.

Yanına çömeliyorum. "Ateşin yanına oturmalısın, benim tatlı R'slind'ım. Orası daha sıcak."

"Ben iyiyim." Elleriyle kürklerden birini daha düzeltiyor. "Sadece nelerin kolayca giysi ya da ayakkabı yapılabileceğine bakıyorum, çünkü giydirmemiz gereken altı kişi var ve o kadar karda seyahat ediyorsak sadece bir post atmak işe yaramayacaktır. En azından dikiş dikmeyi öğrenebilirim. Temel bilgileri biliyorum. Aslında bir keresinde bir terzi hakkında bir fanfic yazmıştım-"

Uzanarak parmaklarımı yanağında gezdiriyorum. "Seni rahatsız eden bir şey var."

Ağzı buruşuyor ve iç geçiriyor, sonra bana bakıyor, parmakları kucağındaki yumuşak kürkle oynuyor. "Tia oradaki işleri gerçekten hallediyor, değil mi?"

Ateşin yanındaki gruba bir göz atıyorum. T'ia, kendisi dışında her şeye ters ters bakan Rem'eb'le sessizce konuşuyor. Kardeşler ve Noj'me bir fincan çayı elden ele dolaştırıyor, ellerini çayın üzerinde ısıtıyor ve karlı girişe hayranlık ve endişe karışımı bir bakışla bakıyorlar. Onlardan ayrı duran dostuma dönüyorum. "T'ia'nın herhangi bir şeyle ne ilgisi var?"

Omuz silkiyor, kürklere bakıyor. "Bana öyle geldi ki, o gerçekten çok güzel ve her şeyini yoluna koymuş, hepsi bu." Bir parmağını

kucağındaki kürkü indirdi. "Ve senin onunla birlikte olman gerekiyordu." R'slind kıskanıyor mu?

Kalbim ısınıyor. R'slind'in bana o kadar aşık olduğunu düşünüyorum ki kafamın bir başkası tarafından çelinmesinden endişe ediyor. İnsanlar rezonansı, khui ile doğmuş olan bizlerle aynı şekilde kavrayamıyor gibi görünüyor. Khui'nin her şey olduğunu anlamıyorlar. O karar verir ve bu karar verildiğinde sanki ruhunuzun bir parçasının kilidi açılmış gibi olur. "Asla T'ia ile birlikte olmamam gerekiyordu. Bunca zamandır *seni* bekliyordum."

"Nedenini bilmiyorum." Yüzünde çaresiz bir ifade var. "Tek yaptığım sana yük olmaktı. Beni her yere taşımak ve hasta olduğumda benimle ilgilenmek zorunda kaldın. Kesinlikle işe yaramaz biriydim, bu yüzden *beni* bu kadar özel kılan şeyin ne olduğunu düşündüğünden emin değilim." Eliyle ateşi işaret ediyor. "Bu arada ateş yakabilen ve hava soğuk diye mızımızlanmayan bu muhteşem ince modele sahipsiniz. Bana bariz bir seçim gibi görünüyor."

"Kendinden şüphe ediyorsun." Elini kendi elime aldım. "T'ia buraya ilk geldiğinde çok kaybolmuş ve kafası karışmıştı. Kimse ondan ne yapacağını bilmesini beklemiyordu. Aynı şey senin için de geçerli, R'slind'im. Kendi dünyanda ateş yakmıyor ya da post avlamıyorsun. Bunları nasıl yapacağını bilmeni neden bekleyeyim ki?"

İç geçiriyor, parmaklarını benimkilerle birleştiriyor. "Sanırım sadece panikliyorum. Onu ve ne kadar güzel olduğunu gördüm ve benim adamı elde edip onun elde edememesi hiç mantıklı gelmiyor."

Kalbim yine sevinçle kabarıyor.

R'slind bana alaycı bir bakış atıyor. "Üzücü olan şu ki, eve nasıl döneceğimi ya da 'uzaylılar tarafından kaçırılma' durumuyla ilgili ne yapacağımı düşünmem gerekirken tek düşünebildiğim senin beni ya da Tia'yı öpmek isteyip istemediğin."

"Sen," dedim çabucak. "Sadece sen. Bunca zamandır seni beklediğimi söylerken gerçekten ciddiydim, benim tatlı rezonansım. Sonunda burada olduğunu bilmek bile bana çok büyük bir neşe verdi."

R'slind bana düşünceli bir bakış attıktan sonra öne doğru eğiliyor. Onunla buluşmak için hareket ediyorum, dudaklarımı onunkilere değdiriyorum. Sadece bu küçük dokunuş bile bana onun için ne kadar acı çektiğimi hatırlatıyor ve khui'm her zamankinden daha yüksek sesle şarkı söylüyor. Öpüşmeye devam edebilmemiz için onu kollarıma çekerek inliyorum. Ağzı benimkine mükemmel bir şekilde uyuyor, dili lezzetli bir alay. Elleri yelemde kıvrılıyor ve kuyruğum kalçasını okşarken bana karşı pantolonunu indiriyor.

Yakınlarda bir yerde, T'ia tekrar boğazını temizliyor.

"Günlerdir böyleler," diye mırıldandı Set'nef. "Onlara aldırmayın."

R'slind'ı tekrar öpüyorum, keşke yalnız olsaydık ve onun güzel kalçalarını ayırıp aralarına yerleşebilseydim diyorum. Onu sahiplenmeyi her şeyden çok istiyorum ama bu, etrafta bir sürü insan varken bir avcı mağarasında olmamalı. Üzerinde yatacağı yumuşak kürklerle dolu bir yuvayı ve ayaklarının dibinde sıcak bir ateşi hak ediyor.

Rezonansı tamamlamadan önce benimle birlikte evde, kulübemde olmayı hak ediyor. Bu kadar bekledik, biraz daha bekleyebiliriz. Yanağını okşuyorum. "Yakında, rezonansım."

Yirmi Üç

ROSALIND

W Görünüşe göre, sözde meyve mağarasına yakın olmasına rağmen bütün gece mağarada kalıyoruz. Noj'me ve Set'nef birilerinin peşimizden geleceğine şüpheyile yaklaşıyor ama grubumuz tetikte kalmaya karar veriyor

Her şeyden sonra. Kardeşler ve Noj'me, R'jaal ile birlikte sırayla nöbet tutacaklar. Eşleşiyorlar ve biri her zaman ön girişi, biri de farkında olmadığımız gizli bir tünel olması ihtimaline karşı arka duvarları gözetliyor. Tia yemek pişiriyor, kurutulmuş et ve kökleri yumuşatarak güveç haline getiriyor ve bu şimdiye kadar yediğim en lezzetli şey. Sessiz kalan Rem'eb'e biraz yediriyor. Artık onu tutan iplere karşı savaşmıyor ama yine de ona güvenmiyorum.

Kendimi kürk giysileri birbirine dikmekle meşgul ediyorum. Birkaç dikişle, önden ve yandan tutturulmuş iki posttan bir etek yapılabilir ve panço da fazla beceri gerektirmeyen bir başka bariz seçimdir. Battaniye ya da yatak olarak kullanmadığımız tüm kürkler, eski püskü giysiler haline getiriliyor ve R'jaal kimsenin bunların kullanılmasına aldırmayacağı konusunda bana güvence veriyor. Bana içeride bulduğu çizmelerden birini veriyor ve ben de onu inceleyerek diğerlerinin de ayaklarına giyebilecekleri bir şey olması için aynısını yapmaya çalışıyorum. Hiç değilse, belki ayaklar için bir eldiven yapabilirim. Bir ayak eldiveni. Bir fitten.

Noj'me ön girişi gözetlerken, R'jaal mağaranın arka tarafını gözlüyor, ellerini kaya duvarlarda gezdirip çatlaklar ya da gizli geçitler arıyor. Muhtemelen o nöbet tutarken uyumalıyım çünkü geç oluyor ve sabah yola çıkacağız. Yine de uyuyamıyorum. Belki de göğsümdeki sürekli mırıltı beni uyanık tutuyor. Belki de onun yakınlığındandır. Belki de dünyanın gün geçtikçe daha da garipleşmesinden. Her neyse, sanki onunla birlikte nöbet tutuyormuşum gibi sessizce dikip onu izliyorum.

Tanıştığımızdan beri bir an bile uyudu mu merak ediyorum. Sanki sürekli tetikteymiş, beni her an koruyormuş gibi geliyor. İçimi bir duygu dalgası kaplıyor. Tüm bu "uzaylılar tarafından kaçırılma" meselesi beni olması gerektiği kadar korkutmadı çünkü her adımda beni cesaretlendirmek ve bana tapmak için yanımdaydı. Zaman zaman çok iyi bir durum olmasa da bunu bir macera haline getirdi... Onunla birlikte olmak her an büyüdü oldu. İçimdeki vahşi kadını cesaretlendirdi ve

Ona duyduğum yoğun açlığın tuhaf ya da doğal olmadığını hissettirdi. Bana çok hızlı ilerlediğimizi ya da bu konuda herhangi bir şeyin tuhaf olduğunu hissettirmiyor.

R'jaal her şeyi doğru hissettiriyor. Sanki bu şekilde olması gerekiyormuş gibi.

Tal'nef onun yanına gidip koluna dokunarak yer değiştirme zamanının geldiğini haber verdiğinde hemen bana gülümsüyor. Sanki ruhuma güneş ışığı girmiş gibi, ben de ona gülümseyerek mağaranın arka tarafına yerleştirdiğim deri yığınının okşuyorum. Son diktiklerimi de bir kenara bırakıp kürklerin altına giriyorum ve mağaradaki diğerlerine bakıyorum. Tia, Rem'eb'in yanına kıvrılmış, onun oturur halinin üzerine battaniyeler atılmış ve dik bir şekilde uyukluyor. Ateşin yanında Noj'me uyuyor ve Set'nef mağaranın önünü koruyor. Her şey sessiz. Huzurlu. Mükemmel.

Yanımdaki kürklere yerleştiği anda göğsüm yüksek sesle mırıldanıyor. Artık uykuyu düşünmüyorum. R'jaal'ı, ona dokunmayı ve onu iyi hissettirmeyi düşünüyorum.

"Uyumalısın," diye fısıldıyor beni göğsüne doğru çekip karışmış saçlarımı okşarken. "Yarın gücüne ihtiyacın olacak."

"Geleceğim. Ben de seni bekliyordum." Elimi göğsünün üzerinde kaydırıyorum. Sıcak ve lezzetli; o zorlayıcı, kadifemsi süet tenine dokunmadan duramıyorum. "Yorgun musun?"

"Gerekirse yine nöbet tutabilirim. Yapmam gerekeni yapacağım. Kampa güvenli bir şekilde döndüğümüzde dinlenebilirim." Kolumu ovuyor. "Yeterince sıcak mısın?"

"Sanırım öyle." Elimi eteğinin altından geçirip kalçasının iç kısmını okşuyorum. "Sence parmaklarım yeterince sıcak mı?"

Nefesi hızlanıyor, elleri beni kendisine daha sıkı kenetliyor. "R'slind..."

Parmaklarımı bacağının daha yukarısına doğru takip ederek, zaten ağrıyan ve sertleşmiş olduğunu bildiğim sikine doğru ilerliyorum. "Sana dokunmama izin vermeyecek kadar yorgun musun?"

R'jaal, yakınlarda bizi izleyen başkalarının olmadığını emin olmak istercesine etrafına bakıyor. Tal'nef bizden uzağa bakıyor ve biz de gölgelerin içindeyiz. Sessiz olduğumuz sürece kimse bir şey fark etmeyecektir... ki benim planım da tam olarak bu.

"Benim için güzel ve sessiz ol," diye fısıldıyorum. "Rezonansa girdiğim kişiyi keşfetmekten beni mahrum etmek istemezsin, değil mi?"

Sessiz ama göğsü her zamankinden daha gürültülü. Gözlerindeki bakış bana hayır, kesinlikle beni *hiçbir şeyden* mahrum etmek istemiyor diyor.

Eğilip göğüs kafesine bir öpücük konduruyorum, o sırada aradığım elim sikini buluyor ve parmaklarımı etrafına doluyorum. Dokunulamayacak kadar sıcak, teni vücudunun geri kalanına kıyasla sikinin üzerinde daha da kadifemsi. R'jaal kalın ve sert ve parmaklarımı başının üzerinde gezdirdiğimde pre-cum ile ıslandığını görmek beni şaşırtmıyor. Parmaklarımı tekrar etrafına sarıp okşuyorum, elimle onu çalıştırırken ucuna biraz daha fazla sevgi ve bilek hareketi verdiğimden emin oluyorum.

Yanağıma dokunuyor, bakışları benimkine kilitleniyor ve karanlıkta birbirimize bakarken ona mastürbasyon yapmak şimdiye kadar yaşadığım en erotik an olabilir. Sonra eli benimkini kaplıyor, onu boşaltacak şekilde çalışmama yardım ediyor ve tek ses nefesinin kesilmesi oluyor. Boşaldığında, göğsündeki mırıltı, salıverilmesinin duyulabilir tek göstergesi olarak kekeliyor. Sıvı sıcaklığı birleşen parmaklarımızın üzerine dökülüyor ve ben de onun için zevki uzatmak isteyerek onu yavaşça kavramaya devam ediyorum.

"Yalnız kaldığımızda bunu ağızla yapacağım," diye söz veriyorum ona. "O zaman köye geri döndüğümüz için çok ama çok mutluyum," dedi. fisıldıyor, burnunu nazikçe kaşıma sürtüyor. "Seninle yalnız kalmak için sabırsızlanıyorum."

Ben de sabırsızlanıyorum. Yakındaki küçük derilerden birini kapıp hem kendini hem de benim ellerimi temizlemek için kullanırken ona sarılıyorum. Rahatladığımızda başımı göğsüne yaslayıp khii'sinin, yani benim evrendeki en muhteşem kadın olduğuma karar veren garip parazitinin mırıltısını dinliyorum. Bu şekilde düşünürseniz oldukça gurur verici. "Sence khii'n neden herkes arasından beni seçti? Köyünüzde başka kadınlar da var, değil mi?"

Başını sallıyor, dudaklarını uykulu bir şekilde alnıma bastırıyor. "Birçok kadın, evet. Ama hiçbiri beni etkilemedi."

Sesinin tonundan yorgun olduğunu anlayabiliyorum ve dinlenmesine izin vermem gerektiğini biliyorum. Yine de elimde olmadan bir soru daha soruyorum. "Evet, peki neden herkes arasından ben?"

"Çünkü biz en iyi çiftiz," diye mırıldanıyor R'jaal, yarı uykulu bir halde. "Sen ve ben en iyi yavrular olacağız. Khii her zaman en güçlü eşleşmeleri seçer."

"Kitler." Bu kelimeyi daha önce de söylemişti. "Çocukları kastediyorsun, değil mi?" "Evet. Kitler. Her zaman rezonanstan sonra gelirler."

Hala gidiyorum. Yapıyorlar mı? "Beni hamile bırakabilir misin? Farklı türler olmamıza rağmen mi?"

"Aksi takdirde khui bizimle eşleşmezdi." Esniyor ve başka bir şey söylemeyince R'jaal'ın uyuyakaldığını fark ediyorum.

Tamam, yani parazit onun için doğru kadın olduğuma öylece karar vermiyor. Beni seçiyor çünkü genetiğimiz iyi çocuklar yapmak için uyuyor. Bunun farkına varmak şaşırtıcı. Tabii ki bu biyolojik eşleşmenin başka bir boyutu daha var. Lanet olası bir parazit R'jaal'ı mutlu edip etmediğimi neden umursasın ki? Umurunda değil.

Sadece çoğalmak istiyor. Ve yaşamı çoğaltmanın en iyi yolu çiftleşen çiftleri bir araya getirmektir.

Bilmem gerekirdi. Bu ruh eşleriyle ilgili değil. Üremekle ilgili. Bebekler.

Uyuyabildiğine sevindim, çünkü şu an fena halde uyanığım.



T Ertesi sabah, R'jaal her zamanki gibi şefkatle yanağıma sokuluyor ve ben geri çekiliyorum. Yüzündeki incinmiş ifadeye bakmamaya çalışıyorum çünkü ne hissettiğimi anlamayacağını biliyorum.

Şimdi. Kafam aşırı yüklenmiş gibi hissediyorum ve içinde dönen her şeyi kabullenmem gerekiyor.

Bu yüzden kurutulmuş et ve baharatlı tohum karışımından oluşan kahvaltımızı yaparken sessizim. Herkes dün gece alelacele bir araya getirdiğim korkunç, hantal görünümlü kıyafetleri giyerken sessizim ve seyahat edebilmemiz için ayaklarımıza ayak eldivenlerini (fittens) geçirirken de sessizim. Erzak çantaları yeniden yiyecek ve daha fazla kürkle dolduruluyor ve sanki bir saldırı bekliyorlarmış gibi tüm adamların artık mızrak taşıdığını fark ediyorum. Tia bir tane kapıyor ve bana da veriyor.

Aldım, belki bir şey şişlemek isterim diye. İçinde bulunduğum ruh haliyle, büyük ihtimalle.

Çünkü şimdi kafamda bu durumun sonuçlarını düşünürken birkaç şeyin farkına vardım. Ben sadece R'jaal'ın parazit tarafından seçilmiş mükemmel eşi değilim, aynı zamanda onun çocuk sahibi olmak için tek şansuyım. Parazit -Eğer bana söylediği doğruysa, khui bir kişiyi ve sadece bir kişiyi seçer.

Doğru. Ve seks, zevk ve vücudumun bazı kısımlarının onun dili tarafından tapınılmasını içerdiği sürece bu fikirle flört etmekten oldukça mutlu oldum.

Bir bebeğin beklenen sonuç olduğunu fark etmek başka bir şeydir.

Ben de kendimi aptal gibi hissediyorum, çünkü tabii ki beklenen sonuç bir bebek. Neden bir parazit bizde seks yapma isteği uyandırsın ki? Çiftleşmek istememize? Tabii ki "yaşasın seks "ten daha büyük bir beklenti var. İkisini bir araya getirmemek benim hatam.

Ama R'jaal bana yalan söyledi. Eve dönmeme yardım edeceğini söyledi ama şimdi durumun öyle olmadığını anlıyorum.

Mağaradan çıkıp baldır derinliğindeki karda ilerlerken, gri gökyüzüne ve güneş olan ikiz iğne uçlarına bakıyorum. Gökyüzündeki bir yılan ısırığı gibi, diğer türlü kalın gri kasveti kırıyor ve onu görmek bana buranın Antarktika olmadığını hatırlatıyor. Burası evimden çok uzakta yabancı bir gezegen... ve gördüğüm tek gemi de batmış olanlar.

Tanıştığım tek insanlar mızrak taşıyor ve kürk giyiyor. Beni eve uçurmayacaklar.

Bunca zamandır kafamı kuma gömüyordum çünkü bunun farkına varmak bana çok ağır geliyordu. Burada, evrenin garip bir köşesinde eve dönüş yolu olmadan mahsur kalmış durumdayım ve biri beni hamile bırakıp kalıcı olarak karısı yapmak istiyor. Ve işleri daha da kötüleştirmek için, o gerçekten hoş ve seksi ve bu korkunç bir fikir değil, peki bu benim için ne anlama geliyor?

Panik beni sert ve hızlı bir şekilde vuruyor. Yürürken nefes nefese kalıyorum, hem sinirli hem de gelecekte korkuyorum. Ne *yapacağım* ben?

Dağınık grubumuz kayalık kırsalda dolambaçlı yollardan ilerliyor ve ben sert çevremize bakıyorum. Uzakta, yoğun bir kar örtüsüyle kaplı mor-mor!!! dağlar var. Şu anda yüksek kayalıklarla çevrili bir vadideyiz ve buradaki arazi sanki bir İsviçre peyniri labirentine oyulmuş gibi görünüyor. Vadilerle kesilmiş uçsuz bucaksız uçurumlar ve her yerde mağara benzeri girişler var. Nereye gittiğimiz hakkında hiçbir fikrim yok, sadece R'jaal'ı takip ettiğimizi biliyorum ve içimdeki panik artmaya devam ediyor, çünkü burası garip yosunları ve diğer kapsülleriyle indiğim yere hiç benzemiyor ve ya bu benim tek dönüş yolumsa?

Ya da daha kötü uzaylılar beni almaya gelirse?

R'jaal'ın varlığı şu anda beni panikletiyor olsa da, keşke yanımda olup elimi tutsaydı. Şu anda grubumuza o liderlik ediyor ve ben gittikçe daha da geride kalıyorum. Karda ilerlerken ayaklarım ıslak ve soğuk hissediyor ve kendimi hiç bu kadar formsuz hissetmemiştim.

Şu anda olduğu gibi çaresiz. Ağır bir şekilde mızrağıma yaslanıyorum ve panik atak beni ele geçirmekle tehdit ettiği için nefes nefese duruyorum.

"Hey," diyor Tia, yavaşlayarak yanıma geliyor. "Seninle biraz yürüyebilir miyim?"

Soğuk havayı bir yudumda içime çekiyorum ve sahte bir gülümseme takınarak başımı sallıyorum. "Elbette."

"İyi misin?"

"Oh, ben iyiyim. Çok iyiyim."

"Sen... iyi görünüyorsun." Bana doğru baktı.

Kendi kulaklarıma bile korkunç gelen tiz ve gergin bir kahkaha atıyorum. "Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim."

Tia omuz silkiyor. "Tamam o zaman. Sormamın sakıncası yoksa, nerelisin?"

Ben nereliyim? Tanrım, bu harika bir soru. Umutsuzca bir cevap bulmaya çalışıyorum ama sanki zihnimin o kısmı silinip gitmiş gibi. Çiftlik tarzı bir evin belirsiz bir görüntüsünü alıyorum, ama hepsi bu. "Um, burada ve orada. Artık bir önemi yok, değil mi?"

Kıkırdıyor. "Sanırım değil. Sanırım artık hepimiz resmi olarak Not-Hoth Takımı'yız."

Not-Hoth, buraya böyle mi deniyor? Bu hiç ısınmadığı anlamına mı geliyor? İlerlerken gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Hayır. Şu anda bunun üzerinde durmayacağım. Bir kerede ancak bu kadar kötü haberi kaldırabilirim. "Ne zamandır burada olduğunuzu sorabilir miyim?"

"Aşağı yukarı dört yıl oldu. Burada mevsimler biraz farklı, o yüzden bazen söylemek zor oluyor. Harlow -yakında tanışacağın başka bir kadın- takvim tutardı ama günler birbirini tutmuyordu ve eminim o da bıraktı. Sadece akışına bırakıp bitkilerin döngülerini izliyorsunuz. Hraku sapları karın içinden çıkmaya başladığında, acı mevsimin geldiğini anlarsınız. Ve tüm dvisti dağlardan çıkmaya başladığında, acımasız mevsimin yolda olduğunu bilirsin." Yürürken bana bakıyor. "Eğer bir kerede çok fazla bilgi verirsem bana haber ver. İlk geldiğinizde her şeyin ne kadar bunaltıcı olabileceğini biliyorum. Sanırım buraya bir şekilde yeni geldin? Yüzünde şaşkın bir ifade var."

Garip bir şekilde, onunla konuşmak paniğimin bir kısmının yatışmasına yardımcı oluyor. "Evet, bunların hepsi benim için yeni. Karda bir kapsülün içinde uyandım, saklanmak için koştum,

Sonra dört kollu adamlardan biri beni yakaladı. Kısa bir süre sonra R'jaal'ı da benimle birlikte hücreye attılar ve gerisi tarih oldu. Sen?"

"Uzun hikâye." Duraksıyor, önündeki yürüyüşçülere bakıyor ve bakışlarının bu sabah Set'nef tarafından itfaiyeci kucağında iri uzaylının omuzlarında taşınan Rem'eb'in üzerinde olduğunu fark ediyorum. "Uzun, tuhaf bir hikâye."

Eminim öyledir. "Peki eve dönüş yolu var mı?"

Tia dönüp bana bakıyor ve bakışlarındaki acıma bana her şeyi anlatıyor.

Dehşet dolu bir iç çekişi bastırıyorum. "Ben de öyle düşünmüştüm." Sabah kahvaltısıyla birlikte içimdeki panik çalkalanıyor ve midem bulanıyor. Hangi eve döneceğimi bilmiyorum ama bir seçeneğimin olması iyi olurdu. "Lütfen bana daha iyi olacağımı söyle."

"Neyden daha iyi?"

Kaba kürk giysimi ve etrafımızdaki karı işaret ediyorum, sonra Tal'nef ve diğer ataları gösteriyorum. "Her şeyi... biliyor musun?"

Kıkırdıyor, sesi yumuşak ve gırtlaktan geliyor. Kıvırcık siyah saçları esintiyle başının etrafında uçuşuyor ve benimle aynı boktan kıyafetleri giymesine rağmen gerçekten güzel ve buraya aitmiş gibi görünüyor. Rahat olduğu için böyle olduğunu fark ediyorum. Tüm bunları kabulleniyor çünkü bunlara alışmış. "Daha iyi' kullanmak için garip bir kelime. Her şey sürekli değişiyor. Yeni insanlar geliyor. Bebekler doğuyor. İnsanlar yankılanıyor. Her zaman elle yapılması gereken tonlarca iş var. Bazı günler çok fazla gibi geliyor... ama sonra insanları düşünüyorum. Her iki kabileyle de yaşadım ve her ikisi de harika, mutlu insanlarla dolu. Ve iş zor olsa da tatmin edici, bunu söylemek garip geliyor. Yine de doğru."

"Anlıyorum." Gördüğümünden pek emin değilim ama çok konuşkan davranıyor ve onu dinlemek kriz sarmalımdan biraz olsun çıkmama yardımcı oluyor.

Tia bana bakıyor. "Tüm bunları duymanın kolay olmadığını biliyorum. Eğer tavsiyemi istiyorsan, bir beceri öğren. Bu seni delirmekten kurtaracak ve neye katkıda bulunabileceğini fark ettiğinde sana garip bir gurur duygusu getirecek. Kulağa çok hippy, kumbaya tarzı bir şeymiş gibi geliyor ama işler benim için çok fazla olduğunda akıl sağlığımı gerçekten kurtardı."

"Peki hangi beceriyi öğrendin?" Soruyorum, çünkü iyi bir tavsiye gibi görünüyor. Şu anda biraz akıl sağlığımı korumaya ihtiyacım var.

"İki şey öğrendim. Kemli'den şifalı bitkiler öğrendim ve arkadaşım Tiffany'den dvisti yününün nasıl taranacağını, iplik yapmayı ve örgü örmeyi öğrendim. Örgü örmek, her şey çok fazla olduğunda odaklanmama gerçekten yardımcı oluyor." Bana gülümsüyor, yüzünde düşünceli ve gururlu bir ifade var. "Callie nakış yapıyor,

Veronica şifa dağıtıyor, Hannah da envanter tutuyor. Bridget şimdiye kadar gördüğüm en çirkin çömllekleri yapıyor ama işe yarıyor. Gail herkesi beslemeyi seviyor. Liz de okla bir şeyler vuruyor. Hepimizin farklı başa çıkma yöntemleri var ama başa çıkma mekanizmanız başkalarına fayda sağladığında kendinizi gerçekten iyi hissediyorsunuz."

Başımı sallıyorum, çünkü başka ne diyebilirim ki? Herkes kendine bir alan bulmuş ve onun peşinden gidiyor gibi. Birbirine sıkı sıkıya bağlı bir topluluk olması fikri hoşuma gidiyor ama kış mevsiminin hüküm sürdüğü bir gezegende mızraklarla bir şeyler avlama düşüncesi yine de son derece ürkütücü. Peki ya kahve? Tuvalet kağıdı ne olacak? Kıymetli *kitaplarım* ne olacak?

Hayatımı kitap topluluğu üzerine kurdum. Bunu nasıl bırakabilirim ve bunun yerine eğlenmek için oklarla bir şeyler vurabilirim? *Yüzleri* olan şeyleri mi? Bu düşünce beni bir kez daha panikletti.

"Biraz müdahaleci olabilir miyim?" Tia aniden sorar.

İçimden bir kahkaha yükseldi, çünkü son on dakikadır tavsiye veriyordu ve *şimdi* de müdahaleci mi olmak istiyor? "Devam et."

Sorduğu sorunun saçmalığını fark etmiş gibi kıkırdıyor ve yürüyüşüne ara veriyor. Ben de durup bekliyorum. "Tüm bu durumun garip olduğunu biliyorum ama sen ve R'jaal adına gerçekten çok mutluyum. Çok uzun zamandır bekliyordu ve sizin yanınızda yeni biri gibi görünüyor."

"Yeni biri mi?"

"O mutlu," diyor basitçe. "Sanırım yavaş yavaş solup gidiyordu. Diğer herkes yankı buldukça ve çok aşık oldukça ve o yalnız kaldıkça mutluluğunun zaman içinde azaldığını görebiliyordunuz. Etrafı insanlarla çevriliyken bile her zaman biraz yalnızdı."

"Oh." Şimdi kalbim onun için yeniden acıyor. Zavallı R'jaal'ım. Bana güneşin kendisiymişim gibi bakmasına şaşmamalı.

Güneşler. Her neyse.

"Bence Marisol'u bulduğunda ve Marisol onun yerine T'chai'de yankılandığında içinde bir şeyler gerçekten kırıldı."

Bekle, ne? Tia'dan *başka* bir kadın daha mı vardı? "Marisol kim?" Ses tonumu eşit tutmaya çalışıyorum ama muhtemelen başarısız oluyorum. "Ondan hiç bahsetmedi."

"Ah, bu tamamen karmaşık bir durum," diyor gülerek. "Ve geçmişte kaldı. Uzun zaman önce. Sen ortaya çıkmadan önce de bir hayatı vardı, biliyorsun. Senin de vardı, eminim."

Bakire olduğunu sanıyordum ama şimdi Marisol'u duyuyorum. Bunun beni nasıl hissettirdiğini bilmiyorum. "Yani, elbette, bir hayatım vardı. Ben bakire değilim-"

Sözümü keserek başını sallıyor. "Demek istediğim bu değil. Burada romantik ilişkiler farklıdır çünkü bazı insanlar" -ve R'jaal'ı işaret ediyor- "durum ne olursa olsun yankılanmayı beklemeye inanırlar. Sizi temin ederim ki o adam olabildiğince bakirdir. Ama Marisol'la *tanıştığında*, adası yok edildiğinden beri gördüğü ilk kadındı ve bu yüzden kaderinde onun olduğunu düşündü. Meğer kabile arkadaşını görür görmez, onun için yankılanmaya başlamış. Bu yıkıcı bir şey olmalı, özellikle de K'thar ilk görüşte Lauren'la hemen rezonansa girdiği için."

Ada... yok mu edildi?

Gördüğü ilk kadın mı?

Benden önce bir hayatı olduğu konusunda haklı. Kulağa çok fazla hayatı varmış gibi geliyor. Zihnim dönüyor. "Bunu kabul etmek çok zor."

"Biliyorum. Birbirinize çok bağlı olduğunuz için bunu duymak sarsıcı, değil mi?" Bakışları ileriye, Rem'eb'in Set'nefe teslim edildiği yere kayıyor. "Sahiplenmeye hakkın olmayan her türlü garip, sahiplenici şeyi hissettiriyor. Anlıyorum. Gerçekten anlıyorum."

"Ama... burada mutlu musun? Bu gezegende?" Sormak zorundaymışım gibi hissediyorum.

Tia bana bir kez daha tuhaf tuhaf bakıyor. "Bu sudan mı yoksa yemekten mi mutlu olduğumu sormak gibi bir şey. Hayatta kalmak için buna ihtiyacım var. Bundan kaçmanın bir yolu yok, bu yüzden mutlu ya da mutsuz olmanın bir anlamı yok, değil mi? Hayat bu. Elinize ne geçerse onu alırsınız ve elinizden gelenin en iyisini yaparsınız. Keşke size daha iyi bir cevabım olsaydı ama elimden gelen bu."

Ona zayıf bir gülümseme sunuyorum. "Sahip olduğumdan daha fazlası, bu yüzden minnettarım o."

Bana verdiği gülümseme gerçek. "Eğer biraz öğrenmek istersen ya da örgü örmeyi öğrenirseniz, size yardımcı olabilirim. Örgü örmek zihninizi sakinleştirmek için harikalar yaratır."

"Şu anda mı? Bu *çok fazla* örgü örmek gibi geliyor."

"Oh, öyle." Gülüyor. "Çok fazla örgü var. Ama hepsi gerekli, değil mi? O yüzden atkı örmeme kimse aldırılmaz." Tia duraksıyor. "Ya da otuz tane."

Ben de gülüyorum ve bu iyi hissettiriyor. **B i r** başkasının duruma bakış açısını duymak, bir an için bile olsa, çarklarımın dönmesini durdurmama yardımcı oluyor.

Yirmi Dört

R'JAAL

I T'ia ve R'slind'ın güldüğünü duyuyorum ve kuyruğum sinirle seğiriyor. T'ia, R'slind'ın bana kızması için ona bir şey mi söyledi? Bu sabah onu öpmeye gittiğimden beri bütün gün kendimi kötü hissediyorum. yüzünü çevirdi. Khui'm şarkı söyleyip çiftleşmemizi talep ederken bile kalbim acıdı.

Kadınımı bir şekilde rahatsız mı ettim? Grubun arkasına geçip onunla konuşmak, onu taşımama ihtiyacı olup olmadığını sormak istiyorum.

Bana ihtiyacı olup olmadığını sor.

Ama diğerleri rehberlik için bana bakıyor ve gece çökmeden onları başka bir avcı mağarasına götürmeliyim. Sonra, yarın, köye döneceğiz. Takip edildiğimize dair bir işaret yok, bizi takip eden bir ata da yok. Geçtiğimiz tek olağandışı şey, yüzlerce metlak ayağı gibi görünen şeylerin çiğnediği uzun bir kar ve araziye saçılmış metlak atıkları. Yine de dağlara doğru gidiyorlar ve biz onları arkamızda bırakıyoruz. Bunu diğerlerine de anlatmalıyım ama şimdilik, bizi yeniden ele geçirip garip topraklarına geri götürmek için şu anda bile altımızda tünel kazıyor olabilecek atalarımızdan daha fazla ya da daha az tehdit oluşturmuyorlar.

Bunun olmasına izin vermeyeceğim.

Atalarımız çoğunlukla iyi yolculardır. Set'nef ve kardeşi Rem'eb'i taşımayı değiş tokuş ediyorlar. Set'nef'in yeni çevresinden etkilendiğini söyleyebilirim, ancak Tal'nef kardeşini her şeyden çok izliyor ve Set'nef burada olmasaydı, Tal'nef'in geride kalacağından şüpheleniyorum. Noj'me bitmek bilmeyen sorularla dolu... Bunların çoğu "büyük kehanet" ile ilgili. Onu görmek ve işleyişine en aşına olan H'rlow ve M'dok ile tanışmak için sabırsızlanıyor.

T'ia, R'slind'la birlikte arkada kalıyor ve öğleden sonra boyunca sesleri benim duyamayacağım kadar kısık bir şekilde konuşuyorlar. İyi anlaştıklarını duyduğuma sevindim ama aynı zamanda kıskandım çünkü R'slind'ı yanımda istiyorum. Onun gülümsemesini istiyorum. Elini elimde istiyorum.

Bütün gün grubumuzu zorluyorum, meyve mağarasıyla aramıza koyabildiğim kadar mesafe koyuyorum. Drakoni A'tar için gökyüzünü tarıyorum ama

Ondan bir iz yok. Eğer bizim için avlanıyorlarsa, bu yöne bakmıyorlar demektir. Hava kararmaya başladığında, grubumuzu en yakın avcı mağarasına doğru yönlendiriyorum; dışarıda hava kararmış ve karlar ay ışığıyla morarmışken mağaraya ulaşıyoruz. Dünkünden çok daha küçük olan mağaraya yığılıyoruz ve T'ia yeniden ateş yakmaya koyuluyor. Elleri titriyor ve soluk soluğa göğsünü tutarak vurucularını bırakıyor.

Sonra onu duyuyorum, yankılanan şarkısını. Tüm bu yolculuk boyunca sessiz ve öfkeli olan Rem'eb'e bakıyor. Rem'eb de yankılanarak ona dönüyor ve göğsüne bakıp iç geçiriyor. "Beni çözebilirsin," diyor teslim olmuş bir sesle. "Onu terk etmeyeceğim."

"Yap," diyor T'ia. "Bir noktada ona güvenmek zorundayız."

Rem'eb'in bağlarını çözerken ateşi yakıyorum ve baş başa konuşmak için mağaranın önüne gidiyorlar. Kardeşler Noj'me ile birlikte ateşin yakınına yerleşiyor ve ayaklarını sıcaklığa doğru itiyorlar. Şaşkınlık ve zevkle R'slind yanıma geliyor ve soğuk parmaklarını benimkilere geçiriyor.

"Seni bir şekilde kırdım mı?" Ona sessizce sordum. "Öyle demek istemedim. için."

Başını iki yana sallar. "Sadece bazı şeyleri sindirmek için biraz zamana ihtiyacım vardı. kendi. Üzgünüm."

"Özür dileme..." Başlıyorum ve yanağını koluma yaslayıp, kollarını benimkilere doladığında kelimeler ölüyor.

Kadınları anlamıyorum. En ufak bir şekilde bile.



T Ertesi gün, R'slind yanımda yürüyor. Onun adımları benimkilerden daha küçük ve yavaş, ama ben adımlarımı onunkilere göre ayarlıyorum, çünkü onunla b i r l i k t e olmaktan zevk alıyorum. Gün ortasına doğru, devasa Gökyüzünde Drakoni A'tar'ın gölgesi belirliyor ve sahile yakın olduğumuzu anlıyorum. Mızrağımı kaldırıp ona doğru sallıyorum, sonra da küçük grubuma dönüyorum. T'ia ve Rem'eb arkamda yürüyor, atalarımın geri kalanı da arkadan geliyor. "A'tar geldi."

Noj'me sözlerimi yorumlarken atalar etraflarına bakıyorlar.

T'ia biraz da espriyle, "Muhtemelen onlara onun bir ejderha olduğunu söylemelisin," diyor. Rem'eb'in dikkatini çekmek için kollarından birine sarılıyor ve "her şey yolunda" anlamına geldiğini öğrendiği bir hareketle ona başparmağını kaldırıyor.

"Benim dilimde ejderha için bir kelime yok," diye belirtiyorum, tam da devasa altın canavar kükreyip tepemizde daireler çizerken.

Atalar dağılır, Set'nef ve Tal'nef silahlarını kuşanıp saldırmaya hazırlanırken Noj'me tepelere doğru koşar. Yalnızca Rem'eb kaçmıyor, bakışları T'ia'ya kilitlenmiş, T'ia ona yaslanıp başparmağıyla onu onaylamaya devam ederken ona tam bir güvenle bakıyor.

A'tar bir çırpıda yere iner, sonra iki ayaklı formuna geçer. Yaklaşırken kollarını uzatır, çıplaktır ve yüzünde geniş bir sırıtış vardır. "Dostlarım! Sonunda geri döndünüz ve yanınızda misafir getirdiniz! Bunlar kapsüllerden yeni gelenler mi?"

Daha çok... yeni gelenler? O zaman R'slind'ı biliyorlar mı?

Onu görünce bana yaklaşıyor, parmakları benimkilere dolanıyor ve korunmak için bana gelmesine bayılıyorum. "Bu R'slind," diyorum gururla. "Ve o benim."

Önce bana, sonra da R'slind'a baktı. Yüzünde sinsi bir ifade belirdi. "Rezonans duyduğumu sanmıştım. Ama Tia da öyle-?" Drakoni ona dönüyor. "Ama birbirinize değil?"

T'ia parmağıyla Rem'eb'i işaret ediyor. "Bu benim."

Erkek, katil gibi görünmesine rağmen baş parmağıyla onaylama hareketi yapıyor. A'tar'ın onu görmesini engellemek istercesine T'ia'nın önünde duruyor. Zahmet etmesine gerek yok, A'tar'ın zaten bir eşi var ve ona oldukça aşık.

"Hiç böyle gladyatör görmemiştim," diye itiraf ediyor A'tar, diğerlerine bakarak. "Hem de iri yarı bir kadın. Bu yeni bir şey."

R'slind başını sallar. "Onlar değil, biz gladyatör değiliz. Ben buraya bir çeşit gemiyle düştüm ve diğerleri de aşağıdan geldi."

"Aşağıda mı?" Altın kaşları yukarı kalktı. "Aşağıdan *aşağıya* gibi mi?"

"Dağların altındaki tünellerde koca bir köy var," diyorum. "Ve orada insanlar yaşıyor - adadan gelen bizlerin ataları olan insanlar."

"Büyüleyici," diyor. "Tam da bu dünyanın sunduğu her şeyi gördüğümü düşündüğüm anda, karşımıza yeni bir şey çıkıyor." A'tar elini kaldırır. "Başka bir şey söyleme. Bunu köye sakla, böylece iki kez anlatmak zorunda kalmazsın. Ben önden uçup onlara gelişinizi haber vereceğim. Yanımda birini taşımama gerek var mı?"

Grubumuza göz gezdiriyorum ama herkes yolculuğun geri kalanını yapabilecek kadar güçlü görünüyor. T'ia'nın Rem'eb'in yanından ayrılmayacağından ve kardeşler ile Noj'me'nin yolda her şeyi görmek isteyeceğinden şüpheleniyorum. Okyanusa uzaktan ilk bakışlarını görebilmelerini istiyorum.

ne kadar güzel olduğunu. Ve R'slind yürüyemezse benim tarafımdan taşınacak.
"Birlikte gireceğiz."

Başını sallıyor ve kendini havaya fırlatıyor, atlayışının ortasında ejderha formuna geçiyor. Noj'me çığlık atıyor ve kendini karın üzerine bırakıyor ama ben sadece başımı sallıyorum. A'tar ilgiyi sever.

Yanımda, R'slind koluma yapışmış, gözleri kocaman. "Halkınızın arasında çok fazla ejderha var mı?"

"Sadece bir tane," diyorum ona. "Ve o fazlasıyla yeterli."

Yirmi Beş

ROSALIND

T Sonraki birkaç saat çok yoğun geçiyor. Tia ve R'jaal sahilde yaşayan insanlar ve onların neye benzedikleri hakkında konuşurlar. Adalıların üç klanı vardır, bunlardan biri R'jaal'ın sevgili Uzun Boynuz klanıdır.

Sonra mavi uzaylılar olan sa-khui'ler var ama R'jaal ile aynı tür mavi uzaylılar değiller. İnsan kadınlar var. A'ani adı verilen bir ırk olan gladyatörler var ve hatta bana korkunç görüldüğü ama zararsız olduğu ve çocukları sevdiği söylenen "Gren" adında bir şey bile var.

Bir de A'tar'ın bahsettiği ama herkesin daha fazlasını soramayacak kadar dikkatinin dağıldığı "yeni gelenler" meselesi var. Benim gibi diğerleri mi? Merak ediyorum. Kapsülümünden kurtulduğumu ve garip "canavar" kadını götürürken paniklediğimi hatırlıyorum. Başka bir kapsülün açıldığını ve beni kaçmaya teşvik ettiğini hatırlıyorum. Bunlar diğer yeni gelenler olmalı.

"Sana söylediklerimi unutma," diye sesleniyor Tia neşeyle, dağlık kayalıklardan çıkıp sahilin korunaklı koyuna inen kayalık patikadan aşağı inerken. Uzakta, sivri çatılarından dumanlar yükselen en az bir düzine kulübe görüyorum. İnsanlar etrafta dolaşıyor ve kıyıya vuran dalgaların arasında birinin ağ attığını görebiliyorum.

Sahildeki insan kümesinden iki kişi ayrılıp bize doğru koşuyor ve içlerinden birinin boynuzları R'jaal'ın boynuzlarına benziyor. Bu onun halkından biri olmalı.

İçgüdüsel olarak elini daha sıkı tutuyorum. "Rosalind?"

Tia'nın sorgulayan sesi bana bir soru sorduğunu hatırlatıyor. "Liz sıkı bir *Star Wars* hayranı olduğu ve bundan hoşlanmayacağı için en azından birkaç gün *Star Trek* konusunu açmamamı mı söyledin? Ya da benim?"

Gülüyor ve ona ve Rem'eb'e dönüp baktığımda, Rem'eb'in köye hiç bakmadığını fark ediyorum, ama bakışları öyle bir özlemle Rem'eb'e dikilmiş ki bana R'jaal'i hatırlatıyor. "Hayır, aptal," diye cevaplıyor Tia. "Sadece herkesin adını hatırlamayacağını ve rahat edene kadar köyde sana rehberlik etmekten mutluluk duyacağımı söyledim."

Doğru ya. Öyle demişti.

R'jaal elimi sıkıyor ve kuyruğu belime dolanıyor. "Onunla birlikte olacağım."

"Evet, ama bazen başka kadınlarla tanışırken yanında bir kız arkadaşının olması daha kolay oluyor." Tia eğlence dolu. "Yine de teklifim var."

"Minnettarım," diyorum ona ve gerçekten de minnettarım. Rem'eb ve ona ne olacağı gibi kendi sorunları olduğunu bilmeme rağmen çok nazik ve arkadaş canlısı davrandı.

R'jaal bir sırrı paylaşır gibi yakınına eğilir. "Benimle güvende olacaksın. Seni koruyacağım."

Ona gülümsüyorum. "Sadece yanımdan ayrılma, tamam mı?" "Asla." Ve bunu ciddiymiş gibi söylüyor.

"Ho! R'jaal! T'ia!" İki adam koşarak yanımıza geldi, ikisi de iri ve kaslıydı. Birinin dört kolu olduğunu görünce şaşırmadım ama boynuzları R'jaal'inkilere kıyasla çok küçük. Aynı klandan değiller demek ki. "Yanınızda yabancıları getirdiğinizi duyduk!"

R'jaal iki kollu erkeğe sarılmak için elimi bırakıyor, o da sırtına sağlam bir tokat atıyor. Dört kollu adama karşı biraz daha ölçülü ama dostça davrandıklarını söyleyebilirim. Bana geri dönüyor. "K'thar, S'bren, R'slind ile tanışın. O benim eşim."

Bana baktığında yüzünde büyük bir gurur ve neşe parlıyor. Bu beni kızartıyor.

Arkamızda yürüyen diğerlerine bakıyorlar ve S'bren denen kişi dört kollu atalara geniş gözlerle bakıyor. K'thar'a dirsek atıyor, o da şaşkın bir sessizlikle gözlerini kırıştırıp çenesini ovuşturuyor. Şimdi yakından bakınca aralarındaki farkları görebiliyorum. K'thar'ın gür saçları var ama boynuzları bodur ve Set'nef ve kardeşi gibi çılgın bir vücut postuna sahip değil. Kuyruğu da onlardaki gibi parlak bir kürk şelalesi değil. Ancak kalın omuzları ve duruşu ürkütücü bir şekilde Tal'nef, Set'nef ve Rem'eb'e benziyor.

"Bunlar bizim meyve hırsızlarımız mı?" K'thar önce R'jaal'a sonra da Tia'ya bakarak soruyor.

R'jaal başını sallar. "Bunlar bizi meyve hırsızlarından kurtaranlar. Dağların altındaki tünellerde koca bir köy var."

"Ve orada kendine güzel bir eş mi buldun?" S'bren bana bilmiş bir bakış atıp sırıtıyor. "R'jaal'in tüm bu olanlardan memnun olmayacağına

zaten bulduğumuz insanlar. Dünyanın öbür ucunda kendine bir eş bulmalı."

Ama K'thar bana bakıyor. "Neden son zamanlarda nereye dönecek daha fazla insanla karşılaşılıyor? Bir taş atacağım ve üçüne isabet ettireceğim."

"Daha fazla insan mı?" Tia soruyor.

"Benimkinden kaçtığımda başka kapsüller de vardı," diye sessizce gönüllü oldum. "Yine de onların canavarlarla dolu olduğunu sanıyordum. Kaçarken bir tane gördüm. Şimdi muhtemelen daha çok uzaylı olduklarını fark ediyorum ama o zaman bunu bilmiyordum."

S'bren genişçe sırıtıyor. "Gittiğin iki gün içinde kamp çok değişti."

"İki elli gün mü?" R'jaal şok oldu. "O kadar uzun mu?"

"Yine de bir ömür gibi geliyor," diye ekliyor Tia.

R'jaal bana bakıyor ve yüzünde düşünceli bir ifade var. Ona bir ömür gibi mi geliyor? Şimdiden benden bıktı mı? Göğsüm yüksek sesle mırıldanıyor ve bana henüz bir bebek yapmadığımızı hatırlatıyor, bu da en azından bunu yapmak isteyeceği anlamına geliyor.

"Kampa geri dönün," diyor K'thar, hepimize takip etmemizi işaret ederek. "Yemek var ve R'hosh ile Leezh her şeyi duymak isteyecektir."

Kumu geçip ateşin etrafında toplanmış bir gruba doğru ilerliyoruz. Çocuklar uzakta bebek boyunda mızraklarla oynuyor, diğerleri ise derileri kazıyor ya da derme çatma raflarda et kurutuyor. Biz yaklaşırken herkes yavaşlıyor ya da yaptığı işi bırakıyor gibi görünüyor ve endişeden tüylerim diken diken oluyor. Kendimi sahnedeymişim gibi hissediyorum.

"Herkes!" S'bren önden koşarak sesleniyor. "Hem R'jaal hem de T'ia yankılanıyor! Ve birbirlerine değil! Gelin ve görün!"

"Aman Tanrım," diye mırıldanıyor Tia ve ben de bu düşüncüyü yineliyorum.

Az önce kendimi spot ışıkları altında hissettiğimi mi sanıyordum? Bu, herkesin ayağa kalkıp etrafımızda toplanması, R'jaal ve Tia'ya sarılması ve yeni gelenleri el kol hareketleriyle selamlayıp onlarla konuşmaya çalışmasıyla kıyaslanamaz bile.

"Sözlerimizi anlamıyorlar," diye açıklamaya çalışıyor Tia. "Biz onların dilini bilmiyoruz, onlar da bizimkini."

Daha fazla insan geliyor ve başka bir klan olması gerekenleri görüyorum - alt kollarında ve bacaklarında postu olan ve atalarına benzer bir kuyruğu olan ama dört kolu olmayan bir klan. Ne kadar garip. R'jaal'a yaklaşıyorum, çünkü herkes doğrudan bana bakıyormuş gibi hissediyorum ve biliyorum ki

Dağınıklık. Bırakın küveti, uzun zamandır ayna ya da tarak bile görmemiştim. Giysilerim aceleyle bir araya getirilmiş birkaç kürkten ibaret ve ayaklarım ıslak, karla kaplı fitenlerle kaplı.

Diğerleri bana bakarken R'jaal gururla gülümsüyor, kolunu omuzlarıma doluyor. "Benim iyi dostum, R'slind," diyor ve beni bir sürü yüzle tanıştırıyor. Ama sonra ateşin yanında, pullu bir adama benzeyen bir adamın yanında oturan bir kadını fark ettiğinde o da biraz şaşkın görünüyor. "Sadece insan yabancılar var sanıyordum? Hem de bu kadar çok?"

S'bren yine bir cevapla oradadır. "Evet! Ve I'rec'in deyimiyle birkaç patates. Daha önce yaşamadıkları ve becerileri olmadığı için onların sorumluluğunu üstleniyor."

"Yaşamadın mı?" Soruyorum. Bu hiç mantıklı değil.

"Evet, onlar kozalak." Düşünerek çenesini ovuşturur. "Hayır, durun. Bu doğru değil. P'nee!" Elini ağzına götürür. "P'nee!" Bize geri dönüyor. "Eşim bilir. O *çok* akıllıdır."

Güzel, tüylerle süslü bir tunik giymiş insan bir kadın yanımıza geliyor. Kalçasında yeni yürümeye başlayan bir çocuk var ve sarı saçları süslü bir deri parçasıyla yüzünden geriye doğru çekilmiş. Hemen çocuğu S'bren'e uzatıyor, o da küçük yüzü öpücüklere boğuyor. "Merhaba," diyor bana gülümseyerek. "Ben Penny, S'bren'in eşiyim. Bebeğimizin adı Brenna. Bana adını tekrar söyler misin?"

"Rosalind." İyi birine benziyor. Hoş ve güler yüzlü. Sonra tekrar, S'bren de iyi görünüyor. Herkes iyi görünüyor.

"İnsanlar ve patatesler," diyor S'bren. "N e y d i onlar? Koniler?"

Penny kıkırdarak "Klonlar," diye düzeltti. "Çok yaklaştım."

Ama Penny'nin sözleri bana hâlâ anlamsız geliyor. "Klonlar mı?" Yankıladım. "Ne demek istiyorsun?"

Yüzünde tedirgin bir ifade beliriyor. "Sen... sen bileziklerden birini almadın mı? Herkeste bir tane vardı."

Sessizim. Uyandığımda bileğimde olan saate benzer garip şeyi hatırladığımda kulaklarımda bir uğultu var. Beni aşağıdaki tünellere götüren her kimse, kıyafetlerimi çaldığında onu da çalmıştı.

"Bilezikler mi?" R'jaal sorar.

"Belki de geçerli değildir," diyor Penny aceleyle ve arkadaşına gergin bir bakış atıyor. "Değil mi, S'bren?"

"Mesajı gördüm," diyor arkadaşı, her zamanki neşesiyle. Çocuğunun tombul yanağına bir öpücük daha konduruyor. "M'dok'un arkadaşı - D'see'yi buraya getiren kişi - klon oldukları için birçok tatlıyı ve insanı buraya atmış. D'vi onların gerçek insanların kopyaları olduğunu ve bu yüzden hafızalarının olmadığını söylüyor. Bir torbada yetiştirilmişler."

"Çanta değil," diyor Penny sıkıca, yüzünde özür dolu bir ifade. "Bir *laboratuvar*." Anı yok.

Gerçek insanların
kopyaları. Bilezik.
Midem bulanıyor.

"Tanrım, bembeyaz oldu. Bayılacak mı?" P'nee R'jaal'a paniklemiş bir bakış fırlatır. "Siz bilmiyor muydunuz? Diğer herkes biliyor!" Dönüyor ve hızla uzaklaşıyor. "Liz! Sana burada ihtiyacımız var!"

"R'slind?" Dünya dönerken R'jaal beni kendine doğru çekiyor. Saçlarımı okşuyor, kan kulaklarıma hücum ederken beni rahatlatan sözler mırıldanıyor.

Ben gerçek bir insan değil miyim? Bu yüzden mi bazı şeyleri hatırlayamıyorum? Ben bir *klon* muyum? Yeni bir çift el beni omuzlarımdan tutana kadar inlediğimi fark etmiyorum. Parlak mavi gözlü ve saç örgülü sarışın bir kadın yüzüme bakıyor. "Hamile mi? Bu yüzden mi kusacak mısın?"

"Henüz hamile değilim," diye cevaplıyor R'jaal sırtımı sıvazlayarak. "Rezonansı henüz tamamlamadık. O iyi mi?"

Her şey hala uzak, sanki etrafımda sürekli uğuldayan bir tüneldeymişim gibi. Görüşümün kenarları kararmakla tehdit ediyor ve göz kırpmaya devam etmek zorunda kalıyorum.

"Sanırım onu korkuttum," diyor Penny özür dileyerek, yüzüme bakarak. "Klon olayını bildiğini sanmıyorum. Şifacıyı çağırayım mı?"

"İyi olacak," diyor sarışın kendinden emin bir şekilde. "Al bakalım, düğün çiçeği."

O kadar kendinden emin ki paniğimin bir kısmını uzaklaştırıyor. "Ben... Ben gerçek bir insan değil miyim?"

"Oh, öyle mi dediler?" Dönüyor ve ortalıkta görünmemeye çalışan Penny ve S'bren'e ters ters bakıyor. "Pislikler. Kendini kaybetmene şaşmamalı. Sen gerçeksin, kızım. Sen gerçeksin, burası da gerçek." Arkamda duran R'jaal'a başıyla selam veriyor. "O gerçek. Rezonans gerçek."

Gerçek. Tamam. Hepsi gerçek. Ben gerçek bir insanım. O öyle diyorsa, doğru olmalı.

Görüş alanımın kenarlarını tehdit eden karanlığın bir kısmı kayboluyor.

"Şimdi sizi düzgün bir şekilde selamlamama izin verin," diyor sarışın, omuzlarımı nazikçe sarsarak. "Ben Liz ve bu gezegen Hoth Değil. Bu sahil Icehome. Bu boktan gösteriye hoş geldiniz."

YIRMI Altı

R'JAAL

I Şifacı onu kontrol edene kadar kumsaldan ve eşimi yerleştirdiğim kayalıktan ayrılmayı reddediyorum. Her şey kaos içinde -ateşin etrafında yeni yüzler var, yeni erkekler, yeni dişiler, atalar- ve

Herkes birbirinin arkasından konuşmaya kararlı görünüyor. Yemek kaseleri elden ele dolaşüyor ve Set'nef'in kendisiyle sohbet eden yabancı bir kadına boş boş baktığını görüyorum. Tal'nef N'dek ve D'vi ile oturmuş, el kol hareketleriyle iletişim kurmaya çalışıyor ve Noj'me gözleriyle H'rlow'u yutuyor, her kelimeyi alıyor.

T'ia ve Rem'eb hiçbir yerde görünmüyorlar. Muhtemelen yalnız kalmak için gittiler ve ben de onları suçlamıyorum. Rezonansın çekimi güçlü, artık evde olduğumuz ve kulübem sadece birkaç adım ötede olduğu için her zamankinden daha güçlü.

Ama R'slind çaresizce elime yapışıyor ve paniği içimi kemiriyor. Bunu onun için daha iyi hale getirmeyi her şeyden çok istiyorum. Eğer bu, herkes kulaklarımda gevezelik ederken şifacının onun üzerinde çalışmasına izin vermek anlamına geliyorsa, bunu yapacağım. Kabile yeni gelenlere iyi bakıyor gibi görünüyor. Hem I'rec hem de F'lor sorumluluğu üstlenmiş, herkesin beslenmesini ve sağlıklı olmasını sağlıyor ve soruları yanıtlıyor. Arada bir kucaklaşmak için duraklıyorlar ve I'rec F'lor'a öyle bir bağlılıkla bakıyor ki arkadaşım adına gerçekten mutlu oluyorum. En uzun süre boyunca F'lor'un benimle bağ kuracağını düşünmüştüm ama ona karşı dostluktan başka bir şey hissetmiyordum. Ona neden bir zevk arkadaşı olarak yaklaşmadığımı anlayamıyordum.

Artık biliyorum. O benim için doğru kişi değildi. Hiçbir zaman da olmadı.

V'ronca R'slind'a döner ve yıpranmış bir halde yanına oturur. "Gecikme için üzgünüm. Bugün herkesin bir şeye ihtiyacı var gibi görünüyor." Koyu renk yelesini yüzünden itiyor ve yorgun bir nefes üflüyor. "Yemek yedin mi? Bir şeyler içtin mi?"

R'slind başını sallıyor, hâlâ elimi sıkıca tutuyor. "Ben gerçekten bir klon muyum?" "Söyleyemem," diyor şifacı. "İyileştirme yeteneğim bu şekilde çalışmıyor.

Ama bunun bir önemi var mı?"

"Benim için önemli," diyor R'slind sefilce. Sesi o kadar üzgün geliyor ki içim acıyor. Her şeyden çok, bu üzüntüyü ondan alabilmeyi diliyorum.

V'ronca ellerini uzatarak, "Sağlıklı olduğun sürece önemli olan tek şey bu," diyor. "Khui'nizi okuyabilmek için size dokunabilir miyim?"

R'slind bana kararsız bir bakış atıyor. Başımı sallıyorum ve o da ellerini şifacıninkilerin arasına koyuyor. Yine de ona dokunmadan edemiyorum ve parmaklarımı R'slind'in yelesinde gezdirirken bile kuyruğumu beline doluyorum çünkü dokunuşumdan hoşlandığını biliyorum.

"Henüz rezonans gerçekleşmesi yok, değil mi?" V'ronca soruyor, gözleri hâlâ kapalı.

"Henüz değil."

"Bu iyi bir şey. Ama bil diye söylüyorum, khui rezonansın gerçekleşmesi için çok zorlar ve sen onunla ne kadar uzun süre savaşırsan kendini o kadar kötü hissedersin."

R'slind'in bana bakarak söylediği tek şey "Tamam," oldu.

V'ronca'ya "Burada güven içinde olmamızı diledim," diyorum. "Evde olmayı." "Yargılamıyorum," diyor V'ronca. Çenesini kaldırıyor, konsantre oluyor.

Gözleri sıkıca kapalı, garip bir ifade. "Khui istediğini elde edemediğinde tam bir pislik olabiliyor. Elbette önce sen kendi işini çözmelisin. Ben sadece baygın hissetmesinin nedeninin bu olabileceğini bilmeni istiyorum."

V'ronca'nın yanına bir erkek geliyor. Yeni gelenlerden biri ve şimdiye kadar gördüğüm en kalın boynuyla oldukça iri yapılı. Teni tuhaf bir gri-mavi ve bir süre sabırla bekledikten sonra konuşuyor. "Veronica."

"Şu anda meşgulüm Kyth," diyor, ona doğru bakmadan.

"Khui'm yine öldü." Kyth denen kişi olduğu yerde kalarak şöyle diyor. "Sabrina gözlerimin artık donuk olduğunu söylüyor."

"Git I'rec'e ya da Ashtar'a söyle," diyor V'ronca. "Şu anda sana yardım edemem." Erkek dönüp grubun kenarına, I'rec'in durduğu yere yöneldiğinde, V'ronca tek gözünü açıp mırıldanıyor: "Çocuklardan daha beter, sana söylüyorum."

"İyileşiyor mu?" Noj'me yüksek sesle soruyor, eğilip ağzı açık bir merakla V'ronca'ya bakıyor. "Artık şifacılarımız yok! İnsanlar yeraltına indiğinden beri yok! İnanılmaz!" Çok yüksek sesle konuşuyor ve neredeyse bağırarak konuşması beni irkiltiyor. Ata erkeklerin aralarında bir sah-sah derisi geçirdiklerini fark ediyorum ve hangi aptalın onları sarhoş etmeye karar verdiğini merak ediyorum.

Eğer bir aptal seçmem gerekseydi, muhtemelen A'tam olurdu.

"Noj'me, Noj'me," Tal'nef bir eliyle ona vuruyor, yüzünde donuk bir ifade var. "Onlara neden dişilerini bir duvarın arkasında tutmadıklarını sor."

"Bir... duvarın arkasında mı?" H'nah bana bakarak soruyor. "Ciddi misin sen?" "Onlara sor, Noj'me," diye ısrar ediyor Tal'nef.

F'lor öne çıkıyor, sah-sah'ı Tal'nef'ten özenle alıyor ve yerine dumanı tüten bir fincan çay koyuyor. "Eminim geldiği yerde farklı gelenekler vardır ve hepsinin bir nedeni vardır. Sarhoş bir yabancı'nın sözlerini ciddiye almayalım, tamam mı? Ve kimse onlara sah-sah vermesin, tamam mı?" Doğrudan A'tam'a bakıyor. "Misafirperver olmak var, bir de ahmak olmak var."

A'tam ellerini havaya kaldırır. "Ben masumum!"

I'rec homurdanıyor. F'lor'un yanına gider ve yanağına bir öpücük kondurur. "Yakında döneceğim. Kyth'in bir khui'ye daha ihtiyacı var."

Giderken I'rec'in kışını tokatlıyor. "Çabuk eve dön, aşkım." Bana ve R'slind'a bakıyor ve gülümsemesi devam etse de ifadesi garipleşiyor. "Bu arada döndüğünüze sevindim. Herkesin burada ve güvende olması çok güzel. Rosalind'in ortaya çıkışı üç kapsülden en az birinin neden boş olduğunu açıklıyor. Aşağıdayken başka iki kadın gördüğünüzü sanmıyorum?"

Başımı salladım. "R'slind tek kişiydi."

"İki kişi gördüm," diyor R'slind yavaşça. V'ronca'dan uzaklaşıp F'lor'a bakıyor. "Uyandığımda neredeyse tüm kapsüller kapalıydı. Ama bir canavarın bir kadınla kaçtığını gördüm. Beni korkuttu ve bu yüzden kaçtım."

"Bir canavar mı?" F'lor sorar.

"O... insana benzemiyordu. Çok büyüktü. Korkunç bir yüzü vardı." R'slind önce diğer atalara, sonra da sahile yeni gelen patateslere bakıyor. "O zaman fark etmemiştim ama muhtemelen bir uzaylıydı."

F'lor'un dudakları düzleşiyor ve ellerini kalçalarına koyuyor. "Yangına yakın birine benziyor muydu? Mavi tenli mi? Kırmızı tenli? Pulları var mıydı? Pulsuz mu?"

R'slind omuz silkiyor.

"Yani büyük olasılıkla başka bir ekleme arıyoruz, hem de bir kadınla." Yüz ifadesi sertleşiyor. "Eğer zaten khui yokluğundan ölmemişlerse. Lanet olsun. Hangi yöne gittiklerini gördüğünü sanmıyorum."

"Um...dağlar? Belki?"

F'lor başını sallar. "Sabah A'tam ve burnunu bu işe sokacağız. O kaçmadan gidip I'rec'e haber vereyim." Yeni gelenlerden birinin üzerinden geçerek grubun dışına doğru ilerliyor.

Daha fazla insan kayıp. Birçok yeni gelen. R'slind'ın bir kopya olduğunu, bunun ne anlama geldiğini tam olarak anlayamadığımı. Tünelleri düşünüyorum.

Atalarla ve dağlara doğru ilerleyen metlaklarla dolu.

Bütün geceyi bu konuyu konuşarak, R'hosh ve Leezh ile ne yapacağımızı tartışarak geçirebilirim. Görünmeden bölgeyi keşfetmenin yollarını ve bunun hepimiz için ne anlama gelebileceğini konuşurduk.

Ama ben R'slind'a bakıyorum. Omuzları çökmüş ve yorgun görünüyor. Yorgun. Ateşin sıcaklığına fazla yaklaştırılmış bir yosun gibi soluyor. Arkadaşım önce gelir. Yemeğe ve sonra da dinlenmeye ihtiyacı var.

Diğer her şey sabaha kadar bekleyebilir.

Yirmi Yedi

ROSALIND

Veronica, şifacı olduğunu iddia eden hoş kadın, sağlığımın mükemmel olduğunu ve "khui"min güçlü olduğunu söylüyor. Endişelenecek bir şey yokmuş ve diğer klonların hiçbiri herhangi bir sağlık sorunu göstermemiş. Kyth dışında, bir khui'yi hayatta tutamayan dağ büyüklüğündeki gri adam.

Bu harika... Sanırım.

Hâlâ kendim olmadığımın farkına varamıyorum. Başka birinin kopyasıyım. Hafızamdaki boşluklar mı? Çünkü onlar başka birinin anıları. Neden parça parça olduklarını bilmiyorum, sadece çocukken sevdiğim belirli kitapları veya yazdığım fanfikleri hatırlayabiliyorum, ama soyadımı veya nereli olduğumu hatırlayamıyorum. Sanki biri beynimin haritasını çıkarmış ve rastgele noktalarda delikler açmış gibi.

Belki de eşlenen benim beynim değildi. Başka bir Rosalind'di, Spock ve Kirk'ün birlikte tatlı küçük bebekler yapmasını seven başka bir fanfic yazar kütüphaneciydi. Ben sadece bir kopyayım. Çöpe atılmış, kimsenin beni bulamayacağı uzak bir gezegene bırakılmış boktan bir kopya.

Diğer kadınlardan biri bileziğini aldı ve bana her şeyi açıklaması gereken kayıtlı mesajı dinlememe izin verdi.

"Şanslısın," diyor yaşlı uzaylı kadın kayıtta. "Görünüşe göre sen bir klonsun.

Ve herhangi bir klon değil, yasadışı olarak yapılmış b i r klon.

Normalde yasadışı olarak üretilen bir klona derhal ötenazi uygulanır, ancak çok fazla kredisi olan biri sizi güvenli bir yere bırakıp saklamak için para ödedi. İşte buradasınız. Burası biraz soğuk ama yerliler iyi insanlar ve sizinle ilgilenecekler. Daisy ve Mardok'a merhaba dediğimi ve umarım arkadaşları tarafından düzenli ve sert bir şekilde becerildiklerini söyle. Sana gelince, benim küçük klonum, sana biraz erzak bıraktım. Yeni dostlarınızla iyi geçin ve harika bir hayatın olsun."

E Ötenazi.

Çünkü ben *gerçek* bir insanın istenmeyen bir klonuyum.

Bu düşünce kafamın içinde dönüp duruyor ve beni perişan ediyor.

Veronica beni kontrol etmeyi bitiriyor ve sonra diğerleriyle birlikte yemek yiyoruz. R'jaal beni yakından izliyor ve sessizliğimden rahatsız olduğunu biliyorum. Söyleyecek bir şeyim yok. Ne söyleyebilirim ki? Gerçek bir insan olmadığım için üzgün olduğumu mu? Sahildeki her kadına aynı yüze sahip olmayacağımızı umarak mı baktım?

Uzaylılar tarafından kaçırıldığımı ve eve dönemeyeceğimi düşünmem yeterince kötüyken, bir de laboratuvarı yaratıldığım için bir evim olmadığının ortaya çıkması mı?

Bu düşünce bile içimde bir şeyleri kırıyor. Boğazımda bir düğüm oluşuyor ve tekrar gözyaşlarının eşiğine geliyorum. Bundan nefret ediyorum. Bu konuda güçlü olamamaktan nefret ediyorum. Diğer kadınlar gayet iyi uyum sağlamış görünüyorlar; kimse ateşin yanında hıçkırarak ağlamıyor. Yemek yiyorlar, dikiş dikiyorlar ya da birbirleriyle konuşuyorlar ve kimse benim istediğim gibi saçlarını yolmuyor ya da yıldızlara bakıp ağlamıyor.

Klonluklarıyla başa çıkmak için benden daha uzun zamanları oldu sanırım. Bunca zamandır bir insan olduğumu sanıyordum ama durum böyle değilmiş.

Ve şimdi zavallı R'jaal bir klonla sıkışıp kaldı. Tek iyi şey o ve onu da kaybedecekmişim gibi hissediyorum çünkü olmam gereken kişi ben değilim.

Onu kaybedersem ne yapacağımı bilmiyorum.

İnsanlar etrafımda konuşuyor -hatta belki de bana doğru- ama ben dinlemiyorum. Çaresizce R'jaal'ın koluna yapışıyorum. Giderek daha gerçek dışı hissettiren bir dünyada sahip olduğum tek dayanak o. Bir klon. Ben bir klonum. Bunun üstesinden gelemiyorum. Her nasılsa, birisi beni bir laboratuvarı anıları olan yetişkin bir insan *yaptı*. Ne amaçla acaba? Bir insanı kopyalamanın ne gibi korkunç bir amacı olabilir? Organ toplamak mı? Seks ticareti mi? Yamyamlık mı?

Bunların hepsi beni hasta ediyor.

R'jaal bir kolunu bana doluyor ve yakınımı eğiliyor. "Bir şeyler yemelisin, rezonansım. Gücüne ihtiyacın var."

"Yemek yiyebileceğimden emin değilim." Ateşin etrafındaki diğerlerine bakıyorum, gülüyorlar ve kaseler dolusu yemek yiyorlar ama kimse benim kadar yıkılmış görünmüyor. Onlar üzgün değil mi? Neden bu konuda kafayı yiyen bir tek ben varım? Anlamıyorum.

"Denemek mi? Benim için mi?" Çenemi yukarı kaldırıyor ve beni bakışlarıyla buluşmaya zorluyor. Yüz ifadesi o kadar tatlı ve anlayış dolu ki içim acıyor. Başımı sallıyorum. Onun için her şeyi denerim.

Birkaç lokma yemeği boğazımdan geçirmeyi başarıyorum ama tadının nasıl olduğunu fark edemeyecek kadar dikkatim dağınık. Biri bana bir fincan çay uzatıyor, ılık ve hafif acı, onu da yudumluyorum. Sonra bitkin bir halde R'jaal'a yaslanıyorum. Sanki sadece kendimle ilgilenmek bile beni tüketmiş gibi.

"Gel," diyor kulağımı okşayarak. "Sana evimi, kulübemi göstereceğim. Burası artık senin de evin. Burayı bir eşim olacağı gün için inşa ettim."

Şaşkınlık içinde beni ateşten uzaklaştırmasına izin veriyorum. Diğerlerinin bize seslendiğini, yarın benimle vakit geçirmek, beni tanımak istediklerini söylediklerini hayal meyal fark ediyorum ve bir erkek sesi diğer erkekleri eğlendiren bir şey bağılıyor. R'jaal sadece ofluyor ama memnun olduğunu söyleyebilirim. Odak noktam ona doğru daralıyor.

Şu anda önemli olan tek şey R'jaal. Ben gerçek bir insan değilim, ama o benimle mutluysa, önemli olan tek şey bu, değil mi?

Beni kumsaldan aşağıya, ateşten uzağa götürüyor ve kum yatağından dik, gri kayalıklar yükseliyor, sanki dağlardaki kötü, karlı rüzgarlardan korumak için koyu çepeçevre saran duvarlar gibi. Dalgaların karaya attığı odunlara benzeyen küçük sevimli kulübeler, uçurumun dibine yakın bir yerde, her biri kumdan yaklaşık bir ayak yükseklikte ahşap bir platform üzerinde yer alıyor. Ahşap duvarları ve tepesinde bir duman deliği olan çadıra benzer bir çatısı var.

R'jaal sıranın sonundaki bir kulübeye doğru ilerliyor ve kapıyı örten bir kapağı kenara itip bana heyecanla bakıyor, sanki bana göstermek için sabırsızlanıyormuş gibi. "Beğenmediğin her şeyi değiştireceğim," diye söz veriyor bana. "Burası artık senin de evin."

İçeri girerken boğazımda bir düğümle başımı sallıyorum.

İçerisi düşündüğüm kadar rahat. R'jaal düşünceli biri ve elbette kulübesinin müstakbel eşine olabildiğince hoş görünecek şekilde yapılmış olması mantıklı. Zemin ahşaptan yapılmış, kulübenin ortasında ateş yakmak için taşlarla kaplı bir oyuk var. Erzak için örülmüş sepetler, mızrakları ve olta takımına benzeyen şeylerle birlikte bir kenarda duruyor. Son derece davetkâr görünen kalın bir kürk yatağı ve bir tür projenin parçası gibi görünen ahşap bir çerçeveye gerilmiş bir deri var. Rüzgârdan uzakta olduğumuz için içerideki sıcaklık oldukça iyi ve khui'm bana ihtiyacım olan tüm sıcaklığı veriyor.

Sefil deęil. Gezegen artık doęru dūřunemeyeceęim kadar soęuk deęil. Sahil çok gūzel. İnsanlar çok iyi.

Kendimi sahtekar gibi hissediyorum. Burnumu ekiyorum.

"R'slind?" R'jaal bir an sonra arkamda, kollarımı ovuřturuyor ve sırtımı gūęsūne bastırıyor. "Sorun ne, kalbim? Sūyle bana, ben de dūzelteyim. Buradan nefret mi ediyorsun?"

Bařımı sallıyorum, dūnūyorum ve yūzūmū onun sıcak, rahatlatıcı gūęsūne gūmūyorum. "Onları duydun, R'jaal. Ben gerçek bir insan deęilim. Ben bir klonum. Tūm anılarıma sahip olmamamın nedeni kafama darbe almıř olmam deęil. İlk bařta hiç sahip olmadıęım için. Sahip olduęum parçalar bařka birine ait. Ben kūtūphaneci deęilim. Rosalind bile olmayabilirim. Biri beni yarattı." İęrenme dolu, dūzensiz bir nefes verdim. "Sanki ben bir *insan* deęil de bir *řeymiřim* gibi."

"Sen bir insansın," diye beni rahatlatıyor. "Sen *benimsin*."

Sūyleme řekli çok basitmiř gibi geliyor. Sanki bir laboratuvarıda yaratılmıř olmam ya da dūřūndūęūm kiři olmamam önemli deęilmiř gibi. nemli olan tek řey ona ait olmam. Uzun zamandır bekledięi eři olmam.

Yūzūmū kavrayıp řefkatle yukarı kaldırdıęında, bana verdięi gūlūmseme içimi sızlatıyor.

"Sen mūkemmelsin," diye mırıldanıyor. "Seninle ilgili hiçbir řeyi deęiřtirmezdin.

Yūzūnū ilk kez görmek tūm bu bekleyiře deędi."

Tanrım, onu seviyorum. Bana her zaman mutlak bir tanrıça olduğumu hissettirdiği için onu seviyorum. Destekleyici ve tatlı olduğu ve beni kilometrelerce taşımak zorunda kaldığında bile asla daha az olduğumu hissettirmediği için onu seviyorum. "Seni seviyorum," diyorum kollarımı boynuna dolayarak. "Seni çok seviyorum, R'jaal."

"Benim tatlı rezonansım. Kalbimi ellerinde tutuyorsun." Burnunu benimkine sūrtüyor. "Seninle ilgili her řeye bayılıyorum, R'slind'ım."

Gūęsūmdeki khui řarkısı sanki bir ateř perdesindeymiř gibi hissediyorum. O da benim kadar gūlū titreřiyor, sanki parazitlerimiz - ortakyařarlarımız - ilk kez yalnız olduęumuzu iřaret ediyor. Artık dūřmandan kaçmak yok. Gūvendeyiz.

Gūvendeyiz ve evimizdeyiz.

"Rezonansı nasıl gerçekleřtireceęiz?" Yumuřak, yavař pūcūkler arasında ona soruyorum. "Yapmamız gereken özel bir řey var mı?"

"Çiftleşiyoruz," diye nefes alıyor ağzıma karşı ve nefesi bile rahatlatıcı. "Çiftleşiyoruz ve çiftleşiyoruz, ta ki ben içine bir yavru koyana kadar."

İnliyorum, çünkü şu anda bu bana oldukça iyi geliyor. "Hadi yapalım şunu."

"Sen... hazır mısın?" Geri çekiliyor ve yanağımı okşuyor. oradaki gözyaşları. "Siz doğru zaman olduğunu hissedene kadar beklemekten memnunum."

Tanrım, onu bu kadar muhteşem yapan da bu. Çünkü beni herhangi bir noktada yüzlerce kez zorlayabilirdi ve ben de memnuniyetle teslim olurdum. Ama o hiç zorlamadı, ilgilendiğini bana açıkça belli etti. Bana için için yanan bakışlar attı ve beni ölesiye öptü... ama her zaman otobüsü benim kullanmama izin verdi. Sorumluluk bende.

Ve ben fazlasıyla hazırım. "Bunu istiyorum," diye söz veriyorum ona. "Seni istiyorum."

Yaşadığımı hissetmek istiyorum. Bunu yapmanın en iyi yolu R'jaal ile birlikte, onun kollarında, yaşadığımız ilkel dürtülere teslim olmak.

Beni tekrar öpüyor, ağzı aç ve sonra geri çekiyor. "Bunu senin için mükemmel hale getirmek istiyorum," diyor bana, nefesi kesik kesik. Beni tekrar öpüyor, tekrar öpüyor ve sonra kendini hatırlar gibi oluyor. "Ateş yakacağım. Çay koyacağım ki rahatlatıcı bir şeyler içebileşin. Suyu ısıtacağım ve tenindeki yolculuğu yıkayacağım. Ve sonra ısındığında ve rahatladığında, birbirimizi keşfedeceğiz ve rezonansımızı tamamlayacağız. Tamam mı?"

Kulağa çok hoş geliyor. "Evet."

Sözünün eri R'jaal her şeyi hazırladı. Ateş çukurunun yanına çömeliyor ve mümkün olduğunu düşünmediğim bir hızla ateş yakıyor. Alevler iyice yükseldiğinde, ateşin üzerine bir uçayak ve bir kese yerleştiriyor, ardından kapının yanındaki toprak kaptan birkaç parça buz ekliyor. Tia'nın şaka yaptığı "kıçı çirkin" çömlleklerden biri ve bu düşünce yüzüme bir gülümseme getiriyor. R'jaal ellerini yıkarken klanı hakkında konuşuyor, sonra bir havluyla her tarafını hızlıca yıkıyor ve soyunuyor. Botlarını kapının yanına koyuyor ve yeni eteğini asıyor, sonra kasıklarını yıkıyor ve eskisi kadar dik ve görkemli. Belki de bu gece o büyük, kabarık siki içimde olacağı için daha da fazla. Hâlâ sikiğin üstündeki "mahmuz" kafamı karıştırıyor ama sonra bunun klitorisimle alay etmek için olduğunu söylediğini hatırlıyorum ve bu düşünce beni nefessiz bırakıyor.

Kendini yıkamayı bitirdikten sonra bana döndü. Yatağın "yuvasını" oluşturan kürk yığınının üzerine oturuyorum ve o da saygıyla botlarımı çıkarıp ayaklarımı ovuyor. Gözlerimi kapatıp inliyorum, çünkü tüm bu şefkatli sevgi şu anda kesinlikle ihtiyacım olan şeydi. Dokunuşunu ve bana M'tok ve eşi C'lie'den, ikisinin de ne kadar asabi ve inatçı olduklarından, ama M'tok'un aynı zamanda

titiz ve temiz. Ayaklarımla ilgilendikten sonra, ellerini bacaklarımda gezdiriyor, başıboş kum zerrelere fırçalıyor ve ardından "eteğimi" oluşturan, kabaca bir araya getirilmiş kürk katlarını çıkarmama yardım ediyor.

"Bununla çok iyi iş çıkardın," diye mırıldanıyor. "Yukarıda kaldı ve seni sıcak tuttu. Çok zekisin, R'slind'im."

"Sadece... mantıklı geldi." Övgüsü aptalca geliyor, özellikle de diğer kadınların giydiği süslü tuniklerden bazılarını gördükten sonra. Hatta bir kızın tuniğinin kenarlarında pembe kürke benzeyen bir başlık vardı. Düpedüz tapılasıydı.

"Senin duygun bizi soğuktan kurtardı ve atalarımızın seyahat etmesini sağladı," diyor, sesi gururla ısınıyor. "Onlar için giysilerimiz olmasaydı ne kadar zamanımızı alırdı bir düşünün."

"Bir yolunu bulurdun."

Beni kollarının arasına alarak oturtuyor ve kürkleri üstümden çekip alıyor. "Ama buna ihtiyacım yoktu, çünkü yanımda zeki ve güzel eşim vardı."

Çok fazla iltifat var ve çoğu hak edilmemiş. Kıçımı dağların yarısına kadar taşımak zorunda kaldı, ama kürklere birkaç dikiş atmamın bir tür vahiy olduğunu mu düşünüyor? "Çok nazıksın."

"Ben değilim. Daha önce hiç ortağım olmadı," diye itiraf ediyor. "Klanımdakiler ortak iyilik için çalışmazlar. M'tok sinsidir ve canı ne isterse onu yapar. T'chai güçlü ve güvenilirdir ama bir lider değildir. S'bren... şey, o S'bren. Birlikte düşünebileceğim, fikirlerimi paylaşabileceğim bir ortağımın olması... beni sevinçle dolduruyor."

Sanki tek istediği buymuş gibi bana gülümsüyor ve o kadar yakışıklı ve sevecen ki buradaki kadınların nesi var da ağzını açtığı anda ona tırmanmıyorlar diye merak ediyorum.

Delilik. Düpedüz delilik. Mükemmel adam bunca zamandır burunlarının dibindeydi ve kimse bunun farkına varmamıştı.

"Artık öpüşebilir miyiz?" Ona soruyorum, sesim yumuşak. "Çünkü şu anda seni gerçekten öpmek istiyorum."

"Önce seni yıkamalıyım. Temizlendiğinde kendini daha iyi hissedeceksin, söz veriyorum." Bana gülümsüyor. "Uzun bir yürüyüş oldu ve ter içindeyken kürklere tırmanmanın nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Temiz olmak seni iyi hissettirecek."

Hâlâ keyfimi yerine getirmeye çalışıyor. Tatlı adam. Ona karşı hissettiğim acılı şefkat duygusu suçluluk duygusuyla karışıyor. "Bunu iyi idare edemediğim için özür dilerim."

R'jaal başını sallar. "Özür dileme. Bugün seni korkutan şeyler öğrendin. Üzgün olmaya hakkın var."

"Ama kendimi çok tuhaf hissediyorum. Diğerlerini gördüğümde, onlar neden benim gibi üzgün değiller? Neden bu kadar sakinler? Panikleyen tek kişi ben olduğum için tuhaf olanın ben olduğumu düşünüp duruyorum."

Yüz ifadesi gerginleşiyor ve nemli bezi alıp kollarımın üzerinde gezdiriyor, artık çıplak olduğum için beni yıkıyor. "Bu düşünceyi aklından çıkar, R'slind. Nasıl hissediyorsan öyle hissetmeye hakkın var. Sana asla farklı bir şey söylemem. Pek çok kez, başkaları bana yankılanmadığımda üzülmemem gerektiğini, çünkü zamanımın geleceğini söylerdi. Haklı olsalar da, bu o anda üzgün olduğum gerçeğini değiştirmiyordu. Kendimi yalnız hissediyordum. Tek yaptığı beni anlamadıkları için onlara kızdırmak oldu. İşte bu yüzden eşiniz sizi anladığımı ve üzüntünüzde size destek olacağımı söylemek için burada. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle ve o senin olsun."

Ve ifadesini nokta ile noktalamak istercesine ıslak bezle burnuma vuruyor.

Bu çok saçma ve sevimli bir şey ve beni daha iyi hissettiriyor. Kendime rağmen kıkırdıyorum. "Gerçekten çok bakımlı olmaya çalışmıyorum, biliyorsun."

Duraksıyor, sözlerimi sindiriyor, sonra çaresiz bir omuz silkiyor. "Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum."

"Talepkâr ve duygusal olmaya çalışmıyorum," diye açıklıyorum. "Buraya geldiğimizde gerçekten güçlü ve yetenekli olmak istedim, tıpkı Tia gibi."

R'jaal sessiz, diğer kolumu yıkıyor. Omuzları titriyor ve ben şaşkınlıkla ona bakıyorum. O... gülüyor mu?

"Bu kadar komik olan ne?"

"T'ia birkaç yıl önce avcılar arasında sorunlara neden olduğu için gönderildi. Öpücüklerinde ve alaylarında özgürdü ve bu da birkaç erkeğin onun sadece kendileriyle ilgilendiğini düşünmesine neden oldu. Çok ağlıyordu. Bir yavru kediden daha fazla öfke nöbeti geçiriyordu. Bu yüzden T'ia gibi olmak istediğini söylediğinde... Olmadığına sevindim."

"Kulağa biraz şovenistçe geliyor," diye mırıldanıyorum o benim için göğüslerimi yıkarken. Kumaş tenime karşı serin bir his veriyor ve meme uçlarım sertleşiyor, her bir kürenin üzerinden geçerken tatlı zamanını aldığı anda vücudumda bir uyarılma nabzı gönderiyor.

"Bu ona haksızlıktı," diye kabul ediyor, meme ucunun etrafında daireler çizerek muhtemelen onları çok temizlemeyen ama gerçekten çok iyi hissettiren bir şekilde ovuyor. "Bunu çok uzun süre tartıştık. Ya fazla katkısı olmayan genç bir dişi ya da çok avlanan birkaç erkeği göndermemiz gerektiğine karar verildi. Belki çok iyi bir avcı olsaydı durum farklı olurdu ama T'ia çok aptaldı ve çalışmak yerine ateşin etrafında oturmayı tercih ederdi. Artık farklı biri ve olgunlaştığı için mutluyum."

Bezi diğer göğsümün üzerinde gezdiriyor, meme ucuna doğru yöneliyor ve ne kadar acıdığını görünce nefesimi emiyorum. İyi bir sızı. "Flört ettiği erkeklerden biri de sen miydin?"

R'jaal duraklar. "O... benimle oynadı, evet. Ama diğerleri kadar değil."

"Tamam, güzel. Yani bir noktada kıcına tekme basmalı mıyım? Çünkü bunu yapacağım."

Senin için. İlk başta beni yenebilir ama ben mücadeleciyimdir. Geri dönmeyi başaracağım."

Kumaş tenimi okşamaya devam ediyor. "Benim için savaşmana gerek yok. Sen zaten kazandın." Sırıttırıyor, gözlerimiz buluşuyor. "Rezonans bizi seçti... ama teklif etmen hoşuma gitti." Bezi tekrar ısılatıyor ve sonra göğüslerimin arasında gezdiriyor. "Çok güzel memelerin var, dostum."

Vay be. "Meme" kelimesi benim için yeni bir kelime. Korkunç olup olmadığını anlamak için bir an tartıyorum ve sonra R'jaal'dan geliyorsa benim için sorun olmadığına karar veriyorum. "Artık çok temizler."

R'jaal bezi aşağı kaydırıyor, karnımın yumuşak kıvrımlarını okşuyor ve sonra uyluklarımın arasına giriyor. "Burayı da yıkayayım mı?"

"Kesinlikle iyi bir ovmaya ihtiyacı var," diyorum nefes nefese. Bu flörtöz anda kendimi daha çok kendim gibi hissediyorum. Kalçalarımı genişçe açarak, onun gözlerinin bu manzara karşısında tahrik olarak parlamasını izliyorum. "Sen ne düşünüyorsun?"

Bezi kıvrımlarımın üzerinde gezdirerek beni ürpertiyor ve sonra bir kenara atıyor. "Sanırım bu oyundan bıktım." Bir eliyle kalçamı kavıyor ve başını eğerken bile beni kendisine doğru çekiyor.

Geriye doğru kürklerin üzerine yuvarlanıyorum, kahkahalar boğazımda fokurduyor. "Çok sabırsızsın," diye takılıyorum kalçalarımın iç kısımlarını öpüp doğrudan amıma yöneldiğinde. Dilini kıvrımlarımın üzerinde gezdirdiğinde ayak parmaklarım kıvrılıyor ve kalçalarımı omuzlarına attığında, ağzıyla benimle sevişirken uzun, tuhaf boynuzlarına tutunuyorum. Bir parmağını içime sokarken dili küçük daireler çizerek klitorisimi okşuyor.

İçime girme hissi nefesimi kesiyor. Parmağı kocaman geliyor ve ona karşı sallanıyorum. Bu yeterli değil, ama pompalamaya başladığında

Yine de ona binmeye çalışıyorum. "Lütfen, R'jaal," diye inliyorum. "Gelmemi sağla."

Başını kaldırıyor ve dişlerini tümseğimin dolgun kabarıklığı üzerinde gezdiriyor ve oh lanet olsun, bu kadar seksi olmamalıydı. "Daha fazlasına ihtiyacın var mı?"

Ve ikinci bir parmağını içime soktu.

Nefesim kesildi, ona doğru eğildim. Parmaklarının eşleşmesi *çok* iyi hissettiriyor. Ağzını tekrar indiriyor ve sonra elinin sert, şiddetli darbeleriyle içime girerken bile bir kez daha klitorisimin üzerinde. Oh Tanrım. İnliyorum, hareketlerine ayak uydurabilmek için yeterince hızlı hareket etmeye çalışıyorum, ama beni o kadar sert ve hızlı parmaklıyor ki bu imkansız... ve o kadar harika hissettiriyor ki, doruğa ulaştığımda haykırıyorum, sert ve hızlı. Boynuzlarını sıkıyorum, bacaklarım orgazmımın gücüyle o kadar sert kenetleniyor ki sanki tüm vücudum kenetleniyor gibi hissediyorum.

R'jaal klitorisime karşı bir zevk sesi çıkarıyor, dil darbeleri yavaşlıyor sanki bu bir şekilde beni daha rahat hissettirecekmiş gibi. Boşalmış olmama rağmen olduğu yerde kalırken yüzüne karşı sallanarak inliyorum. Hiçbir yere gitmiyor gibi görünüyor ve parmakları içimde tekrar hızlandığında, beni tekrar boşaltacağının farkına vararak inliyorum. Ben inleyen, muhtaç bir karmaşa olana kadar dil ve parmaklarıyla beni çalıştırmaya devam ediyor ve boşaldığımda rahatlama o kadar büyük ki fişkırıyorum, bu süreçte kürk battaniyeleri ve sevgilimin yüzünü ıslatıyorum.

Vücudumun tepkisinden iğreneceği korkusuyla donup kalıyorum ama R'jaal sadece bir zevk mırıltısı çıkarıyor ve diliyle üzerimde geziniyor, salıverilmemi temizliyor ve bunu yaparken hassas amıma sokuluyor. "Benim güzel, mükemmel eşim," diye mırıldanıyor am öpücükleri arasında. "Sana bütün gün burada kalabileceğimi söylemiştim. Artık evde olduğumuza ve bizi rahatsız edecek hiçbir şey olmadığına göre, belki de tam olarak bunu yapacağım."

İnleyerek yüzünü aşırı uyarılmış bedenimden uzaklaştırıyorum. "Bir dakika," diye nefes nefese kaldım. "Bir dakikaya ihtiyacım var."

Beni öpmeye devam ediyor, sanki kendini durduramıyormuş gibi. Bunlar uyarma amaçlı öpücükler değil, sadece okşamak ve şefkat göstermek için. Karnıma, kalçalarıma, ulaşabildiği her yere yumuşak, tatlı öpücükler konduruyor.

"Seni memnun etmeyen bir şey yaparsam söyle bana," diyor öpücükler arasında. "Ya da kendimi çok kaptırırsam."

Beni yemeye çok mu kaptırdın? Öyle bir şey yok. "Onu öldürüyorsun." R'jaal tereddüt ediyor ve ben ne söylediğimi anlıyorum. "Onu öldürmek iyidir. Gerçekten

iyi."

Rahat bir nefes alıyor ve bana en utangaç, en iç açıcı sırıtışını yapıyor. "Sana zarar verdiğimi düşünerek bir an için kalbim durdu."

"Sadece senin yanında argo sözcükler ya da modern ifadeler kullanmamam gerektiğini hatırlamam gerekiyor." Duraklıyorum. "Az önce yaptığım gibi, çünkü bu düşündüğümden daha zor. Hay aksi."

"Bir tane daha mı?"

Ateş et. Argh.

"Özür dilerim!" Gülmekten ellerimle yüzümü kapatıyorum. O da kıkırdıyor ve sonra yanımdaki kürklerin üzerine uzanarak, beni ayak parmaklarıma kadar ısıtan o büyüleyici gülümsemesini veriyor. Onunla birlikte olmak çok iyi ve çok doğru hissettiriyor. Sanki tam da olmam gereken yerdeyim.

"Asla özür dileme," diyor R'jaal gülerek. "Çok keyiflisin dostum. Bütün gece seni dinleyebilirim."

"Yapmak zorunda kalabilirsin," diye iç çekerek alay ediyorum, göğsüne daha da sokuluyorum. "O orgazmlardan sonra kendime gelmek için biraz zamana ihtiyacım olabilir."

"İstedğin kadar zamanın var. Ben hiçbir yere gitmiyorum."

Beni tekrar öpüyor ve tadı benim vücudum gibi. Belki de dehşete düşmeliyim, ama bu onun bağlılığının bir başka işareti ve buna bayılıyorum. Yan dönüyorum, onu öpüyorum ve göğsünde titreşen sonsuz uğultu ve sikiinin karnıma ısrarla bastırması bana sadece birimizin orgazm olduğunu ve bunun sadece beni tüm "klon" olayından uzaklaştırmakla değil, rezonansı yerine getirmekle ilgili olması gerektiğini hatırlatıyor. Beni yutmak ister gibi öpüyor, bu da bana söylediği kadar rahat hissetmediğini gösteriyor. Dili benimkiyle alay ediyor ve alt dudaklarını hafifçe ısırduğım da tüm vücudunun titrediğini hissedebiliyorum.

"R'slind." Adım onun dudaklarında saf bir duyguya dönüşüyor. Umutlar, hayaller ve özlemlerle dolu ve gözlerini açıp parmak uçlarıyla yanağımı okşadığında neredeyse gözyaşlarına boğuluyorum. "Seninle olmak hayal ettiğim her şey. Burada olduğun için çok mutluyum."

Tanrım, bu *adam*. Uzaylı olsun olmasın, çıktığım en iyi adam.

Ve sonra durumumun ayıltıcı gerçekliği beni tekrar vurdu. O şimdiye kadar çıktığım tek erkek çünkü diğer tüm gerçekler benim değildi. Tedirginlik içeri sızıyor, anı mahvetmekle tehdit ediyor ve biraz kafamdan çıkmam gerekiyor.

Ben de önüme dönüyorum, onu altıma itiyorum ve saçlarından bir tutam tutuyorum. İçimde sıcak bir aciliyet var ve onun hissettiği sınırı benim de hissettiğimi bilmesini istiyorum. Açlık ihtiyacını. Şimdi bile yeniden yükseliyor, sanki bedenim dakikalar önce iki kez orgazm olduğunu tamamen unutmuş gibi. Öpüşmemizde saldırgan taraf ben olurken başını yerinde tutuyorum, dilini kendi dilimle okşuyorum, öpücük üstüne öpücük kondurarak ağzını beceriyorum.

Kuyruğu yere çarpıyor ve bu sefer dudağını ısırduğımda daha sert ısıriyorum. "Hiç beni yere yatırıp benimle birlikte olmayı hayal ettin mi?" Diye soruyorum, sonra da kesinlikle bariz bir şekilde ağzını yalıyorum.

R'jaal sadece inleyerek cevap veriyor ama gözlerindeki sıcaklık bana cevabı söylüyor.

"Aklının nasıl çalıştığını biliyorum, R'jaal. Beni koruyacaksın ve bana karşı çok dikkatli olacaksın." Elimi kolunda gezdiriyorum, bunu yaparken göğüslerimden birini yüzüne doğru bastırdığımdan emin oluyorum. "O yaramaz düşüncelerin sana başka şeyler düşündürse bile. Beni tutup çılgılık atana kadar becermek gibi şeyler. Beni altına alıp orgazm üstüne orgazm yaşatmak gibi şeyler. Beni kullanmak."

Tekrar inliyor, gözleri vahşi. "İlk seferinde nazik olmalıyız-"

"Neden? Kim demiş?" Tırnaklarımı göğsüne geçiriyorum, çıkardığı tıslama sesini seviyorum. "Günlerdir nazik davranıyoruz. Beni incitmeyeceğine güveniyorum. Bu kirli ve sert olamayacağımız anlamına gelmiyor."

R'jaal dişlerini gösteriyor ve bu manzara beni heyecanlandırıyor. "Yumuşaklığa ihtiyacın var-"

Elimle çenesini sıkıca kavriyorum. "İşte burada yanıliyorsun. Her şeyden çok, *yaşadığımı* hissetmeye ihtiyacım var."

Sesim son kelimedede kesiliyor.

O sırada yüzünde bir farkındalık beliriyor. Bir sonraki an, onun ağırlığıyla sırtüstü dönüyorum ve üzerime bastırıyor. "Buna ihtiyacın var mı?" diye homurdanıyor, ellerimden birini tutup başımın üzerine kaldırıyor. "Eşinin sana karşı sert olmasını mı istiyorsun? İhtiyacı olanı almak için mi?"

Aman Tanrım. Seksi hırıltısına karşılık vücudum kenetleniyor. "Evet, lütfen. Kafamdan çıkmam lazım. Biraz düşünmeyi bırakmam gerek-"

R'jaal beni öptü. Sertçe.

Nefesim kesiliyor, altında kıvranıyorum, hareket etme ihtiyacı duyuyorum.

Ağırlığını kalçalarımın arasına yerleştiriyor, amıma doğru yükseliyor ve shaftını bana doğru sallıyor. Beni daha da zorlamasını, daha talepkâr olmasını istemek üzereydim ki birden i ç i m e girmeye başladı,

Aleti vücuduma tamamen şok edici bir şekilde giriyor. Gerici bir sızı ve ardından tıka basa doldurulmuş olmanın ezici hissi geliyor ve tepki olarak inliyorum.

Hemen duraklıyor ve endişeyle bana bakıyor. "İyi," diye boğulmayı başarıyorum. "Çok iyi."

Ve öyle. Çünkü tam da ihtiyacım olan şey bu. Beni korkunç, sarmal düşüncelerimden uzaklaştıracak bir kenara ihtiyacım var. Tatlılıktan biraz daha fazlasına ihtiyacım var. O kadar ıslağım ki onu almaya fazlasıyla hazırım ve kalçalarını kıvrıp tamamen içime oturduğunda, ne kadar yoğun hissettirdiğini görünce nefesim kesiliyor. Büyük olduğu doğru ama bedenim ona uyum sağlıyor ve dolgunluk lezzetli bir zevke dönüşüyor.

R'jaal bir an yüzümü inceliyor, sonra kendini tekrar içime sallıyor. Bu sefer, mahmuzunun -çok merak ettiğim o garip çıkıntının- amımın kıvrımlarından geçip klitorisime doğru kaydığını fark ediyorum. Bu zevki ikiye katlıyor ve bir kez daha içime girdiğinde, sanki en hassas olduğum noktayı öpüyor. R'jaal'ın ve onun büyük, çıkıntılı aletinin içimde yarattığı hisle birleştiğinde, bu çok fazla.

Ama her şey çok güzel.

"Daha fazla," diye talep ediyorum, kalçalarımı onun itişlerini karşılamak için kaldırıyorum. "Tanrım, inanılmaz hissediyorsun, R'jaal. Daha sert. Daha sert. *Inanılmaz* hissettiriyor."

Düşünceli, taparcasına seven eşim ihtiyacıyla hırlıyor ve başımın üzerinde tuttuğu bileğini bırakıyor. Onun yerine elini omzuma sabitliyor ve ardından çılgınca hareketlerinin gücüyle kalçalarını şaklatarak içime giriyor. Sanki tüm kısıtlamalardan kurtulmuş gibiydi ve ikimiz de önümüzü göremeyene kadar beni sikmeye kararlıydı. İçime girerken sikişinin yoğun darbeleri - mahmuzuyla birlikte - beni hızla başka bir orgazma doğru itmeye yetiyor. Karnımın derinliklerinde çözülmeye başladığını hissediyorum ve ona yapıştığım da, bir bacağımı kalçalarına kilitlediğimde ve onu daha da sertleştirmek için bir ayak bileğimi arkasına soktuğumda, ikimizin de içinde bir şeylerin kilidini açıyor. Bedenlerimizin birbirine çarpmasından, eşimin üzerimde homurdanmasından, beni *kullanırken* bakışlarının yüzüme kilitlenmesinden başka bir şey yok.

Dudaklarım sözsüz bir çığlıkla ayrılıyor ve sonra amım onun etrafında kenetleniyor. Tekrar boşalıyorum, bu sefer öncekinden daha sert ve onun tahrik edici sikişinin etrafında kenetleniyorum. R'jaal boğuk bir ses çıkarıyor ve sonra vuruşları düzensizleşiyor. Tohumunun içimde serbest kalışını, ıslaklığını ve titreyen bedenimin üzerinde titrerken salgıladığı miktarın büyüklüğünü hissediyorum.

Üzerime çöktüğünde, ağırlığıyla beni altında ezdiğinde, hala sonsuz bir orgazm gibi hissettiren bir şekilde sıkıyorum ve sıkıyorum.

Oh. Oh.

Kahretsin, bu inanılmazdı. Bir elimle yan tarafını okşuyorum, hala karnımın derinliklerinde titriyor. Seğiriyor ve yemin ederim neredeyse tekrar boşalıyorum.

R'jaal inliyor ve dirseğinin üzerinde doğrulup yüzünde endişeli bir ifadeyle bana bakıyor. "Sana zarar vermedim mi?"

Başımı salladım. "Her şey harikaydı. Teşekkür ederim."

Ağzı seğiriyor ve sonra başını boynuma gömüyor. İri bedeninin sarsıldığını hissediyorum - ve bunu rahmimin derinliklerinde de hissediyorum, bu da tüm sinir uçlarımı aydınlatıyor - ve onu beceriksizce okşuyorum. Seksten sonra ağlıyor mu?

Ama hayır, gülüyor. Kıkırdamaları saçlarıma değiyor ve başını sallıyor. "*Bana teşekkür ediyorsun. İnanılmaz.*"

Tamam, biraz aptalca görünüyor. Küçük bir kahkaha atmayı başarıyorum, hâlâ onun sevimli tenini okşuyorum. "Bunu gerçekten sevdim. Bunun yerine duymak istediğin şey bu mu? Muhteşem olduğunu mu?"

"Bunu duymak umurumda değil, hayır." Alnıma bir öpücük konduruyor ve sonra yavaşça üzerimden kalkarak yan tarafına dönüyor. Elimi tutuyor ve birleşen ellerimizi kalbine bastırıyor. Hâlâ yankılanıyor, fark ediyorum, khui mırıltısı her zamanki gibi güçlü. Başparmağı boş boş elime sürtünüyor. "Çiftleşmeye devam etmemiz gerekecek. Rezonans henüz tamamlanmadı."

"Nefesimi toplamam için bana biraz zaman verin," diyorum ona, nefes nefese. Ve zihinsel olarak uyum sağlamak için.

Çünkü o zamanlar bakire olmadığımı eminim. Eğer klonlanmış yepyeni bir bedensem, öyle olmam gerekmez miydi? Ama içime girdiğinde hissettiğim sızı beni gerdiği içindi, kızlık zarımı yırttığı için değil. Bir bakıma buna sevindim çünkü yeniden bakire olduğumu bilmek son derece ürkütücü bir deneyim olurdu.

Ama aynı zamanda kafa karıştırıcı. Çünkü bakire olmam gerekmez miydi? Tabii bunun arkasında başka bir neden yoksa? Bunu düşünmek de ürkütücü.

Endişeli düşünceler kafamın içinde tekrar tekrar dönüyor. R'jaal elimi bırakıp yan dönüyor, göğsümü okşuyor ve sonra bacaklarımın arasına geçiyor. Uyluklarımdaki ve amımdaki yapışkan salgıyı parmaklıyor ve sonra sanki bir damlasını bile ziyan etmek istemiyormuş gibi onu ve parmaklarını tekrar içime itiyor.

Çılgın düşüncelerimden uzaklaşmak için ihtiyacım olan şey bu. Islak ve iyice kullanılmış amımı parmaklarken bile uzanıp çenesini okşuyorum. "Sana tekrar ihtiyacım var."

İnliyor ve beni öpüyor, parmakları bir kez daha bedenime giriyor ve öpücüğü tüm endişelerimi yok ediyor.



I Yine tabutun içindeyim. Hayır, bekle. Tabut değil, bir uzaylı kapsülü. Kollarım tüplerle kaplı, derimin altına iğneler batıyor ve damarlarıma kimyasallar pompalanıyor. İnliyorum, tüpleri tırmalıyorum ve onları vücudumdan çıkarıyorum. Kapağa vurarak, açılana ve yere dökülene kadar çılgınca kapsülün tepesini itiyorum. Hava soğuk ve karlı, kafamı kaldırdığımda dört kollu iğrenç bir uzaylının bir kadını sürükleyerek götürdüğünü görüyorum.

Ve kadın benim yüzümü takıyor.

En yakın mağaraya doğru koşuyorum ve içine girdiğimde sahile çıkıyorum. Her yerde kulübeler ve gülen insanlar var. Soğuk ve hasta bir halde ateşe doğru ilerliyorum ve yaklaştığımda üç kadın bana bakıyor ve hepsi de bana benziyor. Dehşet çılgınlığımı bastırıp tekrar kaçıyorum ve kadınlar dikişlerine geri dönüyorlar.

Sahilde hızla ilerleyerek R'jaal'ın kulübesini ve güvenliğini arıyorum. Kulübeyi bulduğumda kapısı kapalıydı. Kenara itiyorum ve bunu yaparken seks sesleri duyuyorum. R'jaal ona tatlı şeyler fısıldarken bir kadın inliyor ve ben öfkeyle kulübeye giriyorum. Biri benim erkeğimi almaya nasıl cüret eder?

Ama içeri girdiğimde hem R'jaal hem de kadın bana kızgınlıkla bakıyor. Kadın... tıpkı yine bana benzeyen kadın. "Gitmesini sağla, R'jaal," diyor diğer kadın, eli R'jaal'ın sırtından aşağı kayıyor ve kıcını sıkıyor. "O gerçek Rosalind değil."

"Ben gerçeğim," diye haykırarak R'jaal'a uzanıyorum. "Ben gerçek değil miyim?"

Arkasını dönüyor. "Derini çıkar. O sana ait değil. Oraya geri koy."

Ve kulübesindeki deri işleme istasyonunu işaret ediyor, bir derinin bir çerçeveye gerildiği yeri. Ellerimi yüzüme götürüyorum ve ıslak bir kağıt havlu gibi vücudumdan düşüyor...

Ağlayarak uyandım.

"R'slind?" R'jaal ayağa kalktı, bir eli omzuma gitti. "Güvendesin, rezonansım. Her şey yolunda."

İnleyerek ellerimi yüzümde gezdiriyorum. İşte orada. İyiydi. Boğuk bir çığlık atarak kollarımı ona doluyorum ve iri bedenine gömölüyorum. "Korkunç bir kabustu. Rüyamda gerçek olmadığımı gördüm."

"Tabii ki gerçeksin," diye mırıldanıyor ve beni yatağa geri yatırıyor. Kollarını bana doluyor, beni sıkıca tutuyor ve beni rahatlatırken tenimi okşuyor.

Rahatlamam biraz zaman alıyor, çünkü gözlerimi her kapattığımda, yüzümü takınan ve bana davetsiz misafirmişim gibi bakan diğler tüm kadınların sıkılmış bakışlarını görüyorum. Bunun bir rüya olduğunu biliyorum ama... gerçekliğime bağılı hissetmeme yardımcı olmuyor.

Acaba evrende benimle aynı yüzü taşıyan kaç kadın daha var? Benimle aynı düşünceleri düşünen. Ya bir başkası buraya gelirse? R'jaal onu da beni sevdiği gibi sevecek mi?

Bu düşünce beni bütün gece uyutmuyor.

Yirmi Sekiz

R'JAAL

Günler Sonra

Arkadaşımla yanında uyanmak hiç eskimeyen bir zevk.

Köye döndüğümüzden bu yana üç gün geçti ve üç gündür R'slind'ımın pelüş, sıcak poposu sikime bastırılmış ve vücudu benimkine doğru kıvrılmış halde uyanıyorum. Çıplak göğüslerinden birini boş boş okşuyor, sabah erkenden çiftleşmeye tekrar razı olup olmayacağını merak ediyorum. Dün, onu ağzıma amına dayayarak uyandırdım ve sonra üzerime çıktı ve ikimiz de tükenene kadar sikime bindi.

Ama bu sabah eşim sadece iç çekiyor ve battaniyenin altına daha derin gömülüyor. Uykuya ihtiyacı var. Omzuna bir öpücük konduruyorum ve kürkümden sıyrılıp giyiniyorum ve botlarımı giyiyorum. Erimesi için taze kar getireceğim, böylece yıkanabilir ve bir çay için yeterli olur. Ana ateşin yanında muhtemelen sıcak bir kahvaltı vardır ama R'slind bundan kaçınıyor. Ayrıca yeni gelenlerden de uzak duruyor ve zamanının çoğunu bizim kulübede geçiriyor ki bu beni endişelendiriyor.

Döndüğümüzden beri onda bir şeyler değişti ve sorunlarının azalmadığından endişeleniyorum. Kabuslar gördüğünü biliyorum. "Gerçek" olmadığına dair endişeleri olduğunu biliyorum. Ona bu konularda yardım edemediğim için kendimi berbat bir eş gibi hissediyorum. V'ronca ve S'teph ona zaman tanımamı söylüyorlar, ben de öyle yapıyorum. Ama bu zor, çünkü tatlı eşim, büyüleyici, komik, zeki R'slind için her şeyi daha iyi hale getirmek istiyorum.

Kulübeyi geride bırakırken khui'm yüksek sesli bir protesto şarkısı mırıldanıyor. Eşime dönmemi, onu tekrar sahiplenmemi, kitimi onun içine yerleştirmemi istiyor. Kürklerin içinde üç gün geçirmiş olmamıza rağmen, hâlâ yankılanıyoruz. Bunun R'slind'ı endişelendiren bir başka şey olduğunu biliyorum ama beni rahatsız etmiyormuş gibi davranıyorum. Bazı rezonanslar daha uzun sürer. W'lla ve Gren, şifacı yardım etmeden önce çok uzun bir süre rezonansa girmişlerdi. V'ronca'nın onlara tekrar yardım ettiğine dair söylentiler duydum. Yapmamız gereken buysa, yapmamız gereken de budur.

Göğsümü ovuşturarak, diğerlerinin her sabah toplandığı ana ateşe doğru ilerlerken bile bunu düşünüyorum. Yaklaştığımda görüyorum ki

R'hosh ve K'thar. Bana el sallıyor ve ben de gruplarımızın liderlerinin ne tartıştığını merak ederek onlara doğru yöneliyorum.

"Tam zamanında geldiniz," diyor I'rec. "Keşif görevleri planlıyoruz." "Keşif görevleri mi?" Yankıladım. "Ne için?"

K'thar iki kolunu kavuşturmuş, üçüncü eliyle de boynundaki sıcak, kürklü askıda tuttuğu evcil uçan kuşunu okşuyor. "Eşinizin gördüğünü söylediği iki yeni gelenden hiçbir iz yok. Onları ya da cesetlerini bulmamız gerek. Eğer hayattalarsa, yardıma ihtiyaçları olabilir. Başka bir şey yoksa, dost olduğumuzu bilmeleri gerek."

"En azından dişiye karşı dostça," diye düzeltiyor I'rec. "Eğer erkek dişiye zarar verdiyse, burada hoş karşılanmaz. Onu F'lor'umun yakınında bile görmek istemem."

R'hosh, I'rec'e doğru sinirli bir bakış fırlatıyor. "Sanki herhangi birimiz eşlerimizin yanında böyle bir erkek istermişiz gibi."

Ben de kaşlarımı çatıyorum.

"Peki ya A'tar?" Ben öneririm. Drakoni keşif için doğal bir seçim. Avlanmaya gerek olmasa bile her gün form değiştirir ve gökyüzüne çıkar.

"Ash-tar meşgul," diyor R'hosh. "Sessah ve Sam'i Croatoan'a götürecektir. Arkadaşı yeni gelenlerin yanında rahatsız oluyor ve bir süreliğine ailesini ziyaret etmek istedi."

Kısa süre önce Sessah'a gelen ve dişilerin yaptığı karides çayına kafayı takan çekici, arkadaş canlısı kadın Sam'i düşünüyorum. Yeni gelenlerden hoşlanmaması garip görünüyor. Sanırım R'slind'ımı severdi, ama belki de sevmezdi? "Bir sorun mu var?"

R'hosh omuz silkiyor. "Kendince sebepleri olduğunu ve benim burnumu sokmadığımı söylüyor."

"Metlaklar konusunda endişeliyim," diyor K'thar. "Eğer toplanıyorlarsa hepimiz için bir tehdit oluşturunlar."

"Ve yeraltında yaşayanları da unutmayın," diye belirtiyorum. "Set'nef ve kardeşi mağaraları kontrol edip ihlal edilmediklerine dair bizi temin edene kadar hiçbir mağaramız güvende değil. Atalarımızın içinde gizli geçitler olabilir ya da bir bağlantı tüneline gizlemek için bir kaya yerinden oynatılmış olabilir. Set'nef ile bu konu hakkında konuştuğumda, çoğunun yeraltının derinliklerinde kaldığını söyledi, ancak keşfeden birkaç kişi var ve onlardan biri R'slind'ı çaldı."

R'hosh düşünerek yüzünü ovuşturur.

"Leezh'i alalım mı?" K'thar eğlenerek soruyor. "Eğer karar veremiyorsan?"

R'hosh ona öfkeli bir bakış fırlattı. "Dostum, tehlikelerin üstesinden gelene kadar kamptan ayrılmayacak."

"Bunu biliyor mu?" I'rec sorar ve R'hosh'un bir başka sert bakışını kazanır. "O zaman bu bir 'hayır'."

"Oh, bunun sonu iyi olacak," diye mırıldanıyor K'thar.

Sonra R'hosh ona ters ters bakar. "Bunu aramızda, farklı klanların liderleri olarak çözerdim," diye vurguluyor. "Leezh çok yetenekli ama bizim de genç kızlarımız var. Raashel birkaç mevsim sonra yetişkin olacak ve sence bir yeraltı sakininin onu kaçırmasına izin verecek miyim? Ros-lan'a yaptıkları gibi?" Bu düşünceye sinirlenerek doğruldu. "Leezh kızlarımızı burada kampta koruyacak, ben de etrafımızdaki dağların güvende olmasını sağlayacağım. Burada dördümüz varız. Görevleri bölüşebilir ve onları yönetebiliriz. Şimdi, yardım ediyor musun, etmiyor musun?"

I'rec tüylü çenesini kaşıyarak derin bir iç çekti. "Az önce rezonansa girdim ve kampın yakınında kalmayı tercih ederdim ama yapılması gerekiyorsa yapılmalı."

"Kamptan ayrılmıyorum." Onlara başımı salladım. "Rezonans hâlâ beni ve R'slind'i etkisi altında tutuyor."

R'hosh, sanki bu kadar basitmiş gibi, "Önce bitir, sonra görevler," diyor.

Ve... ne? Eşimi bırakıp Set'nef ile dağlardaki her mağarayı keşfetmeye mi gideyim? Onu tanımadığı insanlarla sahilde mi bırakayım? Her gece kâbuslar görürken mi? "R'slind yeni evinde rahat edene kadar olmaz. Diğer yeni gelenleri dışarı çıkarmayacağız, değil mi?"

Kuyruğunu sallayarak çizmesinin yanındaki bir parça kumu tekmeliyor. "Sadece onlara bakıcılık yapmak istersen. Onlar... çok iş yapıyorlar."

Bununla ne demek istediğini merak ediyorum. "Ne şekilde?"

K'thar evcil hayvanını kaşıyarak yanından hantalca geçen erkeklerden birini işaret ediyor. "Bu bir khui'yi hayatta tutamaz." Başka bir eliyle bir diğerini işaret ediyor. "Bu soğukta kaskatı kesiliyor ve iyi çalışmıyor. Kedi suratlı olan herkesle dövüşmek istiyor. Bir diğeri rezonansa girdi. Ve bir de J'son var."

"İnsan," diye homurdanıyor I'rec. "Aletin herkesinki kadar iyi olduğunu kanıtlamaya çalışıyor."

"Kendini kanıtlamaya çalışırken öldürülecek," diye onaylıyor R'hosh. "Şimdilik kalmalılar. Onlar da en az a'ani'lerin geldikleri zamanki kadar gözü kara."

Ah. V'dis ve T'hrand'ın bir dişiye etkilemek için kendilerini aptal yerine koyduklarını hatırlıyorum. Leezh'in deyimiyle "tam bir karmaşa"ydı. "Peki ya

dişiler?"

"Korkmuş. Korkmuş. Çaresiz. Aralarında avcı yok," diyor R'hosh. K'thar omuz silkiyor. "Henüz."

Eğer onlar da R'slind gibiyse, mutsuzdurlar ve kâbuslarla boğuşurlar. "Onları çok fazla zorlamak adil olmaz. Eğer dostum gibilerse, zaten çok şey yaşamışlardır ve zamana ve onlara rehberlik edecek nazik bir ele ihtiyaçları vardır."

Şimdi I'rec doğruldu, omuzları neredeyse gururla şişiyordu. "F'lor yeni dişilere yardım ediyor. Onunla vakit geçirmesi için R'slind'ı da getirmelisin. İnsanları rahat ettirme konusunda iyidir. Herkes benim F'lor'umu sever."

Belli ki kızda yankı uyandırdığı için gurur duyuyor. Bu beni F'lor adına mutlu etse de rahatsız ediyor çünkü o benim arkadaşım ve en iyi arkadaşları hak ediyor. Ama R'slind'ım F'lor'la zorlu bir geçmişim olduğunu biliyor. "F'lor değil."

"O zaman belki de benim L'ren'im," diye öneriyor K'thar. "Onunla arkadaş olacağından eminim."

Yirmi Dokuz

ROSALIND

I kulübemizdeki ateşi dürtüyor, devam etmesini sağlamaya çalışıyorum. R'jaal bana diğerlerini -Set'nef ve ataları- kontrol edip iyi olduklarından emin olması gerektiğini söyledi. Muhtemelen ben de aynısını yapmalıydım, ama R'jaal

Israrla içeride, sıcak yerde kalmamı istediler ve ben de içeride kaldım. Sonsuza kadar içeride kalamayacağımı biliyorum ama biraz daha saklanmak istiyorum. Beynimin garip ve mantıksız bir kısmı, diğerleriyle yakınlaştığım anda üzerime başka bir bomba atacaklarını hissediyor. Sadece Dünya'dan kaçırılmış olmam değil, sadece bir klon olmam da değil, muhtemelen bana yutturmak için bekledikleri başka saçmalıklar da var. Belki klonlar hamile kalamıyordur. Belki klonlar yedek parçalardan yapılmıştır. Belki klonlar beşinci yılda dağılıyordur.

Kendi düşüncelerim karşısında sızlanıyorum ve elimi alnıma bastırıyorum. "Mutlu düşünceler, aptal. Mutlu şeyler düşün."

"Alo?" diye sesleniyor kulübenin dışından bir ses.

Telaşla ayağa fırladım. Benimle mi konuşuyorlar? Elimdeki ateş söndürme aletini bırakıp kulübenin önünü kaplayan ağır deriye doğru parmak uçlarımla ilerliyorum. Kısa bir mesafe ötede neşeli bir esmer bana el sallıyor. Yanında açık kahverengi saçlarını atkuyruğu yapmış, tıknaz yapılı başka bir kadınla duruyor. İkisinin de üzerinde kürklü tunikler, altlarında uzun bir etek ve tozluk ile kürklü botlar var. Bacaklarının yanında, iki küçük çocuk kuma çömelmiş, bir şeye bakıyor.

"R'jaal burada değil," diyorum kulübeyi işaret ederek. "Ataları kontrol ediyor. Ona uğradığınızı söyleyebilir miyim?"

"Aslında sizi görmeye geldik," diyor gülümseyen kadın, siyah saçlarını yüzünden geriye doğru iterek. "Benim adım Lauren ve bu da Hannah. Strong Arm klanının bir parçasıyız."

Hannah yardımsever bir şekilde dört parmağını kaldırıp oynatıyor ve "dört kol" diyor.

Doğru. Güçlü Kol, atalarımız gibi fazladan uzuvlara sahip olanlardır. "Evet, tabii ki. Merhaba." Garip bir gülümsemeyle ayak parmaklarımı tahtaya doğru kıvırıyorum. "İçeri gelmek ister misiniz?"

Lauren önce yakınlarda oynayan çocuklara, sonra da bana bakıyor. "Aslında çocuklar birkaç yengeçle oynuyorlar ve hava da güzel. Dışarı çıkıp biraz sohbet etmek ister misin? Sizi uzun süre rahatsız etmeyeceğimize söz veriyoruz."

Gülümsemesi o kadar rahat ki kendimi kaptırmadan edemiyorum. "Ayakkabı ve ceket alayım."

Kulübede giysi olarak kullanılabilecek ne varsa karıştırarak aceleyle sıcak tutacak giysiler giyiyorum. R'jaal onun tuniklerini giyemeyeceğim kadar zayıf ve itiraf etmeliyim ki son birkaç gündür kıyafetler pek aklıma gelmiyor. Rezonans ve kabaran depresyon arasında yataktan zar zor çıktım. Giyinirken, kadınlar arasında mırıltılı bir konuşma duyuyorum, ara sıra küçük çocuklardan birinin "En iyisi bu!" ve bir annenin "K'then, onu yeme!" sözleriyle noktalanıyor.

Sahip olduğum tek tuniğin üzerine eski kürk pançomu giyiyorum, berbat eteğimi çekiyorum ve bir çift botu çekiştiriyorum, onları yukarıda tutmak için ipi bacakların etrafına sarıyorum. Dışarı çıktığımda kendimi Cadılar Bayramı kostümü giymiş gibi hissediyorum. "Özür dilerim," diyorum eteğimi beceriksizce çekiştirerek. "Henüz daha iyi kıyafetlerim yok."

Lauren bir elini bana neşeyle sallıyor. "Bunun için endişelenme

Birilerinin ekstraları olacak. Birileri her zaman yapar."

Hannah bana eleştirel bir gözle bakıyor. "Alınma ama J'hann'ı doğurmadan önceki bedenime yakın olabilirsin."

"Bu en iyisi!" J'hann yolumuza bile bakmadan seslendi.

"Evet, bebeğim. Sen en iyisisin," diye yanıtlıyor Hannah otomatik olarak. "Eminim araştırıp sana bir şeyler bulabilirim. Bana bir gün ver."

"Sende kalmasını istemiyor musun?" Garip bir şekilde sordum. "Beklemek umurumda değil.

R'jaal bana yardım edeceğini söyledi."

"Bu kalçaların eski tuniklerime tekrar sığması mümkün değil," diyor neşeli bir sesle, kışını tokatlayarak. "Neyse ki dostum bagajdaki ıvır zıvırları seviyor."

"Bu en iyisi!" diye sesleniyor küçük oğlu.

"Aynen öyle," diyor bana göz kırparak. "Bu babasının oğlu."

İki çocuğa bakıyorum. Biri uzun örgülü, diğeri kısa saçlı ama ikisinin de dört kolu ve tombul küçük bedenleri var. Kime benzemeleri gerektiğini bilmiyorum ve umarım bir sınav yoktur. "Bu harika. Gerçekten harika." Tanrım, aptal gibi konuşuyorum ve kendime engel olamıyorum. "Sadece harika."

Lauren tekrar aydınlanmadan önce bir süre birbirimize bakıyoruz. "Yani R'jaal'ın atalara yardım ettiğini mi söyledin? Bir süre kalacaklar o zaman?"

Ne kadarını paylaşmam gerektiğini merak ederek dudaklarımı yalıyorum. "Sanırım öyle? Sanki buraya gelmeyi seçerlerse eve gidemeyeceklermiş gibi konuşular."

Lauren sempatik görünüyor. "Bu korkunç bir şey. Hepimiz bir daha eve gidememenin nasıl bir şey olduğunu biliriz, değil mi?" Omzunun üzerinden bakıyor. "Onu yeme, bebeğim."

Kısa saçlı çocuk suçlu bir ifadeyle elindeki çakıl taşını yere bırakıyor. "Onlara gerçekten atalarımız diyebilir miyiz?" Hannah ona bakarak soruyor Oğlu sahilde bir yengeci kovalarken. "İrklarının ada klanlarının atası olduğunu anlıyorum ama atalar... tuhaf görünüyor."

"Mağara insanları kulağa biraz aşağılayıcı geliyor." Lauren bana bakıyor. Ben konuşmaya devam etmeyince tekrar Hannah'ya dönüyor. "Kendilerine ne diyorlar, biliyor musun?"

"İnsanlar." Omuz silkiyor. "Tıpkı diğer herkes gibi. Bir şeyler düşünüyoruz. Belki Tia'nın bazı fikirleri vardır. Rem'eb onun kulübesine taşındı, biliyorsun. Aslında onun kulübesi değil. Yankılanacaklarını düşündüğü zaman onun için inşa etmiştim ama sonunda Flordeliza'ya yankılandı ve o da eski kulübesine taşınmak istemedi. Onun yerine kendi kulübesine taşındı." Bir elini dudaklarına götürüp fısıldıyor. "Bu bütün bir şeydi."

"Eminim." Kimden bahsettiğini bilseydim muhtemelen daha skandal olurdu. "Tia'dan mı bahsettin? O nasıl?"

"Söylemesi zor." Lauren çocukların yanına gidiyor, oğlunun yanına çömeliyor, ağzından ölü karidese benzeyen bir şey çıkarıyor ve sonra koluyla yüzünü siliyor. "Yemeğinizi bekleyin," diyor ona ve sonra bize dönüyor. "Onun evinde kalıyorlar ve tüm bu rezonans olayı yüzünden pek dışarı çıkmıyorlar."

Bir elimi boğazıma götürüyorum, hala rezonansımın titreşimlerini hissediyorum. "Benimki henüz durmadı."

Hannah bunun üzerine elini sallar. "Merak etme. Bazen zaman alır. Daisy ve O'jek hiç zaman almadı ama diğerleri çok daha uzun sürdü."

"İkinci turumuz hiç zaman almadı," diyor Lauren yüzünde hülyalı bir ifadeyle. Eli bana dümdüz görünen karnının üzerinde geziniyor. "Bu sefer bir kız olmasını umuyorum, özellikle de Noj'me'nin ne kadar sevimli olduğunu gördükten sonra."

Bunun üzerine gülümsemeyi başardım. "Atalarımızın nerede kaldığını bana gösterebilir misiniz? Ve Tia'nın? Daha sonra ziyaret etmek istersem diye."

"Elbette," diyor Hannah, ilerliyor ve koluma giriyor. "Sahilde yürüyelim, ben de sana detayları anlatayım." Eğildi. "Dedikodular bana Dünya'dayken kütüphaneci olduğunu söylüyor. Kitap sipariş etmekle ilgili bir şey yaptınız mı? *Bir Kahramanın Peşinde* diye bir kitap duymuş olabilir misin? 2015'te büyük bir çıkış yapması bekleniyordu."

Gözlerimi kısarak parça parça anılarımı karıştırıyorum. Katalogları ve siparişleri hayal meyal hatırlıyorum, evet. "Gün batımlı turuncu kapak mı? Ve bir kuş?"

Sevinçle çılgık atıyor. "Aman Tanrım, işte bu! Gördün mü?" "Sanırım kütüphane çok sayıda kopya sipariş etti," diyorum. "Ama emin olamıyorum. Elbette, çünkü anılarım... benim değil." "

Hannah elini sallıyor. "Umurumda değil. Bana bildiğin her şeyi anlat. Bana verebileceğin tüm detayları istiyorum. Elinizde kaç kopya var? Sabit bir raf tarihi var mıydı?"

Hannah beni sürüklerken Lauren kıkırdıyor.

OTUZ

R'JAAL

M Sabah yemeğinden kaselerle döndüğümde eşim kulübemizde değildi. Botları yoktu, ben de kaseleri artık sönmüş olan ateşin yanına bıraktım ve sahilde bir aşağı bir yukarı baktım. Orada, kısa bir mesafede Uzakta, L'ren ve H'nah, yavruları kumda oynarken R'slind ile hararetli bir şekilde konuşuyorlar. Eşim gülümsüyor ve uzun zamandır ilk kez gülüyor, yüzü aydınlanıyor.

Kalbim sevinçle doluyor ve khui'm zevkle mırıldanıyor. Mutlu bir R'slind'dan daha iyi bir şey yoktur.

Khui'si de daha yüksek sesle şarkı söylüyor olmalı, çünkü göğsüne dokunuyor ve sanki beni arıyormuş gibi etrafına bakıyor. İkiye bölünmüş durumdayım; diğerleriyle vakit geçirmesini, arkadaş edinmesini istiyorum. Ama yemek yemedi ve eşimi besleme ve ona bakma ihtiyacım her şeyden daha büyük. El sallayarak onlara doğru gidiyorum.

Ben yaklaşırken R'slind elini kaldırıp bana el sallıyor, yanındaki iki kadın hararetli sohbetlerine devam ederken bile.

"Ben hiç fanfıc yapmadım," diyor H'nah. "Ama dostum, eminim bir sürü lanetli çift gönderdim. Senin OTP'n neydi?"

"Oh-tee-pee?" L'ren kaşlarını çatarak soruyor. "Bu da ne böyle?" "Tek gerçek çift," diyor H'nah. "Bir çiftten daha çok herhangi bir şey. Her hayran-yazarın bir tane vardır." R'slind'ı dürtüyor. "Seninki neydi? *Alacakaranlıkla* ilgili bir şey mi? *Harry Potter*? *Doğaüstü* mü? Bunlar büyük olanlar, değil mi?"

R'slind kızarır, yanakları sevimli bir pembeye döner. "Kulağa garip gelebilir ama... Spirk benim."

"Spirk?" İki kadın da yankılanır.

"Spock ve Kirk." R'slind dudağını ısırır, burnunu kırıstırır ve sonra devam eder. "Biliyorum, kulağa garip geliyor, değil mi? Ama bu inanılmaz derecede mantıklı, duygusuz olanın erkek-fahişe ile eşleşmesi ve birbirlerinin büyümesine nasıl yardımcı oldukları."

"Spock ve Kirk," diyor L'ren yavaşça, sanki bunu sindiriyormuş gibi.

"Bence buradaki asıl soru şu," diye devam ediyor H'nah. "Yeniden başlatılan Spirk'ten mi yoksa OG Spirk'ten mi bahsediyoruz?"

"İkisine de evet." R'slind'in gözleri heyecanla parlıyor. "Eski oyuncuların nüanslarını ve yeni filmlerin ilişkilerine getirdiği dinamiği seviyorum."

"Fanfic yazan herkesin mpreg yazdığını duydum. Bu doğru mu?"

"Mpreg mi?" L'ren kafası karışmış bir şekilde yineliyor.

Ben yaklaşırken, R'slind sadece kıkırdıyor. "Herkes değil... ama bu oldukça yaygın. İnsanlar eşleşmelerinin bebeklerle sonuçlandığını görmekten hoşlanıyor, bebekler nasıl olursa olsun. Dolayısıyla...mpreg."

Ben yaklaşırken L'ren bana şaşkın bir bakış attı. "Sanırım şu anda tamamen farklı bir dil konuşuyorlar."

Güzel, o zaman bu sözler karşısında kafası karışan sadece ben değilim. "Konuşmanızın izini uzun zaman önce kaybettim," diyorum bir kolumu eşimin beline dolayarak ve yanağını okşayarak. "Ama yine de R'slind'in söyleyeceği her şeyi memnuniyetle dinlerim."

Arkadaşım bana hüzünlü bir gülümseme veriyor. "Fanfic ve kütüphane konuşmaları. Görünürdeki iki uzmanlık alanım, ikisi de burada tamamen işe yaramaz. Yine de herhangi bir anım olduğu için mutlu olmalıyım sanırım, değil mi?"

Konuşma sessizleşiyor. Hüzün yine ağırlığını R'slind'imın üzerine çökertiyor ve onu durdurmak için çaresiz hissediyorum.

L'ren ikimize birden bakıyor. "Şu anda sana aşırı bilgi yüklemesi gibi geldiğini biliyorum Rosalind, ama sadece ikiniz adına çok mutlu olduğumu söylemek istiyorum. Bu sonsuza dek doğru kadını bekliyordu." Ve başparmağıyla bana bir işaret yaptı. "Sanırım bir eşin ne yemeyi, ne içmeyi sevdiği ya da kulübesinin nasıl kurulmasını istediğiyle ilgili sorularını hepimiz yanıtladık."

H'nah kıkırdar. "Tanrım, bu doğru. Sanki yıllardır eğitimdeymiş, mükemmel eş olmak için bekliyormuş gibi." R'slind'a doğru eğiliyor. "Bir şey değil."

"O zaten mükemmel." Arkadaşım bana bakıyor, gözleri şefkat dolu. "O olmasaydı geçen haftayı atlatamazdım."

"Aw. Siz ikiniz çok tatlısınız. Sizin adınıza çok mutluyum." İki kadın birbirlerine memnuniyetle bakar.

"Bu en iyisi!" diye sesleniyor bir kit.

"Evet dostum, en iyisi," diye onaylıyor H'nah.

Saf bir sevinçle eşime bakıyorum. "O haklı. O gerçekten de en iyisi."

R'slind'in yanakları tekrar pembeleşir. "Muhtemelen bir taşla konuşuyordur, R'jaal."

"Sen ve kaya ikiniz de en iyisi olabilirsiniz," diyor H'nah kolayca. Önce oğluna, sonra da bize bakıyor. "Lafı açılmışken, onu doyurmam lazım ve J'shel de miniğini daha sonra balığa çıkarmak istiyor. Belki yakında tekrar sohbet edebiliriz, Rosalind? İnek bir arkadaşla daha fazla kitap konuşmayı çok isterim."

"Elbette," diyor R'slind ama içindeki hüznün geri geldiğini hissedebiliyorum.

Vedalaşıp kulübemize doğru geri dönüyoruz. Bunu yaparken, L'ren'in "Hayır, K'then, onu yeme!" diye bağırdığını duyuyorum ve arkadaşım henüz ağlamaya hazır olmadığını gösteren küçük bir kıkırdama sesi çıkarıyor. Bu iyiye işaret.

Kulübeye girdikten sonra kaseleri alıp birini ona uzattım. "Bunu senin için getirdim. İnsanların çoğu bunu seviyor. Tadının fakir-zengin gibi olduğunu söylüyorlar."

"Ne gibi?" R'slind ona uzattığım yassı, oymalı kaşığı alıp kâsesindeki karışımı karıştırarak soruyor.

"Fakir-zengin. Öyle denmiyor mu? Lapa gibi görünen erken öğün yemeği? Bu, tohumlardan ve bazı kurutulmuş meyvelerden yapılır ve hraku ile tatlandırılır. Hraku'yu seveceksin." Onu memnun etmek için o kadar hevesliyim, onu gülümsetmeye o kadar hazırım ki, eğer bu yemeği beğenmezse, israf olsun olmasın hepsini atacağım ve onun için daha lezzetli bir şey bulacağım.

Küçük bir ısırik alıyor. "Biraz ırmık gibi bir dokusu var... ya da yulaf ezmesi." Gözleri genişliyor. "Yulaf lapası."

"Evet, ben de öyle dedim."

Ağzı seğiriyor. "Doğru."

Yemeğimi ağzıma tıktırırken yüz ifadesini izliyorum. Birkaç yavaş ısırik alıyor ve sonra omuzları bir kez daha çöküyor. Çaresizlik hissi bana geri dönüyor ve panik tehdit ediyor. "Benden mutsuz musun, R'slind? Seni üzecek bir şey mi yaptım?"

"Aman Tanrım, hayır. Sen mükemmelsin, R'jaal." Gülümsemeye çalışıyor ama omuzları çökmeye devam ediyor. "Hannah ve Lauren da gerçekten çok iyilerdi. Ama... kitaplar ve fanfic hakkında konuştuk. Bunların hiçbirisi burada işe yaramaz. Sanki kimden klonlandıysam, onun beyninin en işe yaramaz kısımlarını almışım. Ben sadece..."

R'slind iç çeker ve sessizleşir.

Onun hüznü içimi acıtıyor. Ona daha yakın oturmak için hareket ediyorum ve kuyruğumu beline doluyorum. "Böyle düşünmeyin. Buraya tek bir insan bile gelmedi."

tamamen yetenekli ve kendi başlarına hayatta kalmaya hazırlar. Size aksini söyleyecek olsa da Leezh bile." Dizine dokunuyorum ve hâlâ kıyafet olarak derme çatma kürkler giydiğini fark ediyorum. Kendini daha iyi hissetmesi için ona yeni şeyler almalıyım. İhtiyacım olmasa bile yeni ve temiz derilerle kendimi her zaman daha iyi hissederim. "Her şeyi bir günde öğrenmeniz beklenmiyor. Kabilede bir kişi daha olduğu için hepimiz mutluyuz... en çok da ben." Bana bakıyor, bakışlarında endişe var. "Sadece seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Ya klonlarla ilgili bir sorun varsa? Ya bu yüzden düzgün yankılanamaz mı? Ya-"

"Düzgün bir şekilde rezonansa giremeyeceğimizi kim söyledi?" Kasemi bir kenara bırakıp ona doğru eğildim ve sarhoş edici kokusunu içime çektim. Parmak eklemimle, kat kat giysilerinin arasından memesinin kıvrımını izliyorum. "Bazı rezonanslar zaman alır. Bu bir sorun olduğu anlamına gelmez. Bu, khiu'nin henüz tatmin olmadığı anlamına gelir."

"Peki ya içimde bir sorun varsa?" diye fısıldıyor.

"Yok. V'ronca fark ederdi." Daha yakına eğilip dudaklarımı çenesinde gezdiriyorum. Khiu'si şarkısını yüksek sesle mırıldanarak benimkine eşlik ediyor. "Ne düşündüğümü biliyor musun?"

Bana bakarken göz kapakları tahrikten ağırlaşıyor. "Ne?"

"Sanırım khiu'm doğru dişiyi o kadar uzun süre beklediğini biliyor ki rezonansın tadını mümkün olduğunca uzun süre çıkarmamıza izin veriyor." Önce yanağını, sonra çenesini öpüyorum. "Bu bir hediye ve tadını çıkarmalıyız."

"Güneş ışığıyla dolu değil misin?" diye alay ediyor, dudak dudağa öpüşebilmemiz için ağzını benimkine doğru çeviriyor.

Gerçekten de onun dediği gibi "güneş ışığıyla doluyum". R'slind dünyamdayken artık hiçbir şey beni gerçekten rahatsız edemez. Ben tamamlandım. Memesini avuçluyorum ve onu kürklerin içine yatırıyorum, ona rezonansın her anından ne kadar keyif aldığımı göstermeye kararlıyım.

Thirty-One

ROSALIND

Günler Sonra

Zavallı R'jaal benim için endişeleniyor ve onun telaşı gerçekten çok tatlı. Onunlayken kendimi harika hissediyorum. İnanılmaz. Tamamlandı.

Sadece yanımdan ayrıldığı an, kendimden şüphe duymaya başlıyorum. Birkaç gün daha geçti ve R'jaal kampta rağbet görmeye başladı. Tınlamayı bitirmemiş olmamız önemli değil. Birilerinin her zaman soruları oluyor ve R'jaal'in kabilede liderlik rolü olduğunu anlamam uzun sürmüyor. Raahosh -ya da R'jaal'in ona atıfta bulunduğu şekliyle R'hosh- sert arkadaşı Liz ile birlikte tartışmaların ve günlük çekişmelerin çoğunu idare ediyor. Ama insanların beyin fırtınası yaptığı kişi R'jaal. Bir şeyler hakkında onun fikrini soruyorlar, tavsiye ve yardım eli için ona bakıyorlar. Halkı tarafından bu kadar ihtiyaç duyulduğunu görmek beni onunla gururlandırıyor ama aynı zamanda kendimi işe yaramaz hissediyorum.

Herkes beni evinde hissettirmek için elinden geleni yaptı. Hannah bana fazladan bir tunik ve tayt verdi ve Steph adında daha iri bir kız da aynısını yapmayı teklif etti. Penny'nin hamileliği için kendisinininkine ihtiyacı var ama benimle oturup kendiminkini nasıl yapacağımı göstereceğine söz verdi. Gerçekten, buradaki kadınlar çok iyiler. Erkekler de öyle. Sorun tamamen benim kafamda.

Başka bir kâbusa uyandım. Bu sefer herkes benim yüzümü takmıyordu. Bu kez uzuvlarım kopuyordu çünkü "bir klon gerçek bir insan değildir." Nefes nefese tavana ve duman deliğinden sızan gün ışığına bakıyorum.

R'jaal omzuma bir öpücük konduruyor. "Yine kötü bir rüya mı?"

"Ben iyiyim," diye söz veriyorum ona, korkumu bastırarak.

"Gerçekten." "Bana anlatmak ister misin?"

Başımı sallıyorum. Gerçekten bu konuyu hiç düşünmek istemiyorum. "Onlardan çok sıkıldım. Bundan nefret ediyorum."

"V'ronca ve H'nah ile seni daha iyi uyutacak bir çay hakkında konuşacağım." Omzumu tekrar öpüyor ve sonra boynuma doğru ilerliyor. "Belki T'ia. Croatoan'daki yaşlılardan birinden şifalı bitkiler öğrendi. Bir şeyler biliyor olabilir."

"Gidip onunla konuşabilirim. Tia'ya tekrar merhaba demek istiyordum." Ona doğru bastırıyorum, sıcaklığını ve katı varlığını içime çekiyorum.

"Bunu senin için yapabilirim," diye beni rahatlattı. "Evde kal ve uyu."

Ama hayır. Şimdi bile düşündükçe Tia'yı bulup onunla konuşmaya karar veriyorum. Bakalım nasılmış. Bir değişiklik için proaktif olacağım. Endişelenmekten yoruldum ve dünyadan saklanmak bunu değiştirmeyecek. Uzuvarım koparsa kopsun, değil mi? Ama korku içinde yaşamak onların yerinde kalmasını sağlamaz.

"Bunu yapacağım," diyorum ona, doğrulup otururken. "Hemen şimdi."

Hemen kuyruğunu belime doluyor ve beni tekrar kürklerin içine çekiyor. "Şimdi mi?" İri bir eli göğsümü kavırıyor, meme ucumu nazikçe çimdikliyor ve kalçalarımın arasına cızırdayan bir ihtiyaç dalgası gönderiyor. "Henüz erken."

"Huh. Demek öyle. Ne öneriyorsun?" Ona doğru uzanırken ses tonumu kasıtlı olarak rahat tutuyorum, göğsümü okşarken eğiliyor, uyarılmaktan nefes nefese kalana kadar sivri meme ucunu okşuyorum.

"Fikirlerim var," diye mırıldanıyor R'jaal ve eli kalçalarımın arasına kayıyor, iri parmakları amımın dikişi boyunca okşuyor.

"Kirli... fikirler?" Klitorisimin etrafında küçük daireler çizerken geriye doğru uzanıyorum ve elimi saçlarına daldırıyorum. "Bu fikirler, eşin senin adını haykırana kadar onu sakinle doldurmanı mı içeriyor?"

İnliyor. "Şimdi yapıyorlar." Aşağı doğru iniyor ve bir parmağını içime sokuyor. "Şimdiden benim için ıslanmaya başladın."

Hâlâ yankılandığımız için, ona söylemek istiyorum, çünkü kırıldım. Ama kelimeleri yüksek sesle söylemiyorum. Bugünden itibaren düşüncelerimi değiştireceğim. "Çünkü hala rezonansın *tadını çıkarıyoruz*."

"Bundan çok keyif alıyorum," diye mırıldanıyor bana karşı.

Ben de öyleyim. Onunla rezonansa girmeyi seviyorum. Bana dokunmasını ve beni ıslatmak için iğrenç şeyler söylemesini seviyorum. Tombul göbeğimi ve dolgun kalçalarımı seviyor ve sanırım en çok da gülümsememi seviyor. Benim muhteşem ve seksi olduğumu ve klonlanmış olsun ya da olmasın benimle rezonansa giren en şanslı erkek olduğunu düşünüyor.

Eğer o üzülüyorsa, ben de üzülmemeliyim, değil mi?

Parmaklarıyla amımı okşuyor, beni göğsüne bastırıyor ve boşalmamı sağlarken göğüslerimi sıkıyor. Çok uzun sürmüyor, çünkü R'jaal o kadar dikkatli bir aşık ki, beni tam olarak neyin harekete geçirdiğine odaklanmış durumda.

kapalı. Başparmağıyla klitorisimi okşarken beni parmaklamasının ve kulağıma müstehcen sözler fısıldamasının beni bir havai fişek gibi ateşlediğini biliyor.

"Benim için ne kadar ıslak olduğunu dinle," diye mırıldanıyor ve parmakları tekrar vücuduma girdiğinde kıkırdıyor, beni ürperten ve aynı zamanda beni deli gibi tahrik eden çok kaygan bir ses çıkarıyor. "Amin parmaklarımı sikimmiş gibi emiyor-"

Orgazm beni ele geçirirken ona yapışarak inliyorum. Sinir uçlarım şarkı söylüyor, salınım artıyor ve aşağı indiğimde, kulaklarımda akan kan nedeniyle söylediklerinin çoğunu kaçırdım. Nefes nefese, bir öpücük için yüzümü yukarı doğru eğiyorum ve o dudağımı ısıyor, hala kendi serbest bırakılması için aç.

R'jaal her zaman, her zaman önce benim gelmemi sağlar.

"Benim için kürklerin içine gir," diyor bana, siki bacağıma sürtünüyor. "Seni tohumlarımla doldurmama izin ver."

Beni tekrar öpüp göğüslerimi sıkarken inliyorum. Beni bıraktığında, sırtüstü kaymak yerine, ellerim ve dizlerim üzerinde önüme dönüyorum ve kıkırmı havaya kaldırıyorum. "Bu şekilde yapalım," diyorum ona. Misyonerde yanlış bir şey olduğundan değil ama bugün kendimi biraz daha oynak hissediyorum. Onun aklını başından almak istiyorum ve bu özel pozisyonu seviyorum. "İçime daha derin girmeni sağlar ve kalçalarımı tutabilirsin."

Cevap vermiyor ve ben de omzumun üzerinden ona bakıp popomu oynatıyorum. R'jaal düşünür gibi ağzını ovuşturuyor ve sonra bacaklarımla arasına uzanıp parmaklarını amımın üzerinde gezdiriyor. "Bu şekilde çiftleşmek... mümkün mü?"

Bir kıkırdamayı bastırıyorum. "Oh evet."

"Peki ya mahmuzum ne olacak? Nereye gidecek?"

"Bu da maceranın bir parçası, değil mi?" Kıkırmı tekrar ona doğru kısıyorum. "Tabii manzaraya itirazın yoksa."

Kalçamı sıkarak inliyor. "Hiç de değil. *En iyi* manzara bu."

Aman Tanrım. Bu bana Hannah'nın çocuğunu ve onun her şey için "en iyi" kelimesini nasıl sevdiğini düşündürdü. Kıkırdamaya başladım.

"Ne?"

"J'shenn," diyorum açıklama olarak.

R'jaal kıkırmı saygıyla bir kez daha sıkarken bile gülüyor. "Haksız değil. Bu muhteşem. Aminin ne kadar ıslak ve pembe olduğunu görebiliyorum."

Yüzümü kürklere gömerek inliyorum. Tanrım, bu çok seksi. "Bu işte bu kadar iyi olmaya hakkın yok."

"Çiftleşmek mi?" Aletinin başını kıvrımlarımın üzerinde gezdiriyor ve ucuyla beni tahrik ediyor. "Seninle çiftleşmekte en iyisi olmak için her hakka sahibim, tatlı R'slind." Başını içime daldırıyor ve sonra tekrar çekerek beni kıvrandır ve muhtaç halde bırakıyor. "Ben tam olarak ihtiyacın olan şeyim."

Tanrım, öyle. Gerçekten, gerçekten öyle. Dizlerimi daha geniş açtım, beni doldurması için çaresizce. "Lütfen, R'jaal."

"Lütfen... ne?" Tekrar içime giriyor, zar zor ve sonra beni bir kez daha boş ve ağrılı bırakıyor.

"Lütfen bana daha fazlasını ver." Battaniyeleri yumrukluyor, beceriksizce bir girişimle horozunu içime sokmak için geri çekiliyorum. "Lütfen beni tohumunla doldur. Lütfen beni sakinle doldur."

İnliyor, tırnakları kalçamda geziniyor ve beni sıkıca kavrayarak başını tekrar bana doğru itiyor. "Seni bu şekilde incitemem, değil mi? Söz veriyor musun?"

"Çok iyi olacak," diye nefes nefese kaldım. "Çok iyi olacak. Göreceksin."

R'jaal homurdanıyor ve sonra yavaşça içime giriyor. Vücuduma santim santim girerken ayak parmaklarım kıvrılıyor ve mahmuzu arka tarafımı okşadığında nefesimi içime çekiyorum. Bu şekilde devam edeceğinden şüpheleniyordum ama tam olarak emin değildim.

Büyük eli, mahmuzunun tam olarak ne yaptığını izlemek istiyormuş gibi kalçalarımı birbirinden ayırıyor. "Bu iyi hissettiriyor mu?" Sesi boğuk ve kalın. Lezzetli. "İki deliğine de girmem hoşuna gidiyor mu?"

Hıçkırarak nefes aldım. "Oh lanet olsun. *Evet. Evet istiyorum.*"

Geri çekiliyor ve sonra tekrar içime giriyor ve bu sefer mahmuzunun darbesi sadece bir gıdıklama yerine arka kapıma karşı ısrarlı bir itme.

"Daha derine," diye inliyorum. "Bana her şeyi ver."

R'jaal, amımın sertçe sıkılmasına neden olan çılgın bir hırıltı çıkarıyor ve sonra beni kürklerin içine sokuyor, hem siki hem de mahmuzu güçlü, ısrarlı vuruşlarla içime giriyor. Mahmuzu o kadar küçük ki içeri girdiğinde acıtmıyor ama itiraf etmeliyim ki garip hissettiriyor ve seksimize bir sınır katıyor. Kontrolünü kaybettiğinde, kalçaları sert, noktalı itişlerle benimkilere çarptığında ve adım haykırdığında buna bayılıyorum. Bu sefer önce o geliyor ve kalçalarımı sıkıca kavriyor, koca vücudu titriyor, tıpkı istediğim gibi beni tohumuyla dolduruyor.

Sonunda nefesini tutup inlediğinde, bir elini böğrüme sürüyor. "Yine mi... yaptın?"

"Hayır," diyorum hülyalı bir şekilde. Önemli değil. Daha önce boşalmıştım ve bu sefer boşalmamış olsam bile onun içime girmesinin verdiği his çok hoşuma gitmişti. "Ama yine de mükemmeldi."

Arkadaşım tiksindi. "Bu olmaz, benim tatlı dostum."

Eli kalçalarımın arasında geziniyor. Tekrar boşalmamı da sağlıyor çünkü R'jaal gerçekten de cömert bir eş.

Ve ona sahip olduğum için şanslı bir kadınıam.



A Kısa bir süre sonra, temizlendikten ve biraz kurutulmuş et atıştırdıktan sonra, R'jaal beni öptü ve birkaç saatliğine dışarı çıkmak zorunda kaldı.

"Uzun sürmez," diye beni rahatlatıyor. "Henüz rezonans halindeyiz ve kimse

yankılanan bir erkeğin eşini bir gecede terk etmesine neden olur." Kapının yanında dururken kalçamı okşuyor, vücuduma bağımlı olduğu belli. "Ama besleyecek bu kadar çok boğaz varken daha fazla taze ete ihtiyacımız var ve yeni gelenler huzursuz. Onları kısa bir süreliğine kampın dışına çıkarmak iyi olacak."

Mantıklı. Şu anda herkes birbirine çelme takıyor ve ihtiyaç duydukları son şey bir grup sıkılmış insanın sorun çıkarması. "Elbette," diyorum ona. "Sürekli kampta kalamazsın. İnsanların size ihtiyacı var. Ama koca bir ejderhanız varken nasıl oluyor da orada yürüyorsunuz?"

Ashtar'ın küçük bir uçak büyüklüğünde bir ejderhaya dönüşmesi beni daha çok etkilemeliymiş gibi hissediyorum ama sanırım bir uzaylı gördüyseniz hepsini görmüşsünüzdür.

R'jaal popomu okşayarak, "O koca hon-kee ejderha," diye takılıyor, "Croatoan'dan henüz dönmedi. Sam ve S'ssah'ı ailesini ziyarete götürdü."

Doğru ya. Çünkü Hannah, Sam'in yeni gelenlerin yanında huzursuz olduğundan bahsetmişti ve bu da Sessah'nın aşırı korumacı davranmasına neden oluyordu. Hannah tüm iyi dedikoduları alır. Ne yazık ki isimlere yüz koyamıyorum. "Elbette. Sadece merak ettim. Bir kişi her şeyi yapmak zorunda değil. Bir ejderhanın yapması kolay görünüyordu."

Kıkırdıyor. "A'tar'ın çok yetenekli olması, geri kalanımızın oturup tembellik etmesi gerektiği anlamına gelmez. Yeni gelen S'karr'ı yanıma alacağım. Kendisi yeşil pulları olan bir patates."

Bir gün neden hepsine 'taters' dendiğini anlayacağım. "Anladım. Gidip Tia'ya merhaba diyeceğim ve nasıl olduğuna bakacağım."

"Sana çay yapsın," dedi alnımdan öperek. "Bir şeye ihtiyacın olursa Leezh ya da R'hosh'u bul." Sanki aklına yeni bir endişe gelmiş gibi duraklıyor. "Ya da L'ren."

"İyi olacağıma eminim," diye onu rahatlatıyorum. R'jaal tereddüt eder. "Belki de kalmalıyım-"

Onu gülerek kapıya doğru itiyorum. "Git!"

R'jaal'ın dönüp tekrar beni kontrol etmeye gelmemesi için bir süre daha içeride kalıp etrafı toparlıyorum. Üzerimde gezinmek zorundaymış gibi hissetmesini istemiyorum. Bir noktada kendi kendimin insanı olmalıyım ve bugün başlamak için en iyi gün. Tia'yı ziyaret edeceğim, biraz çay içeceğim, belki bana nasıl örgü örüleceğini göstermesini sağlayacağım ve her şeyi günü gününe yapacağım.

Her seferinde bir *olumlu* gün, yemin ederim. Artık klonlar üzülmeyecek. Eğer diğer herkes normal bir şekilde çalışabiliyorsa -klonlar ve hayatta kalan insanlar- ben de çalışabilirim.

Sonunda kat kat giyinip yeni tuniğimi ve tozluklarımı giyerek dışarı çıktığımda Tia ortalıkta yoktu. Kulübesinin önünde kapı zili görevi gören kabuk çanları sallıyorum ama kimse çıkmıyor ve derinin altından içeri bakmak kabalık gibi geliyor.

Büyük bir çocuk dönüp bana doğru yöneliyor ve yanında daha küçük bir çocukla bana doğru koşuyor. "Tia'yı mı arıyorsun?"

"Evet. İçeride değil mi?" Bu çok açık bir soru ama yine de sormam gerekiyor.

"Pak onu daha önce Rem'eb ile ayrılırken görmüş." Elinde bir deniz kabuğu ve deri bir kese tutan küçük arkadaşını işaret ediyor. "Yürüyüşe çıktılar. Bir süreliğine deniz kabuğu topluyoruz. Eğer geri döndüklerini görürsek, ona gelip seni bulmasını söylememi ister misin?"

"Evet, lütfen," diyorum. "Rosalind'in onu aradığını söyle. R'jaal'ın eşi."

Gülümsüyor, ifadesi tatlı. "Herkes senin kim olduğunu biliyor."

"Kimin kim olduğunu bilmiyorum. Seni bile," diye itiraf ediyorum ve arkadaşını işaret ediyorum. "Gerçi şimdi Pak olduğunu biliyorum."

Pak bana utangaç bir şekilde gülümsüyor ve küçük saplı kuyruğu bir tavşan gibi sallanmaya başlıyor. Gerçekten gördüğüm en şirin şeydi. Diğer çocuk da aynı utangaçlıkla sırtıyor. "Ben Rukhar. Babam Rukh ve annem Harlow."

"Sanırım onlarla tanıştım." Duraklıyorum ve ekliyorum, "Kısaca. Umarım bir sınav yoktur."

"Sınav nedir?"

Aman Tanrım. Çünkü tabii ki burada sınav yok. Nasıl açıklayayım? "Size oracıkta bir sürü soru sorulan bir sınav ve eğer düzgün cevap vermezseniz" - uygun bir ceza türü ne olurdu diye düşünmeye çalışıyorum ve aptalca bir yol izlemeye karar veriyorum- "üzerinize bir sümük siliyorlar."

Pak dehşet içinde ciyaklar ve Rukhar sadece güler. "Hayır gülmüyorlar!"

"Tamam, demek ki yok." Kendimi gülümserken buluyorum. "Ama kulağa korkunç geliyor, değil mi?"

Tekrar gülüyor ve sahili işaret ediyor. "Bizimle deniz kabuğu avlamaya gelmek ister misin, Rosalind?"

"Biliyor musunuz? Kulağa eğlenceli geliyor. Yolu göster." Elimi uzatıyorum ve Pak hemen tutuyor, bana gülümsüyor ve bugün kendimi uzun zamandır hissetmediğim kadar rahat hissediyorum. Eğer hamile kalırsam, çocuğum bu ikisine benzeyecek mi? Bu ikisi gibi mi davranacak? Bu harika bir şey.

Kendimi potansiyel bir anne olarak düşünmek çok garip. Hâlâ diğer sorunlarımın üstesinden gelmeye çalışıyorum. Ama küçük, kumlu bir el benimkini kavrarken ve Pak bana bakarken, sanırım bu fikri sevdim. R'jaal'in oğlumuzun elini karşımda tuttuğunu hayal ediyorum ve kalbim duygularla sıkışıyor.

Belki de rezonans, R'jaal ile tanıştığımız anda bana dokunmakta haklıydı.

İki çocukla birlikte sahilde yürüyüp bir süre deniz kabuğu topluyoruz ve her bir kabuğun nereden geldiğine dair tahmin oyunları oynuyoruz. Bazıları Dünya'daki deniz kabuklarına çok benziyor ama ortasındaki mükemmel deliğe kadar jant kapağına benzeyen bir tanesini alıyorum ve itiraf etmeliyim ki bunun içinde ne yaşamış olabileceğine dair hiçbir fikrim yok. "Belki bir uzaylıdır."

Rukhar ve Pak bunu çok *komik* buluyor.

"O kadar da komik değil," diye itiraz ediyorum, kendime rağmen kıkırdıyorum. Bu kadar genç olmak ve bu kadar kolay eğlenmek. "Uçan daire gibi görünüyor." Ortasındaki delikten bir parmağımı sokup oynatıyorum. "Ve işte tam burası uzaylının gidebileceği yer."

"Oraya insan sığmaz!" Pak neşeyle ilan ediyor.

Doğru ya. Çünkü insanlar uzaylı. Bu da olaylara garip bir açı katıyor. Onlara kafamı sallıyorum ve kabuğu uzatıyorum. Rukhar onu kolunun altına alıyor ve kumsalın aşağısını işaret ediyor. "Bakın. Bu atalardan biri mi? Gidip onunla konuşabilir miyiz?"

Nereyi işaret ettiklerini görmek için dönüp bakıyorum. Atalardan biri sahilde tek başına oturmuş, kollarını iki büklüm bacaklarının üzerine dayamış, okyanusa bakıyor. Tal'nef, sanırım, eğer aslan yelesi bir gösterge ise. Hüzünlü ve biraz yalnız görünüyor ve kendimi ondan sorumlu hissediyorum ve biraz da akraba bir ruh gibi. O da bu işlerde yeni ama en azından dilini konuşabiliyorum. Zavallı adam.

"Neden siz ikiniz gidip yakınlarda oynamıyorsunuz, ben de arkadaşımızla sohbet edeyim," diyorum. "Yakın durun."

Rukhar bana komik bir bakış attı. "Bizim kelimelerimizle konuşmuyor."

"Biliyorum. Hallederiz." Kışkırlama hareketi yapıyorum. "Hemen döneceğim, söz veriyorum."

Rukhar başını sallar ve elini Pak'ın omzuna koyar. "Gel bakalım. Bakalım buna uygun başka bir deniz kabuğu bulabilecek miyiz?" "Jant kapağını" okşar ve sonra sahile doğru tırıs giderler.

Birbirlerine yakın durduklarından emin olduktan sonra Tal'nefe yaklaşıyorum. Anneleri yalnız oynamalarına izin verdiği için çocukların kendi başlarına iyi olduklarından oldukça eminim, ancak güvenli tarafta olmak için onlara göz kulak oluyorum. Ama Tal'nef? Tal'nef'in bir arkadaşına ihtiyacı var gibi görünüyor.

Ben yaklaşırken başını kaldırıp bakıyor, yabancı yüzünde endişeli bir ifade var. Etrafına bir göz gezdiriyor ve ben yanında topuklarımın üzerine otururken başını sallıyor. "Görevli Noj'me ateş saçlıyı takip ediyor. Çeviri yapacak durumda değil."

Ateş saç Harlow olmalı. Noj'me'nin Harlow'u Büyüklerin Mağarası dedikleri yere gidip tüm teknolojiyi görmesi için rahatsız ettiği bir sır değil. İsteklerinde çok net ve bence bu çok tatlı. Noj'me mutluluktan parlayan bir güneş gibi, öğrenebileceği her şeyi öğrenmek istiyor. R'jaal bana Set'nef'in olaylara sert bir kararlılıkla yaklaştığını, yukarıda avlanmayı ve balık tutmayı öğrenmek istediğini ve avcılarını gölgelediğini söyledi. Rem'eb sürekli Tia'nın yanındaymış.

Tal'nef kaybolmuş gibi görünüyor.

Bu yüzden ona gülümsüyorum ve elimden geldiğince onunla konuşmak için burada olduğumu bildirmek için koluna dokunuyorum. "Tal'nef mutlu mu?" Parmaklarımı ağzımın kenarlarına götürerek gülümsediğimi gösteriyorum. "Mutlu mu?"

Yüzündeki kederli ifade bana her şeyi anlatıyor. Gözlerini denize, bazen şiddetli dalgalara ve buz gibi soğuk sularda yüzen uzaktaki buzullara diyor. "Kardeşim her zaman babamızın gezgin ayaklarına sahipti. Her zaman yukarıdakileri öğrenmeyi hayal etmiştir. Görmeyi

Eski hikayelerin bahsettiği sonsuz su." Gelgiti işaret ediyor. "Sanırım bu onun ruhunu besliyor."

"Ya sen?" Soruyorum ve sonra tekrar deniyorum, çünkü bu kelimeleri bilmeyecek. "Tal'nef?"

Yüzünü buruşturuyor ve bunu yaparken çok yabancı görünüyor. "Onu takip ederek bir hata yaptığımdan endişeleniyorum." Bana bakıyor, yüzündeki ifade üzüntü dolu. "Hayır, bu tam olarak doğru değil. Set'nef sahip olduğum tek aile. O nereye giderse, ben de oraya giderim. Ama şimdi buradayız ve yukarıdakiler tarafından kirletildik. Halkım lanetli derdi."

Görünüşe göre halkı lanetleri çok seviyor.

"Ve kardeşim yeni dağlar ve üzerinde dolaşacağı bu büyük su ile bir amaç buluyor. Ve Görevli Noj'me kendine bir amaç buldu. Ve Yumruk Rem'eb'in bir eşi var ve ona bir amaç getirecek. Ama ben hangi amaca hizmet ettiğimden emin değilim... ve bu yüzden kalbim sıkıntılı."

Aman Tanrım. Aynı benim gibi konuşuyor.

Uzanıp kollarından birini sempatik bir şekilde okşuyorum. "Arkanda birini mi bıraktın? Bir sevgiliyi mi? Bir eş?" Önce kendime, sonra da kalbime işaret ederek yankılanmayı gösteriyorum. Yüzündeki şaşkın ifade devam edince göğüslerimi tutup sallıyorum, sonra tekrar göğsümü okşayarak rezonansı gösteriyorum.

Bunu anlaması biraz zaman alır. "Bir eş mi? Benim için mi? Hayır. Duvarı geçmeye iznim yok."

"Duvar mı?" Kelimeleri onun dilinde tekrarlamaya çalışıyorum, çünkü ne demek istediğini anlayamıyorum.

Başını sallıyor. "Bir nesil önce, halkımız khui'yi içten vuran bir hastalık yüzünden yok oldu." Tal'nef göğsüne dokunuyor. "Dişiler özellikle savunmasızdı ve birçoğu öldü. Kalan dişilerin korunmasına karar verildi. Köyün bir duvarla korunan farklı bir bölümünde yaşıyorlar. Değerli olduğunu kanıtlayan bir erkeğin duvarın yanından geçmesine izin verilir, diğer taraftaki biriyle rezonansa girip girmediğini görmek için. Eğer bunu yaparsa, çocuğu olana kadar onu ziyaret etmesine izin verilir ve daha sonra başka bir çocuk doğurup doğurmadıklarını görmek için bayram günlerinde tekrar ziyaret eder. Ama ben henüz kendimi kanıtlayamadım, bu yüzden duvarı geçme fırsatım olmadı."

Ona bakıyorum. Bu cidden berbat bir durum. "Peki ya Noj'me?"

Homurdanıyor. "Görevli Noj'me k a h i n e ait. Onu o seçti. Bu farklı bir şey."

Keşke nasıl farklı olduğunu bilseydim ama nasıl soracağımı bilmiyorum. Bu yüzden sempatik sesler çıkarıyorum ve konuşmaya devam etmesini bekliyorum.

Tal'nef kumdan bir çakıl taşı alıyor ve bir elinde evirip çeviriyor. "Ben... buradaki dişilerle nasıl konuşacağımı bilmiyorum. Erkeklerin arasına karışıyorlar ve bunu görmek içimi korkuyla dolduruyor, sanki tehlikeye davetiye çıkarıyorlarmış gibi. Ama burada duvar da yok. Ve yanlarından geçerken göğsümde yankılanan bir şarkı yok, bu yüzden ne yapacağımı bilmiyorum."

Bütün bu üzüntü bir kadın için mi? Acaba hoşlandığı belirli bir kadın var mı? "Benimle konuşuyorsun," diye işaret ediyorum kendimi göstererek. "Ben bir kadıyım."

"Bu farklı." Çakıl taşını yere atar.

Kanım donuyor. Adrenalin derimi diken diken ediyor. Klon olduğum için mi? Sayılmadığım için mi? *Gerçek* bir *insan* olmadığım için mi?

Sessizliğimdeki bir şey onu uyarıyor olmalı. Bana tekrar bakıyor ve yüz ifademi fark ediyor. "Hakaret etmek istememiştim. Sen farklısın çünkü senin khui'n zaten Yabancı R'jaal için şarkı söylüyor. Elbette seninle konuşabilirim."

Oh.

Hava ciğerlerime geri doluyor ve yeniden nefes alabildiğimi hissediyorum. Neden böyleyim? Neden böyle aptalca davranıyorum? Sorunu olan tek kişi benim. Elbette Tal'nef benim bir klon olduğumu umursamıyor. Klonun ne *olduğunu* bile bilmiyor. Beni yarım bir insan olarak gördüğünü ve gerçekte beni evli ve dolayısıyla "güvenli" olarak gördüğünü düşünerek kişisel bagajımı lanet sahilin her yerine sürüklüyorum.

Ona her şeyin kafasında olduğunu söylemek istiyorum. İsteddiği kadınla konuşabileceğini. Tek sorunun kafasında olduğunu. Ama bu ironi beni çok etkiliyor.

Belki de onunla bu konuşmayı yapacak kişi ben değilimdir. Bu yüzden tekrar kolunu okşuyorum ve diğer klonların da benim gibi kimlikleriyle mücadele edip etmediklerini ya da büyük bir takıntısı olan tek kişinin ben olup olmadığını merak ediyorum.

Otuz İKİ

R'JAAL

I Tatlı R'slind'ıma ava çıktığımı söyledim ama aslında kabileden başka birinden tavsiye almaya çalışıyordum. Dağlara yakın mağaralara doğru gidiyorum. Uzun Boynuz ve Gölge Kedi Su kenarındaki kayalıklar boyunca yayılmış kulübeler, Strong Arm kampın diğer tarafında kalıyor.

Ve Güçlü Kol kulübelerinin ortasında W'la ve Gren'i buldum.

Gren adlı erkekle sık sık konuşmamam garip. Buraya dişilerle birlikte gelen erkeklerden T'hrand ve V'dis konuşkan ve sosyaldır. Ejderha A'tar onun her şeye karışması gerektiğini düşünüyor. Ama Gren içine kapanıktır. Güçlü ve yetenekli bir avcıdır ama meşgul olmadığı zamanlarda eşi ve yavrusuyla vakit geçirir ya da kabiledaki diğer çocuklarla oynar.

Ama bugün onu arıyorum. Çünkü o da benim R'slind'ım gibi uçan mağaralardan birinde yaratıldı. Ailesi yok. O bir yaratık, tıpkı bir tunik ya da B'shit'in çirkin kaplarından biri gibi. Bu benim anlamakta zorlandığım bir şey ama R'slind'ı çok rahatsız ettiğini biliyorum. Gren ve eşinin rezonans konusunda zorluk yaşadığını hatırlıyorum ve günler süren çiftleşmelerden sonra R'slind ve ben hâlâ rezonans halindeyiz. Tavsiyeye ihtiyacım var. Belki de yanlış yaptığım bir şey vardır. Belki de çiftleşme konusundaki bilgi eksikliğimle onu hayal kırıklığına uğrattığımdır. Belki de rezonansı sağlayacak bir hile ya da çiftleşmenin belirli bir yolu vardır ve bu yüzden gözden kaçan bir şey olmadığından emin olmak için Gren'e soracağım.

Gren'i kulübesinin arkasında bir dvisti'nin derisini yüzerken buluyorum. Küçük oğlu babasına "yardım" ediyor, Gren bir pençesini yaratığın etinde gezdirip deriyi etten ayırırken, atıştırmalık olarak kaburgalardan birini çiğniyor. İkisi de bana bakıyor ve yüzlerindeki aynı ifade beni şaşırtıyor.

"Ho. Tavsiye için geldim. Konuşabilir miyiz?"

Gren başını sallar. Oğlu yapış yapış elleriyle başka bir kaburgaya uzandığında, sabırla kiti kenara çeker ve başka bir kaburgayı kopararak Shade'e uzatır. "Annene söyleme," diye mırıldanır. "Öğlen yemeğini mahvettiğini düşünecek."

Shade küçük dişlerini göstererek sırtıyor. Kaburga etinden hevesle bir ısırık daha alıyor ve çiğneyerek beni izliyor. Babası gibi onun da her tarafı gri tüylerle kaplı. Göğsünde, boynunda ve alt uzuvlarında daha kalın olan bu tüyler bana gördüğüm diğer yeni gelenlerden birini, kediye benzer özellikleri olan birini hatırlatıyor. Shade neredeyse tamamen babasına benziyor - onda W'la'dan hiçbir şey göremiyorum. Belki gözleri.

Gren kasaplık işine ara verip bana bakıyor. "Konuşmak mı istiyorsun? Konuş."

Etin yanına çömelip karşısında duruyorum ve bu konuya nasıl yaklaşmam gerektiğini düşünüyorum. "Ben... eşim... o yeni gelenlerden biri."

Homurdanıyor.

"O uçan bir mağarada yapıldı. Senin gibi."

"Bir gemide," diye düzeltiyor Gren. "Ya da bir laboratuvarı. Ama evet. Bir bakıma o da benim gibi yaratıldı." Yaratığın bir bacağını kaldırıyor ve derisini dikkatlice kesmeye devam ediyor.

"R'slind'im bu konuda çok sıkıntılı," diye itiraf ediyorum. "Ve onu hayal kırıklığına uğrattığımdan endişeleniyorum. İki elli gündür çiftleşiyoruz ve hâlâ rezonansa giriyoruz. Belki de farkında olmadığım bir şey vardır? Yapmam gereken bir şey?"

"Ve sen bana mı soruyorsun?" Duraklıyor, kaşlarını çatıyor. "Willa'mdan önce hiçbir dişiye dokunmadım. Kürklerde neye ihtiyaç duydukları hakkında hiçbir şey bilmiyorum... tahmin etmek de umurumda değil."

"Ama rezonansınız için şifacının yardımına ihtiyacınız vardı, değil mi?" Çiğ et çiğnemeye devam eden ve beni izleyen Shade'e bakıyorum. "Yardıma ihtiyacın olduğunu anlamanın bir yolu var mıydı? Bir sorun olduğunu söyleyebilir miydin?"

"Willa'nın hiçbir sorunu yoktu. Ya da oğlumda. Hata bendeydi." Duraklıyor ve sonra karkastan bir kaburga daha koparıp Shade'e uzatıyor. Çocuk sevinçle gülüyor ve her iki yumruğunda birer tane tutarak Gren'i gülümsetiyor. "Git ve annene göster. Ona R'jaal ile konuştuğumu ve yakında geleceğimi söyle."

Shade mutlu bir sırıtışla ayağa kalkar ve babasına doğru koşar, dağınık yüzünü öpmek için kaldırır. Gren eğilip oğlunun burnuna şefkatle bir öpücük konduruyor ve sonra onu yoluna gönderiyor. Garip yüzünde bir gurur ifadesiyle onun geri çekilişini izliyor ve oğluyla böyle bir bağı paylaştığı için içim kıskançlıkla doluyor. Birlikte avlanılacak bir oğul. Atıştırmalık verecek. Şefkat gösterecek. R'slind'in ince sarı yelesine ve keskin gözlemciliğine sahip birini hayal ediyorum ve bundan çok hoşlanacağımı düşünüyorum.

Gren tekrar bana döndü. "Gladyatörken bana yapılan pek çok şey vardı. Performansımı artırmak için her gün ilaç iğneleri vuruluyordum. Kontrol edilebilir olabilmem için penisimi köreltecek ilaçlar. Bazı şeyleri ön plana çıkarmak için ilaçlar. Bu ilaçların şifacıya neden ihtiyaç duyduğumla, bir splice olduğum gerçeğinden çok daha fazla ilgisi olduğundan şüpheleniyorum. Ya da ikisi de olabilir. Ama eşiniz Rosalind'in durumu aynı değil. O tamamen insan. Eğer şifacı onun sağlığında bir sorun görmüyorsa, sanırım siz de bizim düştüğümüz duruma düşmek zorunda kalmazsınız."

Sözlerinin çoğu bana anlamsız geliyor -performans ilaçları, atışlar ve eklemeler- ama olumlu kısma odaklanıyorum. R'slind'in dışarıdan yardıma ihtiyacı olmayacak. Rahatlama çok büyük. "Sadece onu bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığımdan endişeleniyorum. Onun ihtiyaçlarını karşılayamıyorum."

"Onu seviyor musun? Ona bakıyor musun? Onu mutlu ediyor musun?" Gren tuhaf bakışlarını üzerimde sabitliyor. "Tek ihtiyacı olan bu. Ve başka her şey için..." Omuz silkiyor. "Her zaman bir şifacı vardır. Ama sizi uyarmalıyım, izlemek ve dokunmak zorunda."

A'tar'ın eşi V'ronca'nın R'slind'i sahiplenmemi izlediğini hayal ediyorum. Eliyle sikime dokunduğunu hayal ediyorum ve kesem sanki bedenimin içine çekiliyormuş gibi hissediyorum. "R'slind dışında kimsenin elini sikimde istemiyorum."

Gren sert bir kahkaha atıyor. "Sana değil. Arkadaşına."

Rahatlayarak nefes veriyorum. "İyi, çünkü başka türlü sert kalabileceğimi sanmıyorum." Diğer erkek eğlenerek homurdandığında ona bakıyorum. "Ama başardın mı?"

Başını sallıyor. "Rezonansa cevap vermek için gereken buydu ve Willa için her şeyi yapardım. Her şeyi." Bakışları kulübesine odaklanıyor, sanki kulübenin duvarlarından içerideki eşini görebiliyormuş gibi. "Ve bunu tekrar yapacağım. Gerekirse yine yaparım. Çünkü şifacının orada olması garip olsa da sonuçlar... mükemmel. Ve Shade'i evrendeki hiçbir şeye değişmem."

Sesindeki gurur açıkça belli oluyor.

Şifacının bizimle birlikte kürklerin içinde olması gerekiyorsa, buna katlanacağım. Sanırım Kin'far onu tatmamı izlerken benim dilimle R'slind'in amının tadını çıkarmamdan farklı değil. R'slind bunu sorun etmedi. Tatlı çılgınlıkları o zaman da yalnızken olduğu kadar yoğundu.

Şifacı kullanmamız gerekiyorsa, sonuç aldığı sürece umurumda değil.

Önemli olan tek şey R'slind ve onun mutluluğu. Gren haklı. Eşim ve gelecekteki yavrumuz her şey demek. "Teşekkür ederim. Bana düşünecek çok şey verdin."



M Kafam dolu ve düşünmek için zamana ihtiyacım var. R'slind'ı sahilde R'khar ve Pak ile oynarken, deniz kabukları toplarken görüyorum. Onu fark etmek kolay, çünkü yelesinin sarısını, küçük hareketlerini biliyorum.

Elini yüzünden geriye ittiğinde, omzunun yumuşak kıvrımını, büyük memelerinin eğimini. Onu ezberledim ve uzaktan izliyorum, kulübeden kendi başına çıkmasından memnunum. Zorlandığını biliyorum ama işleri onun için daha iyi hale getirmek için ne söyleyeceğimi bilemedim. Tek yapabildiğim onu sevmek ve bir adım öne çıkmaya hazır olduğunda burada beklemek.

Gren'in sözlerini düşünüyorum, ama bundan da öte, Gren'in oğluyla olan ilişkisini ve ikisi arasındaki kolay sevgiyi düşünüyorum. Gren'i ve eşi için ne gerekiyorsa yapma konusundaki kararlılığını düşünüyorum. Ben de aynıyım.

R'slind'ın neye ihtiyacı varsa, ben olacağım. Sadece... neye ihtiyacı olduğunu henüz bilmiyorum.

Ne zaman başım sıkışsa, sahildeki düşünme kayama giderim. Kolayca tırmanılabilen ve büyük tuzlu denize bakmamı sağlayan büyük bir kaya. Dalgalar durmadan yuvarlanıp taş çarpıyor ve zihnimi huzura kavuşturarak düşüncelerimi gözden geçirmeme izin veriyor. Adada da böyle bir yer vardı ve babam zaman zaman beni oraya götürürdü ama yalnız gitmeyi sevdiğini de hatırlıyorum. Sahilde koştüğumu ve onu düşündüğü yerde gördüğümü ve gelecekte kendime ait böyle bir yer istediğimi hatırlıyorum.

Çok uzun zamandır babamı düşünmemiş olmam çok tuhaf. Her zaman yapacak çok işim ya da üzüleceğim yeni bir üzüntü olmuştur. Şimdi R'slind burada olduğuna göre, ataların getirdiği sorunlarla birlikte, her zamankinden daha fazla düşünecek şey var... ve yine de kendimi onun yerine babamı düşünürken buluyorum.

Sanırım R'slind'ı severdi. Sohbet ettiklerini ve babamın söyleyeceği zekice bir şey karşısında eşimin attığı parlak kahkahayı hayal ediyorum. İyi anlaşırlardı, hatta

R'slind vahşı ya da avcı olmadığı için endişelense de. Babam her yolun bir avcı ya da balıkçı yolu olmadığına inanırdı. Ruhların size verdiği işaretleri dinlerseniz yolunuzun ortaya çıkacağına inanırdı. M'tok'un annesini ve onun çömlek çukurlarını hatırlıyorum. Annemin mükemmel bir iz sürücü olduğunu ve ondan önceki annesinin yıldızları izlediğini ve ne kadar uzağa sürüklenirse sürüklensin bir sal üzerinde her zaman eve dönüş yolunu bulabildiğini hatırlıyorum.

R'slind'ın bir avcı ya da tabakçı olmasına gerek yok. Sadece benim eşim olabilir. Mutlu olmak için neye ihtiyacı olursa olsun, umurumda değil. D'see ve O'jek'i düşünüyorum. O'jek sezon boyunca işe yaramaz dişiye aşık oldu ve D'see görünüşünden başka hiçbir şeyle ilgilenmedi. Son zamanlarda yemek pişirmeye ve balık tutmaya ilgi gösterdi ama O'jek için bunun hiçbir önemi yoktu. Kalbi her zaman ondaydı.

Belki de R'slind'ı onlarla tanıştırmalıyım ki bu "cloan" olduğu için üzülmesin.

"Hey, bir kişilik daha yer var mı?" Neşeli bir ses aşağıdan sesleniyor. "Kapıyı çaldım, ama parmak eklemlerimi taşa çarparım."

F'lor.

I'rec'in eşi ve benim arkadaşım. Uzun zamandır benim olacağını düşündüğüm dişi. Beni arayıp bulması şaşırtıcı değil. Sık sık benimle burada oturmaya gelirdi. Dönüp ona bakıyorum. Kayanın dibinde duruyor, elleri belinde ve yüzünde bir selamlama gülümsemesi.

"Kötü bir zaman mı?" diye soruyor. "Daha sonra gelebilirim."

Başımı sallıyorum ve diz çöküp elimi kaldırıyorum. "Şimdi iyi. Meşgul değilim."

Avucunu benimkine dayıyor ve onu yanımdaki kayanın üzerine çekiyorum, kolumu dostça okşuyor ve sonra suya bakarak oturuyor. Ben de kısa bir mesafe uzağa oturup dışarı bakıyorum. Garip, çünkü aramızdaki rahatsız edici gerginliğin hiçbiri artık yok. Bunun yerine, sadece... bir arkadaş başka bir arkadaşla oturuyor.

"Olaylı bir ay oldu, ha?"

Buna homurdanıyorum. Ayın son dönüşündeki tüm değişiklikleri düşünmeye çalışmak tam da bu yüzden başımı ağrıttıyor. "Çok şey değişti."

"Öyle değil mi? Yıllarca hiçbir şey olmadı ve sonra aniden Daisy rezonansa girdi, sonra ben rezonansa girdim, sonra sen rezonansa girdin, sonra yabancılar ortaya çıktı ve yeraltında yaşayan insanlar var ve..." Başını sallıyor. "Bu muz."

"Gerçekten." Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum ama tahmin edebiliyorum. "Değişim olması gerektiği zaman olur, sanırım."

"Sanırım öyle." F'lor bacaklarını uzatıyor, ellerinin üzerine yaslanıyor ve suya bakıyor. Sonra başını çevirip bana bakıyor. "*Nasılsın?*"

Mükemmel bir soru. Bunu düşündüm ve gülümsedim, kalbim eşimin beni beklediği düşüncesiyle doluydu. R'slind'in yavrularla oynamasını. Geleceğin beni ve onu birlikte neler beklediğini. "Sevincin ötesindeyim."

"Oh, güzel." Yüzündeki rahatlama gülümsemesi hemen beliriyor. "Çünkü gerçekten çok mutluyum ve mutlu değilmişim gibi davranmak zorunda kalmak çok kötü olacaktı."

"Sana iyi davranıyorum o zaman?" İşe yarayacağını düşündüğüm bir eşleşme değil ama yine de khui her zaman biliyor.

Kıkırdıyor. "Biz mükemmeliz. Her zaman arkadaşlık ve olayları benzer şekilde görüyorduk ama rezonans ortaya çıkana kadar birlikte ne kadar iyi çalışabileceğimizi fark etmemiştim. Sonra her şey yolunda gitti. Sanki her şey yerli yerine oturdu."

Homurdanıyorum. Ne demek istediğini biliyorum. Uzun zamandır kendimi çok yalnız ve mutsuz hissediyordum ve sonra R'slind ortaya çıktığı an, tam olarak neyi ve neden beklediğimi anladım. Sanki hayatımda ilk kez güneş bulutların arkasından çıkmış gibi hissettim. Yani evet, ne demek istediğini çok çok iyi anlıyorum.

"O kişi olmak istemem ama sanırım senin Rosalind benden kaçıyor." F'lor bana doğru bakıyor. "Geçmişimiz yüzünden benden nefret mi ediyor?"

Ben bunu düşünüyorum. "Nefret ettiğini sanmıyorum. Ama son zamanlarda üzüntüyle mücadele ettiğini biliyorum."

"Üzüntü mü?"

"O bir Cloan," diyorum basitçe. "Ve bunu fark etmek ona acı veriyor. Yalan olan anıları var ve Gren gibi yaratıldığı için kendisinde bir sorun olduğundan endişeleniyor."

"Evet, klon meselesinin onu rahatsız edeceğini tahmin etmeliydim. Uyandıklarından beri diğer yeni gelenlerle birlikteydim ve uyandıkları anda klon oldukları haberini aldılar. Sanırım buna alışmak için daha uzun zamanları oldu ama Rosalind'in şu ana kadar bunu bilmemesinin onu nasıl şaşırttığını anlayabiliyorum." Bana sempatiyle bakıyor. "Ona biraz zaman tanı ve kendini bulmasına izin ver. Kendine gelecektir."

Başımı salladım. "Elimden gelse bunun acısını ondan alırdım."

"Bakın, hepimiz bugün bulunduğumuz yere gelmek için bazı badireler atlattık. Adanız patladı. Ben Dünya'dan kaçırıldım. O klonlandı. Bunların hiçbirini kimse planlamadı. Ama buradaki herkes hayatta kalmayı başardı ve bahse girerim senin kız da farklı değildir. Ağlayacak, kendini toparlayacak ve sonra yaşamaya devam edecek. Hepimizin yaptığı şey bu."

O haklı. Elbette haklı. Ama kendi acınızla boğuşurken başkasının acısını anlamak zordur. R'slind'in sadece zamana ihtiyacı var.

"Hey, bak. Yeni arkadaşın patateslerin yanında." F'lor sahili işaret ediyor.

Öne doğru eğilip işaret ettiği yöne bakıyorum. V'dis onlara mızrağın nasıl tutulacağını öğretirken Set'nef diğer yeni gelenlerle birlikte duruyor. Tuhaf bir grup; bazılarının pulları, bazılarının bıyıkları var. Garip gri-mavi postu olan iri bir erkek var ve insan erkeğinin yanında duruyor, kıyaslandığında narin görünüyor. Set'nef onların bir adım gerisinde duruyor, iki elinde iki mızrak, diğer iki eli kalçalarında, dikkatle dinliyor.

"Demek öyle," diyorum.

"Dil bilmediğini sanıyordum."

"Yapamaz. Ama mızrakla bir şeyler saplamak söz gerektirmez. Kavramayı doğru yaptığı sürece, bunu çözecektir." Set'nef'in kabilenin bir parçası olmaya bu kadar çabuk karar vermesi beni eğlendiriyor. Karda nasıl hayatta kalacağını öğrenmeden tek bir gün bile geçmedi. Hâlâ bizim konuştuğumuz kelimeleri konuşamıyor ama önüne koyduğumuz her şeyi öğrenmeye kararlı.

"Huh. Kararlı çocuk. Diğer patateslerin arasına uyum sağlayacaktır, özellikle de hemen etek kovalamaya başlarsa." Ayaklarını önünde oynatıyor. "Sürüngen biri değil, değil mi?"

"Sürünmek mi?"

"Berbat bir insan mı? Kadınlara uygunsuz şekilde dokunmaya çalışan?"

"Hayır. Hem kendisi hem de kardeşi R'slind'a karşı nazikti. Yemek çantamıza bir kez bile gelmediler."

F'lor öne doğru eğildi ve bana sertçe baktı. "Ben... bu konuda bu kadar spesifik olmanı garip buluyorum."

"Hoş olmayan başka bir atamız daha vardı," diyorum ve ardından diğer "yeni gelenlerin" V'dis'in izinden giderek mızraklarını saplamalarını izliyorum. "Onlara neden patates diyorsunuz?"

"Çünkü Liz bunu komik buluyor ve o bir pislik. Ve ne kadar uzun sürerse, o kadar çok yapışıyor." F'lor yine de eğlenmiş görünüyor. "Hey, biz iyiyiz, değil mi? Hâlâ arkadaş mıyız?"

"Hâlâ arkadaşsınız," diye kabul ediyorum ve ona doğru dönüyorum. F'lor endişeyle bana bakıyor, yelesi dağınık ve altın tenine karşı koyu renk. Uzun zamandır aramızda bir bağ oluşmasını, kalbimin ona karşı sevgiyle dolmasını bekledim ama bu sadece şefkat oldu. Şimdi ona bakınca, yine de onun gibi bir arkadaşım olduğu için mutluyum. "Biz her zaman arkadaştık ve her zaman arkadaş kalacağız, F'lor."

Işıldıyor. "Güzel. Seni özledim dostum."

OTUZ Üç

ROSALIND

Poor Tal'nef o kadar kaybolmuş ve yalnız görünüyor ki sonunda onunla beklediğimden daha uzun süre oturuyorum. Çocuklar kısa bir mesafe ötedeki sahilde, kıyıda yürüyen bir çiftin yanında oynamaya devam ediyor ve ben bir gözümü

bir yandan da sohbet etmeye çalışıyorum. Elbette Tal'nefle aramızdaki konuşmanın çoğu el hareketleri ve bolca tekrarlamadan ibaret ama konuşmaktan mutlu görünüyor. Bir arkadaşına ihtiyacı varmış gibi görünüyor ve R'jaal'a Tal'nefle zaman geçirmesi ve ona kendini iyi hissettirmesi gerektiğini söylemek için aklıma bir not alıyorum.

"Suyu seviyorum," diyor Tal'nef gelgitin botlarımızı yalayacak kadar yükseldiği bir noktada. "Ama içinde yüzülebilecek gibi görünmüyor. Evdeki su çok sakın. Dalga yok. Derinliklerinde yaşayan balıklar ve küçük canlılar var ama böylesi yok."

Başımla onaylıyorum. "Bu su çok korkunç." Korkmuş bir yüz ifadesi takınıyorum ve geriye doğru yalancı bir sıçrayış yapıyorum. R'jaal sahilde yaşadığından bahsetmişti ama ben çok daha az korkunç bir şey hayal etmiştim. Buradaki sert manzaranın gerçekliği bana her nefes alışımında buranın yabancı bir gezegen olduğunu ve Dünya gibi olmasını beklediğim hiçbir şeyin öyle olmayacağını hatırlatıyor.

Gerçek ben Dünya'ya hiç gelmedi. Nedense bugün bu beni daha az rahatsız ediyor. Beyaz kumlu sahilleri ve tepemde yanan Kaliforniya güneşini hiç görmedim, nasıl özleyebilirim ki, değil mi? Önümüzdeki dalgalarda bir dokunaç hareket ediyor, yılanı benzeyen karanlık bir gölge ve ben onu işaret ediyorum. İkimiz de bir süre bakıyoruz ve sonra arkamızı işaret ediyorum. "Belki de kalkmalıyız."

Tal'nef dil engeline rağmen anlayarak başını sallıyor. "Geri dönmeliyiz."

O ayağa kalkarken ben de ayağa kalkıyorum ve deri pantolonumdaki kumları temizliyorum. O sırada iki çocuğun bana doğru geldiğini görüyorum. Yanlarında tanımadığım bir çift de var. Kızılderili kökenli, uzun boylu, zayıf bir insan kadın ve yanında protez bacağa benzeyen dört kollu mavi uzaylı bir adam var. Adam dört kollu bir çocuğun elini tutuyor ve küçük çocuk bize bakarken yumruğunu emiyor.

"Merhaba. Merhaba. Böldüğüm için özür dilerim," diyor kadın öne doğru atılarak. Elinde frizbi benzeri bir kabuk var ve gözlerindeki bakış mutlak bir heyecanla dolu. "Rukhar bunu sizin bulduğunuzu söyledi. Tam olarak nerede bulduğunuzu hatırlıyor musunuz? Ve bana gösterebilir misiniz? Bunun gibi başkaları da var mıydı?"

"Oh, um..." Dudağımı ısırdım.

Erkek uzaylı boğazını temizler. Kadına eliyle işaret ediyor. "Bu benim eşim, D'vi. Ben N'dek." Çocuğun elini sallıyor. "Ve bu da oğlumuz N'rav."

"Pekâlâ. Tanıştırayım." Kadın yüzünü buruşturuyor. "Merhaba. Rosalind olduğunu biliyorum. Ben Devi... ve N'dek bunu zaten söyledi. Ama... bu kabuk?"

Çatık kaşlarıyla konuşmamızı takip etmeye çalışan Tal'nef'e bakıyorum.

"Belki de gidip yemek yemeliyiz. Gelin çocuklar," diyor N'dek ve çocukların onu takip etmesini işaret ediyor. Tal'nef'e bir yemek yeme hareketi taklit ediyor. "Yemek mi?"

Tal'nef başını sallıyor. Bana doğru dönüyor ve bana da başıyla selam veriyor, sonra diğerlerinin arkasından gidiyor ve beni heyecanlı bir Devi'yle baş başa bırakıyor.

"Tam olarak nerede olduğunu hatırladığımdan emin değilim," diye itiraf ediyorum. "Ama bakmanıza yardım edebilirim."

Parlıyor. "Bu harika olurdu. Şu kısmı görüyor musun?" Diski uzatıyor ve parmaklarını ortadaki delik boyunca gezdiriyor. "Bu pürüzlü noktalar menteşe dişleri. Çoğu çift kabuklu hayvanın içindeki canlının beslenebilmesi için bir açılma yolu vardır, ancak menteşe buradaki çörek şeklinin iç kısmındaysa, bu bir kapak gibi yukarı ve aşağı açıldığı anlamına mı geliyor yoksa kırılmış başka bir parça mı var? Yoksa en yaygın açıklama bu olduğu için mi menteşe dişlerini bununla ilişkilendiriyorum? Ya da bunun menteşe dişleriyle hiçbir ilgisi yok çünkü bu uzaylı bir yaşam formu mu? İşte benim sorum bu."

"Bu... birkaç soru demek."

Devi göz kırpmıyor. Sonra da kıkırdar. "Demek öyle. Özür dilerim. Muhtemelen sana ineklik yapıyorum."

"Hiç de değil." Ona sırtıyorum. "R'jaal aslında seninle tanışmam gerektiğini söyledi çünkü bilimi sevdiğini ve benzer zevklere sahip olabileceğimizi söyledi."

Elini uzatıp koluma dokunuyor ve gözleri açılıyor. "Aman Tanrım. STEM'de misin? Derecen nedir?"

"Ben değilim. Kütüphane bilimi alanında yüksek lisans yaptım. Tam olarak aynı şey değil-"

Ama yine de uzanıp bana sıkıca sarılıyor. "Önemli değil. Sana çalışmalarımı gösterebilir miyim?"

"İşin mi?" Onu beceriksizce okşadım.

"Burada öğrendiklerimi kataloglamaya çalışıyordum," diye devam ediyor, beni serbest bırakarak. "Sen dualarımın cevabı olabilirsin." Duraklıyor ve tekrar elindeki kabuğa bakıyor. "Pekâlâ. Diğer kabuğu aradıktan sonra sana göstereceğim, eğer sorun olmazsa? Meşgul müsün? Çok mu meşgulsün? Biraz vaktin var mı? Bugün seni tekelimde tutuyor olabilirim."

Coşkusu bulaşıcı. "Tekeline al. R'jaal saatlerce dönmeyecek ve ben hâlâ ateş yakmak gibi temel şeyleri nasıl yapacağımı çözmeye çalışıyorum-"

"Temel bilgiler bekleyebilir," diyor elinin bir hareketiyle. "Avlamamız gereken kabuk parçaları var!"



S Birkaç saat sonra Devi, sabahtan beri yanında taşıdığı değerli diskle eşleşen başka kabuk parçası bulamayınca hayal kırıklığına uğruyor. Kulübelerine geri çekiliyoruz, N'dek orada

Oğullarını ögle uykusuna yatırıyorlar. Arkadaşına bir öpücük veriyor ve ben bir kase güveç yerken ve onlar yakınlarda alçak sesle fısıldayarak konuşurken başkasının evinde olmak ve yemeklerini yemek konusunda garip hissetmemeye çalışırken bir şeyler paylaşıyorlar.

Sonunda öpüşürler, şefkatli bir anı paylaşırlar. "Yemek yemeyi unutma," diye azarlıyor onu. "Heyecanlandığında unutuyorsun."

"Kesinlikle yiyeceğim," diye söz veriyor ona. "Yemin ederim."

Ona alaycı bir bakış atıyor, burnunu onunkine sürtüyor ve sonra bana başını sallıyor. Kulübeden dışarı çıkıyor ve Devi kâsesine en az güveç koyup ağzına atarken yanımdaki yastığın üzerine yığılıyor. "N'rav uyandığında bizimle gelecek," diyor bana açıklama olarak. "Bu da kabuk avında fazla uzağa gitmeyeceğimiz anlamına geliyor. Yine de iyi bir gözü var, bu yüzden o konuda endişelenmeyin."

Sanırım öğleden sonrayı Devi ile geçireceğim. Bu kadar iyi anlaşmamız çok hoş. O burada yok oluşlar ve omurgasızların evrimi hakkında konuşmaya başlıyor ve ben de arada bir fanfic'imi (her zaman geçmişte ya da garip yerlerde kurguluyorum, çünkü çok tuhafım) araştırırken edindiğim rastgele bilgilerle katılıyorum. Devi kurgu hobime gülmüyor ve sanki her şey ona çok mantıklı geliyormuş gibi başını sallıyor.

"Sürekli kitapların etrafında olan herkes ya öğrenmeyi ya da hikayeler uydurmayı sever. Ya da her ikisini de. Dediğim gibi, siz benim halkımsınız." Ve ağzına hızlıca bir kaşık yemek daha tıktırıyor. Boş kâsesini bir kenara fırlatıyor ve bacaklarını açarak ayağa kalkıyor. Devi kulübenin kenarındaki insan boyunda büyük bir çuvalı kapıp bana doğru çekiyor. "Şimdi, madem uzman sensin, sana neyle sorun yaşadığımı göstereyim."

Ben mi? Bir uzman mı? "Bu değerlendirmeye katıldığımdan emin değilim, ama tamam."

"Başka bir şey olmasa bile, fikir danışabileceğim başka bir beyinsin ve yardıma ihtiyacım var." Çuvalı önüme bıraktı ve sonra rulo haline getirilmiş bir deriye benzeyen bir şey çıkardı. Dikkatlice açıyor ve önümde sergiliyor. "Burada hiç kitap yok - kötü haberi verdiğim için üzgünüm - ve kalem ve kağıt da yok, bu yüzden buna başvurdum."

"Oh." Kasemi bir kenara bırakıp bana gösterdiği derinin kenarına dokunuyorum. "R'jaal'ın kürk bir etekle etrafta koştuğunu düşünürsek, kalem ve kâğıt olmadığını biliyordum. Bu kötü bir şey değil," diyorum çabucak. "Ama bu bana teknolojinin orada olmadığını söylüyor."

"Yani, bazı teknolojiler var," diyor Devi, başka bir deri çıkarıp yakınlarda açarak. "Mardok bu konuda uzmanımız. Buraya inen uzaylı gemilerinden bazı kalıntılar var ama bence çok fazla sıçrama yaparak insanların yaşam tarzını altüst etmemeye de dikkat ediyor. Bilgi kaydedebileceği bir tableti var ama sadece bir tane. Ve daha fazla dil çevirici çipimiz olduğunu bilmiyorum, bu da arkadaşlarınızın dili sizin ve benim kadar kolay öğrenemeyeceği anlamına geliyor. Zaten Mardok dışında kimse bunları nasıl kullanacağını bilmiyor ve o da Croatoan'da."

Konuşmasını takip etmeye çalışıyorum. Veri pedleri. Çevirmen çipleri. Mantıklı. "Anlıyorum. Yani birkaç şey var ama günlük kullanım için yeterli değil."

"Bingo. Ve kırılabilir bir şeye tamamen bağımlı olmak istemiyoruz ve sonra sıkışıp kalıyoruz. Bu yüzden bulgularımı bu derilere kaydediyorum." Yüzeye dokunmamaya dikkat ederek bir elini sözcü model gibi üzerlerinde tutuyor. "Gördüklerimi kaydetmeden edemem, hele ki bilimsel açıdan bu kadar heyecan vericiyken. Ama sorunumu anlıyor musunuz?"

Ben biliyorum. Derinin üzeri kömür gibi görünen bir şeyle yapılmış karalamalarla kaplı. Belirli kısımları işaret eden birkaç okla birlikte diyagramlar ve bir istiridyenin çizilmiş diseksiyonuna benzeyen bir şey var.

Devi'nin yazısı yukarı doğru eğimli çizgiler halinde deriyi kaplıyor ve ellerinin derinin kendisine dokunduğu ya da kömür tozunun ilk uygulamadan kaydığı her yerde lekeler var. Hâlâ okunabilir durumda ama bu uzun süre okunabilir kalacağı anlamına gelmiyor.

Parmağımı derinin kenarında gezdirerek üzerinde düşünüyorum. "Eski kitapları elime almıştım ve parşömenle yapılmışlardı, hafızam beni yanıltmıyorsa, neredeyse kâğıt benzeri bir madde oluşturacak kadar kazınmış ve kazınmış çok çok ince deriler. Bence doğru yoldasınız ama daha iyi bir ortama ihtiyacınız var."

Devi parlıyor, yüzünde heyecan var. "Ben de öyle düşünmüştüm. Belki derileri belli bir şekilde işlersek kömür daha iyi yapışır diye."

"Ya da hiç karakalem yok," diye mırıldanıyorum, hayal ederek. "Bir tüy kalem ve biraz mürekkebe ihtiyacın var. Derinin üzerine kazıyın. Yazabilmen için yeterince akıcı ama derinin üzerinde kanama yapmayacak kadar da silinmez bir mürekkep türü olmalı." Şimdiden zihnimde canlandırıyorum. İnce bir deriyi kazımak, germek ve sonra yumuşak ve dayanıksız olana kadar tekrar tekrar kazımak ve sonra belki üzerine yazmak için tekrar germek? Parşömenin nasıl çalıştığını bilmiyorum ama eminim deneyip öğrenebiliriz. "Sanırım mürekkep işin kolay kısmı olacak. Bir keresinde ciltçilik dersi almıştım ve sanırım bir şeylerin nasıl yapıldığını hatırlıyorum. Eminim kâğıdı ya da en azından makul bir benzerini bulabiliriz. Ve tüm kağıtları onları koruyacak daha ağır, daha sert bir kapakla ciltleyebiliriz. Bir tür kütüphane yapabiliriz, böylece insanlar başvuracakları bilgilere sahip olur ve hiçbir şey kaybolmaz."

Devi inliyor. "Bunu neden daha önce düşünmediğimi bilmiyorum. İşte bu yüzden burada olmana sevindim! Benim sahip olmadığım uzmanlığa sahipsin."

Övgü dolu sözleri beni biraz rahatsız ediyor. "Ben sadece bir kütüphaneciyim."

"Evet, ama sen kitaplarla besleniyor, uyuyor ve nefes alıyorsun. Onlar için benden farklı fikirleriniz var. Dediğim gibi, size geldiğim için mutluyum." Devi bana gülümsüyor. "Çözümler sende."

Ben mi? Daha yeni geldim. Ve şimdi kendimi tam bir sahtekâr gibi hissediyorum. "Devi... Ben gerçekten bir uzman değilim. Hatta kütüphaneci bile değilim. Klonlandığım kişi bir kütüphaneciydi, ben değil. Sahip olduğum anılar benim bile değil. Ben... Ben ne olduğumu bilmiyorum."

Devi yaklaşan ruhsal çöküşümü sezdiyse de belli etmiyor. Derilerden birini eleştirel bir gözle inceliyor, sonra parmak ucuyla yazılı bir kelimeye dokunuyor ve yazı bulaştığında çıtlıyor.

Bu pek de sempatik bir yanıt değil ve ben biraz incindim. "Beni duymadın mı?"

"Hm? Oh, evet. Sen bir klonsun. Biliyorum. Sahilde onlardan çok var. A'ani'ler de klon. Kıp kırmızı derisi olan adamlar mı? Bu onların genetik yapısında yok. Parlak kırmızı deri ile damgalanmışlar, böylece tüm evren onların klonlanmış malzemedan yapıldığının her zaman farkında."

"O-oh." Beklediğim yanıt bu değildi. "Onlarla gerçekten konuşma fırsatım olmadı..."

"Ya Angie'nin bebeği? Glory mi? Onu yakında göreceksin. Parlak kırmızı teni ve en güzel leylak rengi saçlarıyla sevimli küçük bir çörek. O da bir klon. Gren de bir klon ama o daha çok klon çorbası gibi. Bir sürü farklı konakçıdan genetik birleştirme ile oluşmuş. Peki birlikte indiğiniz diğer insanlar? Klonlar."

Ona sadece göz kırpyorum.

Devi eğildi ve elimi okşadı. "Bak, ben şikâyet edecek kadar anlayışlı bir insan değilim. Eğer terapiye ihtiyacın olduğunu düşünüyorsan, seni Steph ile tanıştıtabilirim. Dünya'dan çalındığında üniversitede psikoloji okuyordu ve insanların duyguları üzerine konuşmalarına yardımcı olmayı seviyor. Ama olaylara bilimsel bir bakış açısı istiyorsan... evet, sen bir klonsun. Ve özellikle ilginç bir örnek bile değilsin."

"Ouch."

Kıkırdıyor. "Bu iyi bir şey. İlginç, bilimsel terimlerle 'anormal' anlamına gelir ve genellikle bir dizi sorunla birlikte gelir. Eğer bir klon olmanız gerekiyorsa, ilginç olmayan bir klon olun, anlıyor musunuz? Ama söylemeye çalıştığım şey -ve pek de iyi olmayan bir şekilde- klonlamanın galaksinin bu ucunda oldukça normalleşmiş görüldüğü ve başlangıçta sizi bir döngüye sokabileceğini anlasam da, endişelenecek bir şey olmadığı." Duraklıyor ve sonra ekliyor, "Ve eğer gerçekten bilimsel bir görüş istiyorsanız, klonlama biyolojide çok doğal bir şeydir."

"Öyle mi?"

"Elbette." Gözleri heyecanla parlıyor ve ellerini birbirine kenetliyor. "Yılanların dişilerin çoğunlukta olduğu bir ortamda klonlandıkları biliniyor. Köpekbalıkları da öyle. Armadillolar birbirinin aynısı dört yavru doğurur."

her çoğaldıklarında çocuk sahibi olurlar. Bunlar, tüm niyet ve amaçlar için klonlardır."

Yılanlar mı? Köpekbalıkları mı? Armadillolar? "Bunlar iyi örnekler değil." "Tenyalar-"

"Devi," diye araya giriyorum. "Bu bana yardımcı olmuyor. İşaret ettiğin her şey iğrenç."

Burnu kırışır. "Özür dilerim. Sadece bunun doğada yaygın bir olay olduğunu belirtmeye çalışıyorum. Sadece klon toplama, organ çiftlikleri ve tüm bu saçmalıklarla ilgili bilim kurgu propagandası yüzünden bundan korkuyoruz." Gözlerini deviriyor. "Sanki tek yapmaları gereken lanet olası organı aynı kavanozda büyütmeğe birileri bütün bir klonu büyütecekmiş gibi."

"Hâlâ yardımcı olmuyor," diyorum sıkıca. Kendimi bir yılan ya da tenya olarak düşünmek istemiyordum - gerçekten, gerçekten kendimi bir petri kabındaki hücre kümesi olarak düşünmek istemiyordum.

"Doğru. Özür dilerim. Az önce söylediklerimin hepsini görmezden gel. Ama bu gerçekten yaygın bir durum. Panik yapmaya gerek yok."

Onun için söylemesi kolay. O klon değil. "Ama *anılarım* var."

"Evet, işin asıl ilginç kısmı da bu." Devi alt dudağına dokunuyor. "Bunu nasıl başardıklarını bilmek isterdim ama tahminimce büyük olasılıkla hipokampal oluşumda biraz dürtülüyorsunuz, böylece dış yaşınız iç işleyişinizle eşleşiyor. Bir ürün olarak, otuz yaşında bir bedene ve temel bilgileri bilmeyen bir bebeğin beynine sahip olsaydınız neredeyse işe yaramaz olurdunuz. Anıları ana bilgisayardan ayırtırmak ya da kopyalamak mantıklı bir hareket gibi görünüyor."

"Ne kadar mantıklı olduğu umurumda değil. Bu beni gerçekten rahatsız ediyor." Parmaklarımı şakaklarıma bastırıyorum. "Kafam anılarla dolu ve onlar benim bile değil. Neyin gerçek olup olmadığını bilmiyorum."

Bacaklarını ayarlıyor, yerdeki pozisyonunu yanıma kaydırıyor. "Yanlış şeye odaklanıyorsun. Televizyonla ilgili anıların var mı?"

Devi'nin zihni çok fazla sıcıyor. "Yani... evet." "Belirli bir program var mı?"

Omuz silkiyorum. "Fark eder mi?"

"Pek sayılmaz." Alnının kenarına vuruyor. "Onlar senin hikayelerin değil ama hepsi burada saklı, değil mi? Bu anıları televizyon gibi düşün. Bir pembe dizi. Hikayeler var ve sen onları ezberlemiştin ama aslında senin değil." Devi ellerini iki yana açar. "Ve onlar sana hiçbir şey yapmayacak

Zaten burası iyi, değil mi? Hepimiz aşağı yukarı yeni başlıyoruz, tabii zihniniz zaten zıpkınla balık avlamak ve hayvan yakalamakla dolu değilse, bu durumda buradaki en şanslı kişi sizsiniz."

Bunun üzerine isteksiz bir gülümsemeyle geçiştirdim. "Korkarım zıpkınla balık avlamak gibi bir şey değil.

Sadece bir sürü kütüphane eşyası."

Devi deriyi önümde yayıldığı yerden dikkatlice alıyor ve tekrar sarmaya başlıyor. "Kafam laboratuvar ve mikroskop prosedürleriyle dolu. Yüksek lisans tezimin her kelimesi hafızama kazınmış durumda ve tezim Mezozoik tüylü salyangozlarla ilgiliydi. Sence bu bana biraz iyi geliyor mu?" Gülümseyerek yuvarlanırken başını sallıyor. "Hepimiz sıfırdan başlamak zorunda kaldık. Hepimiz avlanmayı, balık tutmayı ve hayvan derilerinden bir şeyler yapmayı öğrenmek zorunda kaldık. Hepimiz ateşte yemek pişirmeyi öğrenmek zorunda kaldık. Harlow tekrar et yemeyi öğrenmek zorunda kaldı. Ve adadan gelen adamlar karda nasıl avlanacaklarını öğrenmek zorunda kaldılar. Ve mağaralardan gelen troglobit arkadaşlarınız da yer üstünde yaşamayı öğrenmek zorunda kalacaklar."

"Troglo-ne?"

"Oh!" Duraksıyor. "N'dek onlara atalarım deyip duruyordu ve ben de onların gerçekten onun ataları olmadığını mı söyledim? Onlar çok genç. Onlar insan, ama yeraltı insanları. Mağarada yaşamaya adapte olmuş hayvanlar için kullanılan bilimsel terim troglofauna ya da troglobittir."

"Kulağa Tolkien'den fırlamış gibi geliyor," diye itiraf ediyorum.

Gülüyor. "Oh, gerçekten öyle." Duraksıyor. "Şimdi sana yılan ve tenya klonlama moral konuşmamı yaptığıma göre, kendini daha iyi hissediyor musun?"

Garip ama bir bakıma öyle. Benim için tüm duyguları aldı ve mantıklı bir şekilde ortaya koydu. Buradaki tek klon ben değilim ve hayatımı mahvediyormuş gibi davranmayı bırakmalıyım. Devi'nin bakış açısından bakınca her şey anlam kazanıyor. "Ben sadece... bazen R'jaal'ı aldatıyormuşum gibi hissediyorum. Sanki burada olmamam gerekiyormuş gibi."

Devi dudaklarını büzüyor. Büyük deriyi dikkatlice bağlayıp bir kenara koyduktan sonra bana bakıyor. "Bilimle ilgili moral konuşmasını yaptın. Şimdi de annenle konuşacaksın."

"Anne konuşması mı?"

Başını sallıyor. "Benim bakış açıma göre, uzayda ve zamanda her şeyin bir nedeni var. Milyarlarca gezegen ve milyarlarca yıllık zaman var. İlk memeli hayvan var olmadan önce milyonlarca canlının nesli tükenmiştir. Dünyadaki tüm yaratıkların, tüm insanların,

atalarınız doğdu. Kütüphaneci Rosalind'in yaratıldığı yumurtanın döllenmesi için kaybedilmesi gereken milyarlarca spermden bahsetmeyeceğim bile ve sonra siz Dünya'daki milyarlarca insan arasından seçildiniz ve özel olarak klonlandınız. *Buraya*, uçsuz bucaksız evrenin bu küçük noktasına, bu özel zamanda indiniz. Yalnızlık çeken ve bir eşe hasret olan R'jaal ile hemen rezonansa girdiniz. Bu çok ama çok özel şeylerin aynı anda gerçekleşmesi demek - tesadüflerin bir araya gelmesi

-Sizi ve onu yaratmak ve ikinizi doğru zamanda bir araya getirmek için. Bunun daha büyük bir tasarım olmadığını mı düşünüyorsun? Belki de tam olarak olmanız gereken yer burasıdır."

Tanrım. Ne kadar büyük düşündüğü için başımı ağrıtıyor. "Tüm bunları hak edecek kadar özel olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Sen söyle. Sence R'jaal öyle mi?" Uyuyan oğlunu işaret ediyor. "Çünkü eşime ve oğluma bakıyorum ve onların inanılmaz ve eşsiz olduklarını düşünüyorum ve şu anda bulunduğum yere geldiğim için kendimi çok şanslı hissediyorum. Belki bu gezegenin bir paleobiyoloğa ihtiyacı yoktu ama N'dek'in hayatında Devi'ye kesinlikle ihtiyacı vardı. Bir dahaki sefere ait olmadığınızı hissettiğinizde bunu biraz düşünün."

Sertçe yutkunuyorum. "Moral konuşmasında gerçekten iyisin."

Bana gülümsüyor. "Milyonlarca ve milyonlarca yıla yayılan şeylerle uğraştığınızda, şimdi ve buradaki yerinizi merak etmeye başlıyorsunuz. Bu çok bilimsel bir açıklama değil ama bilim her şeyi çözemez." Sonra da parmağını sallıyor. "Ve eğer birine bunu söylediğimi söylersen, inkar ederim."

"Hiçbir şey duymadım," diye söz veriyorum ciddiyetle.

"Güzel!" Başka bir deriye uzanıp kenarına dokunuyor. "Peki böyle bir şeyi alıp ondan nasıl parşömen yapabileceğimizi düşünüyorsun? Ve yüzeyin mürekkebi düzgün tutmasını nasıl sağlayabiliriz?"

Otuz DÖRT

ROSALIND

W Devi'nin kulübesinde ateşin başında oturup çay içiyor ve derileri nasıl daha ince yapabileceğimizi ve hangi türün en iyisi olacağını tartışıyoruz. N'rav uykusundan uyanıyor ve Devi bana yaptığı yaratıklar hakkında her şeyi anlatıyor.

O sessizce oyuncaklarıyla oynarken, o biraz daha çay yapıyor ve ben de elimizdeki test postunu bir çerçeveye kazıyıp duruyorum. Kısa bir süre sonra Hannah geldi ve "kitap" kelimesini duyar duymaz konuya dahil oldu. Bir de baktım ki, yaptığımız sayfaları kapağa nasıl düzgün bir şekilde dikeceğimizi, sırtı sonradan mı ekleyeceğimizi yoksa sırtı dahil bir kapak mı yapacağımızı tartışıyoruz ki bu da derinin kendisiyle çok daha fazla uğraşmayı gerektiriyor.

R'jaal ortaya çıktığında, çoktan dönmüş olmasına şaşırdım... ve arkasındaki gökyüzünün karanlık olmasına da şaşırdım.

"Oh." Onunla buluşmak için ayağa kalkıyorum ve bir elinde büyük, dumanı tüten bir kase güveç olduğunu görünce üzülüyorum. "Bu akşam yemeği mi?"

Başını sallıyor ve yanıma gelip alnımdan öpüyor. "Kötü bir zaman mı? Rahatsız mı ediyorum?"

Kazıyıcıyı Devi'ye veriyorum. Bütün öğleden sonrayı kitap projemiz üzerinde çalışarak geçirdiğimiz için kendimi biraz suçlu hissediyorum. "Hiç de değil. Sadece beyin fırtınası yapıyorduk."

Hannah ayağa kalkarak, "Ben de eve gitmeliyim," dedi. "J'shel bütün öğleden sonra J'hann'la birlikte olduğu için muhtemelen çok yorulmuştur. Onu yarın getirebilir miyim? Biz ödevimizi çözerken o da N'rav'la oynayabilir." Önce Devi'ye, sonra bana baktı. "Yarın tekrar bir araya geleceğimizi varsayıyorum, değil mi?"

Öyle miyiz? Burada nasıl kitap yapacağımızı bulmak için birlikte çalışmamız fikri hoşuma gitti ama varsayımda bulunmak istemedim. "Eminim ikiniz de çok meşgulsünüzdür-"

"Bu önemli," diyor Hannah. "Kitaplar önemli. Eğer Mardok'un teknolojisine bağımlı kalmadan bilgiyi nasıl koruyacağımızı bulabilirsek, bu hepimiz için daha iyi olur. Mantıklı yanıtın, arkadaşının bizim için gezegene birkaç veri pedi daha bırakmasını beklemek olduğunu anlıyorum ama ya on yıl boyunca geri gelmezse? Ya da hiç? Ama nasıl kitap yapacağımızı bulabilirsek, kendi bilgilerimizi kaydedebiliriz. Yapabiliriz."

Çocuklarımız ve onların çocukları için tarifler ya da hikayeler yazıyoruz. Bunun hayati önem taşıdığını düşünüyorum, sizce de öyle değil mi?"

Ağlayabilirim. O anlıyor. Gerçekten anlıyor. Gözlerim doluyor ve başımı sallıyorum. "Sadece avlanmak, balık tutmak ve hayatta kalmak için yapmamız gereken diğer şeylerden zaman çalmak istemiyorum." Endişeyle yanımda duran R'jaal'a bakıyorum. "Ve kimsenin boş bir hayalle sizi tekelime aldığımı düşünmesini istemiyorum."

"Bence bu harika bir fikir," diyor Devi. "Ev işlerinden geri kalmaktan endişe ediyorsan, öğle yemeğinden sonra buluşmak için her zaman anlaşabiliriz. Bu sana işleri halletmen için bütün sabahı verir."

Hannah, "Tecrübelerime dayanarak konuşuyorum, bütün gün çalışabilirsiniz ve her zaman yapılacak daha çok şey vardır," diye şaka yapıyor. "Kendinize birkaç saat ayırmak kötü bir şey değil."

Ama son zamanlarda yaptığım tek şey bu. Hiç katkıda bulunmadım. Ne düşündüğünü görmek için R'jaal'a bakıyorum.

"Yarın geri dönecek," diye onlara güvence veriyor ve ben sevinçten ellerimi çırpma istiyorum. İstesem beni durdurabileceğinden değil, ama yaptığım şeyi onaylamasını da umutsuzca istiyorum. "Onu buraya kendim sürüklemek zorunda kalsam bile, R'slind geri dönecek." Elindeki dumanı tüten yemeği gösteriyor. "Ama şimdilik rezonans eşimi beslemeliyim."

"Doğru. Yem. Göz kırp, göz kırp," diye takılıyor Hannah. "Mırıldandığınızı duymadığınızı sanmayın."

Göğsüme dokunuyorum. Onun varlığında mırıldanmasına o kadar alışmışım ki tekrar çalıştığını fark etmedim bile. Yeterince eminim, birbirimize memnuniyetle mırıldanıyoruz. Sanki khuilerimiz birbirlerine selam veriyormuş gibi ve bu beni zevkli bir sıvı sıcaklığıyla dolduruyor. R'jaal kapıya yöneldiğinde ben de onu takip ediyorum. "Yarın görüşürüz çocuklar."

"Hoşça kal, Ros," diye sesleniyor Devi.

"Hoşça kal Ros!" N'rav ekliyor ve ben bir kahkaha atıyorum. Kabiledeki çocuklar bile arkadaş canlısı.

R'jaal'ın yanında yürüyorum, kulübemize doğru geri dönerken elim koluna dolanıyor. Yıldızlar ortaya çıkmış, gece vakti gökyüzü parlak ve renklerle dolu. Bu şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem yıldız gösterisi ve bu manzara karşısında biraz şaşırıyorum - haftalar ve haftalar gibi gelen bir süredir buradayım ve yıldızları ilk kez nasıl fark ediyorum? Onlara bakıyorum, güzellikleri karşısında nefesim kesiliyor.

Sadece başka bir umut ışığı. Yine de, bir umut ışığına ihtiyacım olduğundan emin değilim. R'jaal var. Ona bakıyorum, profilini, uzun saçlarını, belirgin boynuzlarını ve güçlü, emin duruşunu içime çekiyorum. Onun kadar etkileyici birinin depresyonla mücadele ettiğini hayal etmek zor. Yüzünde her zaman bir gülümseme var ya da birine yardım etmeye hazır. Onunla tanıştığımndan beri böyle... Tüm bunlar benim yüzümden olamaz değil mi?

Yine de tanıştığım herkes bizim için ne kadar heyecanlandıklarını dile getirdi, çünkü R'jaal çok yalnızdı ve şimdi çok mutlu. Elbette bir insan diğerinin katıksız mutluluğundan bu kadar sorumlu olamaz... değil mi?

O da benim için aynı şeyi yapmıyor mu? Ne zaman ortaya çıkıp bana gülümseye ya da akşam yemeği gibi beni düşündüğünü gösteren bir şey getirse, bulutların arkasından güneş doğmuş gibi hissediyorum. Göğsüne dayadığı büyük yemek kâsesine bakıyorum. Bu onu kızdırmak için iyi bir fırsat gibi görünüyor. "Aç mısın?"

R'jaal yüzünde geniş bir gülümsemeyle bana bakıyor. Boştaki eli omzuma kayıyor ve çakıllı sahilde yürürken beni kendine çekiyor. "Bir kâseyi paylaşabiliriz diye düşünmüştüm. Tabii ateşin başında vakit geçirmeyi tercih etmezseniz? Diğerleriyle oturabiliriz ve ben de sana kendi kâseni getirebilirim."

Başımı sallayarak sözünü kesiyorum. "Sorun değil. Bu gece seninle yalnız kalmayı tercih ederim." Bütün öğleden sonrayı sosyalleşerek geçirdim ve zihnim hâlâ parşömen, derinin nasıl inceltileceği ve mürekkep olarak ne kullanabileceğimize dair fikirlerle dönüyor. Eğer iyi vakit geçirmek istiyorsa onu insanların uzaklaştırıyormuşum gibi hissetmesini istemiyorum. "Benim hakkımda bir şey bilmelisin. Ben biraz içine kapanık biriyim."

Kaşlarını çatarak dudaklarını büzüyor ve sonra başını sallıyor. "O kelimeyi bilmiyorum. Yine de kulağa kötü geliyor."

"Bu iyi ya da kötü bir şey değil. Sadece bazı insanlar sürekli başkalarıyla birlikte olmayı çok sever, bazıları ise ne kadar severlerse sevsinler bunu yorucu bulurlar. Uzun süre başkalarının yanında olmayı yorucu bulan insanlara içe dönük denir. İşte ben buyum." Bir elini sırtımın alt kısmına koyup beni güzel kokuların ve sohbetin olduğu büyük şömineye doğru giden başka bir çiftin yanından geçirirken ona bakıyorum. "Saklandığımı düşünmeni istemiyorum, ama aynı zamanda sosyal bir kelebek olduğumu da düşünmeni istemiyorum, yani gerçekten sosyal biri olmadığım halde."

R'jaal başını sallıyor, kulübemize yaklaşırken eli enseme kayıyor. "Düşüncelerinle yalnız kalmayı tercih ediyorsun."

"İnsanları sevmediğimden değil! Seviyorum. Ancak sosyal olmak ya da kulübede yalnız vakit geçirmek arasında bir seçim yapmam gerekirse, kulübede yalnız vakit geçiririm."

"Peki ben davetli miyim?"

"Kulübeye mi?" Başını salladığında gülüyorum. "Orada sensiz olmak istemiyorum."

"Kulübeye davet edildiğim sürece, diğerleriyle ne kadar zaman geçirdiğimiz umurunda değil." Başparmağını boynumun yan tarafında gezdiriyor. "Bir erkeğin zamanını kabileden çok rezonans eşi ve ailesiyle geçirmesi beklenir. Benim bir endişem yok. Sen benimle vakit geçirmeyi sevdiğin sürece, önemli olan tek şey bu."

"Seviyorum." Ona bakıyorum. Bu da doğru. "Yalnız" zaman geçirdiğimi hayal ettiğimde, bu gerçekten yalnız değil. Onunla birlikte. Kürklere yayılıp geç saatlere kadar uyumak ya da birlikte yemek yerken birbirimize sokulmak. Birlikte yıldızları seyretmek. Belki (bir gün) birlikte kitap okumak. Sadece... birlikte. "Birlikte vakit geçirmeyi en çok sevdiğim kişi olduğumu biliyorsun, değil mi? Seni herkesten uzaklaştırdığım için kendimi suçlu hissediyorum."

"Ah, ama ben de düşüncelerimle yalnız kalmayı seviyorum." Başparmağı tekrar boynuma sürtünüyor ve eğiliyor. "Ve başka biriyle vakit geçirmektense seninle yalnız kalmayı tercih ederim. Endişelenme. Birlikte yalnız kalmamızı ve diğerleriyle vakit geçirmemizi sağlayacak iyi bir denge bulacağız."

"Pekâlâ." Bana yakın duruyor, o kadar yakın ki sıcaklığını hissedebiliyorum. Onu öpmek istiyorum ama elindeki yemek kâsesini devirmeye çok yakın. Elimle işaret ediyorum. "Acele edip sıcakken yiyelim mi?"

Çünkü yemeğimiz bittikten sonra ona yaramazlık yapmak istiyorum.

Kulübemize giriyoruz ve ateş çukurunun közlerinin yanına yerleşiyoruz. Bir ateşin kömürlerden ne kadar çabuk canlanabildiği beni her zaman etkilemiştir ve birkaç dürtme ve biraz yakıtla R'jaal yeniden sıcacık bir alev yakıyor. Elimizi yüzümüzü yıkadıktan sonra yemek yiyoruz, ısırlıklar alırken kaşığı ileri geri hareket ettiriyoruz. Bana gününü, "patateslerden" birini nasıl yanına aldığını ve peşine takılmakta ısrar eden dişilerden birini anlatıyor.

"Başından beri tartışıyorlardı," diyor bana başını sallayarak. "Kitlerden bile beter. Bütün gün birbirlerine seslerini yükseltirken nasıl bir şey yakalamayı beklediklerini bilmiyorum."

Ne kadar iğrenmiş görüldüğüne gülmemeye çalışıyorum. "Bu bir öğrenme süreci. Eninde sonunda anlayacaklardır." Onun hoşnutsuzca elini sallaması üzerine

"Belki de avlanmak istemiyorlar ama kendilerini buna mecbur hissediyorlar?" diye sordum.

"Kimse avlanmak zorunda değil. Kabileye yük olmadığınız sürece beslenecek ve giydirileceksiniz. Ne de olsa yavruları mızrak tutabildikleri anda karların içine itmiyoruz."

"Bu farklı bir şey ve bunu sen de biliyorsun," diyorum usulca. "Kendilerinden istenen her şeyi yapmazlarsa kovulacaklarından korkuyor olabilirler. Onlarla bu konuda konuşun, avlanmanın gerçekten yapmak istedikleri bir şey olduğundan emin olun ve sonra evet derlerse, çenelerini kapatmaları gerektiğini belirtin."

R'jaal homurdanıyor, son kaşık dolusu yahniyi sıyırıp bana uzatıyor. "Sadece bütün gün dostumdan uzak kaldığım için sinirliyim. *Bunun* için."

Aww. "Onlara karşı da bana karşı olduğun kadar sabırlı ol."

Bana attığı bakış boyayı soyabilir. "Seninle her şey farklı."

"Pantolonuma girmek istediğin için mi?" Yüksek sesle gülmek için kendimi zor tutuyorum. Şu anda çok huysuz. Çok sevimli. Gülümsememi bastırarak benim için ayırdığı yahninin son lokmasını yiyorum ve kaşığı kaseye bırakıyorum.

"Pantolonunu giymek istemiyorum. Üzerime tam oturmazlar." R'jaal başını sallar ve bulaşıkları alır, daha sonra temizleyebilmek için biraz su ekler. "Ben de seni onların dışında tercih ederim."

Bu sefer kıkırdamalarımı durduramıyorum. "Çok tatlısın."

"Yine yanlış bir şey söyledim, ha?" İfadesi alaycı bir eğlenceye dönüşüyor. "Eğer seni gülümsetebildiysem, üzgün değilim demektir." Kaseyi bir kenara bırakıp bana yaklaşıyor ve kuyruğunu belime doluyor. "Ama haklısın. Onlarla konuşacağım. Buradaki hayatın sadece iş ve zorluklardan ibaret olmadığını anlatacağım. Eğer avlanmaya çağırılmamışlarsa, belki de başka bir şeye çağırılmışlardır."

"Kitap yapmak gibi mi?" Konuyu açtığım anda gergin hissetsem de hafifçe söylüyorum.

R'jaal başını sallar. "Aynen öyle. Eğer gönlünüzden geçen buysa ve kitlerin ağzından yiyeceklerini almıyorsa, bunun ne zararı var? D'vi ölü şeyleri kesip açmayı ve uzun süre bağırsaklarına bakmayı sever. U'dron ve eşi müzik yapmayı sever. Ama D'vi ve eşi balık da tutuyor. U'dron ve R'ven birlikte balık tutar ve avlanırlar. Fazla derilerini kabile ile paylaşırlar. Hepimiz birbirimize yardım ederiz." Kürk pançomu başımdan çekip bir kenara atıyor, gözlerinde romantik bir bakış parlıyor. "Ve senin için avlanmam için bana sahipsin."

"Ben de avlanmayı öğrenmek istiyorum. Eninde sonunda. Belki henüz değil, ama yakında."

Omuz silkiyor, tuniğimin bağcıklarını çekiştiriyor. "Aceleye gerek yok."

"Sadece daha çok çalışacağımı bilmeni istiyorum. Senin için daha iyi bir eş olmak istiyorum."

R'jaal kafası karışmış bir şekilde bana bakıyor. "Sen zaten en iyi eşsin."

Kalbim sevgiyle sıkışıyor. "Paspas yapıyordum-"

"Hayır," diye nazıkçe düzeltiyor ve tuniğimi başımın üzerinden çekiyor. "Mücadele ediyorsun."

Göğüs bandım ve pantolonumdan başka bir şeyim yok ve bana minnettar bir bakış attığında kendimi iyi hissediyorum. Çok hoş. "Bu çok nazık bir bakış açısı."

"Sence başka kimse mücadele etmiyor mu?" Pantolonumun paçasına dokunuyor ve sonra çekiştirerek arkama yaslanmamı ve beni soymayı bitirmesine izin vermemi işaret ediyor. Öyle yapıyorum ve o da pantolonumu kalçalarımın altına çekiyor. "Büyük Tüten Dağ ilk kez patladıktan sonra klanım üç kişi ve bana kaldığında o kadar büyük bir umutsuzluk hissettim ki her sabah kalkmakta zorlandım. Hareket etmeye devam ettim çünkü diğerleri de mücadele ediyordu ve yalnız olmadığımı biliyordum. Adadan ayrılıp buraya geldiğimizde iyi şeylere odaklandık. Arkadaşlarımız olabilir. Buna mecburduk, yoksa vatanımızı kaybetmenin üzüntüsü bizi boğacaktı. Ve ben yankı bulmadığımda, üzüntü beni boğmakla tehdit etti. Yani evet, mücadele etmenin ne demek olduğunu biliyorum."

Boğazımdaki düğüm kalınlaşıyor. "İstemediğin gibi bir anlam çıkarmak istememiştin R'jaal."

"Yapmadığını biliyorum." Pantolonumu bir kenara fırlatıyor ve vücuduma aç bir bakış fırlatıyor. "Sadece anladığımı söylüyorum. Karanlık düşüncelerle mücadele etmenin ne demek olduğunu biliyorum. Bunların üstesinden geleceğini biliyorum ve ben senin yanıdayım. Seni el üstünde tutacağım ve tüm bu süreçte sana destek olacağım."

Şimdi gerçekten ağlamaya başlayacağım. "Sen en iyisisin. Bunu biliyorsun, değil mi? Her zaman beni gerçekten gördüğünü hissettiriyorsun. Ne olursa olsun, her şey yoluna girecek çünkü sen benim yanımdasın." Ona uzanıyorum, onu okşamak ve ne kadar önemsemişimi göstermek istiyorum. "Seni seviyorum."

R'jaal gülümsüyor ve kürklerin içinde bana doğru kayarak bedenimi büyük bedeniyle kaplıyor. En iyi şekilde sıcak ve ağır ve kollarımı ona doluyorum. "Sen geldiğinden beri kalbim çok dolu, dostum."

"Oh, R'jaal." Yanağını okşuyorum. Bu kadar özenli ve sevgi dolu birine sahip olup da onun hiçbir çıkış noktası olmamasını hayal edemiyorum. Sevecek kimsesi olmadığını. Ne kadar zor olmalı. "Ben de seni seviyorum."

"Seni gördüğümünden beri," diye mırıldanıyor. "Kalbim o anda senindi."
Kıkırdıyorum. "İtiraf etmeliyim ki sen amımı ilk kez yalayana kadar aşık olmamıştım."

Beni öpüyor, dudakları hafifçe dudaklarımın üzerinde geziniyor. "Benim de bir itirafım var."

"Oh?"

"Onlara benim olduğunu göstermek için amını yalamak zorunda değildim. Sadece istedim."

Nefesim kesildi, sonra kahkahayı bastım. "Seni sinsi köpek! Ölüm kalım meselesiymiş gibi gösterdin!"

"Benim içindi. Çünkü eğer seni tatmazsam ölecektim." Eğiliyor, çenemi kemiriyor ve sonra dişleriyle boynumu sıyrıyor. "Sana çok ihtiyacım vardı. Hâlâ da ihtiyacım var. Ve dilimle amını çiftleştirmeye bayılıyordum." Bir iniltiyi bastırarak, bu canlı görüntü karşısında onun altında kıvranıyorum. "Biliyor musun, ben henüz senin için aynısını yapmadım. Turnabout adil bir oyundur." Bu onu duraklattı. Başını kaldırdı ve bana baktı, Gözlerinde şaşkınlık ve şehvet vardı. "Sen... benim sikimi diller misin?"

"Yaparım. Ağzıma alıp emebilirim," diye söz veriyorum ve gözlerinde ateşli bir ihtiyaç parladığında, verme zamanının geldiğine karar veriyorum. Gerçekten, nasıl oldu da bu kadar uzun süre ben ona oral seks yapmadan yaşayabildik? Çünkü beni tatmin etmekte o kadar hızlı ki dikkatimi tamamen dağıtıyor. Artık değil. Çenesini kavıyorum ve ona iş anlamına gelen bir bakış atıyorum. "Benim için sırt üstü uzan."

R'jaal'ın nefesi boğazında düğümleniyor. Bir iniltiyle emrettiğimi yapıyor ve kendini kürklerin üzerine atıyor. Yatarken bile siki derisinden kalkıyor ve serbest bırakılmak için can atan kalın bir çıkıntıya dönüşüyor. Görüntüsü ağzımı sulandırıyor.

"Seni memnun etme sırası bende," diyorum ona, göğüs bandımı çıkarıp fırlatarak. Göğüslerim aşağı sarkıyor, tüm ağırlıkları sallanıyor ve onları çıplak göğsünün üzerinde sürüklüyorum. Yan tarafına geçip sert karnından göbeğine doğru yalayarak ilerliyorum. Nefesindeki her kekelemenin, ellerinin yan tarafındaki kürklere sıkışma şeklinin, kuyruğunun hızlı seğirmesinin inanılmaz derecede farkındayım. Sanki bana dokunmak istiyor ama aynı zamanda rahatsız etmek de istemiyor ve bu beni şefkatle dolduruyor... ve ona pis, kirli şeyler yapma isteği uyandırıyor.

"Seninle birlikte olmak bile bir zevk" diyor bana.

Homurdanıyorum ve bunu görmezden geliyorum. "Ağzımı sikinin üzerinde istemiyorsan söylemen yeterli."

"Hayır, onu istiyorum," diye düzeltiyor hemen, bana uzanarak. "Benimle nasıl istersen öyle yap, dostum."

"Bu senin için olduğu kadar benim için de eğlenceli, biliyorsun." Taytını yerinde tutan bağları dikkatlice çekiyorum. R'jaal bazen peştamaldan başka bir şey giymiyor ama bugün tüm güzelliklerini örtmüş. Belli ki bunu düzeltmem gerekiyor. Düşük belli taytını kalçalarına kadar çekiyorum, güneye doğru devam etmeden önce oblik kaslarını öpüyor ve ağzıma alıyorum. Aleti neredeyse sınırlarından kurtulup havaya kalkıyor, ucu kızarmış ve pre-cum ile kayganlaşmış. "Lezzetli."

Sonra da kafasını yalıyorum.

Arkadaşım boğuk bir ses çıkarıyor ve eli kalçama gidiyor. Sanki bir şekilde bana tutunmak istercesine böğrümü kavıyor. Üzerine eğilip dilimin ucuyla uzunluğunu yalayıp keşfederken, kasıtlı olarak kıcımlı havaya kaldırıyorum. Her çıkıntının üzerinde gezdiriyorum, alt tarafı boyunca uzanan kalın damarın izini sürüyorum ve dolgun başın etrafında küçük daireler çiziyorum.

"R'slind," diye nefes alıyor, eli uyluğumun arkasında aşağı yukarı sürtünüyor. "Bu çok iyi hissettiriyor... dilin..."

"Hoşuna gitti mi?" Tekrar sikinin başının etrafında dönerek soruyorum. Ucuna bir öpücük konduruyorum ve dudaklarımın ona sürtünmesine izin veriyorum. "Daha fazlasını mı istiyorsun? Seni boğazımın derinliklerine alabilirim..."

İnliyor. "Evet. Yap şunu."

Sesinin bu kadar dalgın çıkmasına bayılıyorum, sanki hemen boşalmamak için tüm konsantrasyonunu harcıyormuş gibi. Şaftının tabanını kavıyorum - ondan memnun bir tıslama çıkarıyorum - ve sonra horozunun başını ağzıma itiyorum. Bunun için herhangi bir anım yok ama bunun önemli olmadığından şüpheleniyorum. R'jaal eğlendiği ve ben de eğlendiğim sürece, önemli olan tek şey bu.

Başını ağzıma aldığımda, alçak sesle ve derin derin inliyor. Parmakları kalçalarıma batıyor - acı verici değil - ve sadece heyecanın sınırını artırıyor. Hevesle onu daha derine çekiyorum ve üzerinde sallanıyorum, uzunluğunu emiyorum ve bunu yaparken dilimi ona sürtüyorum. Yalıyorum. Isırıyorum. Alay ediyorum. Ve kontrolü kaybetmenin eşiğine geldiğinde, yanaklarımı çukurlaştırmaya ve emişi artırmaya çalışıyorum. O kadar büyük olduğu ve dudaklarımı gerdiği için bu kolay bir iş değil ama kararlıyım.

"R'slind." Sesi düzensiz. "Ağzın... inanılmaz..."

Kıçımı oynatarak etrafında uğultulu bir ses çıkarıyorum. Onu bu şekilde memnun etmek beni deli gibi azdırıyor ve buna karşılık ne kadar ıslandığımı hissedebiliyorum. Onu daha derine götürüyorum, dudaklarımı şaftının tabanına bastırıp bastıramayacağımı görmeye çalışıyorum. O kadar kalın ve uzun ki bu mümkün görünmüyor ama bu beni denemekten alıkoymuyor. Ona umutsuzca ihtiyacım var.

Ağızma alabildiğim kadarını almaya o kadar odaklanmışım ki, R'jaal kalçalarını kavradığında bu beni şaşırtıyor. Beni üzerine çekti ve ıslak bir nefesle sikini bıraktım.

"Devam et," diye homurdanıyor ve sonra yayılmış bacaklarımı göğsünün üzerine çekiyor. Onları ayırıp öne doğru eğiliyor ve dilinin ucu amımın üzerinde dans ediyor.

Aman Tanrım.

Onu tekrar derinlemesine emerken uyarılmışlıkla sıkıyorum, inliyorum. Beni ağzına çekmesi beni biraz şok etti, böylece ben onun horozunu çalıştırırken bana inebilirdi. Konsantre olmamı zorlaştırıyor ve beni tekrar dilledğinde, dikkatim dağılmış bir şekilde uzunluğunun etrafında inliyorum. Bir süre bu şekilde devam ediyoruz ve onu memnun ederken, sikinin her bir lezzetli çıkıntısında, ağızımı geren kalın ağırlığında kayboluyorum. Kalçaları sarsılıyor, sikini daha derine itiyor ve boğazımın arkasına çarpıyor. Yakın olduğunu fark ederek, o ağızma girerken, kalçaları pompalanırken, zirveye ulaşırken hareketsiz kalıyorum. Boşaldığı zaman ağızma boşalıyor ve ben de yutabildiğim kadarını yutmaya çalışıyorum. Bir kısmı yüzüme ve kalçalarına dökülüyor ve o amımı yalamaya devam ederken bile yalıyorum, beni titretiyor.

Nefesini tuttuğunda, R'jaal saf bir zevk sesi çıkarıyor ve kıçımı sıkıyor. "Benim R'slind'im."

Parmaklarından biri amıma doğru kayıyor ve içime pompalamadan önce vücudumun girişiyle alay ediyor. Eliyle beni orgazm ederken bile kalçalarına sokularak haykırıyorum. Ona doğru yığılıyorum, büyük bedeninin üzerine yayılıyorum ve uzun dakikalar boyunca kalbimin hızlanma sesinden ve sessiz nefes alışlarımızdan başka bir şey yok.

R'jaal dalgınca kalçamı okşuyor. "Bunu duyuyor musun?"

"Mmm?" Dinlemiyordum. Endorfin sersemliği içinde yüzmekle meşguldüm.

"Rezonans. Bugün sesi farklı geliyor."

Öyle mi? Ayağa kalkıyorum ve hemen göğsüne doğru ilerleyip kulağımı ona dayıyorum. O da mırıldanıyor - ben de öyle - ama buna o kadar alıştım ki neredeyse arka plan gürültüsü haline geldi. Dinliyorum ve hala bana mırıldanıyor,

ama uğultu o çılgınca kenarını kaybetti. Sanki artık memnun gibi. Sanki o lanet şey istediğini elde etmiş gibi hafif bir kendini beğenmişlik var.

Onunla aynı şeyi yaptığımdan emin olmak için elimi göğsüme bastırıyorum. Benim khui'm de mırıldanıyor ama R'jaal'ınki gibi yumuşak ve yatıştırıcı bir ses. "Fark etmemiştim bile."

"Ben de bilmiyordum, ta ki şu ana kadar." Kollarını bana dolayarak beni tekrar kendine doğru çekti. "Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Bir bebek yaptığımızı mı?" R'jaal sırtıyor.
"Yaptık."

Onun kollarında yatarken kafamda bununla oynuyorum. Bir bebek. Bir bebek yaptık. Bu dünyaya yeni bir hayat getireceğiz. Hamile olduğum için paniklemem gerekip gerekmediğini merak ediyorum ama tek hissettiğim rahatlama. İhtiyacım olduğunu fark etmediğim sessiz bir onay. Ben gerçek bir insanım. Bir klon olmam, bir şekilde daha az ya da kusurlu olduğum anlamına gelmiyor. Ben de herkes gibi hamile kalabilirim.

Bir eşim var. Birlikte bir çocuk yaptık. Bir ailemiz olacak.

"Çok sessizsin." Yanağımı okşuyor. "Ne düşünüyorsun?"

Başımı kaldırıyorum ve ona şakacı bir gülümseme veriyorum, kalbim hafifliyor. "Bence oral seks şanslı bir iş olmalı. Bunları daha sık yapmamız gerekecek."

R'jaal güler. "Düşündüğün şey *bu* mu? Kiti düşünmüyor musun o zaman? Mutlu değil misin?"

Ayağa kalktım ve arkadaşıma bir öpücük verdim. "Kendimden geçtim. Bu her şey demek."

Ve öyle. Çünkü bu R'jaal ve benim gerçekten birlikte olmamız gerektiği anlamına geliyor.

SONSÖZ

BİRKAÇ GÜN Sonra

R'JAAL

I'rec sahildeki en şımarık kişi olabilir. O ve F'lor birbirlerine şarkı söylemeden önce hiç kimse yankılanmamış gibi davranıyor.

Son hazırlıkların yapılmasını eğlenerek izliyorum.

Bu gece bir ziyafet vereceğiz. Görünüşe göre I'rec'in F'lor'la olan rezonansını kutlamak için gerekli olduğuna karar verdiği ziyafet. Shail elinde yemek dolu bir tencereyle koşarak geçerken, bir başka kadın -yeni kadınlardan biri- ellerini çırparak ateşten alınması gereken şeyleri işaret ediyor. S'brina, "Bu yemekleri doğru yapmamız çok önemli, çocuklar," diye sesleniyor. "Filipin düğün ziyafetinin Hoth olmayan bir versiyonu gibi hissettirmeleri gerekiyor. Patates kızartması kimde?"

"Vivian'ın var," diye sesleniyor başka biri. "Hayır, yok" diye yanıtlıyor kadın.

"Birinin bunu alması lazım! Acele edin! Yakında dönecekler!" S'brina yüzünde endişeli bir ifadeyle koşarak uzaklaşıyor.

Aceleyle uzaklaşırken, yeni patateslerden biri onun hareketini izliyor. Terazî-S'karr'lı olan. Benim favorim değil. Sinsi biri ve iyi emir almıyor, bu da ona hayatta kalmanın temellerini öğretmeye çalışan neredeyse tüm avcılarla çatıştığı anlamına geliyor. Bir şey almak için eğilen dışının arkasına bakıyor.

Sinirlenerek onun yanında durmak için hareket ettim. Kollarımı kavuşturduğumda S'karr bana tembel bir sırıtişla karşılık veriyor. "Boynuzlarını bükme. Yemek yediğim yere sıçmamam gerektiğini bilirim."

Onun kişisel alışkanlıklarından bahsetmeyecektim. "Dişiler burada güvende," diye vurguluyorum. "Rezonans-"

S'karr pençeli bir el kaldırır. "Biliyorum. Güven bana, biliyorum. Rezonans bekliyorum. Bu manzaranın tadını çıkaramayacağım anlamına gelmiyor."

"Bazılarının uzun süre beklemesi gerekiyor," diyorum sert bir şekilde. Onun bu tavrı hoşuma gitmiyor.

"Yapmayacağım." Kayalara yaslanıyor ve yanından geçen siyah saçlı bir kadına aynı ilgiyle bakıyor.

Belki de beni rahatsız eden onun kendine olan güvenidir. Rezonansım için çok uzun süre beklemek zorunda kaldım ve bunun bir anından bile pişman değilim çünkü bana

R'slind. Yine de... içimdeki küçük, buruk bir parça bunun yankı bulmasının sırayla gerçekleşmesini umuyor.

S'karr bana bakıyor, yakındaki bitkilerden birinin iğne yaprağını çiğniyor. "Az önce rezonansa girdin, değil mi?"

Eşimi düşündükçe gururla şiştiğimi hissedebiliyorum. "Evet."

Çenesini bana doğru kaldırdı. "Ziyafetiniz nerede o zaman?"

"Ziyafet yok. Eşim F'lor'la aynı kültürden değil." Göğsümde küçük bir endişe beliriyor.

"Ama o bir insan, değil mi?" Gözlerini bana dikti. "Onu kutlaman gerekmiyor mu? Ben onun güzel dışısını kutluyorum. Senin de kendi dışını kutlamak isteyeceğini düşünürdüm."

"R'slind ziyafet istemiyor." Ama... yanılıyor muyum? Günlerdir I'rec'in F'lor için bir kutlama planladığını biliyoruz çünkü kendisi bunu arzuluyor. R'slind günlerdir bunu biliyordu ama kendisi böyle bir şey istediğini söylemedi. "Eşimi tanırım. Yaygaradan hoşlanmaz."

Ama ya yanılıyorsam? Ya durumu yanlış yorumladıysam? Göğsümdeki endişe büyüyor. Başkaları I'rec'in F'lor'a R'slind'ımdan daha çok değer verdiğini mi düşünecek? Böyle bir şeyin mümkün olduğunu sanmıyorum. Eşimin sevildiğini ve mutlu olduğunu hissetmesini her şeyden çok istiyorum.

Belki de her şeye rağmen yanlış yapmışımdır. Güzel bir gün olmasına rağmen terlediğimi hissediyorum. "Bu F'lor'un geleneği. Bu yüzden bir ziyafet var."

"Ama bütün insanlar aynı değil mi?" Bir kolunu kaldırıp yakındaki bir erkeği işaret ediyor. "Jason bilir. Buraya gel, insan."

J'son -diğer tatarlar kadar güçlü yapılı değil- koşarak yanımıza geliyor. Yüzünde sinirli bir ifade var. "Sana bir tavsiye Skarr. Dostça bir konuşma yapmaya çalışırken, birinden 'insan' ya da 'sen oradaki' diye değil, gerçekten ismiyle bahsetmek işe yarar."

"Dostça bir sohbetle ilgilenmiyorum," diye devam ediyor Skarr. İnsan erkeğe bakar. "Burada R'jaal ile konuşuyorum ve insanlar hakkında bir sorumuz vardı. Rosalind'i tanıyor musun?"

J'son ellerini kalçalarına koyar ve hatırlamak istercesine bir an gözlerini kısar. "Ah, doğru ya. Evet. Büyük, utangaç sarışın-" Ellerini göğsüne doğru kaldırıp bana bakıyor, duraksıyor ve kalın tünığının önünü kaşıyor. "Ah, gözler."

S'karr homurdanıyor.

Başımı eğiyorum. Gerçekten de güzel gözleri var. "Bu benim eşim."

"Peki ya o?" J'son ayaklarının üzerinde kayarak ve benimle göz teması kurmaktan kaçınarak soruyor.

"Çiftleşme ziyafeti ister miydi?" S'karr başını öne eğiyor. "Arkadaşıma yardım etmeye çalışıyorum."

"Bana bir şeyler başlatmaya çalışıyormuşsunuz gibi geldi," diyor J'son. "Ve onunla çiftleşen de o. Bunu bilmesi gerekir. Şimdi izin verirseniz Sabrina biraz balık ayıklayıp şişlemek istiyor ve bu kulağa bu konuşmadan çok daha az tehlikeli geliyor."

Bana başını salladı ve S'karr'a nefretle bakarak oradan ayrıldı.

O zaman sadece ben değilim. Yanımdaki erkek sinirlendirmeye çalışıyor. Bana bir kez daha sırtıyor ve artık yettiğine karar veriyorum. Doğrudum ve ona doğru eğildim. "Dişileri rahat bırak. Hepsini. Ve R'slind'in adını ağzından uzak tut."

S'karr "Çok dost canlısı," diyor. Yine de başka bir şey söylemiyor ve ben tatmin oluyorum.

Kampın merkezine yakın yerimi terk ettim ve onun yerine eşimi aramaya çıktım. T'ia'yı kulübesinde ziyaret etmeye gitti ve ardından ziyafet için yeni bir tunik giyecekti. D'vi ve H'nah ile "kitap yapımı" arasında, göstermek için heyecan duyduğu yeni bir deri seti üzerinde çalışıyordu.

Rezonansı tamamladığımızdan bu yana geçen günlerde R'slind meşgul olmaya devam ediyor. Zamanını T'ia ile ya da kitaplar üzerinde çalışan diğer dişilerle geçiriyor. Ona ateş yakmayı öğretiyorum ve balık tutmayı ve avlanmayı öğrenmek istiyor ama henüz buna hazır değil. Yine de karides çayı yapmayı öğrendi ve her sabah diğer insanlarla birlikte bunun üzerine haykırıyor. Geceleri birlikte kürklere kıvrılıp günümüzü konuşuyoruz; benimki avcılıkla ve yeni gelenleri avcı olmaları için eğitmekle dolu, onunki ise kampta geçiyor.

Belki de kendisini özel hissetmesi için R'slind'a bir ziyafet vermekte ısrar etmeliydim. Kulübemize yaklaşırken bunu düşünüyorum. Sanki yakınlığımı hissetmiş gibi, R'slind kulübenin kapı kanadını kaldırıyor ve dışarı adım atıyor-

-Ve nefesim göğsümü terk ediyor.

Arkadaşım güzelin de ötesinde. Kendisi için gerçekten de çok güzel bir deri takımı yapmış. Soluk renkte, yakası ve uzun kolları biraz kürkle süslenmiş. Deri, meme başlarının altında toplanmış, dolgun yuvarlaklığını gösteriyor ve yelesi bir tarafa doğru yumuşak bir kuyruk haline getirilmiş. Yelesine bağlı pembe bir şey var ve dudakları parlak pembe

Sanki ateşi varmış gibi. Ona yaklaştığımda meyve kokusu alıyorum ve T'ia'nın onun için yaptığı "dudak boyasını" ağzına sürdüğünü fark ediyorum.

"R'slind. Nefesimi kesiyorsun." Yumruğumu göğsüme, mırıldanan khui'min üzerine koyuyorum ve eşim olan bu sevimli yaratığa hayretle bakıyorum.

Sözlerimle parlıyor, yanakları zevkle kızarıyor. "Beğendin mi?" Kıyafetlerini göstererek dönüyor. "İğne işi berbat ama Callie zamanla daha iyi olacağımı söylüyor. Peki ya yaptığım çiçek? Sen ne düşünüyorsun?"

Yelesindeki pembe şeye dokunuyor ve ben de ona bakmak için ilerliyorum. Bu bir kravat ve kravata bağlı bir şey... yani bir şey. Soluk pembe renkte ve kıvrımlar halinde kesilerek bir araya getirilmiş deriden yapılmış. Ortasında bir çıkıntı var ve her şey bana onun amını hatırlatıyor. Dilim onun kaygan kıvrımlarının arasına girip klitorisini ararken görüldüğü kadar çiçeğe benzemiyor.

Ama ben aptal değilim. R'slind bunun üzerinde çok çalışmış ve ben de ona onaylayan bir bakış atıyorum. "Sen dünyadaki en güzel kadınsın."

Dudağını ısıriyor ve kollarını benimkilere dolayarak bana tutunuyor. "Ve bu gece en iyi randevum var."



E u şölen bir kutlama havasında geçse de kabile için her şeyin yolunda gitmediği aşikâr. F'lor ve I'rec neşe doludur elbette. Ancak patatesler ve atalar arasında bir gerilim var. Görünüşe göre

birbirlerinden çok hoşlanıyorlar. R'hosh, R'kh ve arkadaşları gecenin büyük bölümünde sessizce konuşuyor, bana doğru bakışlar fırlatıyor ve liderlikle ilgili şeyleri tartışmak istediklerini biliyorum. Yeni gelenler arasında filizlenmekte olan düşmanlığı nasıl durdurabileceğimiz ya da sadece T'ia burada olduğu için burada olduğunu açıkça belli eden Rem'eb ile nasıl başa çıkacağımız gibi şeyler. Set'nef, eline yiyecek sıkıştıran bir dişinin yanında oturuyor ve Tal'nef de yavrulardan biriyle el oyunu oynuyor.

Noj'me, Rem'eb ve T'ia'nın yanına oturur ve onlar için iletişim kurar ama işler iyi gitmez. T'ia artık ona yüksek sesle yankılanmasa da orada da gerginlik var. Onun göğsü de benimki gibi memnuniyetin şarkısı.

R'hosh bana bir bakış daha gönderiyor ama görmemiş gibi yapıyorum. Kolumu R'slind'in omuzlarına doluyorum ve dudaklarımı şakağına bastırıyorum. Bu gece ben onunum. Bu gece kutlama için. Yarın patatesler hakkında konuşacağız,

ya da atalarımız, ya da yakın zamanda kayıp erkek ve dişinin izlerinin bulunmuş olması, onların hâlâ hayatta olduklarının ve bizden kaçtıklarının kanıtıdır.

Bunların hepsi bir gece daha bekleyebilir. R'slind eğleniyor ve ben de dostumun yanından ayrılmayacağım.

"Bu bir çiçek," diyor Noj'me, dişi uzanıp eşimin saçındaki pembe amcığa dokunurken. "Bir dekorasyon."

"Bir dekorasyon," diyorum Noj'me bana baktığında.

"Ama ne kadar pembe?" Noj'me hayranlıkla soruyor. "Evdeki tüm kumaşlar aynı renkte. Bütün kumaşlar aynı bitkiden geliyor. Bitkinin rengi var. Pembe yok."

"Bu bir boya," diye açıklıyor R'slind. "Sana gösterebilirim ya da bir başkası gösterebilir." Noj'me bana doğru şaşkın bir bakış fırlattığında, eşim öfkeyle bana dönüyor. "Bu onlar için adil değil. Onlar dışında herkes herkesle konuşabiliyor. Onların da dil çiplerine ihtiyacı var. Onları yapan adamın dışarıda olduğunu mu söyledin?"

"M'dok, evet. Bana tüm kelimeleri veren taş kafama o koydu. Ama geminin de bunu yapabileceğini söylüyor."

"Gemi!" Noj'me kelimenin üzerine atlıyor. "Evet! Lütfen. Gemi! Şimdi gidiyoruz!" Öne doğru uzanıp elimi tuttu. "Şimdi mi gidiyoruz?"

Başımı sallayarak elimi avuçlarının arasından çekiyorum. "Önce diğerleriyle konuşmalıyım ama yakında olacak, söz veriyorum." Önce Rem'eb'e sonra da Set'nefe bakıyorum. İkisi de durmuş beni dinliyorlardı.

R'slind haklı. Sözlerimize ihtiyaçları var. Gerçekten çok yakında olmalı.

Noj'me tekrar konuşmadan, yeni dişilerden biri gruptan ayrılır ve hışımla uzaklaşır. S'karr hemen onu takip etmeye çalışır, ancak Tal'nef ayağa kalkıp pullu erkeğin önünde durur. S'karr Tal'nefe tıslıyor ama ata hiç kıpırdamıyor.

Eğer başımı çevirirsem Leezh ve R'hosh'un bana doğru bakacaklarını biliyorum. Bu yüzden eşimi alnından tekrar öpüyorum, her şey daha büyük bir karmaşaya dönüşmeden ve ben müdahale etmek zorunda kalmadan önce bu anın tadını çıkarıyorum. Vücut dili hayal kırıklığıyla dolu olan S'karr'ın volta attığını görmek bana daha önceki konuşmamızı hatırlatıyor. Dudaklarımı R'slind'in kulağına değdiriyorum ve ardından "Ziyafet mi diledin?" diyorum.

"Ne?" Bana bakmak için döndü.

"Bu." Çok sayıda yemek kabını işaret ediyorum. Ateşin karşısında derilerine renkli semboller çizen kadınları. R'ven ve U'dron yakında müziğe kavuşacak, sah-sah ortaya çıkacak ve herkes içip eğlenecek. F'lor ve I'rec ateşe en yakın yerde oturuyor ve F'lor'un elinde birkaç

Boncuklu kolyeler, bunun onun özel ziyafeti olduğunu ilan edercesine önünden sarkıyor. "Senin onuruna bir çiftleşme ziyafeti. Senin için de bir tane yapmamız konusunda ısrar etmeli miydin? Onun eşi için yaptığım gibi mi?"

Gözleri büyür ve hızla başını sallar. "Oh, Tanrım, *hayır*. Şu anda eğleniyorum ama tam da kenarda olduğum için eğleniyorum. İlgi odağı olmak istemiyorum. Ziyafet istemiyorum. Bu beni sadece rahatsız eder. Olduğum yerde mükemmelim."

"Neredesin, ha? Kollarımda mı?" Kendime engel olamayarak eğilip onu öpüyorum. O gerçekten de gezegendeki en güzel kadın.

"Kollarınızda, yanınızda ve daha sonra kürklerinizin içinde." Gözleri zevkle parlıyor. "Olmam gereken tek yer orası."

Bu kez her iki kolumu da ona dolayarak onu kendime yakın tutuyorum. Kokusu, yumuşak teni ve tatlı kahkahası gibi duyularımı dolduruyor.

Yaptığım onca bekleme? Şu an için mi? Kollarımdaki eşim için mi?
Buna değdi.

(Okuduğunuz için çok teşekkür ederiz! R'jaal ve Rosalind'in bonus sahnesini ister misiniz? E-postanıza gönderilmesi için bültenime **kaydolun!)**



YAZARIN NOTU

Merhaba!

Sonunda buradayız! Sayfada görüldüğünden beri birçoğunuz R'jaal'ın hikayesini yazdı ve istedi. Onun sonsuza dek mutlu olmasını istediniz. İnanın bana, ben de istedim! Ama ne zaman onu biriyle eşleştirmeye çalışsam, bu benim için işe yaramadı. Zihinsel bir eşleşme buluyordum ve kıvılcım çıkmıyordu, bu yüzden sıralamada daha geriye gidiyordum. Seride ilerledikçe, R'jaal'ın bir eşi olmaması beni daha çok endişelendirmeye başladı. Kafamda, karakterler bir araya geldiğinde, hemen beynimin içinde konuşmaya başlıyorlar. Tüm sahneleri ve etkileşimleri gözümde canlandırabiliyorum. R'jaal'i kiminle eşleştirirsem eşleştireyim, sessizlik vardı.

(Bir yazar olarak, sessizlik kötüdür.)

R'jaal beklemeye devam etti. Ve bekledim. Ve son dörde geldiğimde - Flor ve I'rec, Tia ve R'jaal - Flor ve I'rec'in birlikte harika çalıştığını, ancak Tia ve R'jaal'ın çalışmadığını fark ettim. Böylece işleri değiştirecek başka fikirlere açılmaya başladım. Bir süredir aklımda olan fikirler. Yol boyunca ataların aslında hiçbir zaman ortadan kaybolmadığına dair ipuçları vermiştim. Onlar sadece dağlardaki lav tüpleri ve tünellerden oluşan sonsuz labirentte saklanıyorlardı (tabii ki adaya gitmeyenler). Bu yüzden bir olay örgüsü vardı ve R'jaal'ı bir ata kadına benzetmeyi düşündüm.

Ama sonra aklıma Niri'nin edindiği klonların (bu hikaye Corsair Brother serisinde geçiyordu) kimsenin onları bulamayacağı ıssız bir gezegene bırakılması fikri geldi. Beynim şöyle dedi, bekle, neden olmasın-

Hoth mu? Ve sonra her şey birbirine karıştı. Melekler şarkı söyledi. Her yerde parıltılar patladı. Çiçekler açtı. Olay örgüsü büyüydü.

R'jaal tatlı kütüphanecisine, Rosalind de gezegendeki en akıllı eşe sahip oldu. Her şey yolunda gitti. Rosalind'in fanfic sevgisi, ismini vermeyeceğim bir arkadaşına selam gönderiyor. Aslında iki arkadaş. Biri kim olduğunu biliyor ve adı gizli kalacak. Daphne bana birlikte okuyabileceğimiz Reylo fanfikleri gönderiyor ve en iyi şeyleri biliyor. Ve tabii ki kitaba komşu biri de eğlence için yazıyor. Kitap insanları en iyi ineklerdir.

Atalara gelince, o alt olay örgüsü nihayet rayına oturduğu anda Tia da rayına oturdu. Onu yazmak zorunda kaldığım her seferinde ona sinirlenmekten, onunla gerçekten heyecan duymaya başladım. Rem'eb the Fist ile olan garip itme-çekme senaryosunu yazmak çok eğlenceli olacak ve muhtemelen onun kitabını seride daha erken göreceksiniz.

Atalardan ve onların isimlendirme kurallarından bahsetmişken. Yemin ederim çocuklar, virgül fetişizmin yok. Ataların isimlerine nasıl yaklaşacağımı uzun uzun düşündüm ve bulabildiğim en iyi uzlaşma bu oldu. Onlara virgülsüz isimler verseydim, R'jaal'ın konuşmasıyla karşılaştıklarında kısılacaklardı. Raahosh ve sa-khui bunu farklı bir şekilde telaffuz edecekti. Ses yapımcısı bana yazar ve "Bununla ne yapmam gerekiyor?" diye sorardı. Okuyucular dehşet içinde çığlık atardı.

(Biraz abartı)

Bu yüzden onlara isimlerinin ortasına bir virgül koydum ve R'jaal ve adalıların normalde isimlerin ortasına koyduğu gibi virgülü kaldırmadım. Bu tamamen kafa karışıklığını kolaylaştırmak içindi çünkü çok fazla karakter ekliyorum ve Rem'eb veya R'meb veya Rem-eb'in aynı kişiler olup olmadığını merak etmenizi istemedim.

Atalar (trogloditler? Onlara böyle demek istiyor muyuz?) gelecek kitaplarda daha fazla yer alacak ve kültürleri hakkında daha fazla şey öğreneceğiz. Eğer kafa karıştırıcı bir şey anlattıysam, muhtemelen daha sonra açıklanacaktır. Birinci şahıs bakış açısından yazmanın sorunlarından biri, Rosalind ya da R'jaal bilmiyorsa, o zaman anlatılmamasıdır. Örneğin, ataların giydiği altın gölgeli, ince kumaş. Odunsu mantar saplarından dokunan liflerden yapılıyor, ancak POV karakterlerim bu konuda yorum yapmaktan fazlasını yapmadıkları için, ataların dokuma ve benzeri şeylere sahip olduğu gerçeğini gerçekten araştıramıyorum. Yani! Daha sonra. Beni bilirsin. Bütün buzdağını ortaya çıkarmaya çalışıyorum ama size sadece ucunu veriyorum.

(Ürkütücü bir göz kırpma. Sadece ipucu.)

İçeriden bilgi demişken - eğer patates meselesi kafanızı karıştırıyorsa, *Flor'un Fiyaskosu*'nu okuyun. O kitap hakkında konuştuğum herkes patates esprisine bayıldı. Ben de patates esprisine bayıldım. Ayrıca Skarr, Kyth ve arkadaşlarına atıfta bulunduğunu hemen anlıyorsunuz, Ashtar, Gren, Ketçap ve Acı Sos'a değil. O yüzden kalıyor. Bazılarınız iç şakalardan nefret ediyor (internette khui için kullanılan 'cootie' kelimesinin sevimli mi yoksa sinir bozucu mu olduğu konusunda uzun bir tartışma vardı) ama bu benim kitabım ve beni güldürüyorsa kalır.

Ayrıca R'jaal ve Rosalind için bonus bir sahne yazdım! Eğer haber bültenime kaydolursanız (ki bunu sadece yeni bir kitap çıktığında gönderiyorum, o yüzden birdenbire her gün kedimin bağırsak hareketleri hakkında e-posta göndereceğimden endişelenmeyin) ücretsiz hikayeye sahip . [Eğer bültene üye değilseniz, hikayeyi almak için buradan üye olabilirsiniz.](#) İçinde kitapların ve hikayelerin döndüğü sevimli, seksi bir hikaye. Umarım beğenirsiniz!olacaksınız

Umarım tüm bunlardan keyif almışsınızdır ve bu yıl içinde daha fazla Ice Planet Klonları için hazırsınızdır! Henüz kim olacağından %100 emin değilim. Karda kaybolan gizemli çift mi? Tia ve Yumruk Rem'eb mi? Tal'nef? Skarr? Kyth? Oynayabileceğim o kadar çok şey var ki! Ne düşündüğünüzü ve neyi görmekten heyecan duyduğunuzu bana bildirin.

- Yakut

NOT-HOTH İNSANLARI

Icehome

Çiftleşmiş Çiftler ve yavruları

Liz - Raahosh'un eşi ve avcısı.

Raahosh (Ra-hosh) - Eşi. Bir avcı ve Rukh'un kardeşi. R'jaal ile birlikte Icehome sahilinin eş lideri.

Raashel (Rah-shel) - En büyük kızları. **Aayla** (Ay-lah) - İkinci kızları **Ahsoka** (Ah-so-kah) - Üçüncü kızları.

Angie - Plaj kampındaki yetişkin kadın. Uyandırıldığında gizemli bir bebeğe hamile. Glory'yi (klon bir dişi) doğurur. Vordis ile rezonansa girdi.

Vordis (Vohr-DISS Floor-Miss ile kafiyeli) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Başka bir klon olan Thrand ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Gerçekten sadık olan. Acı sos. Angie'ye yankılanıyor.

Glory - Angie'ye yerleştirilmiş bir qura'aki klon bebeği. Çok tatlı.

Violet - Angie ve Vordis'in küçük kızı.

Veronica - Icehome Sahil Kabilesi'nin şifacısı. Geldiğinde Ashtar'a yankılandı. Biraz sakar. Hannah'yı asistanı olarak işe aldı. Katamneas ve Varukhal'ın annesi.

Ashtar (Ash-TARR) - Flörtöz altın rengi eski gladyatör ve eski köle. Bir ejderha olarak "savaş formuna" şekil değiştirebilen ve telepatik iletişim kurma yeteneğine sahip Drakoni erkeği. Icehome'a vardığında Veronica'ya hemen bağlanır. Damızlık. Katamneas ve Varukhal'a düşkün bir baba.

Katamneas (Ka-TAHM-nee-us) - Veronica ve Ashtar'ın büyük oğlu.

Varukhal (Var-oo-call) - Veronica ve Ashtar'ın küçük oğlu.

Willa - Güneyli tınısı olan yetişkin bir kadın. Lo'nun arkadaşı. Gren'in en ateşli savunucusu. Gren'e bağlanmış. Shade'in annesi. O ve Gren şu anda başka bir çocuk için çalışıyorlar.

Gren (HEN ile kafiyeli) - Çirkin, vahşi eski gladyatör erkek. Görür görmez saldırır. Willa'ya benziyor. Aayla'ya göre yumuşak ve tüylü. Shade'in babası.

Shade - Willa ve Gren'in küçük, tüylü oğlu.

Thrand ("mülayim" ile kafiyeli - kimse ona bunu söylemiyor) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Vordis ile uzun zamandır arkadaş/kardeş. Asabi, rekabetçi olan. Ketçap. Nadine'e aşık. Kızı Deeni'nin babası.

Nadine - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Avcı ve harekete geçirici. Thrand'a bağlanmış. Deeni'nin annesi.

Deeni (Dee-nee) - Nadine ve Thrand'ın kızı, çok düşkün babası tarafından aptalca şımartılıyor.

Steph - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Eski psikoloji öğrencisi. Neolitik biseksüel terapist. Juth ile rezonansa girmiş. (Evlatlık) oğlu Pak ve (biyolojik) kızı Jethani'nin annesi.

Juth (Joooth) - Kuzgun'u mal karşılığında kaçıran serseri erkek. Pak'ın üvey babası. Sonunda Icehome Kumsalı'ndaki kabileye katıldı ve Steph ile yakınlaştı.

Pak (Sürü) - En küçük dışlanmış! Juth ve Steph'in evlatlık oğlu, Jethani'nin ağabeyi

Jethani (Jeth-ann-ee, Bethany ile kafiyeli) - Juth ve Steph'in kızı, babasıyla aynı saplı kuyruğa sahip. Çok şirin.

Samantha - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Sessiz. Ketum. Dünya'daki eski barista ve kafeini seviyor. Buz gezegeninde olmayı gerçekten çok seviyor ama bunu kimse anlayamıyor. Sessah'a benziyor.

Sessah (Ses-uh) - Sevvah ve Oshen'in en küçük oğlu. Aehako gibi iri yarı bir avcı olarak büyümüş ama babasının sessiz kişiliğine sahip. Sam'e benziyor.

K'thar (Kuh-THARR) - Avcı, Güçlü Kol'un fiili lideri, Lauren/Lo'ya benziyor. Kki/Fat One'ın sahibi.

Lauren/Lo - Plaj kampında yetişkin kadın. Bir zamanlar gözlükleri vardı. Sorun çözücü olmayı seviyor. K'thar'a benziyor, ikinci kez hamile. Marisol'un arkadaşı.

Şişman Bir/Kki (KUH-kee) - Klanın Nightflyer evcil hayvanı

K'then (Kuh-THENN) - Küçük oğulları.

J'shel (Juh-SHELL) - Güçlü Kol'un genç avcısı, Hannah'y a benziyor. Çok neşeli. Uzun örgülü. Pis konuşur.

Hannah - Ada kabileleri geldiğinde J'shel'e yankılanır. Yerleşik işgüzar. Şimdi Veronica'nın asistanı ve bitki depolarından sorumlu.

J'hann (Juh-HANN) - Küçük oğulları.

N'dek (Nuh-DECK) - Güçlü Kol Avcısı, yakın zamanda bir kaari saldırısında bir bacağını kaybetti. Artık depresyonda değil ve ateşin etrafında çok oturuyor. Devi ile rezonansa girdi ve protez bacağı var.

Devi - Plaj kampındaki geveze yetişkin kadın. Bilim adamı inek. Saç çevirici. Dinozorları sever. N'dek ile rezonansa girer. Icehome plajıyla ilgili her şeyi seviyor.

N'rav (Nuh-RAV) - Annesi kadar konuşkan olan küçük oğulları.

T'chai (Tuh-SHY) - Uzun Boynuz Avcısı, Marisol ile rezonansa girdi. Adada sky-claw tarafından saldırıya uğradı ve neredeyse yaralarından ölüyordu, bu yüzden şifacı rezonansını durdurdu. Sonunda Mari ile yeniden rezonansa girer.

Marisol - Plaj kampında saklanmayı seven, korkmuş yetişkin kadın. Lo ile birlikte adada mahsur kalır. T'chai ile rezonansa girmiştir. Hastalığı nedeniyle rezonansları şifacı tarafından "kapatılır". T'chai ile yeniden rezonansa girer. T'mar'ın annesi.

T'mar (Tuh-MAR) - Onların oğlu.

M'tok (Muh-TOCK) - Uzun Boynuz'un Avcısı, Callie'ye benziyor. Her şeyin düzenli ve tertipli olmasını sever. Biraz sinsî.

Callie - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Harry Potter hayranı. M'tok'a çok benziyor. M'tok'tan da çok uzun süre nefret etti. Üstesinden gelir

O.

M'cal (Muh-cahl) - Küçük oğulları.

S'bren (Suh-BRENN) - Uzun Boynuz avcısı, M'tok'un kardeşi. M'tok'un beyninin kas gücü (Pinky?). Kadınların etrafında hödük. Penny'yi kendisi için çalar ve ona yankılanır.

Penny - Sahil kampındaki yetişkin dişilerden biri. Avlanmayı öğreniyor. İnsan güneş ışığı. Macerayı ve iyi vakit geçirmeyi sever. S'bren tarafından çalındı ve bunun için ona cehennemi yaşattı.

Brenna - Küçük kızları.

A'tam (Uh-TAMM) - Gölge Kedi avcısı, adanın en yakışıklısı olduğu söylenir. Pek balık oltası değil. Sonunda Bridget'te yankı buldu. Vay be.

Bridget - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Veronica'nın arkadaşı. A'tam ile takıldı. A'tam'dan ayrıldı. A'tam'a bağlandı. Artık karmaşık değil.

A'bri (Ah-bree) - Küçük oğulları.

U'dron (Ooh-DRONN) - Avcı. Fisher. Her yönüyle sportif bir tip. İyi davul çalar. Kendini kanıtlamakta geç kaldı. Raven'a benziyor.

Kuzgun - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Adına rağmen sarışın. Hippi ebeveynleri var. Şarkı söylemeyi ve dans etmeyi seviyor. Gerçek adının Louise olduğu, aslında hippie olmadığı ve striptizci olduğu ortaya çıktı. Yine de harika. Juth ve Pak'ı bulan kişi.

U'rav (Ooh-rahv) - Küçük oğulları.

Vaza (Vaw-zhuh) - Dul ve yaşlı. Kadınları süzmeyi sever. Şu anda Icehome sahilinde Gail ile zevk çiftleşmesi yapıyor. Z'hren'in evlat edinilmiş babası.

Gail - Boşanmış yaşlı insan kadın. Dünya'da bir oğlu varmış (ölmüş). Yaklaşık elli yaşlarında. Vaza ile zevk için çiftleşmiş, Z'hren'in evlatlık annesi.

Z'hren - Eskiden Güçlü Kol klanından olan oğulları.

Harlow - Rukh'un eşi. Bir zamanlar Atalar Mağarası'nın "tamircisi". Şu anda Icehome plajında.

Rukh (Rookh) - Eski sürgün ve yalnız. Orijinal adı Maarukh. (Mah-rookh). Raahosh'un kardeşi. Harlow'un eşi. Rukhar'ın babası. Şu anda Icehome sahilinde.

Rukhar (Roo-car) - Onların oğlu.

Daya (Dye-uh) - Onların kızı.

Bek (Behk) - Avcı. Maylak'ın kardeşi. Elly ile çiftleşti. Biraz krank canavarı ama Elly aldırıyor.

Elly - Eski insan köle. Çok genç yaşta kaçırılmış ve hayatının büyük bir kısmını kafeste ya da köleleştirilmiş olarak geçirmiş. Not-Hoth'a getirilen eski köleler arasında ilk yankılanan. Bek ile çiftleşti.

Emma - Çok gürültücü kızları (ki bu hem Elly hem de Bek için şaşırtıcıdır).

Flordeliza - Sahil kampında yetişkin dişi. Bir zamanlar hemşireydi. Bir çeşit palyaço. "Yeni" grubun en yaşlısı. Filipinli. İğne konusunda yetenekli. R'jaal ile rezonansa girmesi bekleniyordu ama onun yerine I'rec ile rezonansa girdi. Dedikodu yapmayı ve "halkıyla" ilgilenmeyi seviyor.

I'rec (I-WRECK) - Klan lideri. Züccaciye dükkanındaki boğa gibi. Bir tür bok karıştırıcı ve geçinmesi zor. Yetkili olmaya alışkın. Flor'a yankılandı ve hemen diğer tüm kadınların varlığını unuttu.

Daisy - Mardok'un eski arkadaşı Niri tarafından buz gezegenine bırakıldı. On yıldan uzun süredir eski köle ve birkaç uzaylı dili konuşuyor/okuyor. Çok güzeldi ve görünüşüne takıntılıydı, ancak yakın zamanda görünüşünü mahveden bir kaza geçirdi. Hayatta kalma becerilerini geliştirmeye çalışıyor. O'jek'te yankı buldu.

O'jek (Oh-JECK) - Avcı. Sessiz. Yemek yapmayı sever. Utangaç olduğu söyleniyor. Juth'un biyolojik kardeşi. Daisy'ye hayatının en güzel gününü yaşattı.

R'jaal (Arr-JAHL) - Uzun Boynuz'un Klan lideri, aynı zamanda Icehome sahilinde de liderlik pozisyonunu üstlendi. Oldukça yalnızdı, şimdi tam bir Eş Adam. Rosalind'i gördüğünde ona bağlıyor.

Rosalind - Utangaç bir kütüphaneci. Atalar tarafından kaçırılmış bir insan yabancı. R'jaal'a benziyor. Ayrıca bir Icehome kütüphanesinin nasıl yapılacağını öğrenmek isteyen bir fanfıc yazma ineği.

Tia (tee-AH) - Icehome grubunun son kalan çiftleşmemiş insan dişisi (ve en genci). Bir süredir Croatoan'da yaşıyordu. Kemli'nin şifalı bitkiler çırağı. Yakın zamanda Icehome'a döndü, ancak meyve mağarasından kayboldu, o da atalar tarafından çalındı. Rem'eb'e yankılandı.

Yumruk Rem'eb (HREM - ebb) - Yeraltı halkının şefinin oğlu. Tia'ya benziyor.

Yeni Gelenler (şimdiye

kadar) Kadın Eşleşmemiş

Klonlar

Sabrina - Bir düğün planlayıcısı. Her şeyin en iyisini yapmaya kararlı, neşeli bir tip.

Vivian - Adına dair hiçbir anısı olmayan bir insan kadın. Flor'un kız kardeşlerinden birine ithafen Flor tarafından Vivian olarak adlandırılmıştır.

Natalie - Adına dair hiçbir anısı olmayan bir insan kadın. Flor'un kız kardeşlerinden birine ithafen Flor tarafından Natalie olarak adlandırılmıştır.

Isadora aka Dora - Klon olduğunu kabul etmeyi reddeden sarışın bir klon. Oregon'daki bir çiçekçi dükkanıyla ilgili anıları var.

Yasmin - Bir insan klonu. **Bianca** -

Bir insan klonu. **Gabriella** - Bir insan klonu. **Colleen** - Bir insan klonu.

April - Bir insan klonu.

Dawn - Bir insan klonu.

Eşleşmemiş Erkek Klonlar

Skarr (Yara) - Yeşil pulları ve kertenkele benzeri kuyruğu olan bir ssethri eklentisi. Soğuk havalarda yavaşlama eğilimindedir. Muhtemelen onu gezegene indirmek kötü bir karardı ama Niri'nin umurunda değil.

Kyth (kith-"smith" ile kafiyeli) - Moden bir gladyatörün klonu. Son derece büyüktür ve perdeli el ve ayak parmakları vardır. İlk khui'si öldü.

Valmir (VAL-meer) - Praksiyalı bir gladyatörün klonu. Çok kediye benzer.

Chalath (CHUH-lath-"banyo" ile kafiyeli) - Mesakkah ve praxii'nin eşit parçaları gibi görünen bir erkek eklentisi.

Jason - Bir insan erkek klonu. Onlar gerçekten var!

Atalarımız

Gezgin Set'nef (SET-neff) - Seyahat etmeye meraklı bir atalar erkeği. R'jaal'a sempati duyar ve kaçmasına yardım eder.

Tal'nef the Swiftest (TALL-nef) - Atalardan bir erkek. Gezgin Set'nef'in kardeşidir ve kardeşi yüzeye çıktığında o da ayrılır.

Noj'me the Attendant (NAWJ-may) - Ataların bir dişisi. Kahinle kurduğu "iletişim" sayesinde eski Sakh dilini konuşabilir (ki bu da yere düşmüş bir kaçış kapsülüdür).

Kin'far the Tainted (KIN-fawr) - Bir sürüngen. Sürgün edilmiş bir sürüngen.

Kudretli Bel'eb (BELL-ebb) - Ataların şefi.

Croatoan'da

Çiftleşmiş Çiftler ve yavruları

Vektal (Vehk-tall) - Sa-khui'lerin şefi. Georgie ile çiftleşti.

Georgie - İnsan kadın (ve insan dişilerin gayri resmi lideri).

Eşiyle birlikte çifte liderlik rolü üstlenmiştir.

Talie (Tah-lee) - İlk kızları. **Vekka** (Veh-kah)

- İkinci kızları. **Jorvek** (Jor-vehk) - En

küçükleri, bir oğulları.

Maylak (May-lack) - Kabile şifacısı. Kashrem ile çiftleşti.

Kashrem (Cash-rehm) - Eşi, aynı zamanda bir deri işçisi.

Esha (Esh-uh) - Genç kızları.

Makaş (Muh-cash) - Onların küçük oğlu.

Sevvah (Sev-uh) - Kabile büyüğü, Aehako, Rokan ve Sessah'ın annesi

Oshen (Aw-shen) - Kabile büyüğü, onun eşi. Yerleşik sah-sah uzmanı.

Ereven (Air-uh-ven) - Avcı, Claire ile çiftleşti.

Claire - Ereven ile çiftleşti.

Erevair (Air-uh-vair) - İlk çocukları, bir oğul

Relvi (Rell-vee) - İkinci çocukları, bir kız çocuğu

Stacy - Pashov ile çiftleşti. Kabilenin gayri resmi aşçısı.

Pashov (Pah-showv) - Kemli ve Borran'ın oğlu, Farli, Zennek ve Salukh'un kardeşi. Stacy'nin eşi.

Pacy (Pay-see) - İlk oğulları.

Tash (Taş) - İkinci oğulları.

Nora - Dagesh'in eşi.

Dagesh (Dah-zhesh) (g sesi yutulur) - Eşi. Bir avcı.

Anna & Elsa - İkiz kızları.

Esther - En küçük kızı.

Megan - Cashol'un eşi. Holvek'in annesi.

Cashol (Cash-awl) - Megan'ın eşi. Avcı. Holvek'in babası.

Holvek (Haul-vehk) - oğulları. Bir evcil hayvanı var, Thunder, bacağı burkulmuş yetim bir dvisti.

Jewel - İkinci çocukları, bir kızları.

Marlene (Mar-lenn) - Zennek'in insan eşi. Fransız. Sinsi bir mizah anlayışı var. Kalpleri sever.

Zennek (Zehn-eck) - Marlene'in eşi. Zalene'nin babası. Pashov, Salukh ve Farli'nin kardeşi.

Zalene (Zah-lenn) - Marlene ve Zennek'in kızı.

Ariana - İnsan dişi. Zolaya'nın eşi. Kabile kitleri için temel okul "öğretmeni".

Zolaya (Zoh-lay-uh) - Avcı ve Ariana'nın eşi. Analay ve Zoari'nin babası.

Analay (Ah-nuh-lay) - Oğulları. Rokan gibi biraz "bilgili".

Zoari (Zoh-air-ee) - Kızları.

Tiffany - Dişi insan. Salukh ile çiftleşti. Kabile botanikçisi.

Salukh (Sah-luke) - Avcı. Kemli ve Borran'ın oğlu, Farli, Zennek ve Pashov'un kardeşi.

Lukti (Lookh-tee) - Onların oğlu.

Aehako (Eye-ha-koh) - Kira'nın eşi, Kae'nin babası. Sevvah ve Oshen'in oğlu, Rokan ve Sessah'ın kardeşi.

Kira - İnsan kadın, Aehako'nun eşi, Kae'nin annesi. Uzaylılar tarafından kaçırılan ilk kişiydi ve uzun süre kulak tercümanı taktı.

Kae (Ki-rhymes with "fly") - Sessiz kızları.

Hakeer (Ha-keer) - İkinci çocuk, bir oğul.

Kemli (Kemm-lee) - Kadın yaşlı, Salukh, Pashov, Zennek ve Farli'nin annesi. Kabilenin bitki uzmanı ve Tia'nın akıl hocası. Kemli ve Borran, bir yaşlı olan Vadren'i üçlü bir çiftleşmeye davet etti.

Borran (Bore-awn) - Çok daha genç arkadaşı, yaşlı.

Vadren (Vaw-dren) - Kemli'nin yaş arkadaşı ve bir zamanlar zevk arkadaşı. Kemli ve Borran ile üçlü bir çiftleşmeye katıldı ve onlarla kürklerini paylaşıyor.

Josie - İnsan kadın. Haeden ile çiftleşti. Şu anda tekrar hamile.

Haeden (Hi-den) - Avcı. Daha önce Zalah ile eşleşti ancak eşleşme tamamlanamadan khui hastalığında (khui ile birlikte) öldü. Şimdi Josie ile çiftleşti.

Joden (Joe-den) - İlk çocukları, bir oğul.

Joha (Joe-hah) - İkinci çocukları, bir kız.

Shae (Shay-rhymes with play) - Üçüncü çocukları.

Rokan (Row-can) - Sevvah ve Oshen'in en büyük oğlu. Aehako ve Sessah'ın kardeşi. Yetişkin erkek avcı. Şimdi Lila ile çiftleşti. "Altıncı" hissi var. Icehome'u ziyaret ediyor.

Lila - Maddie'nin kız kardeşi. Bir zamanlar sağırdı, yakın zamanda *Tranquil Lady*'de revir aracılığıyla işitme yetisini yeniden kazandı. Rokan'a rezonansa girdi. Icehome'u ziyaret ediyor.

Rollan (Row-lun) - İlk çocukları, bir oğul.

Lola (lakabı Lolo) - Kızları.

Hassen (Hass-en) - Avcı. Daha önce sürgün edilmiş. Maddie ile çiftleşti. Şu anda Icehome plajında.

Maddie - Lila'nın kız kardeşi. İkinci kazada bulundu. Hassen ile çiftleşti.

Masan (Mah-senn) - Oğulları. Millicent adında bir dirtbeak'e sahip.

Asha (Ah-shuh) - Hemalo'nun eşi. Hashala (merhum) ve Shema'nın annesi. İkinci kez hamile.

Hemalo (Hee-muh-low) - Asha'nın eşi. Hashala (merhum) ve Shema'nın babası.

Shema (Shee-muh) - Onların kızı.

Farli - (Far-lee) Kemli ve Borran'ın yetişkin kızı. Erkek kardeşleri Salukh, Zennek ve Pashov'dur. Chompy (Chahm- pee) adında evcil bir dvisti vardır. Mardok ile çiftleşmiştir.

Mardok (Marr-dock) - Bron Mardok Vendasi, Ubeduc gezegeninden VII. *Sakin Leydi*'ye ulaştı. Tamirci ve eski asker. Farli'ye tepki gösterdi ve kabileyle birlikte geride kalmayı seçti.

Farlok - Bebek oğulları.

Harrec (Hair-ek) - Avcı. Kan görünce midesi bulanır. Ayrıca alaycı. Kate'e benziyor.

Kate - İnsan dişi. Son derece uzun ve güçlü, beyaz-sarı kıvrıkcık saçlı. Harrec ile rezonansa girdi.

Bay Fluffypuff diğer adıyla Puff/Poof - Yetim kar kedisi.

Rennek - Oğulları, ama ona "Hopper" diyorlar.

Warrek (War-ehk) - Kabile avcısı ve öğretmen. Eklan'ın oğlu (şimdi ölmüş). Yaz ile rezonansa girdi.

Yaz - Dişi insan. Gergin olduğunda konuşurken saçmalama eğilimi gösterir. Satranç meraklısı. Warrek'te yankılandı.

Wrek - Onların yıkıcı oğlu.

Taushen (Tow-rhymes with cow-shen) - Avcı. Brooke ile çiftleşti. Bir mutluluk rönesansı yaşanıyor.

Brooke - Soluk pembe saçlı insan dişi. Eski kuaför, yeterince yaklaşan herkesin saçını örmekten hoşlanıyor. Taushen ile çiftleşti.

Hazel - Kızları.

Evlenmemiş Yaşlılar

Drayan (Dry-ann) - Yaşlı.

Drenol (Dree-nowl) - Yaşlı. Lukti'nin arkadaşı. Satrançta kaybetmekten nefret eder.

Daha Fazla OKUMAK İster misiniz?

Ruby evreni olan tavşan deliğine mi dalıyorsunuz? Kindle Unlimited'iniz var mı? Çıldırın!

Sanırım bir (ya da üç) kitabı kaçırdım. Nereden başlayayım?

[Buz Gezegeni Barbarları Serisi](#)

[Icehome Serisi](#)

Sadece Flor ve I'rec'in kitabını okumak istiyorum (ki bu kitaptan hemen önceydi).

[F'lor'un Fiyaskosu](#)

Onun yerine Uzay Korsanları'nı ver!

[Corsairs Serisi](#)

[Corsair Kardeşler](#)

Tatlı ve kısa bir şeye ihtiyacım var!

[Pretty Human](#)

[Risdaverse Masalları](#)

[O Yalnızken](#) .

İyi eğlenceler!





İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

